ஆணையர்
தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகம் மற்றும்
வரலாற்று ஆராய்ச்சி
10 ஜன 1984
தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகம்
எழும்பூர், சென்னை-600 008

[ISSUED 5—11—1983

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

FRIDAY 11th MARCH 1983

Volume CXCV (No. 1)

©
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1983

Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-600 009.

Price *Rs.* 2.75 *Paise]*

சென்னை-600 009.
143166
V2 11, 32 N83
N83.195.1-2

பொருளடக்கம்

	பக்கங்கள்.
தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும் அமைச்சரவையும்	i—v
தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்	vii
தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்	ix—xii
1. வினாக்கள்—விடைகள்	1—27
2. கவன ஈர்ப்பு—	
(1) தமிழ்நாட்டில் சுமார் 1,200 மேல்நிலைப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர்களுக்கு ஊதிய நிர்ணயம் செய்வதில் ஏற்பட்டுள்ள கால தாமதம் குறித்து	28—31
(2) சென்னை மாநகராட்சிப் பள்ளிகளில் இடைநிலை ஆசிரியர்களை நியமிப்பதில் ஏற்படும் காலதாமதம் குறித்து.	32—33
3. தகவல் கோரல்—	
கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட ஏற்படும் காலதாமதம் குறித்து	33—36
4. 1983–84 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது பொது விவாதம்.	36—100
5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்	100—101

10. The Honourable Thiru P. KOLANDAIVELU, Minister in-charge of Municipal Administration, Panchayats and Panchyat Unions, Community Development, Rural Indebtedness, Bhoodan and Gramdhan and Highways.

11. The Honourable Thiru S. RAGHAVANANDAM, Minister in-charge of Labour, Housing, Slum Clearance Board, Statistics, Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board, Town Planning and Accommodation Control.

12. The Honourable Dr. H. V. HANDE, Minister in-charge of Health.

13. The Honourable Thiru K. RAJA MOHAMED, Minister in-charge of Agro Service Co-operative Societies, Irrigation including Minor Irrigation and Wakf.

14. The Honourable Thiru S. MUTHUSAMY, Minister in-charge of Transport, Nationalised Transport, Motor Vehicles Act and Ports.

15. The Honourable Thiru S. THIRUNAVUKKARASU, Minister in-charge of Large Scale Industries, Mines and Minerals and Textiles.

16. The Honourable Thiru S. N. RAJENDRAN, Minister in-charge of Public Works and Khadi, Prohibition excluding grant of liquor permits and Passports, Public Works Department and Establishment matters relating to Public Works Department.

17. The Honourable Thiru M. VIJAYASARATHI, Minister in-charge of Adi Dravidar Welfare, Stationery and Printing, Government Press, Newsprint Control, Hill Tribes and Bonded Labour and Employment and Training.

18. The Honourable Thirumathi GOMATHI SRINIVASAN, Minister in-charge of Social Welfare including Women and Children Welfare, Animal Husbandry, Beggars Home, Orphanages, Indians overseas, Refugees and Evacuees and Correctional Administration,

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும் அமைச்சரவையும்.

தமிழ்நாடு ஆளுநர்

திரு. சுந்தர் லால் குரானா.

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

1. மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் (முதலமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

பொது, பொது நிர்வாகம், இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகள், மாவட்ட துணை ஆட்சியாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டவை, காவல், இலஞ்ச ஒழிப்புத் திட்டம், சர்க்கரைப் பாகு கழிவு மற்றும் தொல் பொருள் இயல்.

2. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் (நிதி அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

நிதி, திட்டம், சட்ட மன்றம், தேர்தல்கள், உணவு, மீன் வளம், பிற்பட்ட வகுப்பினர், இளைஞர் அணி, விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு மற்றும் முன்னாள் இராணுவத்தினர்.

3. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (மின் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

மின்சாரம் மற்றும் இரும்பு எஃகுக் கட்டுப்பாடு.

4. மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி (ஊரகத் தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

கிராம, குடிசை சிறு தொழில்கள் உள்ளிட்ட ஊரகத் தொழில்கள், பால், பால் பெருக்குத் திட்டம், ஆவணப் பதிவுத் துறை மற்றும் முத்திரைச் சட்டம்.

5. மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் (வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

வருவாய், வணிக வரிகள், ஆயத்துறை, மற்றும் மக்கள் தொகைக் கணக்கு.

6. மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் (செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU.

GOVERNOR OF TAMIL NADU.

Thiru S. L. KHURANA.

Members of the Council of Ministers.

1. The Honourable Thiru M. G. RAMACHANDRAN, Chief Minister in-charge of Public, General Administration, Indian Administrative Service, District Revenue Officers, Deputy Collectors, Police, Prevention of Corruption, Planning, Molasses and Archaeology.

2. The Honourable Thiru V. R. NEDUNCHEZHIYAN, Minister in-charge of Finance, Legislature, Elections Food, Fisheries, Backward Classes, Youth Service Corps, Price Control and Ex-Servicemen.

3. The Honourable Thiru S. RAMACHANDRAN, Minister in-charge of Electricity, Iron and Steel Control.

4. The Honourable Thiru K. A. KRISHNASAMY, Minister in-charge of Rural Industries including Village, Cottage and Small Industries, Milk, Dairy Development, Registration and Stamp Act.

5. The Honourable Thiru S. D. SOMASUNDARAM, Minister in-charge of Revenue, Commercial Taxes, Excise and Census.

6. The Honourable Thiru R. M. VEERAPPAN, Minister in-charge of Information and Publicity, Film Technology, Tourism, Tourism Development Corporation, Cinematograph Act, Hindu Religious and Charitable Endowments, Forest and Cinchona and Grant of Liquor Permits.

7. The Honourable Thiru C. ARANGANAYAGAM, Minister in-charge of Education including Technical Education, Official Language and Handlooms.

8. The Honourable Dr. K. KALIMUTHU, Minister in-charge of Agriculture, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing and Agro-Engineering.

9. The Honourable Thiru C. PONNAIYAN, Minister in-charge of Law, Courts, Prisons, Legislation on Weights and Measures, Registration of Companies, Debt Relief including Legislation on Money Lending and Legislation on Chits and Co-operation.

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்

டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்

புலவர் புலமைப்பித்தன்.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

1. திரு. க. இராமமூர்த்தி
2. திரு. சி. இராமலிங்கம்.
3. திரு. பா. ரா. தாமஸ்
4. திரு. ஜே. எம். பியாகான்

மேலவைச் செயலாளர்.

திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

சார்புச் செயலாளர்.

திரு. த. ப. டில்லிதுரை, பி.எஸ்ஸி., பி.எல்.

விவாதப் பதிப்பாளர்.

திரு. நா. கோதண்டராமன், பி.ஏ., பி.ஜி.எல்., பி.எட்.

துணை ஆசிரியர்.

திரு. ச. சுவாமிநாதன்.

[illegible] 1983 அன்று மேலவையில் அறிவிக்கப்பட்டது.

செய்தி மற்றும் விளம்பரம், திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல், சுற்றுலா, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம், திரைப்படச் சட்டம், அறநிலையத் துறை, வனங்கள், சின்கோனா மற்றும் மது அருந்த அனுமதி வழங்கல்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் (கல்வி அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

தொழில் நுட்பக் கல்வி உள்ளிட்ட கல்வி, ஆட்சிமொழி மற்றும் கைத்தறி.

8. மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

வேளாண்மை, வேளாண்மை மறுநிதி, வேளாண்மை பொறியியல் பிரிவு, மற்றும் அக்ரோ பொறியியல்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் (கூட்டுறவு மற்றும் சட்ட அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைகள், எடைகள்-அளவைகள் பற்றி சட்டம் இயற்றல், கம்பெனிகள் பதிவு, கடன் கொடுத்தல், சீட்டு நிதி இவைகள் பற்றி சட்டம் இயற்றல் உள்ளிட்ட கடன் நிவாரணம் மற்றும் கூட்டுறவு.

10. மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சமுதாய வளர்ச்சி, கிராமப்புற கடன் சம்பந்தப்பட்டவை, பூமிதானம், கிராமதானம் மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள்.

11. மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

தொழிலாளர், வீட்டு வசதி, குடிசை மாற்று வாரியம், புள்ளி விவரங்கள், தமிழ்நாடு குடிநீர்-வடிகால் வாரியம், நகர அமைப்பு மற்றும் இடவசதிக் கட்டுப்பாடு.

12. மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே (மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை.

13. மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது (நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

வேளாண்மைப் பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சிறுபாசனம் உள்ளிட்ட பாசனத் திட்டங்கள் மற்றும் வக்ப்.

305

14. மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

போக்குவரத்து, அரசுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, இயக்கூர்திகள் சட்டம் மற்றும் துறைமுகங்கள்.

15. மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு (தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

பெருந்தொழில்கள், சுரங்கமும்-கனிவளமும், மற்றும் நெசவாலைகள்.

16. மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் (கதர் மற்றும் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—

கதர், மதுவிலக்கு (மது அருந்த அனுமதி வழங்கல் நீங்கலாக) மற்றும் பயண இசைவுச் சீட்டு, பொதுப்பணித் துறை மற்றும் பொதுப் பணித் துறை அலுவல்கள் சம்பந்தமாக.

17. மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி (அரிசன நலத்துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

அரிசன நலம், எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை, அரசு அச்சகம், அச்சுக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, மலைவாழ் பழங்குடியினர், பிணைத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் வேலை வாய்ப்பும் பயிற்சியும்.

18. மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் (சமூக நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—

மகளிர், குழந்தைகள் நலம் உள்ளிட்ட சமூக நலம், கால்நடை பராமரிப்பு, பிச்சைக்காரர்கள் விடுதி, அனாதை விடுதிகள், வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்கள், அகதிகள், வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் நலம் மற்றும் சீர்திருத்த நிர்வாகம்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும். (1)	தொகுதி. (2)
1. அருணாசலம், திரு. க.	நியமனம்.
2. ஆனந்தம், திரு. வி. வி. வி.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
3. ஆறுமுகம், திரு. சோ.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
4. ஆற்காடு வீராசாமி, திரு. நா.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
5. இராகவானந்தம், திரு. எஸ். (தொழிலாளர் நல அமைச்சர்)	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
6. இராசா முகமது, திரு. கா. (பாசனத் துறை அமைச்சர்)	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
7. இராதா, திரு. எஸ். ஆர்.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
8. இராமமூர்த்தி, திரு. க.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
9. இராமலிங்கம், திரு. சி.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
10. கண்ணப்பன், காடுவெட்டி	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
11. சங்கரலிங்கம், திரு. ம., எம்.ஏ.	திருநெல்வேலி — கன்னியாகுமரி ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
12. சந்தோஷம், திரு. த. எம்.ஏ., பி.எல்.	தமிழ்நாடு தெற்கு பட்டதாரிகள் தொகுதி.
13. சனார்த்தனம், டாக்டர் இரா.	தமிழ்நாடு மேற்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதி.
14. சிவஞானம், டாக்டர் ம. பொ. (மாண்புமிகு தலைவர்)	நியமனம்.
15. சீதாதேவி கிருஷ்ணசாமி, திருமதி	நியமனம்.
16. சீத்தாபதி, திரு. ஆர். டி.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை. தொகுதி.
17. சுவாமிநாதன், திரு. ஜி., பி. பார்ம்.	தமிழ் நாடு கிழக்கு பட்டதாரிகள் தொகுதி.

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும். (1)	தொகுதி. (2)
18. தாமஸ், திரு. பா. ரா.	மதுரை—இராமநாதபுரம் ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
19. தாமோதரன், திரு. ஏ. ஆர்.	தமிழ் நாடு வடக்கு பட்டதாரிகள் தொகுதி.
20. தாரா செரியன், திருமதி	நியமனம்
21. தாஸ், திரு. ஏ. ஜே.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
22. துரைசாமி, திரு. ஓ. எஸ்.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
23. நல்லசிவன், திரு. ஆ.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
24. நீலநாராயணன், திரு.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
25. புலவர் புலமைப்பித்தன் (மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்)	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
26. மந்தாகினி கிருஷ்ணமூர்த்தி, திருமதி	நியமனம்.
27. மாணிக்கம், திரு. ப.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
28. மியாகான், திரு. ஜே. எம்.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
29. மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. க.	தஞ்சாவூர் — திருச்சிராப்பள்ளி — புதுக்கோட்டை ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
30. முத்து, திரு. எஸ்.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
31. முத்துசாமி, திரு. செ.	சேலம் — தர்மபுரி — கோயம்புத்தூர் — நீலகிரி ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
32. முத்தையா செட்டியார், டாக்டர், எம். ஏ.	நியமனம்.
33. முனுசாமி, திரு. பி.	நியமனம்.

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும். (1)	தொகுதி. (2)
34. லீலாவதி, செல்வி ஆ.	சென்னை–செங்கற்பட்டு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
35. லெட்சுமிகாந்தன், திரு. சி. ரா.	வட ஆர்க்காடு — தென் ஆர்க்காடு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
36. வசந்த பை, திரு. ஜி.	சென்னை பட்டதாரிகள் தொகுதி.
37. வலம்புரி ஜான், திரு.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
38. வள்ளிமுத்து, திரு. ஈ. வெ. ஆ.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
39. வீரப்பன், திரு. இராம (செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர்)	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
40. வெங்கடேசன், திரு. ஈ. எஸ்.	நியமனம்.
41. ஜேப்பியார், திரு.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
42. ஹண்டே, டாக்டர், எச். வி.	சென்னை பட்டதாரிகள் தொகுதி.
43. வெற்றிடம்	தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
44. வெற்றிடம்	தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
45. வெற்றிடம்	சேலம் — தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
46. வெற்றிடம்	சேலம் — தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
47. வெற்றிடம்	இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
48. வெற்றிடம்	இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
49. வெற்றிடம்	சென்னை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
50. வெற்றிடம்	செங்கற்பட்டு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும் (1)	தொகுதி. (2)
51. வெற்றிடம்	கோயம்புத்தூர்—நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
52. வெற்றிடம்	கோயம்புத்தூர்—நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
53. வெற்றிடம்	மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
54. வெற்றிடம்	மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
55. வெற்றிடம்	திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
56. வெற்றிடம்	திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
57. வெற்றிடம்	வட ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
58. வெற்றிடம்	வட ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
59. வெற்றிடம்	தென் ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
60. வெற்றிடம்	தென் ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
61. வெற்றிடம்	திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
62. வெற்றிடம்	திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
63. வெற்றிடம்	கன்னியாகுமரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

வெள்ளிக்கிழமை, 1983 மார்ச் 11.

மாசி 27, துந்துபி—திருவள்ளுவராண்டு 2014.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 9-30 மணியளவில் மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

சென்னை மாநகராட்சியில் பணிபுரியும் மூத்த ஆசிரியர்கள்.

* 153. வினா—செல்வி ஆ. லீலாவதி : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை மாநகராட்சி பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களில் ஒரே தகுதியுடைய சில மூத்த ஆசிரியர்களின் சம்பளம், இளைய ஆசிரியர்களை விட குறைவாக இருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா ?

(இ) இதனைச் சுட்டிக்காட்டி, மனு செய்துள்ள ஆசிரியர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் 6-பி, 6-சி விதிகளின் கீழ் மறுக்கப்படுவது உண்மையா ?

(உ) ஆம் எனில், இக்குறை எப்போது நிவர்த்தி செய்யப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

(உ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

செல்வி ஆ. லீலாவதி : சென்னை மாநகராட்சியிலே பணியாற்றுகிற மூத்த ஆசிரியர்கள் இளைய ஆசிரியர்களைவிட குறைவாகச் சம்பளம் பெறுகிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். மூத்த ஆசிரியர்கள் இதை மிகக் கேவலமாக நினைக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்குச் சமமான சம்பளத்தையாவது கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இது போன்ற நிலை மாநகராட்சியிலே இருந்தது. அவைகள் எல்லாம் சம்பள விதிகள் 6-பி, 6-சி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மாற்றப்பட்டு, இப்போது சீனியர்கள் தகுந்த சம்பளமும் அதற்குக் கீழே இருக்கின்றவர்கள் அதற்குத் தகுந்த சம்பளமும் வாங்குகின்ற நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறோம்.

செல்வி ஆ. லீலாவதி : ஏறக்குறைய ஏழு தமிழாசிரியர்கள் இந்த மாதிரியான சம்பளத்தை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது எனக்கு ஆதார பூர்வமாகத் தெரியும். அரசு நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுக்குச் சம சம்பளத்தைக் கொடுக்க வகை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : ஏற்கெனவே எஸ். ஆர். மணி, டி. எஸ். இராமமூர்த்தி என்ற இரு ஆசிரியர்கள் மூத்தப் பணியாளர்களாக இருந்து அவர்களைவிட இளைய பணியாளர்களாக இருந்து வரும் பொன்னுசாமி மற்றும் எஸ். பாலச்சந்திரன் ஆகியவர்களின் சம்பளத்தைவிட குறைவாகக் கிடைத்து வந்தது.. அந்த நிலையை மாற்றியிருக்கிறோம். இதைத் தவிர துரைவேலு என்ற மூத்த ஆசிரியர் அருணாசலம் என்ற இளைய ஆசிரியரைவிட குறைவான ஊதியம் பெற்று வருவதாக அறியப்பட்டது. அதற்கும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. த. சந்தோஷம் : "சென்னை மாநகராட்சிப் பள்ளிகளில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களில் ஒரே தகுதியுடைய சில மூத்த ஆசிரியர்களின் சம்பளம், இளைய ஆசிரியர்களை விட குறைவாக இருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?" என்ற கேள்விக்கு "ஆம்" என்று அமைச்சர் அவர்களாலே பதில் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே இதிலே முரண்பாடு இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அவை முழுவதும் இப்போது திருத்தப்பட்டு விட்டதா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அப்படிப்பட்ட நிலைகள் எல்லாம் இருந்தன.. அதற்காக தனி நபர் குழு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, அந்தக் குழு அளித்த விதிமுறைகளின் அடிப்படையில், அதாவது விதி 6-பி, 6-சி என்ற விதிகளின் அடிப்படையில் சம்பள விகிதங்கள் திருத்தியமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. செ. முத்துசாமி : புதிய சம்பள விகிதத்தில் மூன்றாவது சம்பளக் குழுவால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கோளாறு காரணமாக, அரசாங்கம் எடுத்திருக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளின் மூலம் இன்னும் மாநகராட்சியிலே பல பேருக்கு அந்தப் பலன் கிடைக்காமல் இருக்கின்றது. பல தமிழாசிரியர்களுக்கு அந்தப் பலன் கிடைக்காமல் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். எல்லோருக்கும் கிடைத்திருப்பதாகச் சொல்லுவது உண்மையல்ல. ஆகவே மீதியுள்ளவர்களுக்கும், நிலுவையில் உள்ளவர்களுக்கும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : முழுவதும் கொடுக்கப்பட்டு விட்டதாகக் கூறவில்லை. நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது, யார் யாருக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அவர்களுக்கெல்லாம் 6-பி, 6 சி என்ற விதிகளின் அடிப்படையில் தீர்த்து வைக்க மாநகராட்சியின் மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : முதிய ஆசிரியர்களுக்கும் இளைய ஆசிரியர்களுக்கும் இடையில் வேறுபாடு இல்லாமல், அரசு நடந்து வருவது மகிழ்ச்சி தருகிறது. முதிய ஆசிரியர்களுக்கு உதவியாக கைத்தடி, குடை, பையனை அழைத்து வந்தால் பஸ்சுக்கு சிறப்புக் கட்டணம் போன்ற உதவிகளை மனிதாபிமான அடிப்படையில் அரசு செய்ய முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அப்படிப்பட்ட குறிப்புகள் என்னிடத்திலே இல்லை. தனிக் கேள்வியைப் போடலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மனிதாபிமான குறிப்பே இல்லை போல இருக்கிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளை அமுல்படுத்துகிறபோது, இத்தகைய முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. பணி மூப்புடைய ஆசிரியர், பணிமூப்புக் குறைவாக உள்ள ஆசிரியரைவிட குறைவாக ஊதியம்

வாங்கினால், அவர் எப். ஆர். 22-பி என்ற விதியின் கீழ் விண்ணப்பம் செய்தால், அவருக்கு இணையான சம்பளம் நிர்ணயம் செய்து, நோஷனல் இன்கிரிமென்ட் கொடுத்து, தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. இதில் காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் காலதாமதம்தான். விதிகள் சரியாக இருக்கின்றன. ஏன் காலதாமதம் ஆகிறது, அதற்கு யார் காரணம் என்பதைக் கண்டு உடனடியாக அதை நிவர்த்தி செய்ய அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னதைப் போல, அப்படிப்பட்ட நிலைகளில் உடனடியாக அரசு பரிசிலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கும்.

செல்வி ஆ. லீலாவதி: நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதற்காக அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் நான் விசாரித்தபோது, அங்கு மூன்றாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளை அமுல்படுத்தியதில் முரண்பாடுகள் இருப்பதாகக் கூறினார்கள். அந்த முரண்பாடுகளைக் களைய விதி இருப்பதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். அவர் கூறியவாறு, விதி எப். ஆர். 22-பி-யின்படி மூத்த ஆசிரியர்களுக்கு இளைய ஆசிரியர்களைவிட குறைவாகச் சம்பளம் இல்லாமல் இருக்க அரசு வழிவகை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: வழிவகை செய்யும்.

பாலங்களை அகலப்படுத்துதல்

***154 வினா—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்:** மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், தலைஞாயிறு நல்லாறு-மல்லியனாறு-அடப்பாறு பாலங்களை அகலப்படுத்தும் செயற்குறிப்பு எதும் அரசின் ஆய்வில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது எப்போது செயல்படுத்தப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: முன்பெல்லாம் பாலங்கள் லாரிகளின் எடைக்குத் தகுந்தபடி அமைக்கப்பட்டன. இப்போது அதிக எடையுள்ள லாரிகள் வருவதால், எல்லாப் பாலங்களும் பாதிக்கப்படும் நிலை இருக்கிறது. அதை மாற்றுகிற உத்தேசம் அரசுக்கு இருக்கிறதா? அப்படி மாற்றி பாலங்களைக் கட்டினால், அதை எதிர்த்துப் பேசுகின்ற வாய்ப்பாலங்களை மூட அது உதவியாக இருக்கும் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: முன்பு எட்டு டன் எடையைத் தாங்கக்கூடிய அளவிற்குப் பாலங்கள் போடப்பட்டன. இப்போது பளு அதிகமாக இருப்பதால், எல்லா சாலைகளிலும் லாரிகள் போன்ற மிகப் பெரிய வாகனங்கள் செல்வதால், இந்தப் பாலங்களைப் பலப்படுத்துகிற பணியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது எட்டு டன் எடையுள்ள பாலங்களுக்குப் பதிலாக 20 டன் எடையுள்ள பாலங்களாகப் பலப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம்.

கையால் காகிதம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள்.

***155 வினா—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்:** மாண்புமிகு கதர் மற்றும் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) ஆதி திராவிடர்களுக்காக வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் கையால் காகிதம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளை நிறுவ கதர் கிராமத் தொழில்கள் வாரியம் உத்தேசித்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், இதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் இல்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இதுபோன்ற ஒரு கருத்து அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் செய்தித்தாள்களின் மூலமாக அறிந்தேன். ஆகவே தற்போது உத்தேசம் இல்லையென்றாலும், ஆதிதிராவிடர்களுக்காக கையால் காகிதம் தயாரிக்கும் குடிசைத் தொழிலை அமைக்கும் கருத்து அரசின் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1983 மார்ச் 12

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன்: ஆதி திராவிடர்களுக்காக கையால் காகிதம் தயாரிக்கும் ஆலை இல்லையென்றுதான் சொன்னேன். ஆனால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கையால் செய்கின்ற காகித ஆலை இயங்கி வருகிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஆரம்பாக்கத்திலே கைமுறையால் செய்யும் காகித ஆலை செயல்பட்டு வருகிறது. அங்கே 25 நபர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான கதர் கிராமத் தொழில் ஆணைக் குழு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட திட்டத்தின் கீழ் நிதி வசதி அனுமதித்துள்ளது. இதைக் கொண்டு வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வந்தவாசியில் துவக்கலாம் என்று தீர்மானித்து அதற்குத் தேவையான காலியிடத்தை வாங்குவதற்கான தொடக்க வேலைகள் கதர் வாரியத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: சுமார் 25 பேர் வேலை செய்யக்கூடிய கையால் காகிதம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க அரசுக்கு எவ்வளவு முதலீடு தேவைப்படுகிறது? அப்படி குறைவான முதலீட்டில் இது போன்ற தொழிற்சாலைகளை பல்வேறு பகுதிகளில் அமைக்க அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளலாம் அல்லவா? அதுபற்றி அமைச்சரின் கருத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 9—40)

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, காந்திய வழியிலே கிராம வாசிகளுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கும் நோக்கத்தோடுதான் இப்படிப்பட்ட ஆலைகள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. பெரிய அளவில் ஆலைகள் ஆரம்பிக்க கிட்டத்தட்ட ரூ. 6 லட்சம் முதல் ரூ. 11 லட்சம் வரையில் தேவைப்படுகிறது. இதை மனதில் கொண்டு அதிகபட்சமானவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். இந்த வாரியம் அதற்கான பல திட்டங்களை வகுத்து நடைமுறைப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, கிராம கதர் வாரியத்தில் குடிசைத் தொழில்களை ஊக்குவிக்க பல நிதிவசதிகளைப் பெற்று செலவழிக்கிறார்கள். பல நேரங்களில் அந்தத் தொகையை முழுமையாகப் பயன்படுத்தி செலவழிக்க முடியாமல் மக்கள் மத்தியிலே பரப்ப முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். அந்தக் காகிதத் தொழிற்சாலை நல்ல டிமாண்ட் இருக்கக்கூடிய தொழில். அதிகமாக குடிசைத் தொழில்களை உரு

1983 மார்ச் 11]

வாக்க இந்த அரசாங்கம் என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறது? அடுத்த ஆண்டிலே குடிசைத் தொழிலாக காகித ஆலைகளை ஆரம்பிக்க கதர் வாரியம் சிந்தித்திருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா? அப்படிச் செய்யும்போது, அரிசனங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அதிகரிக்க சில தொழிற்சாலைகளை அவர்களுக்காகவே உருவாக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எந்தக் காலத்தை நினைத்துக்கொண்டு பேசினார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. 1977-க்கு முன்பிருந்த நிலைபற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். 1977-க்குப் பின்பு வேலைவாய்ப்பு அதிகரிக்கப்பட்டு, போதிய அளவுக்கு கிராமவாசிகளுக்கு, அரிசனங்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்கள் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1977-க்கு முன்னால் 2,30,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த வாரியம் கடந்த 5 ஆண்டுகளில் 4,63,000 பேர்களுக்கு, அதாவது இரண்டு மடங்கு அளவுக்கு வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கியது புரட்சித் தலைவர் திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் ஆட்சியிலேதான் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். புதிய வேலை வாய்ப்புக்களையும் உருவாக்கி வருகிறது. நேப்பால் கைத்தறிக் கூடம் காப்ளர்ஸ் பங்க் எல்லாம் வைத்து கொடுத்து வருகிறது. இப்படிப்பட்ட பல வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறது. ஆதி திராவிடர்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற ஒன்றியத்திற்கு அதிகபட்ச வேலைவாய்ப்புக்களை அரசு உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களும் கதர் வாரியத்திலே கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்களை கதர் வாரியம் உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறது.

திரு. சி. இராமலிங்கம்: தமிழ் நாட்டில் காகித ஆலை, கைத்தொழில் கூடங்கள் இப்போது எத்தனை இருக்கின்றன? இப்போது இயங்கி வருகின்ற தொழிற்சாலைகள் லாபநோக்கத்தோடு நடத்தப்படுகின்றனவா அல்லது வேலைவாய்ப்புக்காக நடத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன்: கதர் வாரியத்தில் இயங்கி வருகின்றவை காந்திய வழியில் நடத்தப்படுகின்றன. கிராம மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் இயங்கி வருகிறது. அதில் லாப நோக்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆய்வாளர் மாளிகைகள்.

* 156 வினா—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு கதர் மற்றும் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 24—3—1982 அன்று சட்ட மேலவையில் உடுக்குறியிட்ட வினா 845-அ-க்கு அளித்த விடையை ஒட்டி, கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சீதப்பால், தடிக்காரன்கோணம், மூளகுமூடு ஆகிய மூன்று இடங்களிலுள்ள ஆய்வாளர் மாளிகைகளை அரசு எவ்வாறு பயன்படுத்த திட்டமிட்டிருக்கிறது?

(இ) அவற்றில் விவசாய ஆராய்ச்சி அலுவலகங்களை அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன்: (அ) சீதப்பால் ஆய்வாளர் பலகை தயாரிக்கும் மைதானம் நிறுவ திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இம்மாளிகை, வளைவிலுள் அநந்தனாறு மேம்பாட்டுத் திட்ட வேலைக்கான கற்காரை பலகை தயாரிக்கும் மைதானம் நிறுவ திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இம்மாளிகை, இத்திட்டப்பணி முடியும்வரை இவ்வேலைக்குப் பயன்படுத்தப்படவிருக்கிறது, தடிக்காரன்கோணம் ஆய்வாளர் மாளிகையும் பயனற்ற நிலையில் உள்ளது. இதனை வனத்துறையிடம் ஒப்படைக்கும் செயற்குறிப்பு கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் பரிசீலனையில் உள்ளது. மூளகுமூட்டில் உள்ள ஆய்வாளர் மாளிகையும் பயனற்ற நிலையில் உள்ளது. அதனை அக்கிராமப் பஞ்சாயத்திடம் ஒப்படைக்க தலைமைக் கட்டிடப் பொறியாளரால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

(இ) இல்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: சீதப்பால் ஆய்வாளர் மாளிகை தோவாளை தாலுக்காவில் இருக்கிறது. நெல் விவசாயம் கூடுதலாக இருக்கக்கூடிய ஒரு பகுதி அது. அங்கே ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று தோவாளை ஊராட்சி ஒன்றியத்திலிருந்து அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த இடத்தை தற்காலிகமாக இப்போது அநந்தனாறு திட்ட நீரமைப்புத் துறைக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு விவசாய இலாகாவிடம் ஒப்படைத்து அந்தப் பணியைச் செய்ய அரசு முன்வருமா? அடுத்து தடிக்காரன்கோணம் ஆய்வாளர் மாளிகையைச் சுற்றி இருக்கக்கூடிய

பெரிய இடத்தை குடிசை போட்டு ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள். வனத் துறைக்கு அதைக் கொடுப்பதற்கு முன்னால் அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து விட்டு எஞ்சிய பகுதியை வனத் துறைக்குக் கொடுக்க அரசு முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன்: இந்த அநந்தனாறு திட்டம் முடியும்வரை, சீதப்பால் ஆய்வாளர் மாளிகை தேவைப்படுகிறது. அதற்குப் பின்பு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதைப் பரிசீலிக்கலாம். தடிக் காரன்கோணம் ஆய்வாளர் மாளிகைப் பகுதியைப்பற்றி அரசு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கருத்தைப் பரிசீலிக்கும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: இப்போது ஆய்வாளர் மாளிகைகளையெல்லாம் பெரிய அளவில், மிகுந்த வசதியுடையதாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக் கத்தில் அதிகமான செலவு செய்து கட்ட முடியாமல் அரசாங்கம் பண நெருக் கடியில் தடுமாடுகிறது. ஆனால் பொது வாழ்வில் இருப்பவர்கள், நடுத்தர மக்கள் வந்து தங்குவதற்கு எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டல் அளவுக்குக்கூட இல்லாமல் அதைவிட கொஞ்சம் குறைந்த வசதியிருந்தாலும்கூட போதும். ஒவ்வொரு தாலுகா ஹெட்குவார்ட்டர்சிலும், மாவட்டத் தலைநகரிலும்ஒரு 10 அல்லது 15 கட்டிடங்கள் கட்ட அரசாங்கம் திட்டமிடுமா? அதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன்: ஒவ்வொரு மாவட்ட ஆட்சி யாளரிடமிருந்தும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கருத்தை அடிப்படை யாகக் கொண்டு கருத்துக்கள் கேட்கப்படுகின்றன. தாலுகா தலைமை நகரங்களில் ரூ. 4½ லட்சம் மதிப்பீட்டு அளவுக்கு ஆய்வாளர் மாளிகை கட்டு வதற்கான ஏற்பாட்டை அரசு ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. விரைவிலே அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: ஒவ்வொரு தாலுகா தலை நகரத்திலும் ஒரு ஆய்வாளர் மாளிகை கட்ட வேண்டுமென்று அரசு திட்டமிட்டுக்கொண் டிருக்கும்போது, தோவாளை தலை நகரம் பக்கத்தில் பூதப்பாண்டியில் சீதப்பால் ஆய்வாளர் மாளிகை இருக்கிறது. அது பாழ்பட்டிருக்கிறது. அது தேவையில்லை என்றால், இனிமேல் ரூ. 4½ லட்சம் செலவு செய்து கட்ட வேண்டும். அப்படி ஒரு திட்டம் இருக்குமானால், இதே ஆய்வாளர் மாளிகையை திரும்பவும் பழுதுபார்த்து அந்த தாலுகா தலைநகருக்கான ஆய்வு மாளிகையாக வைத்துக்கொள்ள அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, தேவையைத்தான் ஆய்வு செய்யச்சொல்லியிருக்கிறதே தவிர, அதைப்பற்றி முடிவு எடுப்பது என்பது அரசின் கையிலேதான் இருக்கிறது. எந்தத் தாலுகாவிலே தேவை என்று முடிவு எடுத்தால்தான், அதுவும் ஆய்வு மாளிகை தேவை என்றால்தான் கட்டப்படும். குமரி மாவட்டம் எவ்வளவு சிறிய மாவட்டம் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். 10 கிலோ மீட்டர் தூரத்திலே ஒன்று இருக்கின்றது. மார்த்தாண்டத்திலே ஒன்று இருக்கிறது. அதை மனதில் கொண்டுதான் அரசு முடிவு செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Fixation of Rent for Government Offices.

*157. Q.—Thiru D. SANTOSHAM: Will the Hon. the Minister for Khadi and Public Works be pleased to state—

(a) the basis on which rent is fixed and paid by the Government for the Buildings taken on lease from Private Owners for accommodating Government Offices; and

(b) whether this rent is raised periodically consequent on the increase of cost of living?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : (அ) அரசு அலுவலகங்களின் உபயோகத்திற்கென வாடகைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் தனியார் கட்டிடங்களுக்கு வாடகை 1973-ம் ஆண்டு திருத்தப்பட்ட தமிழ்நாடு கட்டிடங்கள் (குத்தகை மற்றும் வாடகைக் கட்டுப்பாடு) சட்ட விதிகளின் அடிப்படையில் அந்தந்தப் பகுதி பொதுப்பணித்துறை செயற்பொறியாளரால்/கண்காணிப்புப் பொறியாளரால் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது.

(இ) இல்லை.

திரு. த. சந்தோஷம் : சில அரசு அலுவலகங்கள் வைப்பதற்கு என்று 1970, 1971-ல் இதுபோன்ற இடங்களை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டிடங்களைச் சுற்றியுள்ள மற்ற தனியார் கட்டிடங்கள் வாடகைக்கு விடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கட்டிடங்களின் வாடகை ரூ. 800, ரூ. 1,000 என்று உயர்ந்திருக்கிறது. ஏனென்றால் நகர்ப்புறங்களில் கட்டிடங்களுக்கு அவ்வளவு தூரம் தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால்

கட்டிடங்கள் அவ்வளவு துரிதமாகக் கட்டப்படுவதில்லை. அதிலும் அரசாங்க அலுவலகங்களுக்கு வாடகைக்கு விடப்பட்ட கட்டிடங்களின் உரிமையாளர்கள் ஏழைகளாக, விதவைகளாகக்கூட இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கணவன்மார்கள் அரசு அலுவலகத்திற்கு வாடகைக்கு விட்டுவிட்டு, அவர்கள் ஒரு சிறிய கட்டிடத்தில் குடியிருந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அந்த வருமானத்தை வாழ்க்கைக்கு, உயிர் வாழ்வுக்குப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். இந்த நிலையிலே நியாயமான அளவுக்கு எல்லா அலுவலகக் கட்டிடங்களுக்கும் மற்ற கட்டிடங்களுக்கும் இருப்பதுபோல அரசும் உயர்த்திக் கொடுக்க ஆணை பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : அரசு அலுவலகங்களை தனியார் கட்டிடங்களில் அமைக்கும்போது, இந்தச் சட்டத்தின், பிரிவின் கீழ்தான் வாடகைக்கு எடுக்கப்படுகின்றன. அப்படித்தான் வாடகை வசூலிக்கப்படுகிறது. மேற்படி சட்டம் 4-வது பிரிவின்படி நியாயமான வாடகை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இதை மேலும் உயர்த்த வேண்டுமென்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதுபோல, கட்டிடத்தில் குடியிருக்கும் நபரின் வேண்டுகோளின்படி கூடுதல், மற்றும் மற்ற வசதிகள் கட்டிடத்தின் சொந்தக்காரரால் செய்யப்படுமானால், அந்தப் பகுதிகளில் வரி முதலானவை கூட்டப்பட்டிருக்குமானால், அந்தத் தொகை சொந்தக்காரர்களால் ஏற்கப்படுமானால், அத்தகைய சூழ்நிலையில் மட்டுமே நியாயமான வாடகை கொடுக்க, மாற்றியமைக்க அரசு முயலும். காலத்திற்கு ஏற்ப விலைவாசி உயர்வுப் புள்ளிக்கேற்ப வாடகையை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு மேற்படி சட்டத்தில் வழியில்லை.

(முற்பகல் 9-50)

திரு. த. சந்தோஷம்: தலைவரவர்களே, இப்போது இருக்கும் சட்டத்தில் இடமில்லை என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் நியாயத்தின் அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சினையை அணுக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பக்கத்தில் தனியார்களுக்கு வாடகைக்கு விட்ட கட்டிடங்களுக்கு 4, 5 மடங்கு உயர்ந்த பிறகு, அரசு அலுவலகங்களில் புதிதாக வசதிகள் செய்து தரவில்லை என்று சாக்கு சொல்லிக்கொண்டு, அதே அளவில் வாடகையை வைத்திருப்பது நியாயமில்லை. இந்த அநீதியைப் போக்க, புதிய ஆணையை அரசு பிறப்பிக்குமா?

[1983 மார்ச் 11

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : தலைவரவர்களே, அரசு பரிசீலிக்கும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : தலைவரவர்களே, வாடகையை எவ்வளவு உயர்த்தினாலும் இருக்கிற நிலைமையில் சரியில்லை என்ற உணர்வுகள் வருகின்றன. அரசாங்கத்திற்குக் கட்டிடம் தேவைப்படுகிற நிலையில், மார்க்கெட் விலைக்கு அந்தக் கட்டிடங்களை அரசே எடுத்துக்கொள்ளுமா? அதனால் அவர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும், அரசுக்கும் நன்மையாக இருக்கும். அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் உணர்வை உணர்ந்துதான் அரசு அலுவலகங்கள் தனியார் கட்டிடங்களில் வாடகைக்கு இருப்பதைவிட, அரசாங்கமே அலுவலகங்களுக்குச் சொந்தமாகக் கட்டிடங்களைக் கட்டிக்கொள்ளலாம் என்ற அளவில், ஆஃபீஸ் காம்ப்ளெக்ஸ் போல வருவாய்த் துறை, பொதுப் பணித் துறை போன்ற அனைத்து அலுவலகங்களுக்கும் அரசே கட்டிடங்களைக் கட்டிக் கொடுக்க முடிவு எடுக்கப்பட்டு, அதன் அடிப்படையில் கட்டிடங்கள் கட்டப் பட்டு வருகின்றன.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : தலைவரவர்களே, இத்தகைய நிலைமையிலே, சில இடங்களிலே வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் வீட்டை அபிவிருத்தி செய்கிறோமென்று சொல்லி நீதி மன்றங்களுக்குச் சென்று அரசு அலுவலகத்தை அங்கிருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள். 200 ரூபாய் வாடகை கொடுத்துவந்த கட்டிடத்தைவிட சிறிய கட்டிடத்திற்கு 500 ரூபாய் கொடுக்கும் நிலை இதனால் அரசுக்கு ஏற்படுகிறது. எனவே இதைப்பற்றி மறுபரிசீலனை செய்து, இருக்கின்ற விதி முறைகளை மாற்றி, வாடகையை உயர்த்திக் கொடுக்கலாம் அல்லவா. அந்த முறையில் சட்டத்தைத் திருத்துவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சொ. நீ. இராசேந்திரன் : தலைவரவர்களே, பொறுப் படையாக மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்டத் திலே மாற்றம் செய்வதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்குமென்று கூறியிருக்கிறேன்.

1983 மார்ச் 11]

தோவாளை வட்டத்தில் கேந்திர கிராம நிலையம் ஏற்படுத்துதல்.

*158 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டம், தோவாளை வட்டத்தில் பரவலாக செயற்கை இனவிருத்தியும், கால்நடை சிகிச்சையும் கிடைக்க 10 கிளை நிலையங்கள் கொண்ட ஒரு கேந்திர கிராம நிலையம் ஏற்படுத்தும் செயற் குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

(இ) ஆம் எனில், அது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : (அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டம், நாகர்கோவில் கேந்திர கிராம நிலையத்தின் கீழ் செயல்படும் 10 கேந்திர கிராம நிலையங்களில் கீழ்க்கண்ட ஐந்து கேந்திர கிராம கிளை நிலையங்கள் தோவாளை ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஏற்கெனவே செயல் படுகின்றன :—

1. வீரநாராயண மங்கலம் — தோவாளை ஊராட்சி ஒன்றியம்.
2. தாழக்குடி — தோவாளை ஊராட்சி ஒன்றியம்.
3. செண்பகமன்புதூர் — தோவாளை ஊராட்சி ஒன்றியம்.
4. அரோம்பலி — தோவாளை ஊராட்சி ஒன்றியம்.
5. அழகியபாண்டியபுரம் — தோவாளை ஊராட்சி ஒன்றியம்.

(இ) இவ் வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தோவாளை தாலுக்காதான் நெல் விவசாயம் அதிகமாக உள்ள பகுதி. அங்கே கால்நடைகள் அதிகமாக வளர்க்க சூழ்நிலை, வாய்ப்பு, வசதி எல்லாம் இருக்கிறது. இப்போது தோவாளை தாலுக்காவில் 5 கிளை நிலை யங்கள் செயல்படுகின்றன. அதை பத்து நிலையங்களாக மாற்றுவதோடு, ஒரு கேந்திர கிராம நிலையத்தையும் தோவாளை வட்டத்தில் ஏற்படுத்த

வேண்டுமென்று தோவாளை ஊராட்சி ஒன்றியத்திலிருந்து முறையீடு செய்திருக்கிறார்கள். அதையொட்டி அங்கே இருக்கும் கால்நடை வளர்ச்சி யையும் கருத்தில் கொண்டு, அரசு மீண்டும் இதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, தோவாளை ஊராட்சி ஒன்றியத்தில், பூதபாண்டியை கேந்திர கிராம மையமாகக் கொண்டு 10 கிளை நிலையங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற செயற்குறிப்பை கால் நடை பராமரிப்புத் துறை இயக்குநர் அவர்கள், அரசுக்கு அனுப்பினார்கள். போதிய கால்நடை ஆய்வாளர்கள் (நிலை 2) இல்லாத காரணத்தால், இந்தக் கேந்திர கிராம நிலையம் அமைப்பதை நிறுத்தி வைக்கலாமென்ற கருத்தை அரசுக்கு கால்நடை பராமரிப்புத் துறை இயக்குநர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதன் அடிப்படையில் போதிய கால்நடை ஆய்வாளர்கள் பயிற்சி பெற்று வந்த பிறகு, நிதி நிலைமையையும் கருத்திற்கொண்டு கேந்திர கிராம நிலையத்தை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தொடங்க வேண்டுமென்று இருக்கிறோம். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் அங்கே கால்நடைகள் அதிகமாக இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே 2 கால்நடை மருந்தகங்களும், 5 கிளை நிலையங்களும் செயலாற்றி வருகின்றன. அந்த அடிப்படையில் இரண்டாம் பிரிவுத் திட்டத்தை அரசு அங்கீகரிக்கும்போது, தனியாக ஒரு கேந்திர கிராம நிலையம் அமைப்பதுபற்றி ஆய்வு செய்யப்படும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: தலைவரவர்களே, தற்போது இந்தத் திட்டத்தின் தேவையை அரசு உணருகிறது. அங்கே இருக்கும் மாவட்டக் கால்நடை அபிவிருத்தி அதிகாரிகூட சிபாரிசு செய்திருக்கிறார். இரண்டாம் நிலை கால் நடை ஆய்வாளர்கள் இல்லாததால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதாக அமைச்சரவர் கள் சொல்லுகிறார்கள். இப்போது கால்நடை ஆய்வாளர்களுக்கான பயிற்சியை அரசு கொடுக்கிறது. இடையிலே அந்தப் பயிற்சி நிறுத்தி வைக்கப் பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்போது அந்தப் பகுதியில் கால்நடை அபிவிருத்தியை முன்னிட்டு, விரைவில் அந்த நிலை இரண்டு கால்நடை ஆய் வாளர்கள் கிடைத்தவுடன், இந்த நிதிநிலை ஆண்டிலே அந்த நிலையத்தைத் திறக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : கால்நடை ஆய்வாளர்கள் பயிற்சி பெற்று வந்த பிறகு, தேவையான அளவிற்கு கால்நடை ஆய்வாளர்கள் (நிலை இரண்டு) கிடைத்தால், கண்டிப்பாக இந்தக் கருத்தை அரசு பரிசிலனை செய்யும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: தலைவரவர்களே, கேந்திர கிராம நிலையங் களில் இயற்கை முறையில் மட்டுமல்லாமல், ஆர்ட்டிபிசியல் இன்செமினேஷன் என்று செயற்கை முறையில் உயர்ந்த இனத்தை உருவாக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா? பால் வளத் துறையில் அந்த முறையைக் கையாண்டு வருகி றார்கள். அந்த வகையில் அரசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : அதைப்பற்றி அரசு பரிசிலனை செய்யும்.

பிச்சை எடுப்பதைத் தடுத்தல்

*159. **வினா—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்:** மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டு கிறேன்—

(அ) பிச்சை எடுப்பதைத் தடுக்க அரசு தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுப்பது குறித்து பரிசீலித்து வருகிறதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : (அ) மற்றும் (இ) பிச்சை எடுப்பதை தடை செய்யும் நோக்குடன் தமிழ்நாடு பிச்சை எடுப்பு தடுப்புச் சட்டம், 1945 (Tamil Nadu Prevention of Begging Act, 1945). மாநிலத்தில் அமுல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இச்சட்டத்தின் கீழ் பிச்சை எடுப்பவர்கள் காவல்துறையினரால் பிடிக்கப்பட்டு, அவர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்படுகிறது. அவர்களை கண்டித்து எச்சரிக்கையுடன் விடுதலை செய்வது அல்லது தண்டித்து 'தயாசதன்' மற்றும் பிச்சைக்கார மறுவாழ்வு இல்லங்களுக்கு அனுப்புவது பற்றி நீதி மன்றங்கள் முடிவு செய்கின்றன.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் 1945-லிருந்து இருக்கும் சட்டத்தைப்பற்றிக் கூறினார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டில் இருக்கும் உண்மையான நிலையைப் பார்க்க வேண்டும். பொது இடங்களிலும், ஆலயங்கள் போன்ற இடங்களிலும், சுற்றுலா மையங்களிலும் இன்னும் பொதுமக்கள் கூடுகின்ற, புழங்குகின்ற அனைத்து இடங்களிலும், வீடுகளிலும் பிச்சைக்காரர்கள் தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் உணர்வார்கள். அப்படி இருப்பதை காவல் துறையினர் பார்த்துக் கொண்டு பேசாமல் இருக்கிறார்கள். இது நாடு அறிந்த உண்மை. இதைத் தீவிரமான பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொண்டு, இதை அகற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வு இல்லங்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலுள்ள வாய்ப்புகளை எல்லாம் பயன்படுத்தி, இப்படிப்பட்ட பிச்சைக்காரர்களை அங்கே கொண்டு சேர்த்து, அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு கொடுத்தால், இந்த சமூக நோய் குறையும். இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து, சமுதாயத் தீமை வளரும் என்பதை உணர்ந்து, இது குறித்து நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்: தலைவரவர்களே, பொது இடங்கள், கோவில்கள் மற்றும் சுற்றுலா மையங்கள் போன்ற இடங்களில் பிச்சைக்காரர்கள் பிச்சை எடுப்பதைக் காவல் துறையினர் பார்த்தால், பிச்சை ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கண்டிப்பாக அவர்களைக் கைது செய்து, நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்புப்படி அவர்கள் பிச்சைக்காரர்கள் மறு வாழ்வு இல்லங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கவனத்திற்குச் செல்லவில்லையோ அல்லது அவர்கள் பார்க்கவில்லையோ என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அந்த அளவிற்குக் காவல் துறையினர் நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். மேலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற மறுவாழ்வு சிறந்த முறையில் கொடுக்கப்பட்டால், அவர்கள் பிச்சை எடுக்கும் தொழிலைக் கைவிடுவார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

(முற்பகல் 10.00)

அவர்கள் பிற்காலத்தில் சுயமாக வாழ வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தில் பல தொழில்களை அந்த இல்லங்களில் சொல்லிக் கொடுத்து வருகிறோம் அந்த அடிப்படையில் இதை நல்ல முறையில் தீவிரமாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தில் 1982 ஆம் ஆண்டு தலைமைச் செயலாளர் தலைமையில் ஒரு கூட்டம் நடத்தப்பட்டது. 1982 செப்டம்பர் மாதம் வரை இருக்கின்ற பிச்சைக்காரர்களின் எண்ணிக்கை, இல்லங்களில் இருக்கின்ற காலி இடங்களின் எண்ணிக்கை இவற்றையெல்லாம் பார்த்து ஒரு புள்ளிவிவரம் எடுத்து இதனை ஒரு இயக்குநரின்கீழ் தனியாகக் கொண்டுவந்து செயல்படுத்த வேண்டுமென்று தலைமைச் செயலாளர் அவர்களே கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். காரணம் இப்போது இந்த இல்லங்கள் பல்வேறு துறைகளின் இயக்குநர்களின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு சமூக நலத் துறையின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இந்த இல்லங்கள் இருக்கின்றன. நகராட்சி மற்றும் மாநகராட்சியின் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கீழும் இவை செயல்பட்டு வருகின்றன. அந்த அடிப்படையில் பிச்சை எடுப்பதைத் தடுக்க அரசு தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் அனைத்து இல்லங்களையும் ஒன்றாக இணைத்து சிறைத் தலைவரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து செயல்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை இந்த அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு தருவதற்காக செய்யப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகள் குறித்து நான் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் காவல் துறையினர் இன்றையதினம் பிச்சைக்காரர்கள் பிச்சை எடுப்பதை கண் முன்னால் பார்த்தும் செயல்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். காவல் துறையினரும் மனிதர்கள்தான். ஆதலால் அவர்களுக்கும் பிச்சைக்காரர்கள் மீது அனுதாபம் வந்துவிடுகிறது. அந்த வகையில் அவர்கள் இதனை அலட்சியப்படுத்தி விடுகிறார்கள். இன்னொன்று, அவர்களை கோர்ட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று இம்சைப் படுத்துவதை விட, கோர்ட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லாமலேயே நேரடியாகப் பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வு இல்லங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று, ஏதாவது தொழிலைக் கற்றுக்கொடுத்து அந்த வகையில் அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு கொடுக்கலாம். இது மிகப் பெரிய அபாயகரமான நிலைமை. காரணம் இன்றையதினம் சமூக விரோத சக்திகள் சிறுவர்களையும், குழந்தைகளையும் கடத்திச் சென்று இவர்களைக் குருடாக்கி, நொண்டி முடமாக்கி, கொடுமைக்கு உட்படுத்தி, இம்சைப்படுத்தி பிச்சை எடுக்க வைக்கிறார்கள் என்பது அரசுக்கும்

தெரியும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அவர்களுக்காகச் செய்யப்பட்டிருக்கும் ஏற்பாடுகள் குறித்துச் சொன்னதை நாம் வரவேற்றாலும் கூட, இன்னும் இதனை தீவிரமாகச் செயல்படுத்த இதற்கென்று வேண்டுமானால் தனியாக ஒரு பிரிவை அல்லது ஒரு புதிய பிரிவை காவல் துறையில் ஏற்படுத்தி செயல்படுத்துவது குறித்து பரிசீலனை செய்ய ஒரு நல்ல முடிவை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்: பொதுவாக இன்றைக்கு உள்ள முறைப்படி பிச்சை எடுக்கிறவர்களை நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அங்கு நீதிபதி தீர்ப்பு அளிக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. இப்படி கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டுமே, அங்கு தீர்ப்பு அளிக்கப்படுமே என்று பயப்பட்டு பலர் பிச்சை எடுக்க பயப்பட்டு பிச்சை எடுக்காமல் இருக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலை இல்லாமல் போகுமேயானால், இவர்களுடைய எண்ணிக்கை இன்னும் அதிகமாகும். இந்த அடிப்படையில் தான் முன்பே என்னுடைய பதிலில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். சிறைத் துறைத் தலைவரின் தலைமையின்கீழ் பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வு இல்லங்கள், லெப்ரசி ஹோம் போன்ற எல்லா இல்லங்களையும் கொண்டுவந்து இத்திட்டத்தை மிகத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை இந்த அரசு பரிசீலனை செய்துவருகிறது.

திரு. த. சந்தோஷம்: நான் தினமும் நீதிமன்றத்தில் நடைபெறுவதை நேரில் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவன். இப்போது இருக்கின்ற சட்டத்தின்கீழ் மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ இரண்டு முறையோ ஒரு புள்ளிவிவரத்திற்காக சில பிச்சைக்காரர்களை காவல் துறையினர் நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு வந்து பெயரளவில் அவர்களுக்கு தண்டனை வாங்கிக் கொடுப்பதுடன் பிரச்சினை முடிந்து விடுகிறது. மீண்டும் அவர்கள் பிச்சை எடுக்க, சென்று விடுகிறார்கள். இப்படி மாதம் ஒரு நாள், இரண்டு நாள் அவர்கள் பிடிபடும் நாள் தவிர மற்ற நாட்களில் காவல் துறை அதிகாரிகளிடமே பிச்சை கேட்க அவர்கள் சென்றுவிடுகிறார்கள். (சிரிப்பு) இதுதான் இன்றைக்கு நடைமுறையில் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது. நம்முடைய நாட்டில் விசேஷமாக சமயப் போர்வையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பிச்சை எடுக்கிறவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகம். உதாரணமாக காவி உடையை உடுத்திக்கொண்டு இந்து மத பக்தர் போலவும், கிறிஸ்தவர்களுடைய சின்னங்களை வைத்துக்

கொண்டு கிறிஸ்தவ பக்தர் போலவும், பக்கிரிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு முஸ்லீம் பக்தர் போலவும் வேஷமிட்டு பிச்சை எடுக்கிறார்கள். இப்படி சமயப் போர்வையில் பிச்சை எடுக்கின்றவர்களையும் தடுக்க அரசு முயற்சி எடுக்குமா? இரண்டாவதாக டோக்கியோவையும், ஹாங்காங்கையும் எடுத்துக்கொள்வோமேயானால், ஹாங்காங் என்ற உடனே அங்கே பிச்சைக்காரர்கள் அதிக அளவில் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய டோக்கியோவிற்குப் போனால், ஒரு பிச்சைக்காரர் கூட இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமையைக் கண்டறிய, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தேவையானால் முன்மாதிரியைக் கண்டறிய வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றாவது நிலைமையைக் கண்டறிந்து நம்முடைய நாட்டிலும் பிச்சைக்காரர்களின் தொல்லையைத் தடுக்க தீவிரமான நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றி ஆராய்வார்களா? (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: பிச்சைக்காரர்களைக் கண்டறிய வெளிநாடு செல்ல வேண்டுமா? (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்: நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், பிச்சை எடுப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது என்கிற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கே குறிப்பிட்டார். பிச்சை எடுக்கிறவர்களே பிச்சை எடுப்பது சரிதானா என்பது குறித்து சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களேயானால், நிச்சயமாக அவர்கள் இந்த சமுதாயத்தில் பிச்சை எடுப்பதற்கு முன் வரமாட்டார்கள். அவர்கள் இதை ஒரு அவமானமான காரியமாக உணர்ந்து கொண்டார்களேயானால், இந்தச் சட்டமும் தேவையில்லை, அதிகாரிகளும் தேவையில்லை, பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வு இல்லங்களும் தேவையில்லை. குறிப்பிட்ட இந்த விவகாரத்திற்குள்ளே நாம் போவோமேயானால், விஷயம் பெரிதாக வளர்ந்துகொண்டே போகும். பிச்சைக்காரர்களை இன்றைக்கு 20 அம்சத் திட்டத்தின்கீழ், அதாவது 14வது அம்சத்தின்கீழ் கொண்டுவந்து அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கிறோம். தொழுநோய் கட்டுப்பாடு என்பது பற்றி அதில் வருகிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள் மாநிலங்களில் எவ்வளவு பேர் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றார்களோ அவர்களை எல்லாம் கொண்டு வந்து இத்தகைய மறுவாழ்வுத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் இன்றையதினம் காவல் துறையினர் நாட்டிலுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான பிச்சைக்காரர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : வெளிநாட்டுக்காரர்கள் வரும்போது, மிக அதிகமான அளவில் போய் பிச்சைக்காரர்கள் அவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். இதனால் இந்தியா என்றாலே பிச்சைக்காரர்கள் நிறைந்த நாடு என்கிற எண்ணம் அவர்களுக்கு வந்து விடுகிறது. குறிப்பாக வெளி நாட்டுக்காரர்களிடம் மட்டுமாவது இவர்கள் பிச்சை கேட்காதிருக்கும் வகையில், அவர்களைத் தடுக்கும் வகையில் விசேஷ ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : அதைப்பற்றி அரசு ஆய்வு செய்யும். (சிரிப்பு)

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிற போது, இப்போது இருக்கிற சட்டத்தின்படி போலீஸ்காரர்கள் பிச்சைக் காரர்களைக் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அப்படி இருந்தும் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு பிச்சைக்காரர்கள் வராமல் இருந்து கொண்டிருக்கும் நிலை இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய கவனம் எல்லாம், பெரிய பெரிய கிரிமினல் கேஸ்களிலே நாட்டம் இருந்து கொண்டிருக்கும்போது, இவர்களைப் பார்க்கிறபோது சற்று கவனக் குறைவாக அவர்களுக்குத் தெரியலாம். பொதுவாகவே, இன்றைக்கு பிச்சையெடுப்பதை ஒரு புரபஷனாக, தொழிலாக நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்துக்கள் வழிபடும் இடங்களில் இந்து சாமியார் போலவும், கிறிஸ்தவர்கள் வழிபடும் இல்லங்களில் கிறிஸ்தவ பக்தர் போலவும், முஸ்லிம்கள் வழிபடும் இடங்களில் தொப்பி போட்டுக்கொண்டு முஸ்லிம் அன்பர் போலவும் நடித்து பிச்சையெடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். அது இன்றையதினம் ஒரு தொழிலாக ஆகி, அவர்கள் பணத்தை வட்டிக்கு விடுகிற நிலைகூட ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படி சமயத்தைப் பயன்படுத்தி, ஒரு தொழிலாக பிச்சையெடுக்கிறவர்களைத் தடுக்க கடுமையான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும் வகையில் ஒரு திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். அவர்களை மறுவாழ்வு இல்லங்களில் சேர்த்து அவர்களுக்கு ஏதாவது தொழில் கற்றுக் கொடுக்கும் பிரச்சினை என்று வரும்போது, இந்த இல்லங்கள் சிறைத் துறைத் தலைவரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருப்பதை விட தொழில் துறை இயக்குநரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். தொழில் துறைத் தலைவரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இந்த இல்லங்கள் இருந்தால்தான், அவர்களுக்கு ஏற்ற தொழிலை அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்து மீண்டும் அவர்கள் பிச்சையெடுக்கும் தொழிலுக்கு வராமல்

இருக்கும் வகையில் அவர்கள் வாழ்வின் மறுமலர்ச்சியையும், மகிழ்ச்சியையும் ஏற்படுத்த முடியும். சிறைத் துறையின் தலைவரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இந்த இல்லங்கள் இருந்தால், இப்போது சிறையில் இருப்பவர்கள் எப்போது தப்புவது என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்களே அதே மன நிலைதான் இந்த இல்லங்களில் வாழ்பவர்களுக்கும் வரும். ஆகவே இந்த இல்லங்களை தொழில் துறைத் தலைவரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்து அவர்கள் நிலை மாறுபடும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா? அடுத்து, இங்கே வெளி நாடு ஒன்றில், பிச்சைக்காரர்களே இல்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். நம்முடைய நாட்டிலேகூட பஞ்சாப் மாநிலத்தில் பிச்சையெடுக்கிறவர்கள் மிக மிகக் குறைவு. நாங்கள் ஒரு தடவை கமிட்டியில் பஞ்சாப் மாநிலத்திற்குப் போயிருந்தோம். தினசரி காலையில் நண்பர் ஒருவர் பிச்சைக்காரர்களுக்கு 8 அணா கொடுத்து விட்டு தான் உணவு உண்பது பழக்கமாம். அதற்காக வேண்டி பிச்சையெடுக்கிற வர்களை எல்லா இடங்களிலும் தேடினார்கள். ஒருவர் கூட அகப்படவில்லை. அந்த அளவுக்கு தொழில்மயமான மாநிலம் அது. அந்த வகையில் நம்முடைய மாநிலத்தையும் தொழில்மயமான மாநிலமாக ஆக்கினால், பிச்சைக்காரர்கள் தொல்லை ஒழியும் என்பதையும் இணைத்து பரிசீலனை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: சொற்பொழிவு செய்துவிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : இப்போதே பிச்சையெடுக்கும் தொழிலை மேற்கொண்டிருப்பவர்களை கண்டிப்பாக, தீவிரமாகக் கண்டு பிடித்து நீதிமன்றங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று, நீதிமன்றத்தின் தண்டனையைப் பெற்ற பிறகு அவர்களை மறுவாழ்வு இல்லங்களுக்குக் காவல் துறையினர் அனுப்பும் பணியை மேற்கொள்வதுடன் மறுவாழ்வு இல்லங் களிலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய தொழில் பயிற்சியை அளித்துக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். திரும்பவும் அவர்கள் பிச்சையெடுக்கக் கூடாது என்கிற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் அவர்களுக்கு ஏதாவது தொழிலை அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு இல்லங்களில் கற்றுக்கொடுத்து அவர்கள் வாழ்க்கையில் சுயமாகச் சம்பாதித்து முன்னேறும் அளவுக்கு ஊக்கப்படுத்து கிறோம். இல்லங்கள் சிறைத் துறைத் தலைவரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்க வேண்டாம், தொழில் துறைத் தலைவரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்க வேண்டு மென்றும், தமிழகத்தைக் தொழில்மயமாக்கினால் பிச்சைக்காரர்கள் பிரச்சினை ஒழிந்து விடும் என்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கே குறிப்பிட்டார். இந்த இல்லங்களை எதற்காக காவல் துறையிடத்தில்

ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், காவல் துறை என்று குறிப்பிடும்போது, ஓரளவுக்காவது அவர்களுக்கு பயம் ஏற்படும். அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் இந்தத் தொழிலைக் கைவிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலும், இந்த இல்லங்கள் கண்டிப்பாக நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலும் தான் சிறைத் துறைத் தலைவரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இவற்றை ஒப்படைக்கலாமென்று இந்த அரசு இதனைப் பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

(டாக்டர் சனார்த்தனம் இருக்கையிலிருந்து எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: பட்டதாரி தொகுதியினர் அனைவரும் பிச்சைக்காரர்கள் பிரச்சினை குறித்து படையெடுக்கிறார்கள். (சிரிப்பு)

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: நாம் அனைவருமே ஏதோ ஒரு வகையில் பிச்சைக்காரர்கள் தான். பிச்சைக்காரர்கள் யாசிக்கிறார்கள். இருக்கிறவர்கள் கொடுக்க யோசிக்கிறார்கள். பொதுவாக பிச்சையெடுப்பவர்களால் மற்றவர்களுக்குத் தொல்லை ஏற்படக் கூடாது. நான் ஒருநாள் வெளியே புறப்படும்போது, பஸ்ஸுக்கு காசு எடுத்துச் செல்ல மறந்து விட்டேன். ஒரு பிச்சைக்காரர் என்னிடமே காசு வேண்டுமா என்று கேட்டார். பிச்சையெடுக்கிற சிறுவர்கள், சிறுமிகள், ஆண், பெண், குடும்பங்கள் எத்தனை என்கிற விவரத்தை அறிய விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு)

(முற்பகல் 10.10)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வற்புறுத்தவில்லை. பதில் கொடுக்க முடிந்தால் பார்க்கலாம்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்: 1980-81-ல் காவல் துறையினரால் பிடிக்கப்பட்ட பிச்சைக்காரர்களின் எண்ணிக்கை 4,738. தொழில் பழக்கிக்கொடுத்து விடுதலை செய்யப்பட்டவர்கள், மற்றும் குற்றவாளிகள் அல்லாமல் இதை ஒரு தொழிலாகக்கொண்டு இதில் ஈடுபட்டு பணம் சம்பாதித்து வட்டிக்கு விடுபவர்கள்கூட இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டதே, இப்படி எல்லோரையும் பிடித்து தண்டனைக்காக நீதிமன்றங்களிலே நிறுத்தி, அங்கே அவர்கள் குற்றவாளிகளா அல்லவா என்று

பார்த்து, அதன் அடிப்படையிலே விடுதலை செய்யப்பட்டவர்கள், மற்றும் குற்றவாளிகள் அல்ல என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 1012. மன்னிப்பு கொடுத்து அனுப்பப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 2710. பாதுகாப்பிலிருந்து தப்பித்துச் சென்றவர்களின் எண்ணிக்கை 10. பிச்சைக்காரர்களின் இல்லத்திற்கு அனுப்பப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 957. பிச்சைக்காரர்கள் இல்லத்தில் மரணமடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 2. மற்றபடி வழக்கு திரும்பப் பெறப்பட்டவர்கள் மற்றும் அபராதம் கட்டியவர்களின் எண்ணிக்கை 47.

திரு. செ. முத்துசாமி: பிச்சை எடுப்பவர்களின் மீது இவ்வளவு பெரிய நடவடிக்கை எடுத்ததற்குப் பிறகும், இப்படி பிச்சை எடுப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று அரசாங்கம் கண்டுபிடித்திருக்கிறதா? அதைப்பற்றி ஏதாவது ஆராய்ச்சி இந்த அரசு செய்திருக்கிறதா? பிச்சை எடுக்கும் தொழிலை அடிப்படையிலேயே நீக்க என்ன செய்ய அரசு கருதுகிறது? வறுமைதான் இதற்குக் காரணமா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். சிலர் இதை ஒரு தொழிலாக மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் சிலர் ஏழ்மையினால் பிச்சை எடுக்கிறார்கள். ஏழ்மையினால் பிச்சை எடுக்கிறவர்களை நீதி மன்றத்திற்குக் கொண்டு போகும்போது, அவர்கள் குற்றவாளிகள் அல்ல என்று தீர்ப்பு அளித்து விடுதலை செய்யப்படுகிறார்கள். தொழிலாக இதைச் செய்பவர்கள் குற்றவாளிகளாகக் கருதப்பட்டு, நீதிமன்றத்தால் தண்டனை அளிக்கப்பட்டு, அவர்களை இல்லங்களுக்கு அனுப்பி அங்கே வைத்து அவர்களுக்குத் தொழிற் பயிற்சி கொடுத்து பிற்காலத்தில் அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ இந்த அரசு வழிவகை செய்து கொடுக்கிறது.

விழி இழந்தோர் பள்ளிகள்.

*160. வினா.—திரு. பா. ரா. தாமஸ் (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் சார்பில்): மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்தில் உள்ள விழி இழந்தோர் பள்ளிகளில் விழி இழந்தவர்களில் தகுதி பெற்றவர்களை முதல்வராகப் போடவேண்டும் என்ற செயற்குறிப்பு ஏதும் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது எப்போது முதல் செயல்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : இவ்வாறான விழியிழந்தோர்களுடைய பள்ளிகள் நம்முடைய மாநிலத்தில் (voluntary organisation) ஆல் எத்தனை பள்ளிகள் நடத்தப்படுகின்றன? ஒரு ஆசிரியருக்கு எத்தனை மாணவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது? அப்படி நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட விகிதாச்சாரத்தின் அடிப்படையில் ஆசிரியர்கள் வழங்கப் படுகிறார்களா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : தனியார் நடத்தும் பள்ளிகள் எத்தனை என்ற விவரக்குறிப்பு தற்போது என்னிடம் இல்லை. அதுபற்றி தனியாகக் கேள்வி போட்டால், பதில் அளிக்கப்படும். அரசு 12 கல்வி நிறுவனங்களை நடத்தி வருகிறது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : கோவை போன்ற நகரங்களில் செவிட்டு, ஊமைப் பிள்ளைகளுக்கான பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அதோடு அங்கே விழி யிழந்தோருக்கான பள்ளியும் அமைக்கும் உத்தேசம் இருக்கிறதா? கண் இருந்தும் குருடர்களாக இருப்பவர்களும் உண்டு. அவர்களுக்கும் ஏதாவது பள்ளி அமைக்கும் உத்தேசம் இந்த அரசுக்கு உண்டா? (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : கோவையைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்ன கேட்டார்கள்?

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : செவிடு மற்றும் ஊமைப் பிள்ளைகளுக்கு என்று தனியாகப் பள்ளி இருப்பதைப்போல, விழியிழந்தோருக்கு என்று தனியாகப் பள்ளி அமைக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : காது கேளாதவர்களுக்கும், வாய் பேச முடியாதவர்களுக்கும் பள்ளிகள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதோடு, கண் தெரியாதவர்களுக்கும் சேர்த்து பள்ளிகள் அமைத்தால், நன்றாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை அரசு பரிசீலனை செய்யும். கண் இருந்தும் குருடர்களாக

இருப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி அவரவர்களிடம் கேட்டால், புரிந்துகொள்ள முடியும். கண் இருந்தும் புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவுக்குக் குருடர்களாக இருந்தால், அது அவரவர் களுடைய மனப்பான்மையைப் பொறுத்ததாகத்தான் இருக்கும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : கண் இருந்தும் குருடர்களாக இருப்பவர்களுக்கு என்று தனியாகப் பள்ளி அமைக்கப்படுமா என்பது கேள்வி. அப்படி அவர் களுக்குப் பள்ளி அமைக்கும் உத்தேசம் உண்டா ? அதுவும் அந்தப் பள்ளியை கோவையிலே அமைக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : கண் இருந்தும் குருடர்களாக இருப்பவர்களுக்கு இப்போது பள்ளிகள் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன.

திரு. சி. இராமலிங்கம் : பூந்தமல்லியிலே இருக்கும் விழியிழந்தோர் பள்ளியில், அப்பள்ளியின் முதல்வராக ஒரு விழியிழந்தோரைப் போட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கை ஏற்கப்பட்டிருக் கிறதா? மேலும் அங்கே ஆண்களுக்கு என்று தனியாகவும், பெண்களுக்கு என்று தனியாகவும் வார்ட்கள் இருக்க வேண்டும் என்று இருந்த முறை இப்போது தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி தளர்த்தப்பட்டிருக்கும் இந்த முறையை மாற்றி மீண்டும் ஆண்களுக்குத் தனியாக என்றும் பெண்களுக்குத் தனியாக என்றும் வார்ட்கள் இருக்குமாறு நிலைமையை மாற்றியமைக்கப் படுமா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : பூந்தமல்லியில் இருக்கும் கண் தெரியாதவர்கள் பள்ளிக்கு கண்தெரியாத ஒருவரை முதல்வராகப் போட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். கண் தெரியாத ஒருவரை முதல்வராகப் போட்டால், அங்கே பல சங்கடங்கள் ஏற்படும். பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரையில், எப்படி வேண்டுமானாலும் சொல்லிக் கொடுக்கலாம். ப்ரெய்லி எழுத்தை வைத்துக் கொண்டு அவர்களால் சொல்லிக்கொடுக்க முடியும். ஆனால் 'அட்மினிஸ்ட் ரேஷன்' என்பது வேறு. ஆசிரியர்களை மேற்பார்வையிட வேண்டும். ஊழியர்களை மேற்பார்வையிட வேண்டும். அவர்கள் ஒழுங்காக வேலை செய்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். இந்த வேலைகளைச் செய்ய முக்கியமாக கண் பார்வை தேவை. அதோடு மட்டுமல்ல, அங்கே இருக்கும் விடுதிகளை மேற்பார்வையிட வேண்டும். அங்கே இருக்கும் மாணவர்கள் ஒழுங்காக நடந்துகொள்கிறார்களா என்றும் முதல்வர் அவர்கள்தான் பார்க்க

வேண்டும். அங்கே உள்ள மாணவர்களுக்கு ஒழுங்காகச் சாப்பாடு கொடுக்கிறார்களா, அந்த மாணவர்கள் ஒழுங்காகப் பராமரிக்கப்படுகிறார்களா என்பதையும் முதல்வர்தான் பார்க்க வேண்டும். மேலும், ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதுபற்றியும் பார்க்க வேண்டும். இப்படி எல்லா விஷயங்களையும் நாம் கருத்தில் கொண்டு பார்த்தால், முதல்வராகப் போடப்படுபவருக்குக் கண் தெரிந்தால்தான், அவர் இந்தப் பணிகளைச் செய்து அந்தப் பள்ளியில் பணியாற்ற முடியும். பாடத்தைப் பொறுத்தவரையில், எப்படி வேண்டுமானாலும் ஆசிரியர்கள் நடத்தலாம். மேற்பார்வைப் பணியைப் பொறுத்தவரையில், கண் தெரிந்தால் தான் செய்ய முடியும். அந்த அடிப்படையிலேதான் கண் தெரிந்தவரை முதல்வராகப் போட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அரசு இருக்கிறது. மேலும் பெண்களுக்குத் தனியாகவும், ஆண்களுக்குத் தனியாகவும் வார்டுகள் இருந்ததாகவும் அந்த முறை இப்போது தளர்த்தப்பட்டிருப்பதாகவும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி ஒன்றும் தளர்த்தப்படவில்லை. இப்போதும் தனித் தனியாகத்தான் இருக்கின்றன.

குறுகிய கால வினா.

1—4—1974-க்கு முன்பு ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு ஓய்வூதியம்.

1. வினா—திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், பட்டுக்கோட்டை ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 1—4—1974-க்கு முன்பு பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர்கட்கு, ஊர் வளர்ச்சி மற்றும் உள்ளாட்சித் துறையின் 4—9—1982-ஆம் நாளிட்ட அரசு ஆணை எண் 1364-ன்படி, ஓய்வு ஊதியம் வழங்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா ?

(இ) ஆம் எனில், மற்ற ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அது போன்றவர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் வழங்கப்படும்போது பட்டுக்கோட்டை ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் மட்டும் வழங்கப்படாததற்குரிய காரணம் யாது ?

(உ) இது சம்பந்தமாக அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசித்துள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், பட்டுக்கோட்டை ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 1—4—1974-க்கு முன் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் 4—9—1982 நாளிட்ட அரசாணை எண் 1364-ன்படி ஓய்வூதியம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) மற்றும் (உ) இவ்வினாக்கள் எழ இடமில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2 கவன ஈர்ப்பு.

(1) தமிழ் நாட்டில் சுமார் 1,200 மேல்நிலைப் பள்ளித் தலைமையாசியர்களுக்கு ஊதிய நிர்ணயம் செய்வதில் ஏற்பட்டுள்ள காலதாமதம் குறித்து.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,

" தமிழ் நாட்டில் சுமார் 1,200 மேல்நிலைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு ஊதிய நிர்ணயம் செய்யப்படாமல் காலதாமதமாவதால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்புகள் குறித்து "

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மேல்நிலைப் பள்ளியில் பணி பாற்றும் தலைமையாசிரியர்களுக்கு ஊதிய நிர்ணயம் செய்யும் செயற்குறிப்பு அரசின் தீவிர பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் அறிக்கை இரத்தினச் சுருக்கமாக ஒரே வாக்கியத்தில் இருக்கிறது. அதிலிருந்து நாங்கள் விரும்பும் விவரங்களைப் பெற முடியவில்லை. 1978 ஜூலை மாதத்தில் தமிழ் நாட்டிலே மேல் நிலைப் பள்ளிகள் துவக்கப்பட்டன. 1981-லே மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் தலைமையாசிரியர், மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கான பணி விதிமுறைகள் வெளியிடப்பட்டன. 1983 வரை மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் தலைமையாசிரியர்களுக்கான ஊதிய நிர்ணயத்தை இந்த அரசு செய்யவில்லை. அது அரசின் தீவிர

பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். தீவிர பரிசீலனை என்று சொன்னால் அதனுடைய கால அளவு என்ன ? கிட்டத்தட்ட மார்ச் மாத இறுதிக்குள் இந்தக் கல்வி யாண்டு இறுதிக்குள் அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு முடிவு எடுக்கப்படுமா? தலைமையாசிரியர்கள் இப்போது சிறப்பு ஊதியமாக ரூ. 50 பெறுகிறார்கள். அவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தலைமையாசிரியர்களாக இருந்தபோது, அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைத்தது. ஆனால் அவர்கள் வாங்கிய எம்.ஏ. பட்டத்திற்கான ஊக்க ஊதியம் அவர்களுக்கு மறுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, ஊதிய நிர்ணயம் செய்யப்படும்போது, அவர்கள் தற்போது வாங்கிக் கொண்டிருக்கும் சிறப்பு ஊதியமான ரூ. 50-ஐ அதோடு இணைத்து, அவர்கள் பெற்ற எம்.ஏ. பட்டத்திற்கான ஊக்க ஊதியத்தையும் அவர்களுக்கு வழங்கி அதையும் சேர்த்து அவர்களின் ஊதியம் நிர்ணயம் செய்யும் அளவுக்கு முடிவு எடுக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

(முற்பகல் 10-20)

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள தலைமை ஆசிரியர்கள் ஒருசில தேர்வுகளை எழுதி சில தகுதிகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற விதிமுறை தற்போது இருக்கும் காரணத்தால், ஏறக்குறைய 638 தலைமையாசிரியர்கள் பாதிக்கப்பட்டு, அவர்களின் ஊதியம் நிர்ணயம் செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அத்தகைய தேர்வுகளை எழுதி வெற்றி பெறுவதிலிருந்து விதிவிலக்கு ஏதேனும் தர முடியுமா என்பதுதான் தற்போது அரசின் தீவிரமான பரிசீலனையில் இருக் கிறது. அதில் நாம் ஒரு முடிவெடுத்த பிறகு, அதற்கு ஏற்ப நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இருக்கிறோம்.

ஊக்க ஊதியத்தைப்பற்றி நான் நேற்றேகூட குறிப்பிட்டேன். அதை அரசு ஒரு பொதுவான பிரச்சினையாகப் பரிசீலித்து வருகிறது. ஆக அதன் மீது ஏற்படும் ஒரு பொது முடிவுக்கு ஏற்ப, இந்தப் பிரச்சினை குறித்து முடிவெடுக்க வேண்டும். மேல்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியர்கள் எம். ஏ. பட்டம் பெற்றதற்காக, ஊக்க ஊதியம் கேட்கிற நிலைமை, இன்றைக்கில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : பிளஸ்-2 கல்வியை கிராமப் பகுதிகளுக்குக் கொண்டு வந்திருப்பதால், கிராமப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் தலைமையாசிரியர் கள்தான் மிகவும் ஊக்கத்தோடு பணியாற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அத்தகைய ஆசிரியர்களுக்கு நாம் 1978-ஆம் ஆண்டிலிருந்து சம்பளத் தையே நிர்ணயம் செய்யாமல் இருக்கிறோம். அதற்கான காரணத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொல்கிறார். இதற்கான காரணங் கள் நமக்குத் தேவையில்லை. காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும். காரியங்கள் எப்போது நடைபெறும் என்பதுதான் இப்போதைய கேள்வி. அதுவும் 638 தலைமையாசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் நிர்ணயம் செய்வதில் சிக்கல் இருப்ப தாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய தலைமை ஆசிரியர்களின் கீழே பணியாற்றும் அனைத்து ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தையும் நிர்ணயிக்கும் அதிகாரத்தை அந்தத் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கே கொடுத்துவிட்டு, அவர் களுடைய சம்பளத்தை மட்டும் இன்னும் நிர்ணயிக்காமல் இருப்பது எந்த வகையிலே நியாயமாக இருக்கும். அத்தகைய பள்ளிகளில் எழுத்தர்கள்கூட இல்லாத காரணத்தால், அவர்களின் பணியையும்கூட தலைமையாசிரியர்களே சேர்த்துச் செய்துகொண்டு மிக அதிகமான 'ஓர்க்லோடு' உடன் பணி யாற்றி வருகிறார்கள். இந்த நிலையில் அவர்களுக்கு வெறும் ரூ. 50 மட்டுமே அலவன்ஸ்–ஆகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அவர்களுக்குக் கீழே பணியாற்றும் இன்டக்டட் பி. டி. ஆசிரியர்களின் சிறப்பு ஊதியத்தை ரூ. 25 லிருந்து ரூ. 40 ஆக உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்போதுகூட தலைமை ஆசிரியர்களுக்கான சிறப்பு ஊதியம் உயர்த்திக் கொடுக்கப்படவில்லை. எந்தக் கல்வியானாலும் சரி—தொழிற் கல்வியானாலும் சரி—அது வெற்றி பெறுவதற்குத் தலைமையாசிரியரே பொறுப்பு என்று மாண்புமிகு கல்வி யமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். ஏன், நம்முடைய மாண்பு மிகு கல்வியமைச்சரே கூட முன்பு தலைமை ஆசிரியராக இருந்து பணியாற்றிய வர்தான். செகண்டரி பள்ளியில் தலைமையாசிரியராக இருந்து பணியாற்று கிறவர்கள் அதிகமான சம்பளம் பெறும்போது இத்தகைய பள்ளிகளில் பணி யாற்றும் தலைமை ஆசிரியர்கள் மட்டுமே குறைவான சம்பளத்தைப் பெற்று வருகிறார்கள். அதாவது ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற ஒரே காரணத்திற்காக அவர்கள் தங்களின் ஜூனியர்களைவிடக் குறைவான சம்பளத்தைப் பெற்று வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கோளாறு ஏற்பட்டிருக் கிறதே என்று சுட்டிக்காட்டும்போது, இந்தப் பிரச்சினை இன்னும் அரசின் தீவிரமான பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது தர்மம் இல்லை. எனவே பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் எதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமோ அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து முடிவெடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இத்தகைய தலைமை

[திரு. செ. முத்துசாமி] [1983 மார்ச் 11

யாசிரியர்களுக்குத் தேர்வு எழுதுவதிலிருந்து ஒரு எக்சம்ப்ஷன் கொடுப்பதாலே எந்தவிதமான சங்கடமும் வந்துவிடாது. 45 வயதுக்கும் மேற்பட்டவர்களை பார்த்து இன்னும் தேர்வு எழுதி வெற்றி பெற வேண்டும் என்று கேட்பது எந்த வகையிலும் நியாயமில்லை. இந்த அமைச்சரவை எத்தனையோ விஷயங் களில் எக்சம்ப்ஷன் கொடுக்கிறது. எனவே மேல் நிலைப் பள்ளித் தலைமை யாசிரியர்களுக்கு எக்சம்ப்ஷன் கொடுத்து, வரும் ஏப்ரல் அல்லது ஜூன் மாதத் திற்குள்ளாவது சம்பளத்தை நிர்ணயம் செய்ய அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் ஒரு பிரச்சினையைப்பற்றி சரிவர ஆராய்ந்து பார்த்து ஒரு முடிவெடுத்த பின்னாலேகூட அதில் பல்வேறு சிக்கல்கள் வந்து விடுகின்றன. அரசின் சார்பில் பணியாற்றுகிறவர்கள், இத்தகைய பிரச்சினைகளில் விரைவாக முடிவெடுக்க வேண்டும் என்பது ஒரு சரியான எதிர்பார்ப்புதான் என்றாலும்கூட, அவைகளைப் பொறுத்தவரையில், எந்தத் தவறும் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்பதில் அரசு மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான் பலவற்றையும் அரசு ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவெடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, மேல் நிலைப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர்களின் கீழ் பணியாற்றும் மற்ற ஆசிரியர் களுக்கெல்லாம் அவர்களின் சம்பளம் நிர்ணயம் செய்தாகிவிட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதையும் அரசுதான் செய்திருக்கிறது. அதாவது இதே கல்வித் துறையின் நிர்வாகம்தான் அதையும் செய்திருக்கிறது. எனவே எத் தெந்தக் காரியங்களில் அரசு உடனடியாக முடிவெடுக்க வேண்டுமோ அதில் தீவிரமாகச் செயல்பட்டு முடிவெடுக்க வேண்டுமென்பதில் எந்த ஒரு பொறுப் புணர்ந்த துறைக்கும் அரசுக்கும் கடமை இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் தற்போது காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. தலைமையாசிரியர் களைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக வந்திருப்பது அவர்கள் அந்தத் தேர்வை எழுத வேண்டுமா என்பதுதான். உடனடியாக அவர்களுக்கு விதிவிலக்கைத் தருகிற நிலையில் நாம் இருந்தால், கண்டிப்பாகத் தந்திருப்போம். ஆனால் விதிவிலக்கு தருவது என்றால் நாம் யோசித்துத்தான் தர வேண்டும். ஒரு தரப்பினருக்கு மட்டும் தருவதா? மற்ற தரப்பினர் இதே தகுதிகளின் அடிப்படையில் கேட்பார்களா என்றெல்லாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு கல்வித் துறையில் மட்டுமல்லாமல், இந்தப் பிரச்சினையை மற்றத் துறையும் பரிசீலிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக் கிறது. இதன் காரணமாகத்தான் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்தப்

பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், இதனை விரைவாகத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதில் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு இருக்கும் அக்கறையை விட எனக்கு அதிகமான அக்கறைதான் இருக்கிறது. அப்படித்தான் செயல்பட்டு வருகிறேன். எனவே இதைத் தடுத்து நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்பதிலோ, கால தாமதம் செய்ய வேண்டும் என்பதிலோ அரசுக்கு எந்த அக்கறையும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் எழுந்தார்).

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அடுத்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பொது வாக, கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தை முன்மொழிபவருக்கு இரண்டு விளக்கங்கள் கோருவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படுவதுண்டு. அந்த வகையிலே . . . ..

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அப்படி ஒன்றும் விதியில் சொல்லப் படவில்லை. விதியை அந்த மாதிரி திருத்திவிட்டால், நான் அதன்படி செய் வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தின் மீது இரண்டு விளக்கங்கள் கேட்கலாம் என்றுதான் இருக்கிறதே தவிர, ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் இரண்டு விளக்கங்கள் கேட்கலாம் என்று இல்லை. அந்த மாதிரி விதியைத் திருத்திக் கொடுத்தால், நான் வாய்ப்பளித்திட தயாராக இருக் கிறேன். ஒரு உறுப்பினருக்கு இத்தகைய வாய்ப்பைக் கொடுத்தால், மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் கண்டிப்பாகக் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திற்கு சில சமயங்களில் நான்கு உறுப்பினர்கள்கூட முன்னறிவிப்பு கொடுக்கிறார்கள். 4 உறுப்பினர்களுக்கும் 2 விளக்கங்கள் கேட்க வாய்ப்பு என்று 8 முறை வாய்ப்பு அளிக்க முடியுமா என்ன?

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : முதலில் தீர்மானத்தை முன்மொழி பவருக்கு 2 வாய்ப்புகளும் மற்றவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பும் விளக்கம் கோரு வதற்காக என்று அனுமதிக்கலாம் என்ற முறை இருக்கிறது . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அப்படியில்லை. விதியைத் திருத்தி னால்தான் அப்படிச் செய்ய முடியும். இப்போது அடுத்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் அறிக்கையே மிகவும் சுருக்கமாக இருப்பதால்தான், நான் விளக்கம் கேட்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் ஒரு விளக்கம் கேட்பதற்கே 2 விளக்கங்கள் கேட்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளும் நேரத்தை எடுத்துக் கொண் டிருக்கிறார். எனவே அடுத்த தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பா. ரா. தாமஸ்.

(2) சென்னை மாநகராட்சிப் பள்ளிகளில் இடைநிலை ஆசிரியர்களை நியமிப்பதில் ஏற்படும் காலதாமதம் குறித்து.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்காணும் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்க விரும்புகிறேன் :

"சென்னை மாநகராட்சிப் பள்ளிகளில் இடைநிலை ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்வதில் காலதாமதம் பற்றியும் அதனால் மாணவர்களுக்கும், வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கும் இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கும் ஏற்படும் இன்னல் குறித்து."

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இது குறித்து விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவையின் முன் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : அந்த விவர அறிக்கையின்படி இன்றைக்குக்கூட 76 பணியிடங்கள் முழுமையாக நிரப்பப்படவில்லை என்ற கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக ஜூலை 31 ஆம் தேதியன்று எத்தனை பணியிடங்கள் தேவை? மாணவர்களுடைய விகிதாச்சாரம் என்ன என்று கணக்கிட்டு, 15 நாட்களுக்குள் அந்த இடங்களை நிரப்பியிருந்தால், மிகச் சிறப்பாக இருந்திருக்கும். ஆனாலும்கூட, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கையை நான் பாராட்டுகிறேன். 6 மாதங்களுக்குள் மொத்தப் பணியிடங்களும் நிரப்பப்படாவிட்டால், அவைகள் அனைத்தும் 'லேப்ஸ்' ஆகி விடுகின்றன. மாநகராட்சி மீண்டும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் அனுமதி பெற்றுத்தான் அந்த இடங்களை நிரப்ப வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதாவது இப்போது 7 மாதங்களுக்கு மேல் அந்தப் பணியிடங்கள் நிரப்பப்படாமல் இருந்து வந்திருக்கின்றன. ஜூலை முதல் மார்ச் வரை, 7 மாதங்களுக்கு மேலாகி விட்டது. எனவே இனி அந்தப் பணியிடங்களை அனுமதி பெற்றுத்தான் நிரப்பியாக வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இத்தகைய சிக்கல்கள் எதிர்காலத்திலாவது ஏற்படாவண்ணம் தடுக்க முன்வருவார்களா என்று அறிய

@ 102 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

விரும்புகிறேன். அதோடு மற்றொரு கேள்வியையும் கேட்க விரும்புகிறேன். உள்ளாட்சி நிறுவனங்களில், அதிலும் குறிப்பாக நகராட்சி மற்றும் மாநகராட்சிப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் மருத்துவ விடுப்பு மற்றும் மகப்பேறு கால விடுப்பு ஆகியவற்றை எடுக்கும்போது, உடனடியாக மாற்று ஆசிரியர்களை நியமிக்காமல் விட்டு விடுகிறார்கள். தனியார் பள்ளிகளில் உடனடியாக நியமித்து கல்வித் தரம் சீர்குலையாமல் பார்த்துக் கொள்கிறார்கள். எனவே அதே முறையில் மாநகராட்சி மற்றும் நகராட்சிகளிலும் ஆசிரியப் பெருமக்கள் மருத்துவ விடுப்பு அல்லது மகப்பேறு கால விடுப்பில் செல்லும்போது, உடனுக்குடன் மாற்று ஆசிரியர்களை நியமித்து கல்வித் தரம் குலையாமல் பார்த்துக்கொள்ள நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில், 375 ஆரம்பப் பள்ளி மற்றும் நடுநிலைப்பள்ளிகளை நாம் நடத்தி வருகிறோம். அதிலே பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 4,375 ஆகும். மாணவர்கள் ஜூலை மாதம் 31 ஆம் தேதி வரை சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு தேவைப் படுகிறார்கள் என்ற கணக்கை எடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதை எவ்வளவு சீக்கிரம் செய்ய முடியுமோ அப்படிச் செய்து வருகிறோம். 76 இடங்களுக்கும் சீக்கிரமாக ஆசிரியர்களை நியமித்து நிரப்ப வேண்டும் என்பது தான் எங்களின் எண்ணமாகும். இனி வருங்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படாத வகையில், கண்டிப்பாகத் தவிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மருத்துவ விடுப்பு மற்றும் மகப்பேறு கால விடுப்பு எடுக்கும் ஆசிரியர்களுக்குப் பதிலாக வேறு ஆசிரியர்களை உடனடியாக நியமிக்கும் பணியைக் கண்டிப்பாகச் செய்வோம் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

3 தகவல் கோரல்.

கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட ஏற்படும் காலதாமதம் குறித்து.

திரு. செ. முத்துசாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன். கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திற்காக முன்னறிவிப்பு கொடுத்து 10, 20 நாட்களாகியும்கூட அவைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திற்கான முன்னறிவிப்பு கொடுத்தால், அதற்கு என்ன

[திரு. செ. முத்துசாமி] [1983 மார்ச் 11

தான் வரைமுறை ? பொதுவாக 7 நாட்களுக்குள் அவையில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று விதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதில் ஏதாவது விதிவிலக்கு இருக்கிறதா? இதில் மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள்தான் எங்களின் உரிமையைப் பாதுகாக்க வேண்டும். என்னால் முன்னறிவிப்பு கொடுக்கப்பட்ட பல கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படாமலேயே இருக்கின்றன. இதை மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் இந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்றால், மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள்தான் எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு தர வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இதைப்பற்றி நான் நேற்றைய தினம் கூட குறிப்பிட்டேன். அப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவையில் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் வினாக்களைப் பற்றி எழுப்பிய பிரச்சினையின்போதே, நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டேன். அதைத்தான் நான் திரும்பவும் இப்போது சொல்ல விரும்புகிறேன். சம்பந்தப்பட்ட துறைகளை நிர்வகிக்கும் அமைச்சர்கள் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களைப் பொறுத்தவரையில், இன்னும் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டும். ஏனென்றால் வினாக்களை விட கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. இதை நான் அனுபவத்தின் அடிப்படையிலேயே சொல்லுகிறேன். பல நேரங்களில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாகவே தருகிறார்கள். ஆனால் நான் கேட்டுக்கொள்வதன் அடிப்படையில் அவர்கள் அவைகளை கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமாக மாற்றிக் கொடுக்க ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். எனவே அப்படிக் கொடுக்கப்படும் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள்கூட அவையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு அதிகமான நாட்கள் ஆகுமானால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதற்காக வருத்தப்படுவது இயற்கை. எனவே இதை மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : அதில் எனக்கிருக்கிற வருத்தமெல்லாம், சில கேள்விகள் சீக்கிரமாக வந்து விடுகின்றன. சில கேள்விகள் வருவது மட்டும் தாமதப்படுகின்றன. நான் கொடுப்பதால்தான் அவைகள் வராமல் போய் விடுகின்றனவோ என்ற சந்தேகமே எனக்கு ஏற்படுகிறது. இதில் விதிவிலக்கு ஏதாவது இருக்கிறதா என்ற சந்தேகமும் வந்து விடுகிறது. இப்போது ஓர் உறுப்பினர் சொன்னார். நான் கொண்டு வந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் இது என்று. இதற்கு நானும்தான் முன்னறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த நிலையில் ஒருவர் மட்டும் இதற்கு "கிரடிட்" எடுத்துக் கொள்வது எப்படி நியாயம் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

1983 மார்ச் 11]

(முற்பகல் 10-30)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இங்கே பிரச்சினையே அதுதான். விடுவதில் தப்பில்லை, ஆனால் போட்டி வரும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தலைவர் அவர்களே, நான் ரொம்ப நாளைக்கு முன் கொடுத்தது இப்போதுதான் வந்திருக்கிறது. இதுவே கால தாமதம் என்று சொல்ல வேண்டும் என்று நான் நினைத்தேன். அதை அவர் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ளும் போது, சில சமயங்களில் ஒரே ஒரு உறுப்பினருடைய பெயர் இருக்கிறது. சில சமயங்களில் ஒரு உறுப்பினருக்கு மேற்பட்டவர்களின் பெயர் இருக்கிறது. ஒரு உறுப்பினர் பெயர் இருக்கும்போது, எத்தனை விளக்கங்களைக் கேட்கலாம்? ஒரு உறுப்பினருக்கு மேற்பட்டவர்களின் பெயர் இருக்கும்போது, எந்த நடைமுறையைப் பின்பற்றுவது என்பதுபற்றி சரியான தீர்ப்பு வழங்கினால், அதை அனைவரும் பின்பற்றி நடக்க வாய்ப்பாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அத்தியாயம் 8, விதி 42 (4)-ல் "அளிக்கப்பட்ட விளக்கத்தின் மீது எவ்வித விவாதமும் கூடாது; அதைத் தெளிவிக்கும் வகையில், அமைச்சரின் கவனத்தை ஈர்த்த உறுப்பினர் இரண்டுக்கு மேற்படாத வினாக்களைக் கேட்பதற்கு தலைவர் தாம் கருதுகிறபடி அனுமதிக்கலாம்" என்று இருக்கிறது. அதிகபட்சம் இரண்டு. "இரண்டுக்கு படாத" என்று என்னைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கிறது விதி. கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தை இரண்டு பேர், நான்கு பேர் கொடுத்திருந்தால், முதல் உறுப்பினர்தான் கேட்க வேண்டும் என்று விதி இல்லை. நான்கு பேர் என்று சொல்லும்போது, நான்கு பேரும் விளக்கம் கேட்க வேண்டும் என்றால், 8 விளக்கங்களைக் கேட்க நேரிடும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் குறித்து இருக்கக்கூடிய விதிகளைத் திருத்த வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை விதிக் குழுவிற்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். பாராளுமன்றத்தில், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் குறித்த விதியைப் பயனுடையதாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய விதியைத் திருத்த வேண்டும் என்று உங்களுக்கும் எழுதியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : விதிக் குழு கூடும்போது, அது கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : விதிக் குழு கூடாமலே இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : விரைவிலே நான் கூட்டுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு கேள்வியை ஒருவர் கேட்டிருந்து அதே கேள்வியை இன்னுமொருவர் கேட்டால், அதை டிஸ்-அலவ் பண்ணுகிறார்கள். அதே மாதிரி கால்-அட்டன்ஷன் நோட்டீஸிலும் முதலில் கொடுத்தவரின் பெயர்தான் வர வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அதை டிஸ்-அலவ் பண்ணுவதில்லை. இரண்டு பெயரையும் போடுகிறோம். ஒரே கேள்வியை 4 பேரும் கேட்க அனுமதிக்கிறோம்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் : முதலில் ஒருவர் கேட்ட கேள்வியில் ஐந்து பேர் சேர்ந்து கொள்வது அவ்வளவு சரியல்ல. தயவு செய்து அதை யோசனை பண்ணி யார் முதலில் கேட்டார்களோ அவர் பெயர்தான் வர வேண்டும் என்று வைக்க வேண்டும். பிறகு நான்கு பேர் சேர்ந்தால் தயவு செய்து அதைச் சேர்க்காமல் இருந்தால், இந்தப் பிரச்சினை வராது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : விதிக் குழு கூடும்போது இது பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், நிர்வாகத்தில் தகராறு வரும். இப்போதுள்ள நடைமுறை நல்ல நடைமுறை. நாங்கள் ஊரிலிருந்து அனுப்புகிறோம். இங்கிருப்பவர்கள் அந்தத் தேதிக்கு முன்னாலே 50 கொண்டு வந்து கொடுப்பார்கள். பிறகு வேறு யாருடைய பெயரும் வர முடியாமல் போகும். ஆகவே அந்த ஆபத்தும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் சொன்னதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கவனத்திலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அனுப்பும் தேதியில் முன், பின் என்பதற்காக திரையிட்டு மறுப்பது என்பது முடியாது. இரண்டு பேர் அனுப்பும் முறையை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். இருப்பினும் விதிக் குழு கூடும்போது யோசிக்கிறேன்.

4. 1983-84 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. த. சந்தோஷம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒரு சில நல்ல சாதனைகளையும், வருங்காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய நல்ல திட்டங்களையும் காண்கிறேன். இருந்தாலும் எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருந்துகொண்டு, நல்ல சாதனைத் திட்டங்களுக்குப்

பாராட்டு தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை. அதற்காக ஆளும் கட்சிக்குப் பின்னாலே உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையின் 90-வது பத்தியில் உறுப்பினர்களிடமிருந்து சீரிய பரிந்துரைகளை எதிர்பார்ப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர் எதிர்பார்ப்பது புகழாரங்களை அல்ல. பரிந்துரைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் இந்த அரசாங்கம் செய்யத் தவறிய நல்ல காரியங்களையும், செய்திருக்கிற தீய காரியங்களையும் எடுத்துக் காட்டி, அதன் பிறகுதான் பரிந்துரைகளைக் கொடுக்க முடியும் என்ற முறையிலே நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியைக் கைப்பற்றும்போது "வரிகளைக் குறைப்போம், வசதிகளைப் பெருக்குவோம்" என்ற சீரிய மேற்கோளை வைத்து அதன் அடிப்படையிலே ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார்கள்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. க. இராமமூர்த்தி தலைமை)

அண்ணா அவர்களின் பெயரை வைத்துச் சொல்படும் தற்போதுள்ள ஆளும் கட்சி இந்த மேற்கோளை மறந்துவிடக் கூடாது. இந்த மேற்கோளை ஒரு பலகையில் எழுதி மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய நாற்காலிக்கு எதிர்ப்புறமும், நிதித் துறை செயலாளருக்கு எதிராகவும் மாட்டி வைப்பது நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன். அது மறந்துவிடாமல் இருக்க உதவும் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால், அண்ணா அவர்கள் அளித்த நல்ல தொரு வாக்குறுதியை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அவர்கள் கடைப்பிடிக்கவில்லை. மாறுதலாக அவசரப்பட்டு பற்பல வரிகள் இருக்கின்றனவா என்றுகூட பரிசீலனை செய்யாமல், சில வரிகளை இப்போது போட்டிருக்கிறார்கள். "ஆக்ட்ராய்" என்று காலந்தொட்டு நடைமுறையில் இருந்து வந்த வரிக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்து புதிய பெயரைச் சூட்டி, "என்ட்ரி டாக்ஸ்" என்று 13 பொருள்களின் மீது போட்டிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்லாமல், வாகனங்கள் மேல் விதிக்கும் காலாண்டு வரியையும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு வரிகளும் சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கையை பாதிக்கக்கூடியவைகளாக அமைந்திருக்கின்றன. இதைப்பற்றி எனது கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பா. ரா. தாமஸ் அவர்கள் மிகவும் விளக்கமாக எடுத்துக் கூறினார்கள். மேலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்களும் அதைப்பற்றிப் பேசவிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல விரும்பவில்லை. இந்த நுழைவு வரியை அமுல்படுத்துவது எப்படி நடைமுறை சாத்தியம் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

நுழையும் சமயத்தில் வசூலிக்காமல் அவர்கள் தரும் அறிக்கையிலிருந்து, பின்னாலே வசூலிக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைச் சரியாக வசூலிக்க முடியாது என்று நினைக்கிறேன்.

மோட்டார் வாகனங்களின் மேல் உள்ள காலாண்டு வரியையும், நுழைவு வரியையும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் எதிர்த்து, ஏகோபித்த கருத்துக்களைத் தெரிவித்து எதிர்த்து நிற்பதால் இவைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறேன் என்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பதிலுரையில் அறிவித்தால், மனநிறைவைக் கொடுப்பதாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட நிலையை அவர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரிகளைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு வரியை மாத்திரம் நான் ரொம்பவும் வரவேற்கிறேன். மோட்டார் வாகனங்களின் மீதான வரியையும், நுழைவு வரியையும் எதிர்க்கிற நான் சினிமாவில் விளம்பர ஸ்லைடுகள், விளம்பரத் திரைப்படங்கள் ஆகியவற்றின் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள வரியை ரொம்பவும் வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் சினிமாவில் போய் உட்கார்ந்தால், ஒரு அரை மணி நேரத்திற்குப் போர் அடிக்கிறார்கள். ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த வரி போடுவது ரொம்ப நல்லது. அதே மாதிரி மோட்டார் வாகனங்களை விற்கும்போது, வரி போடுவது பற்றி கவலையில்லை. பல ரூபாய் கொடுத்து வாகனங்களை வாங்கும்போது, மேற்கொண்டு சில நூறு ரூபாய்களை வரியாகச் செலுத்துவதில் கஷ்டம் இருக்காது. அது இருந்துகொண்டு போகட்டும், ஆனால் நுழைவு வரியையும் மோட்டார் வாகனங்கள் மீதான காலாண்டு வரியையும் முழுவதுமாக ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சமயத்தில் ஒரு உதாரணத்தை மேற்கோளாகக் காட்ட விரும்புகிறேன். அண்டை மாநிலமான ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் கூட டெபிசிட் பட்ஜெட்டைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே 95½ கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. "நாங்கள் இதற்காக புதிய வரிகளைப் போட மாட்டோம். இருக்கின்ற வரிகளைத் திறமையாகச் செயல்படுத்துவதிலும், நிர்வாகத்தில் சிக்கனப்படுத்துவதன் மூலமும் இந்தத் துண்டை சரிக்கட்டுவோம்" என்று அங்குள்ள நிதியமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார்.

(முற்பகல் 10-40)

அதை இந்த அமைச்சரவைக்கு தங்கள் மூலம் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அதாவது, ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல, அண்ணாவின் கொள்கையான 'வரிகளைக் குறைப்போம், வசதிகளைப் பெருக்குவோம்' என்ற மேற்கோளுக்கு

மாறாகச் செயல்படுவதாக மக்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே புதிய வரிகள் போடுவதற்கு முன் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் பொருளாதார நூலிலே முதுகலைப் பட்டம் பெறுவதற்காகப் படித்தேன். 45, 50 வருடங்களுக்கு முன்னால் படித்தது. ஒருவேளை அந்தக் கொள்கைகள் மாறியிருக்கலாம். நான் அப்போது படித்தது நினைவுக்கு வருகிறது. அது என்னவென்று கேட்டால், நிர்வாகத்திற்கு எவ்வளவு குறைவாகச் செலவு செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு குறைவாகச் செலவு செய்ய வேண்டும். 'மினிமம் எக்ஸ்பெண்டிசர் ஆன் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் எக்ஸ்பென்சஸ்'. அடுத்து, 'புரொடக்ஷன் ஸ்கீம்ஸ்'. அதாவது மக்களுக்கு லாபகரமான தொண்டைச் செய்யக்கூடிய திட்டங்களுக்கு மிகவும் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கி அதிகமான திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பதைப் படித்தேன். மூன்றாவது பிரிவாக 'வெல்பேர் ஸ்கீம்ஸ்' சேமநலத் திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும். அவசியமானால் கடன்கூட வாங்கலாம். அந்த முறையிலே செயல்பட்டாக வேண்டும் என்றும் சேமநலத் திட்டத்தின் தரத்தைப் பொறுத்து அதற்குச் செலவழிக்கலாம் என்றும்தான் என்னுடைய பண்டைக்கால 'எகனாமிக்ஸ்' புத்தகத்திலே படித்ததாக நினைக்கிறேன். இப்போது நம்முடைய அரசாங்கத்திலே பார்க்கின்றபோது, 'அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் எக்ஸபெண்டிசர்' ரொம்ப அதிகமாக இருக்கிறது. 'டாப் ஹெவி அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்' தலைப்பில் செலவு மிகுந்த நிர்வாகமாக இருக்கிறது நம்முடைய நிர்வாகம். அப்படித்தான் நம்முடைய நிர்வாகம் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது இந்த அமைச்சரவையின்கீழ் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு உயர்மட்ட அதிகாரிதான் ஒரு மாநிலத்தில் இருப்பார். ஆனால் இப்போது ஒரு டைரக்டர் ஜெனரல் ஆப் போலீஸ், அடுத்து 5 இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆப் போலீஸ் என்று ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சீப் செக்ரட்டரிதான் எந்த மாநிலத்திலும் இருப்பது வழக்கம். நம்முடைய மாநிலத்திலே 5 சீப் செக்ரட்டரிகள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் பார்க்கப் போனால், மேல் மட்ட அதிகாரிகள் அதிகமாக ஆகிக்கொண்டே போகிறார்கள். இப்படி மேல் மட்ட அதிகாரிகளைப் போடுவதால் 'எபிசியன்சி' அதிகமாகுமானால், இப்படி அதிகப்படுத்துவதை நான் ஆட்சேபிக்க மாட்டேன். வேறுசில காரணங்களுக்காக இப்படி அரைப்படைத் தருவதற்கு, பேசிப் பிரின்சிபலுக்கு முரணாகச் செய்கிறார்கள். ஆகவே அப்படி டாப் ஹெவி அட்மினிஸ்ட்ரேஷனாக மாறிக் கொண்டிருப்பதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே மேல் மட்ட அதிகாரிகளை அதிகமாக ஆக்குவதன் காரணமாக திறமை ஒன்றும் அதிகமாக ஆகிவிடாது. அதற்கு மாறாக அதனாலே தவறுகள்தான் ஏற்படும். எப்படியென்றால் 5 சீப் செக்ரட்டரி என்று இருந்தால், ஒரு

ஃபைல் போகும்போது ஒரு மேசைக்குப் போய் அடுத்த மேசைக்கு போய், இப்படி காலதாமதம் ஆகும் ஒரு சீப் செக்கரட்டரியாக இருந்தால், அவர்கள் சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். ஐந்து சீப் செக்கரட்டரிகள் என்று இருந்தால், அதிகக் காலதாமதம் ஆகும். அதனால் திறமையாகச் செயல்பட வாய்ப்பு ஏற்படாது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டிக் கொள்கிறேன். அது தலைப்பில் செலவு அதிகமான நிர்வாகமாக மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஒரு டாப் ஹெவி அட்மினிஸ்ட்ரேஷனாக ஆகிறது. இதைப் பரிசீலனை செய்து இனிமேலாவது இப்படி மேல்மட்ட அதிகாரிகளை நியமிப்பதை மாற்ற வேண்டும். அதில் கவனமாக இருக்க வேண்டும். சிக்கனமாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போன ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே நான் பேசுகின்றபோது, இப்படிப்பட்ட ஒரு நெருக்கடியான நிலையிலே அரசாங்கம் 'ஆஸ்டிரிட்டி புரோகிராம்'-ஐ அனுசரிக்க வேண்டுமென்றும், ஊதாரித்தனமாக, ஆடம்பரமாகச் செலவுகள் செய்வதை முற்றிலும் விட்டு, சிக்கனமாகச் செய்கின்ற திட்டத்தை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொன்னேன். அப்போதுதான் போர்க்கால முறையிலே நெருக்கடியைச் சமாளிக்க முடியும் என்று சொன்னேன். அதற்கு பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்திலே " இனிமேல் இந்த ஆண்டிலே இந்த நெருக்கடி தீரும் வரையிலே அரசாங்கத்தின் சார்பிலே எந்தவிதமான கொண்டாட்டமும் இருக்காது " என்ற அறிவிப்பைச் செய்தார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். 'ஆஸ்டிரிட்டி புரோகிராம்' என்ற முறையில் நம்முடைய அரசு பரவாயில்லையே என்று நினைத்தேன். ஆனால் இதை நம்முடைய அரசு எவ்வளவு தூரம் கடைபிடித்திருக்கிறது? திருச்செந்தூர் உபதேர்தல் சமயத்தில் அந்தப் பிரசாரத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும்போது, காமராசர் விழாவை இந்த அரசு இந்த ஆண்டு முழுவதும் கொண்டாடும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இது ஒரு பெரும் தவறு. காமராசர் அவர்களை நான் மிகவும் அறிவேன். 1934-ல் சட்டக் கல்லூரியிலே மாணவனாக இருந்தபோது, அவருடைய தலைமையிலே அவருடைய தொண்டனாக நான் பணியாற்றியவன். 1946-ம் வருடத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி வேட்பாளராக அவர்கள் என்னைப் போட்டார்கள். அதிலே போட்டியிட்டு நான் தோல்வியுற்றேன். அவரோடு அவ்வளவு நெருக்கமாக இருந்தவன். அவர்கள் மிகவும் எளிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள். மிக எளிய வாழ்க்கையை விரும்பியவர்கள். அவருடைய பெயரைச் சொல்லி இவ்வளவு நெருக்கடியான நிலையிலே ஒரு ஆண்டு முழுவதும் விழா கொண்டாடி அரசு பணத்தைச் செலவு செய்வது என்றால், அதிகாரிகளும் அமைச்சர்களும் பல நேரங்களில் அதற்குச் செலவழித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்! அதை அவரே இருந்தால், விரும்பியிருக்க மாட்டார் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முதலிலே சொன்னதுபோல, அரசாங்கத்தின் சார்பாக எந்த விழாவும் கொண்டாடப்பட மாட்டாது என்ற கொள்கையை இந்த அரசு கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மக்களுடைய கஷ்ட நஷ்டம் எவ்வளவு இருக்கின்றது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருப்பார்களோ என்னவோ, அது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அதைப்பற்றி நடுத்தர வழக்கறிஞர் ஒருவர் எங்களுடைய வழக்கறிஞர் சங்கத்திலே சொன்னதைக் கூற விரும்புகிறேன். அவர் சொன்னார், வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது அதுதான் அமுலில் இருந்து வருகிறது என்றார். அவரிடம் 'அது எப்படி' என்று கேட்டேன். அவர் சொன்னார், காலையில் எழுந்தவுடனே பால் டெப்போவிலே கியூவில் நிற்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அடுத்து, ரேஷன் கடையில் போய் கியூ நிற்க வேண்டும். சீனி, மண்ணெண்ணெய், அரிசி இதற்காக அங்கே போய் நிற்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கப்புறம் சாயந்திரம் நேரமானால் குடத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு வீட்டிலேயிருந்து ஒரு அம்மையாராவது போய், கார்ப்பரேஷன் லாரி எப்போது வரும் என்று காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். 10 மணிக்கு, 11 மணிக்கு வந்தாலும் வரலாம் அல்லது சாயந்திரம் 3 மணிக்கு வந்தாலும் வரலாம், பகல் இரவு என்று இப்படி யாராவது ஒருத்தர் குடும்பத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதை அவர் கிண்டலாக மன வெறுப்போடு சொன்னாலும்கூட, அதிலே ஒரு உண்மையிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். மக்களுடைய நிலைமைகள் இவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கும்போது, உண்மையிலேயே இந்த அரசு போர்க்கால முறையிலே இந்தச் சிக்கலை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே மின்சார சக்தி உற்பத்திக்கு என்று மிகவும் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சார சக்தி உற்பத்திக்காக ரூ. 220 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். 'புரொடக்ஷன் பிளான்ஸ்' என்பதிலே மிகவும் அடிப்படையானது மின்சார சக்தி. மின்சார சக்தி இருந்தால்தான், தொழில் வளரும், பெருகும். மக்கள் அவதி நீங்கும். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். இப்படிப் பல நன்மைகள் உண்டாகும். அப்படி நன்மைகள் வருவதால், ரூ.220 கோடி செலவு செய்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும்கூட அதிலே சில திருத்தங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே நான் பல ஆண்டுகளாக பல கூட்டங்களிலேகூட சொல்லியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பா. ரா. தாமஸ் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். சமயநல்லூரிலே

[திரு. த. சந்தோஷம்] [1983 மார்ச் 11

ஒரு சிறிய தெர்மல் ஸ்டேஷன் அமைப்பதற்கு இருந்தது. அதை மாற்றி வேறு இடத்திற்குச் சென்று அமைப்பதாக இருந்தால், அதற்கு என்று நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும். அதற்கு எவ்வளவோ காலதாமதம் ஆகும். நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து கட்டிடம் கட்ட வேண்டிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. சமய நல்லூரிலே எல்லாம் இருக்கிறது. இயந்திரம் அதற்கு என்று இருந்தது. அதை விற்றுவிட்டார்கள். அது சம்பந்தமாக சர்க்காரியா கமிஷனிலேகூட வந்தது. அங்கே அந்த இயந்திரத்தைப் பொருத்தி விட்டாலும் போதும். அங்கே அந்த இயந்திரத்தை மாட்டி, 30 மெகா வாட் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவில் அந்த அனல் மின் நிலையம் இருக்கிறது. 50 மெகா வாட் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு நல்ல இயந்திரத்தை நாம் பொருத்தினால், மிகவும் உதவியாக இருக்கும். அரசாங்கம் ஏதோ நிலக்கரி வருவது கஷ்டமாக இருக்கும் என்று சொல்கிறது. நிலக்கரி, சிமெண்ட் எல்லாம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. கட்டாயம் வரத்தான் செய்யும். அரசாங்கம் நினைத்தால், ஒருவேளை அதிகமாக வரும். விலை அதிகமாக இருக்கலாம். காலதாமதமாக வரலாம். இருந்தாலும் மனது வைத்தால் கட்டாயம் பெற முடியும். இந்த சமயநல்லூர் அனல் மின் நிலையத்தைத் தொடங்கி, நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் சமீபத்திலே ஒரு மின் பொறியாளருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் சில காலம் நைஜீரியாவிலே தொண்டாற்றி விட்டு இப்போது ஓய்வு பெற்று மதுரைக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-50)

நம்முடைய அரசாங்கம் மிகவும் நீர் மின் நிலையங்களையும், அனல் மின் நிலையங்களையுமே நம்பியிருக்கிறது என்று அவர் சொன்னார்.
It is depending too much on hydel power and thermal power. நம்முடைய சாத்தியக்கூறுகளை இதில் விஸ்தரித்துக் கொள்ள அதிகமாக இல்லை. இந்த இரண்டு வகை மின் நிலையங்களை அமைப்பதை விட்டு, இதற்கு உதவியாக 3 முறைகளையும் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மியாகான் அவர்கள் விரிவாகப் பேசினார்கள். அவர், சில வெளி நாடுகளிலே சூரிய வெப்பத்திலிருந்து மின் சக்தி உருவாக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார். அது மாத்திரமல்ல, இயற்கையிலேயே காற்றிலே உள்ள சக்தியைப் பயன்படுத்தி, 'விண்ட் மில்ஸ்'—காற்றாடி இயந்திரங்கள் மூலமாக மின் சக்தி தயாரிக்க முடியும் என்றும், பயோ-கேஸ் மூலம் தயாரிக்க முடியும் என்றும், இந்த மூன்றையும் ஒருங்கிணைத்து ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி, மின் சக்தியைப் பெருக்கி, ஏற்

1983 மார்ச் 11] [திரு. த. சந்தோஷம்]

கெனவே உள்ள மின் சக்தியோடு இதை இணைத்து, செயல்படுத்த வேண்டுமென்று அவர் சொன்னார். இதைவிட விரிவாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மியாகான் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதை மீண்டும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். நம்முடைய விஞ்ஞானிகளுக்கு ஏன் ஒரு சவால் விடக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே 270 கோடி ரூபாய் மின் உற்பத்திக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கூட 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, ஆராய்ச்சி நிலையம்—ரிசர்ச் சென்டர்—ஒன்றை, மின் வாரியம், தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றின் ஒத்துழைப்போடு அமைத்து, நம்முடைய விஞ்ஞானிகளுக்கு சவால் விட வேண்டும். சூரிய சக்தியிலிருந்து மின்சாரம் எடுக்கும் முறையை வெளி நாட்டுக்குச் சென்று கற்றோ அல்லது படித்தோ தயாரிக்கவும், காற்று விசையில் மின்சக்தி தயாரிக்கவும், பயோ-கேஸ் முறையில் மின் சக்தி தயாரிக்கவும் அறிந்து, இந்த மூன்றையும் ஒருங்கிணைத்து ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கிக் காட்டுங்கள், அதன் மூலம் மின்சாரப் பற்றாக் குறையைப் போக்கலாம் என்று சொல்ல வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளுக்கு கூட பத்து கோடி ரூபாய் ஆனாலும் பரவாயில்லை. அதற்காக ஒரு ஆராய்ச்சிக்கூடம் ஏற்படுத்துவது நல்லது. எனவே நம்முடைய விஞ்ஞானிகளுக்கு இது குறித்து சவால் விடுங்கள் என்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழில் வளத்தைப் பெருக்க முக்கியமாகச் செலவழிக்க வேண்டும். 35-வது பத்தியில் நிதியமைச்சர் அவர்கள் கடைசியாக ஒரு முடிவைக் கூறுகிறார்கள்.

"In spite of the serious efforts taken by the Government of Tamil Nadu for promoting industries the response from Government of India has not been encouraging. In the year 1981, the Industries Department of the State Government had recommended 92 applications for grant of letters of intent/ licences and in 1982, 188 were recommended. The Government of India granted only 39 letters of intent/licences for 1981 as against 37 for 1982. I hope that the Government of India will adopt a more sympathetic and practical approach at least in future while examining proposals received from the State Government."

"The problem should be studied in depth and the various needs should be met."

நான் இந்தக் கருத்தை முழுவதுமாக ஆதரிக்கிறேன். தமிழகம் தொழில் துறையில் பின் தங்கிப் போயிருக்கிறது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, மத்திய அரசு தமிழகத்திற்கு உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சமயத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட வேண்டுகோளை நான் அவையின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். இப்போது சிமெண்ட் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. வருங் காலத்தில் சிமெண்ட் அதிகமாகத் தேவைப்படுமே தவிர குறையாது. மதுரை மாவட்டத்திலே ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை அமைக்கும் திட்டம் பல ஆண்டு களாக இருக்கிறது. அது என்னவாயிற்று? அது போடிநாயகனூருக்குப் பக்கத்தில் ஆரம்பிக்கப்படுமென்று சொல்லி, நிலம்கூட ஆர்ஜிதம் செய்யப் பட்டது. அந்தத் தொழிற்சாலையை மிக சீக்கிரமாக அமைக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களைப் பற்றி நான் பெரும்பாலும் இங்கே பேசுவதில்லை. இந்தத் தடவை கிராமம் ஒன்றில் வேலை செய்யும் ஊழியர் ஒருவருடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளவன் என்பதால், அவருடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை என்னுடைய கருத்துக்களாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமப்புற மக்களுக்கு விவசாயம்தான் முக்கியமான தொழில் என்பதை யாவரும் அறிவோம். நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, விவசாயத் துறையில் 'சீட் பிராசசிங் யூனிட்', மற்றும் கிடங்குகள் உருவாக்குவது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றையும் காணவில்லை. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷய மாகும். இந்த நாட்டிலே 80 சதவிகிதம் மக்கள் ஈடுபட்டுள்ள விவசாயத் துறையிலே இன்னமும் அவர்களுடைய கஷ்டங்கள், பிரச்சினைகள் என்ன என்பதை ஆய்ந்து, அறிந்த, நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். நகரங் களிலே இருக்கும் தொழிலாளர்களைப்போல விவசாயிகள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்து, தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் சக்தி அவர்களுக்கு இல்லை. அரசாங்கமே அவர்களுடைய தேவைகளை அறிந்து, அவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், மின்சாரம் பற்றாக்குறையாகத் தான் இருக்கிறது. 2 மணி நேரம் அல்லது 3 மணி நேரம்தான் ஒரு நாளைக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. அதுகூட எப்போது வருகிறது என்பது தெரியாத நிலை யிலே அவர்கள் மிகவும் அவதிக்குள்ளாகிறார்கள். நடு இரவிலே 12 மணிக்கு வருகிறது, அல்லது அதிகாலை 3 மணிக்கு வருகிறது. 10, 11 மணி வரை முழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பிறகு தூங்கி விடுகிறார்கள். அப்படித் தூங்கும்போது மின்சாரம் வந்து, இருக்கும் பயிரைக்கூட காப்பாற்ற முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையைக் கவனத்தில் கொண்டு, மின்சார

இலாக்கா முன்கூட்டியே இன்ன நேரத்தில் மின்சாரம் வரும் என்பதை அறி வித்து விட வேண்டும். இந்தப் பகுதிக்கு காலை 6 மணி முதல் 9 வரை, இந்தப் பகுதிக்கு காலை 9 முதல் 12 வரை, இந்தப் பகுதிக்கு மதியம் 12 முதல் 3 மணி வரை என்று அறிவித்துவிட வேண்டும். இரவு நேரங்களில் கூடிய வரைக்கும் விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தை ஒதுக்காமல் பகல் நேரத்திலேயே ஒதுக்குவது நன்மையாக இருக்குமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது குறித்து விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்று என்னுடைய நண்பர் சொன்னார். அந்தக் கருத்தை அவையின் முன்னாலே வைக்க விரும்பு கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதை அதிகப்படுத்த இருக்கிறோமென்று சொல்லியிருக் கிறார்கள். 422 தொடக்கச் சுகாதார நிலையங்கள் இனி செயல்படுமென்று நிதி அமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதில் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் 80 சதவிகிதம் மக்கள் கிராமங்களிலே வாழ்கிறார்கள். ஆனால் டாக்டர்களிலே 80 சதவிகிதத்தினர் நகரங்களில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அந்த கிராமப்புற மக்களுக்கு இலவசமாக வைத்திய உதவி கிடைப்பதில்லை. பெரும்பாலும் கிராம மக்கள் நகரங்களுக்கு வந்துதான் ஆக வேண்டியிருக்கிறது. இது குறித்து 2 கோரிக்கைகளை வைக்க விரும்புகிறேன். ஒன்று, இப்போது பெரிய மருத்துவ மனைகளை மேம்பாடு அடையச் செய்வது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை, இப்போது இருப்பதுபோல 2 மடங்காக விஸ்தரிக்க வேண்டும், அதிகரிக்க வேண்டும். 20, 30 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை அதிகமாக ஏற்படுத்தி பிரயோசனமில்லை. அடுத்து, மருத்துவர்களைக் கட்டாயமாக கிராமங்களில் பணியாற்ற வைக்க வேண்டுமென்றால், மருத்துவக் கல்லூரிக்கு அவர்கள் மனுச் செய்யும்போதே, அவர்களிடத்தில் ஒரு வாக்குறுதி பெற வேண்டும், 'அண்டர்டேக்கிங்' பெற வேண்டும். டாக்டர் பட்டம் பெற்ற பிறகு, குறைந்தபட்சம் 5 ஆண்டுகளாவது நாங்கள் கிராமங்களில் பணி யாற்றுவோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தால் அவர்களை மட்டும் மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்க்க வேண்டும், மற்றவர்களைச் சேர்க்கக்கூடாது' என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி அவர்களுடைய வாலண்டரி சர்வீஸ் கிராமங் களுக்குக் கிடைத்தால்தான் அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். அடுத்து ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களைச் சற்று மாற்றியமைக்க வேண்டும். மருத்துவ உதவி கோரி வருகிறவர்களுக்கு மருத்துவம் செய்தால் மட்டும் போதாது. கிராம மக்களுக்கு சுகாதார வாழ்க்கைக்கான அறிவுரைகளை வழங்க வேண்டும்.

[திரு. த. சந்தோஷம்] [1983 மார்ச் 11

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

ப்படிப்பட்ட நிலைமை இப்போது இல்லாமல் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தோடும் சேர்த்து ஹெல்த் பிராபகாண்டிஸ்ட் என்று ருவரை நியமித்து, அவர்கள் பக்கத்திலுள்ள கிராம மக்களுக்கு சுகாதார ாழ்க்கைக்கு உரிய அறிவுரைகளைக் கற்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் காள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

ிராமங்களில் எங்கும் சாக்கடை வசதியில்லை. எல்லா வீடுகளிலும் உள்ள ாக்கடைத் தண்ணீர் தெருவுக்கு வருகிறது. இது சரியில்லை. இப்படி ாக்கடைத் தண்ணீர் தெருவுக்கு வந்தால், கிராம மக்கள் வாழ்க்கை ன்னாவது? அவர்களுடைய சுகாதார வசதி என்னாவது? ஆகவே கட்டாயம் ந்த நிலையை மாற்றியமைக்க ஒரு திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். வ்வொரு வீட்டுக்கும் வேண்டிய சாக்கடைத் திட்டத்தை அவசியம் அமுல் டுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்துள்ள திட்டங்களில் மிகவும் பாராட்டத்தக்க திட்டம் பெண்களுக்குக் கழிப்பிட வசதி கிராமப்புறங் களில் அமைக்கிற திட்டமாகும். மதுரையில் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடை பெற்றபோது, அங்கே அநேக கழிப்பிடங்கள் கட்டப்பட்டன. ஆனால் அவை இன்றைய தினம் தண்ணீர் இல்லாததால் பெரும்பாலும் உபயோகப்படுத்த முடியாமல் பயனற்றுப் போய்விட்டன. கிராமப்புறங்களில் இன்றைய தினம் குடிநீருக்காக கஷ்டப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு குடிப்பதற்கே வசதியில்லாத நிலை இருப்பதால், காந்திஜி அவர்கள் சொன்னது போல், பாதாளக் கக்கூஸ் திட்டத்தை அதிக அளவில் ஏற்படுத்தி னால் தண்ணீர் அதிகமாகத் தேவைப்படாது என்பது மிக முக்கியமான கருத்து. அந்த முறை பெண்களுக்காக கழிப்பிடங்களை கிராமங்களில் கட்டும்போது, பாதாள கக்கூஸ்களாகக் கட்ட வேண்டுமென்று நான் வலி யுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் காவல் துறைபற்றி கட்டாயம் பேசியாக வேண்டும். காரணம் நான் காவல் துறையினரோடு நெருங்கிப் பழகுகிறவன். பொதுவாக ஓரள வுக்கு சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், காவலர்கள் நல்ல முறையில் செயல்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதை நாம் மறுக்கவில்லை. குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன், சில வன்முறை சக்திகள் வேண்டுமென்றே சமயங்களிடைய, ஜாதிகளுக்கிடையே பகைமையை

1983 மார்ச் 11] [திரு. த. சந்தோஷம்]

ஊட்டி கலவரங்களை நாட்டிலே தோற்றுவித்து வருகின்றன. அவர்களைக் கண்டுபிடித்து, கண்காணித்து அவர்கள் மீது நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் ஏற்கெனவேயே இந்த அவையில் தெரிவித்திருக் கிறேன். சென்ற சில மாதங்களில் ஓரளவுக்கு இதனை நல்ல முறையில் காவல் துறையினர் செய்ததால், இதிலே நம்முடைய காவல் துறையினர் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து இதனைக் கண்காணிக்க வேண்டும். பொதுவாகவே, சமய, ஜாதி வெறியைத் தூண்டுபவர்களை சமூக விரோதி களாக் அரசு கருதி, அவர்களுக்கு தக்க தண்டனையை அரசு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, காவல் துறையினர் மீது நான் குறை சொல்லக்கூடிய ஒரு அம்சமும் இருக்கிறது. எல்லோரையும் குறை சொல்லவில்லை. ஒரு சிலர் குறை சொல்லும் வகையில் நடந்து கொள்கிறார்கள். மதுரையிலுள்ள நகை வியாபாரிகளுக்கு நான் சட்ட ஆலோசகராக இருக்கிறேன். அந்த அடிப்படை யில் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். எங்கேயாவது நகை திருட்டு போய் விட்டது என்றால், அதை வாய்ப்பாகக் கருதிக் கொண்டு காவல் துறையினர்—எல்லோரை யும் சொல்லவில்லை—ஒரு சிலர் அங்கு இருக்கக்கூடிய அனைத்து பெரிய நகை வியாபாரிகளையெல்லாம் பிடித்து, "உங்கள் மீது வழக்கு போடுவோம், விலங்கு மாட்டுவோம்" என்று அச்சுறுத்தி அதன் மூலம் நிறையப் பணம் பறிக்கும் செயலில், இன்னும் சொல்லப்போனால், கொள்ளையடிக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்களே, அதுமாதிரி முயற்சியில் ஈடுபடுகிறார்கள். இதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இது குறித்து காவல் துறையிலுள்ள மேல்நிலை அதிகாரிகளிடத்தில் புகார் கூறியவுடனேயே, அவர் களுடைய கவனத்திற்கு இப்படிப்பட்ட கோரங்களைக் கொண்டு வந்த உடனேயே நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். வருங்காலத்திலும் இம்மாதிரி புகார்கள் வருமேயானால், டி.ஐ.ஜி. போன்ற பெரிய காவல் துறை அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்காத வகையில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டுமென்றும் இந்த அரசு அறிவுரை வழங்க வேண்டும்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி தாரா செரியன் விபசார ஒழிப்பு சட்டம் பற்றிச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அந்தச் சட்டம் அமுல் படுத்தப்படவில்லை. புள்ளிவிவரத்திற்காக சில பெண்களைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய் இச்சட்டத்திலுள்ள செக்ஷன் 8-ன் கீழ் வழக்கு போடு கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் விபச்சார ஒழிப்புச் சட்டத்தை அமுல்படுத்த முயற்சி செய்வதில்லை. உண்மையிலே தண்டனை பெறுபவர்கள், சில பெண்

கள் அப்படி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இத்தொழிலில் விரும்பி ஈடுபட்டிருப்பவர்கள். அவர்களைப்பற்றி நாம் கவலைப்படத் தேவையில்லை. ஆனால் சில இளம் பெண்கள், பெற்றோர்களிடம், சிற்றன்னையிடம் அல்லது கணவனிடம் கோபித்துக்கொண்டு வீட்டை விட்டு வெளியேறி விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை சில சமூக விரோத சக்திகள் பயன்படுத்தி, ஆசை வார்த்தைகளைக் கூறி அழைத்துச் சென்று விபசார விடுதிகளில் விற்று விடுகிறார்கள், அல்லது அங்கு சேர்த்து விடுகிறார்கள். அங்கு போன பிறகு அவர்கள் பல விதமான கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களில் ஒரு சிலரைக் கண்டு பிடித்து நீதிமன்றங்களின் மூலம் தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்தாலும் கூட அவர்களை மறுபடியும் இந்த ஓநாய்கள் அதாவது புரோக்கர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் அழைத்துக் கொண்டு போய் விபசார விடுதிகளில் சேர்த்து விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் யாராக இருந்தாலும்—ஆணாக இருந்தாலும் சரி அல்லது பெண்ணாக இருந்தாலும் சரி—அப்படிப்பட்ட துன்மார்க்கக்காரர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால், அவர்களை தடுப்புக் காவல் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி கைது செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு தடுப்புக் காவல் சட்டம் நடைமுறையில் இருந்தாலும் கூட, நான் அறிய இப்படிப்பட்டவர்கள் மீது இது பயன்படுத்தப்படவில்லை. இச்சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி இவர்கள் ஒருவரையும் இதுவரை பிடிக்கவில்லை. இவர்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமானால், நான் அரசுக்கு ஒரு வழி சொல்கிறேன். மதுரையில் நாங்கள் ஒரு நிறுவனத்தை வைத்திருக்கிறோம். விபசாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற பெண்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்காக அதை வைத்திருக்கிறோம். இதில் இருக்கின்ற பெண்களின் மூலம் நாம் புரோக்கர்ஸ் பற்றிய விவரங்களைக் கண்டறிந்து கொள்ளலாம். சமூக சேவையில் ஈடுபட்டிருக்கும் பெண்களை இதற்காகப் பயன்படுத்துவது குறித்து சட்டத்தில் கூட விதி இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை இதுவரை பயன்படுத்தவில்லை. சமூக சேவையில் ஈடுபட்டிருக்கும் பெண்களை இக்காரியத்திற்கு நாம் பயன்படுத்தினால், அவர்கள் இலவசமாக புரோக்கர்ஸ் பற்றிய தகவல்களை காவல் துறையினருக்குக் கொடுக்க முடியும். அதன் மூலம் விபசாரத் தொழிலையும் தடுக்க முடியும். அதற்காக ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலும் சமூக வேலை செய்யும் பெண்களைக் கொண்ட ஒரு நிறுவனத்தை அமைத்து அதன் மூலம் புரோக்கர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை வாங்கிக் கொடுக்க அரசு ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

Women social workers should be associated to form a committee:

அடுத்து, நான் நீதித் துறையிலே பல ஆண்டுகளாக இருந்து கொண்டிருக்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே, 85-வது பாராவிலே

"Construction of law chambers at Erode, provision of water-supply and flush-out latrine facilities in a number of District Munsiff and Magistrate Courts, construction of tiffin shed and waiting room in Namakkal, etc., are some of the schemes to be carried out in the next financial year."

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே நீதித் துறை எவ்வளவு முக்கியமான ஒரு துறை. இதற்காக ஒரு 4, 5 வரிகள் மட்டுமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி என்றால் இந்தத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்களா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். மதுரையிலே இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மற்றும் மதுரை மாவட்டம் ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களினுடைய நீதிமன்றங்கள் இருக்கின்றன. மேலும் அடிஷனல் கோர்ட்டுகள் 6 இருக்கின்றன. இவைகளிலே 800 வழக்கறிஞர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களுக்காக ஒரு லா சேம்பர் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இன்று நேற்றல்ல, திரு. மாதவன் அவர்கள் சட்ட அமைச்சராக இருந்த நேரத்திலிருந்தே சொல்லி வருகிறேன். அங்கு நீதிமன்றக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்ட நேரத்திலேயே இதற்காக 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் அது இன்றுவரை கட்டப்படவே இல்லை. உண்மையிலே இது ஒரு 'புராடக்டிவ் ஸ்கீம்'. இந்தக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டால் வாடகை வரும். 'ரெம்யூனரேட்டிவ் ஸ்கீம்' இது. இத்தனை ஆண்டுகளாக இதனைத் தள்ளிப் போட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. நீதிபதிகளுக்காக கழிப்பிட வசதிகளைச் செய்கிறோம் என்று சொல்வதை விட, மிக முக்கியமான இந்தக் கோரிக்கையைப் பூர்த்தி செய்வதாக இருந்தால், மிகவும் நலமாக இருக்கும்.

அடுத்து, போன ஆளுநர் உரை விவாதத்தின்போதே நான் ஒரு கேள்வி கேட்டேன். கேரளாவில் வழக்கறிஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்குவது போல இங்கேயும் சட்டம் கொண்டு வரப்படுமா என்று கேட்டேன். அதற்கு மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் குறுக்கிட்டு ஒன்றைக் கூறினார்கள். அதை விட சிறந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது பற்றி ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பது பிராவிடண்ட் பண்ட் திட்டம், நாங்கள் அதைவிட சிறந்த சட்டத்தைத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். அதை நான் உண்மை என்று நம்பினேன். அதைப்பற்றி நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஏதாவது இருக்கும் என்று

[திரு. த. சந்தோஷம்] [1983 மார்ச் 11

இறுதியாக ஒன்றே ஒன்று. ஓய்வு பெற்றவர்களுடைய பென்ஷனைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். ஏதோ ஒரு காலக்கெடு வைத்து, இந்தத் தேதிக்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு 'லிபரலைஸ்ட் பென்ஷன் ஸ்கீம்' உண்டு என்றும் 1969-க்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு குறைந்தபட்சம் ஓய்வூதியம் 100 ரூபாய்தான் என்றும், ஆனால் 1970-க்குப் பிறகு ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு ரூபாய் 200 முதல் ரூபாய் 3 ஆயிரம் வரையும் கொடுக்கப்படுகிறது. இதுபற்றி 18—12—1982 அன்று உச்ச நீதிமன்றம் அளித்திருக்கும் தீர்ப்பைச் சொல்கிறேன் :

"A Constitution Bench of the Supreme Court today (17-12-1982) unanimously held that all pensioners governed by the 1972 Rules framed by the Central Government and Army Pension Regulations were eligible to get pension under the Liberalised Scheme of 1979 irrespective of the date of retirement. The pensioners form a homogeneous class for the purpose of pension benefits. This division which classified pensioners into two classes on the basis of their dates of retirement is not based on any rational principle. This division of pensioners with a view to giving something more to persons otherwise equally placed would be discriminatory violating Article 14 of the Constitution (Equality before law)."

இப்படி உச்சநீதிமன்றம் தீர்ப்பு கூறியிருக்கிறது. இந்தத் தீர்ப்பு நம்முடைய மாநில அரசுக்கும் பொருந்தும். ஆகவே, மாநில அரசு உடனடியாக இந்த உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை மனதில் கொண்டு இப்போது பென்ஷனர்களுக்கு மத்தியிலே இருக்கும் இரண்டு வகையான பிரிவு மனப்பான்மையை அதாவது 1970-க்கு முன்னால் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்குக் குறைவு என்றும் அந்த ஆண்டுக்குப் பின்னால் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு அதிகப்படியான ஓய்வு ஊதியம் என்றும் டிஸ்கிரிமினேஷன் என்ற அளவிலே இருக்கும் உத்தரவை மாற்றி எல்லோருக்கும் லிபரலைஸ்ட் பென்ஷன் கிடைக்கும் அளவுக்கு நிலைமைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

*Thiru A. R. DAMODARAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, I rise to offer my remarks on the Financial Statements for 1982-83 and the projected Receipts and Charges Statement for 1983-84.

Since a portion of this Budget is devoted to the Legislature, may I first draw the attention of the Hon. Deputy Chairman to the fact to which I have already drawn the attention of the House, namely, that there seems to be inaction in the Legislature Department and supreme inaction in so far as the legislative matters are concerned?

1983 மார்ச் 11] [Thiru A. R. Damodaran]

Number one, as I have already pointed out, out of 374 questions, about 53 of them are 2 years old, 123 questions are one year old and this is a clear indication that the administrative set-up—I am not saying the Ministers, although they are part of the administrative set-up—is not interested in answering questions. Number two, the Call Attention notices which should be taken up within 10 days are not taken up for 45 days and since the Legislature meets in April and then in November only, the Call Attention notices either lapse or are not answered. This is a sign of the legislative lethargy on the part of the administrative set-up. Number three, this is far more serious and this has become a constant habit of this Ministry and I wish the Hon. the Chief Minister had been here, because he seems to be the only person who can prod the Legislature into action. Nine bills have been referred to Select Committees, five of them to Joint Select Committees and four to Select Committees of the Lower House—Assembly I hope the Hon. Minister who is kind enough to be present here—the solitary representative of the Treasury Benches—will be able to convey to the Hon. the Chief Minister, if at all he has time to meet the Hon. the Chief Minister in this regard, the views expressed by Members of this House. Sir, may I read out the list, with your permission taking one minute, although I realise the time of the House is precious? The Tamil Nadu Apartment Ownership Bill was referred to a Joint Select Committee on 9th March 1981; the Tamil Nadu Patta Pass Book Bill, on 15th May 1981; the Tirunelveli Neerpachidars and Pethuvaramdars Bill, on 1st September 1981; the Tamil Nadu Prevention of Cow Slaughter and Animal Preservation Bill, on 8th April 1982; the Tamil Nadu Newspaper Employees Relief Fund Bill, on 8th April 1982; the Tamil Nadu Urban Land Ceiling and Regulation (Amendment) Bill—it is almost ancient history—was referred to Select Committeee on 1st August 1980; the Tamil Nadu Urban Land Tax (Amendment) Bill was referred on 1st August 1980; the Tamil Nadu Essential Services Maintenance Bill was referred on 7th April 1981; and the Tamil Nadu Agricultural Income-tax (Amendment) Bill was referred to a Select Committee on 25th August 1981. If this is not legislative lethargy, there can be no better description of the way in which Bills are killed by referring them to Select Committees. If Hon. Ministers do not have time to chair these

[Thiru A. R. Damodaran] [1983 மார்ச் 11

Committees, may I then request the Hon. the Chief Minister, who came out with his customary Pongal greetings, to appoint more Ministers and see that we have Ministers to conduct Parliamentary affairs which are being sadly neglected? I hope that the hint will be taken by Ministers that Select Committees are not meant . . . .

(முற்பகல் 11-20)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அமைக்கப்படுகிற செலக்ட் கமிட்டிகள் அத்தனையும் ஏதோ ஒரு வகையில் காலதாமதப்படுவதற்கு அமைச்சர்களோ அரசாங்கமோ பொறுப்பு என்று சொல்லிவிட முடியாது. நானே அத்தகைய ஒரு குழுவில் உறுப்பினனாக இருக்கிறேன். அந்தக் குழுவின் காலத்தை நீட்டிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படுவதற்கான காரணம் என்னவென்றால், அந்தக் குழுக்களில் உள்ள சட்டமன்ற மேலவை மற்றும் பேரவை உறுப்பினர்கள் எப்போதும் எதாவது ஒரு விவரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு விவரம் கிடைத்தால் 'மீண்டும் இன்னொரு விவரம் தேவை, அதைக் கோரிப் பெற வேண்டும்' என்று சொல்கிறார்கள். இதன் காரணமாகவே, குழுக்கள் விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்வதிலேயே காலம் சரியாகப் போய் விடுகிறது. எனவே இதற்கு அமைச்சர்களோ அரசாங்கமோ பொறுப்பல்ல. அரசாங்கம் இவைகளைத் தாமதப்படுத்த வேண்டும் என்று நினைக்கவும் இல்லை, அப்படிப்பட்ட அவசியமும் இல்லை. அதிலும் குறிப்பாக இந்த அரசுக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இல்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்களே ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

Thiru A. R. DAMODARAN: Sir, I am not accusing them of deliberately delaying Bills. I am only pointing out that they do not know the A. B. C, D of Select Committee procedure. If hon. Members on the Select Committee are delaying the finalisation of the report of the Select Committee in the anxiety to tour Kashmir, Madhya Pradesh, Uttar Pradesh, Orissa and Bihar, and if we are going to delay the deliberations of the Select Committees, as a citizen of this State, I think it is about time that the Hon. the Chief Minister pulled up the Chairmen of these Select Committees and asked them to get down to completing the jobs for which they were appointed.

1983 மார்ச் 11] [Thiru A. R. DAMODARAN]

Sir, I do not have more time and I have already taken up nearly five minutes. I am now coming to the Budget. I wish I could compliment the Hon. the Finance Minister on having presented a very pleasant Budget. Unfortunately, all the pleasure that he gave in the first 92 paragraphs of his Budget Speech have been mitigated by the last four paragraphs dealing with additional taxation in the State of Tamil Nadu. My hon. Friends frequently quote the words of Arignar Anna : "Tap the rich and pat the poor ". There is no tax in a State which really taps the rich and which pats the poor. If the Hon. the Minister for Revenue or the Hon. the Finance Minister had been dealing with income-tax which is a direct tax, there may be some logic in saying so. But, to raise sales tax and say that it is patting the poor and tapping the rich is a peculiar philosophy which I am not able to understand.

Sir, I shall now come to the additional taxation proposals. I wish the Hon. the Minister for Revenue had been here because I am anxious to make some points before the Bill is introduced in the Legislative Council. I realise that it will be too late, after it is passed by the Legislative Assembly, for us to alter one comma or one semi-colon of a Bill, especially, a Money Bill. I hope that, even if the Hon. the Minister for Water Supply who is here does not find time, at least the Government Whip, who is here as one of the most active representatives of the Government, will be able to convey to the Hon. the Minister for Revenue my views on this question. The first question that arises is: "Is there any justification for levying additional taxation?" This is the first question that may be answered. Of course, every Government, whether it is the Central Government or the State Government, whether it is a State Government that came to power in 1950 or in 1981, says that it requires more money for expenditure in the public interest. No Government will ever confess that it is spending money in private interest. Everything is or public interest. Taxation is for public interest. Non-Plan expenditure, Plan expenditure, development expenditure, every paisa that is spent will naturally be classified as essential expenditure. May I, therefore, go through the record of the A.I.A.D.M.K. Government from 1977? It is a splendid record as far as taxation is concerned. The hon. Members will appreciate the supreme efforts made by this Government to raise resources to help the poor—patting the poor and tapping the rich. The A.I.A.D.M.K. came to power only in July 1977 and it did not have time to tax and it was the only year when they met all the Revenue expenditure and there was a deficit of Rs. 24 crores in the Revenue Account. In 1978-79, after meeting all the expenditure, the surplus

எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அதைக் காணோம். தயவுசெய்து அது குறித்து அறிவிக்க வேண்டும். இதனை நான் மீண்டும் மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த ஒரு கோரிக்கையையும் அவசியம் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று நான் அனைத்து வழக்கறிஞர்கள் சார்பாகவும் மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 'இன்டகிரேஷன் ஆப் மாஜிஸ்ட்ரேட்ஸ் கேடர்' குறித்து நான் ஏற்கெனவே பேசியிருக்கிறேன். இதுவும் முன்னாள் சட்ட அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் காலத்திலேயே பப்ளிக் சர்விஸ் கமிஷனுக்குப் போய் அவர்கள் கூட ஏற்கெனவே அங்கீகரித்த விஷயம். ஆனாலும் ஏனோ இதனை இத்தனை ஆண்டுகளாகச் செயல்படுத்தவில்லை. அதற்காக நான் பெரிதும் வருந்துகிறேன். இதையும் சீக்கிரம் அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் மணியடித்தார்)

திரு. த. சந்தோஷம்: 40 நிமிட நேரம் எனக்கு உண்டு.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: 30 நிமிட நேரம்தான்.

திரு. த. சந்தோஷம்: இன்னும் 5 நிமிட நேரத்தில் நான் முடிக்கிறேன். சமீபத்திலே உச்ச நீதிமன்றம் அளித்திருக்கும் ஒரு தீர்ப்பைப் பற்றி நான் சொல்கிறேன். அண்மையிலே குஜராத் அரசாங்கம் ஔரங்கபாத்திலே உயர் நீதிமன்றத்தின் ஒரு கிளையை வைத்ததை எதிர்த்து ஆட்சேபனை செய்யப்பட்டு, உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடரப்பட்டது. உச்ச நீதி மன்றம் அந்த ஆட்சேபனைக்கு எதிராகத் தீர்ப்பு சொல்லியிருக்கிறது. மாநில அரசாங்கம் மக்களின் நலனைக் கருதி ஒரு புதிய இடத்திலே ஹைகோர்ட் பிராஞ்சை வைக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால், வைக்கலாம் என்று தீர்ப்பிலே சொல்லியிருக்கிறது. இங்கே முன்னவர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தை மனதில் கொண்டு நாமும் மதுரையில் ஒரு உயர்நீதிமன்ற பெஞ்சை வைக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், ஒன்றைச் சொல்கிறேன். தனியார் பள்ளிகளில் நடக்கும் அநீதிகளைப் பற்றி அடிக்கடி நாங்கள் எல்லாம் சொல்கிறோம். இருந்தாலும் அவைகளுக்கு இன்னும் எந்த விதமான நிவருத்தியும் செய்யப்படவில்லை. தனியார் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் அடிமைகளுக்கும் கீழான நிலையிலே நடத்தப்படுகிறார்கள். பல கொடுமைகளுக்கு அவர்கள் ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். உதாரணத்திற்கு மூன்று விஷயங்களை நான் சொல்கிறேன். மதுரையில் இருக்கும் சௌராஷ்ட்டிரா பள்ளியில் உள்ள தலைமையாசிரியர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார். அதைப்பற்றி சீப் எட்யூக்கேஷனல் ஆபீசர் அவர்களுக்கு அப்பீல் செய்யப்பட்டது. அவர் விசாரித்து அந்தத் தலைமையாசிரியருக்கு மீண்டும் வேலை கொடுத்து சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார். அதை எதிர்த்து அந்த நிர்வாகம் ட்ரிபூனலுக்கு சென்றது. அங்கேயும் நிர்வாகம் தோல்வியுற்றது. பின்னர் அந்த நிர்வாகம் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று அங்கே ரிட் மனு போட்டிருக்கிறது. இப்போது அந்தத் தலைமையாசிரியர் அவர்கள் 5 வருட காலமாக வேலையில்லாமல் இருக்கிறார். அவருக்கு வழக்கமாகக் கொடுக்கப்படும் சப்சிஸ்டென்ஸ் அலவன்ஸ் கூட கொடுக்கப்படவில்லை. இரண்டாவதாக மதுரையில் இருக்கும் ஸ்ரீ முருகன் நடுநிலைப் பள்ளியில் 21 ஆசிரியர்கள் கிட்டதட்ட இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகாலமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மூன்றாவதாக காரைக்குடிப் பக்கத்தில் கோட்டையூரில் சிதம்பரம் செட்டியார் பெண்கள் பள்ளியிலே நேற்றைக்குக்கூட ஒரு ஊர்வலம் சென்றிருக்கிறார்கள். அங்கே 12 பேர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். காரணம் சட்டரீதியான முறையில் உத்தரவின்றி அங்கே உள்ள தலைமையாசிரியையை உள்ளே நுழைய விடாமல் பிசிக்கலாகத் தடை செய்கிறார்கள். இந்தக் காரியத்தை எதிர்த்து ஆசிரியர் சமுதாயம் கொதித்தெழுந்து ஒரு போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். இந்த நிலைமைகளை அரசாங்கம் கவனிப்பதோடு இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இனிமேல் நிகழாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கோட்டையூரில் அநேகமாக அங்கே ஒரு பெரிய சட்டம்-ஒழுங்கு பிரச்சினையாகக் கூட அந்த நிலைமைகள் உருவெடுக்க வாய்ப்பு உண்டு. பல மக்கள் அந்த ஆசிரியருக்கு ஆதரவாக கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். மேலவை உறுப்பினர் ஒருவர்கூட அங்கே சென்று நிலைமைகளை நேரில் காண இருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில், நிலைமை மிகவும் மோசமாகப் போவதற்கு முன்பு, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதில் தலையிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

was Rs. 48 crores. In 1979-80, the surplus was Rs. 95 crores; in 1980-81, the surplus was Rs. 127 crores; in 1981-82 the surplus was Rs. 82 crores; and in 1982-83 Revised Estimates, after expenditure on the Tooth Powder Scheme, the Nutritious Meal Programme, and the Plan expenditure within the Revenue Account, the surplus was Rs. 106 crores. Over a period of 6 years ending with March 31, 1983, Rs. 434 crores have been the surplus after meeting all revenue expenditure on drought relief, flood relief and on other social welfare programmes which the Government of Tamil Nadu have considered sacred. When the A.I.A.D.M.K. came to power in 1977-78, the total Revenue Receipts was Rs. 682 crores and in 1982-83, it is Rs. 1,682 crores, with a difference of Rs. 1,000 crores. I can see the smile on the face of the hon. Member opposite who considers it a matter of great congratulation that the Government should have been able to raise resources. He will state later that they have raised the resources to help the poor. I accept it. As far as State taxes are concerned in 1977-78 the State taxes—Stamp, Registration, State Excise, Sales Tax, Taxation on Vehicles, etc.,—amounted to Rs. 347 crores and in 1982-83 Revised Estimates, it is Rs. 996 crores. Sir, after having raised all these revenues, how does the Hon. the Finance Minister come forward with a wretched scheme like Entry Tax to raise a paltry revenue of Rs. 25 crores? What was the justification for the Government not levying any surcharge on sales tax by which they could have easily got the necessary revenue, if they really wanted any money? In trying to raise additional resources, how do they bring in a tax which is neither good fish, good flesh nor good fowl but which is stinking? It is nothing else than a taxation in the disguised form of octroi tax. It does not have some of the good features of an octroi tax also, which I shall point out later. There are many anomalies in the entry tax that has been introduced. The Hon. the Finance Minister has mentioned that this 2 per cent entry tax will be charged *ad valorem*. *Ad valorem* means "on the quantity that is stated in the bill". It is put on 13 different articles which have been enumerated and this entry tax will apply to the corporation limits as well as certain Selection Grade and specified Municipalities.

The Finance Minister has called it by the name 'Entry tax' because there are three items in that list, namely, textiles, tobacco and sugar, which cannot be taxed by the State Government under General Sales Tax, under Surcharge, under Additional Surcharge or under Additional Sales Tax. The remaining ten items could be brought under the General Sales Tax Act and taxed and taxed heavily. But, because the Hon. Minister wanted to bring in textiles, tobacco and sugar, he raised this new tax called Entry Tax. On behalf of trade and commerce and on behalf of the consumers, I would request the Hon. the Finance Minister kindly to drop this tax. If he considers it absolutely necessary to raise taxes to the extent of Rs. 25 crores, I shall indicate a way out also by which he can do it, although it is an unpopular exercise. Though it is not my duty, I am doing this since this tax is so heinous and will have such tremendous complications in the field. It will promote harassment, it will promote corruption and it is also a complicated, cumbersome and ununderstandable tax as I shall point out. What do you mean by an Entry Tax? An Entry Tax is something which is to be levied when the commodity enter, let us say, Madras Corporation or Madurai Corporation or Coimbatore Corporation. Now, there are textile mills in Madurai and Coimbatore and there are industries manufacturing electrical goods in Coimbatore as also in Madurai. Now, if I manufacture an article within the area of Coimbatore or Madurai and if I send it for use, consumption or sale in Madurai or Coimbatore, how will this tax be attracted? You cannot tax these products. I would like to have a clarification from the Hon. Minister because, when he introduces the Bill, he will have to state all these things. Those in trade and commerce have criticised and expressed their views against the numerous 'Vedhanai Chavadies' that the Government have put on the roads. They are real 'Vedhanai' chavadies, Sir. Every lorry is blocked and the pockets are picked. There is harassment, there is corruption and the trade has been pleading that these 'Vedhanai Chavadies' should be abolished. The Hon. the Minister for Revenue is a dedicated believer in 'Vedhanai Chavadies' and he says, "Without these check-posts, I will not be able to check evasion". That is another matter and I will deal with it in a different plane.

(முற்பகல் 11-30)

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிடும் "வேதனைச் சாவடி" என்பதற்கு இன்னுமொரு பொருள் இருக்கிறது. நாங்கள் மிகுந்த வேதனையோடு

சோதிக்கிறோம். மக்களுக்காக வரியைத் திரட்ட வேண்டிய வேதனையோடு செய்கிறோம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் மறைமுகமாகச் சொல்லுகிறார் என்று நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன்: மக்களுக்கு வரிப்பணம் போய்ச் சேர்வது கிடையாது. வேறு ஒருவருக்குப் பணம் போய்ச் சேர்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

When I mentioned about harassment and corruption. I mentioned it in very sensitive words. The hon. Members Dr. Janarthanam, because I think he is the person who is very close with all of us, knows how much is being done in these "Vednanai Chavadies". I only wish to mention that the business community is prepared to collect tax on behalf of the Government. Sir, the record of the Tamil Nadu Government has been impressive. In a drought year, with a power cut of 70 per cent and 60 per cent and with production losses ranging from 50 to 60 per cent from January to March, the sales tax collection is going up from an anticipated Rs. 620 crores in 1981-82 to Rs. 660 crores in 1982-83.

Do you know? The collection on account of commercial tax in Andhra Pradesh is Rs. 383 crores and in Karnataka it is less than Rs. 400 crores. Tamil Nadu has the highest per capita effort in sales tax collection. Not only in the South, but except in the Bombay Metropolitan area, it is the highest in India. If you collect sales tax, it means that you are flogging the poor. You are flogging them to death because it leads to inflation, rise in prices of every commodity sold in those areas. Entry tax is, therefore, a tax that is totally unacceptable to the trade. If I buy ten tonnes of iron and steel at Chengalpattu, if the dealer in Chengalpattu bills it, and if I come into Madras City bringing these 10 tonnes, will not the Government collect octroi duty at the entrance gate? Then how will they collect the tax? The idea is that they will collect this tax not only when it is re-sold. How will they collect when it is taken for use and consumption? The Hon. Minister has stated in his Budget speech just as a stop to the business community that he is not going to collect this tax at the entrance and that he is going to collect it on the basis of returns. Who is to submit these returns? Will the Chengalpattu dealer submit returns for sale effected in Chengalpattu? Why should he file a return? The Hon. the Minister for Revenue will say within 30 days that there is evasion of tax and that he should have more number of check-posts and that he should have 50 people who will be available at these check-posts. I therefore, request the Govern-

ment on behalf of trade and commerce as well as on behalf of the consumers not to impose this entry tax. It is not a tax that will result in much revenue but it will case a great deal of harassment because I wish to point out that this tax can be avoided in many ways. For example, lorry chassis is liable to 15 per cent sales tax in Madras City. There is 10 per cent surcharge and, therefore, sales tax and surcharge will together amount to 16.5 per cent. Now the entry tax is 2 per cent. The total levy comes to 18.5 per cent. The cost of the chassis is about Rs. 2 lakhs. The levy on it at 18.5 per cent will come to Rs. 37,000. In Pondicherry the rate of sales tax is 6 per cent. The levy of tax will be only Rs. 12,000. There is a difference of 25,000 rupees in the tax as between Madras and Pondicherry. I do not know whether the hon. Member Dr. Janarthanam has gone round Pondicherry. When I came recently via Pondicherry, I saw many people and I will not mention the names. They want that trade in Pondicherry should be improved but because of your stupidity, you are losing the tax revenue. In Pondicherry there are 300 vehicles and everday the sale is 20 vehicles. The Pondicherry Government is getting the benefit and it is rightly so because it is encouraging trade and commerce. If this Government raise the tax to unconscionable limits as they have done, they should take the risk of losing the revenue and I have absolutely no sympathy. When they fix the sales tax rates, they should at least consider the rates in other areas but they have not done so. This entry tax is also going to be levied on petroleum products. I am not asking for any exemption. I am referring to it because I have a little knowledge of the trade. Do you know that last year the Hon. the Finance Minister referred proudly to the fact that he was reducing the sales tax from 8 per cent to 4 per cent on kerosene? What has he done now? He has put an entry tax of 2 per cent on kerosene also, the price of which will go up by 3.5 paise on subsidised kerosene and 7 paise on non-subsidised kerosene. The price of petrol will go up by 13 paise per litre and the price of High Speed Diesel oil will go up by 7 paise per litre. The price of every commodity sold under the sun in Madras City, Madurai Coimbatore, Tiruchirappalli and Salem will go up. But, then, what will happen? I do not have to shift my factory. I will open a billing centre in Tambaram. I will open a billing centre which the Minister cannot prevent because, legally, I can have a billing centre. I can treat it as sold in Chengalpattu district and I can register vehicles. What does this amount to? You are paralysing trade and distribution within the City limits, within the metropolitan areas, and forcing diversion of trade to other sectors. Whom does this benefit? It does not benefit the Government. But, it ruins

[Thiru A. R. Damodaran] [1983 மார்ச் 11

the trading community. I only wish that the Hon. the Revenue Minister had convened a meeting. After all, no revenue is going to be lost. Even now, you have said that this tax is going to be levied from 1st April 1983. What was the harm if the Government had consulted the Sales Tax Advisory Committee in December about this tax proposal? There is no attempt at communication at all between the Ministers and the business community. The Ministers are excellent experts in welfare work. I will not argue about the various schemes which they have introduced. They have their fingers on the pulse of the people. They know how the people will respond to their appeals and they have done well in welfare activity. But, welfare activity is one amongst a hundred activities in the Budget. You have not attempted to solve the problems that have already arisen because of the various taxes that have been levied. Because I do not wish to take more time on this, I only wish to mention that the entry tax is a tax that must be dropped. If they want to introduce it, I will make a suggestion. They are getting Rs. 10 crores under the Tamil Nadu Surcharge Act and Rs. 9 crores under the Tamil Nadu Additional Surcharge Act. If they have to tax, then they can exploit those taxes without trying to touch textiles, tobacco and sugar. Why does the Hon. the Revenue Minister want to meddle with tobacco, sugar and textiles? We gave up the right to tax these commodities 17 years ago. Now, seven more commodities are being tabled by the Government of India, for taking over under Excise, and the State Government lose their sales tax benefits on those commodities also. I hope there will be rethinking on this matter. I hope the Bill will be circulated to us as quickly as possible because I must make a study of it. I hope that this tax will be dropped in view of its disastrous effect on the consumer as well as trade and commerce.

Sir, there has been a hint that power rates are going to be increased. Last time, when we had the debate on the Electricity Board Budget, I represented to the Hon. Minister that the surcharge on thermal electricity at 45 paise per unit would not be received favourably by the consumers of electricity. Then, the Hon. Minister said "I have consulted those people in trade and commerce and they have agreed to it." Within ten days, a statement has been issued that that thing is being kept in abeyance and a one-man committee headed by Thiru Panicker has been appointed to go into the question of tariff-revision. Is this the way that an Electricity Board should manage its tariff policy? Should they not consult the consumers of electricity? I am not

1983 ஏப்ரல் 11 [Thiru A. R. DAMODARAN]

(முற்பகல் 11-40)

saying that they should consult the domestic consumers because we are very small. When they are dealing with raw materials which are essential for industry, should they not have consultation with them? Is it sufficient if they ask half a dozen friends of theirs in industry whether it is agreeable? They would have answered according to their own points of view. I would request that there should be more active discussion, more active inter-action between the industries and the Power Minister and the Chambers of Commerce. By all means they can revise the tariff. While making the revision, they may do it in consultation with them so that it may not hurt industry beyond redemption. I have met many directors who are important directors on Boards. The Tamil Nadu Government may say that it is doing everything for industrial development. Because of the lack of inter-action industrial development today in Tamil Nadu is not receiving a fillip and there is a feeling amongst the industrial community that this is a Government that has no industrial culture at all. I am using the word in its vast application because a Government must have a culture. This Government's culture is totally different. All that we plead for is that irrespective of their culture which they have inherited, they may learn and imbibe the industrial culture. If they are really interested in industrial development. The fact is that the people feel that they are not interested because they do not consult them and discuss with them, before cuts are announced. Without any sort of consultation tariff is raised and arbitrary procedures are laid down. I would say that the development of an industrial culture by this Government is absolutely necessary.

Regarding the transport sector, for six months, the Hon. the Transport Minister was bemoaning that he was going to lose. I wish he had been here. Those of us who can read between the lines of the Budget can realise that when 40 per cent depreciation is provided for buses and when you buy 1000 buses for Rs. 30 crores, assuming that each bus will cost Rs. 3,00,000, the amount of depreciation that you will claim runs into crores and you claim this as part of your profit and loss account. All these talks about the Transport sector losing will be only an eye-wash. The Hon. the Finance Minister is taking the Central Government to task for raising the price of H.S.D. by 22 paise and about 10 paragraphs later, he imposes a tax on H.S.D. What is the logic behind this taxation exercise? I hope the Hon. the Finance Minister will be able to give a reply. It may be said that I have been unduly critical of the Government. I am not unduly critical. I have necessarily

to be critical because some impact must be made on the minds of the Ministers who seem to be always preoccupied with by-elections Municipal elections, etc. The Ministers are always concerned with problems of drought, water supply and essential requirements but there are other problems in the District Administration. I shall reserve the topic when we take up the relevant subject for discussion because it comes within the control of the Hon. the Chief Minister. I would very much like him to be present when I talk. I should not speak in his absence.

One word of support to the Hon. the Finance Minister, Sir. He has presented a Budget with an overall deficit. It has no meaning, Sir. An overall deficit is like a rain-coat that you wear, covering up your entire body and concealing everything that your body has. These overall deficits have no meaning. What is important is whether you have had a surplus on Revenue Account and how you plan your loan expenditure and your public debt expenditure. Those people who have gone through the Budgets will tell you that a Rs. 184 crores overall deficit may become even Rs. 30 crores or Rs. 40 crores by the end of the year because large amounts under grants-in-aid may come, exise duty may come, loans may come and you may have the Small Savings. I will just give an indication of the way in which Budget documents can be doctored to fool the Legislature. Last year, loan to the Electricity Board to the tune of Rs. 241 crores was envisaged in 1982-83. But, the actual loan that the Government have given is onely Rs. 170 crores. They have mainpulated Rs 70 crores and given it in other directions. Where it has gone also is traceable. Rs. 30 crores were given to the Civil Supplies Corporation to buy food and Rs. 30 crores were given to some other Department to do something else. This sort of manipulation can be done. Therefore, let not the Hon. the Finance Minister quote his overall deficit which covers all defects, all miseries and all administrative lapses. As a student of Budgets for 17 years, it is my opinion that the Tamil Nadu Government are in an extremely happy position in so far as revenue surpluses are concerned. But, there is one disquieting feature which I think I must mention, especially in view of the fact that we are expecting the Eighth Finance Commission. Generally State Government prepare deficit Budgets when the Eighth Finance Commission is in the offing. It was done at the time of the Seventh Finance Commission also. It is the disturbing trend of the Government of India to raise revenues by administered

price policies rather than by excise duties. In the petroleum field, the excise duty on petroleum has remained constant, for eight or nine years, at Rs. 1,400 crores. Since, according to the Finance Commission we are entitled to 40 per cent of the excise duty, divisible in a certain ratio, if exise duties are not increased, then, to express it in very simple terms, the States will lose revenue. Now, we have administered prices in coal, administered prices in petroleum products, administered prices in steel and retention prices in half-a-dozen other industries, the revenues of which will not be reflected in the Central Government's Budget. They are all independent Companies. I think that even the Tamil Nadu Government have learnt the wisdom of separating a lot of revenues from the Budget because they have created 58 non-functioning Corporations. Most of them are losing and 50 per cent of the capital has been eaten off But, still, the Government are able to separate the Budget of these Corporations from the Tamil Nadu Budget. Therefore, I would request the Hon. the Finance Minister to appoint three experts and make a study. In Tamil Nadu, there are experts, men who have dealt with State-Centre financial relationship. I am making this suggestion because we must build up a good case for the Eighth Finance Commission. Probably, we may ask for a share of the Corporation Tax which we have been asking for. But, that is not sufficient. We have to go deeper and find out how we can insist that better resources should be transferred to the State.

Sir, I have taken up a major portion of my time in dealing with the revenue aspects and taxation aspects of the Budget. I am not for a moment saying that in the first 92 paragraphs of his speech, the Hon. the Finance Minister has not mentioned any good thing at all. I have only left it because we will be having a number of Policy Notes for discussion and 7 of them have been tabled before the House and we will deal with them in detail at that stage. The only thing I would like to mention, because I feel it is important, is the new policy that has been announced by the Government of India, namely, the dual pricing of kerosene. In 1972, when Thiru Barooah was the Minister of Petroleum, I had the privilege of meeting him, as I was the President of the Federation of All-India Petroleum Dealers. Then Thiru Barooah put forward the idea, because of the oil crisis, whether we could have a dual pricing. I said that this was a system which would not work at all, unless the entire retail trade was nationalised. Since nationalisation of retail trade is not taken up, and there is also the policy of having subsidised and non-subsidised kerosene, it is causing great havoc in the public distribution system. Subsidised kerosene is mixed with non-

[Thiru A. R. Damodaran] [1983 மார்ச் 11

subsidised kerosene and it is sold at an average rate of Rs. 2.75 per litre. The whole public distribution system is badly mauled because of the application of the dual pricing in kerosene. Already our public distribution system is in a bad shape. There are 17,000 shops and out of them, in about 9 or 10 thousand shops, there is no rice to distribute. Probably in about 7,000 or 8,000 shops, they distribute rice at 2 kg. per family card per month. I have verified it on a random sample basis in 10 shops surrounding and near Cuddalore municipal area. The hon. Members will not accept it. I would plead with them that at least on week-ends, instead of spending time in Madras, they may go round the shops and see for themselves the difficulties which the consumers have to undergo. If you ask any consumer in Madras City using the public distribution system standing in queues to purchase kerosene or foodgrains or the only one litre of edible oil which you give once a month or once in two months to various cards, you will realise how much the consumers find fault with us, the legislators and say, "You are not doing your duty at all in representing our difficulties". I have represented the difficulties. I can do no more. It is for the Hon. Ministers and Members on the Treasury Benches to bring some relief to the consumers and I hope that what I have stated about additional taxation proposals, regarding lack of necessity for additional taxation regarding the need for economy in expenditure, regarding the appointment of more and more Government servants, the number of whom will touch the one million mark in 1984, will be considered in the right spirit and I hope due caution will be observed, because what we want is better management of the resources that we have and not a cruel flogging by means of taxes which will only add to the burden of the common man. Thank you.

(முற்பகல் 11-50)

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1983-84 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை, 102 பத்திகளைக் கொண்டதாக மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களாலே அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1977-ல் இந்தக் கட்சி ஆட்சியில் அமர்ந்தபோது, ரூ. 633 கோடியாக இருந்த வருமானம் இப்போது ரூ. 1,683 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இன்றையதினம் நாட்டிலே வறட்சி, பஞ்சம், விலைவாசி ஏற்றம் உள்ள நிலைமையில், வறட்சி நிவாரணப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் பற்றி "அரசு ஊழியர்கள்-ஆசிரியர்கள் நலன்" என்ற பத்தி நிதிநிலை

1983 மார்ச் 11] [திரு. செ. முத்துசாமி]

அறிக்கையில் உள்ள 102 பத்திகளில் இல்லை. அந்தப் பத்தியையே எடுத்துவிட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு புதிய சாதனையை நிதியமைச்சரவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள், அமைச்சரவை செய்திருக்கிறது. பஞ்சப்படி என்பதே, பஞ்சம் வரும்போது தந்துகொண்டிருப்பதுதான். இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்குப் பஞ்சம் வரவில்லை என்று இந்த அரசு கருதுகிறதா? அவர்களுக்கு விலைவாசி உயரவில்லை என்று அரசு கருதுகிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இது குறித்து பின்னால் பேசுகிறேன்.

நிதி அமைச்சரவர்கள் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இந்த ஆண்டு தந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் இதுபோலத் தருகிறார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் உபரியாக வருமானம் வருகிறது. ஏன் நிதி அமைச்சரவர்கள் குறைத்து மதிப்பிட வேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. சி. இராமலிங்கம் தலைமை)

1982-83-ல் சுங்க வரி வருமானம் ரூ. 146 கோடி வரும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் கிடைத்த வருமானம் 155 கோடி ரூபாய். 1983-84-ல் ரூ. 150 கோடி என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக 200 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வரும். 1982-83-ல் விற்பனை வரியில் வருமானம் ரூ. 620 கோடி என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வந்த வருமானம் 660 கோடி ரூபாய். இன்றைக்கு அது ரூ.710 கோடி என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. 800 கோடி ரூபாய் நிச்சயமாக வரும். இப்படி வரவேண்டிய நிதியைக் குறைத்துக் காட்டி, இங்கே பற்றாக்குறை இருக்கிறதென்று சொல்லுவது இந்தச் சட்டமன்றத்தில் உள்ளவர்களை விவரம் தெரியாதவர்களாகக் கருதிக்கொண்டு அல்லது எதையாவது மறைப்பதற்காக என்று நான் கருதுகிறேன். இது சரியில்லாத கொள்கை. இதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு பற்றாக்குறை என்று சொன்னது 17.77 கோடி ரூபாயாகும். ஆனால் உபரியாக வந்தது 3.23 கோடி ரூபாய். 1982 ஆம் ஆண்டில் காட்டிய தொகையைவிட 105 கோடி ரூபாய் வருவாயில் உபரியாக வந்திருக்கிறது. பல்வேறு இனங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். வருவாய்த் துறையில் உபரியாக வந்த பிறகும், இந்த வருவாயைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நிர்வாக இயந்திரத்திற்கு எந்தவிதமான சலுகைகளையும் செய்யாதது மனத்து வறட்சியைக் காட்டுகிறது. இந்த வறட்சி உங்களுக்குத் தேவையில்லை. ஊழியர்களுக்குப் பஞ்சப்படி வேண்டுமென்றால், ஏழைகள்,

மூட்டை தூக்குபவர்கள், தையல் வேலை செய்பவர்கள் என்று பட்டியல் சொல்லுகிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் யார் தர வேண்டாமென்று தடுத்தது? நான் இதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். விவரமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்காக நாட்டிலே ஒரு கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டு, அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் விலைவாசிப் புள்ளிகள் உயரும்போது பஞ்சப்படி உயர்வு தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகளில் விவகாரம் வந்தால், மத்தியஸ்தம் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பஞ்சப் படி தாருங்கள் என்று அங்கே சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கமே இங்கே எஜமானர்கள். அங்கே முதலாளிகளுக்குச் சொல்லும் தத்துவத்தை, நிர்வாக இயந்திரத்தை வைத்துள்ள அரசு தங்கள் ஊழியர்களுக்குக் கொடுப்பதில் ஏன் பஞ்சம், புறறாக்குறை வர வேண்டும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். தத்துவம் ஊருக்குத்தானா? அரசினுடைய நிர்வாகத்திலே ஏன் இல்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதற்கு நிதி அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மூலதனக் கணக்கில் செலவு 183.53 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் 200 கோடி ரூபாயை மின்சார வாரியத்தின் திட்டங்களை மேற்கொள்ள அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு 184 கோடி ரூபாயை அளித்துவிட்டு, 184.55 கோடி ரூபாயை பற்றாக்குறையாக அரசு அறிவித்திருக்கிறது. மின்சாரத் துறைக்கு ஒதுக்கியுள்ளதை நான் தவறாகச் சொல்லவில்லை. அதற்கு என்ன செய்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். திட்டங்களை மேற்கொள்ள மத்திய அரசு உதவியைப் பெற வேண்டும். புதிய திட்டங்களை மேற்கொள்ள மத்திய உதவியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அதற்கு என்ன நடவடிக்கை? ஒன்றுமில்லை. அரசு மக்களிடத்தில் கடன் கோரியிருக்க வேண்டும். அதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு வி. ஆர். டி. அவர்கள் சொன்னார்கள். சிறு சேமிப்பில் எவ்வளவு வருமானம் கிடைத்திருக்கிறது, கடன் பத்திரங்களில் எவ்வளவு வருமானம் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை எல்லாம் சொல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் வருவதற்குப் பல இனங்கள் இருக்கின்றன. மத்திய அரசிடம் திட்டங்களைக் கொடுக்காததால், ஆந்திர அரசுக்குக் கிடைத்திருக்கும் ரூபாய் 100 கோடியைத் தமிழகம் இழந்திருக்கிறது. ஆந்திராவில் மதிய உணவுத் திட்டம் நடத்துகிறார்கள். எஜுகேஷனல் டெவலப்மென்ட் என்று வைத்து மத்திய அரசிடமிருந்து 100 கோடி ரூபாயைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். கல்வி அபிவிருத்திக்காக, மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு ஆந்திர மாநிலத்திற்குத் தந்திருக்கும்போது, தமிழ்

நாடு ஏன் அதைப் பெறத் தவறியது? இந்த அரசுக்கு அந்த டெவலப்மென்டுக்கு நிதி பெற என்ன பஞ்சம் வந்தது? அடுத்த மாநிலம் இன்றைக்குப் பெற்றிருக்கிறது 100 கோடி ரூபாய். இதே காரியத்தை நம்முடைய மாநிலம் முதலில் இருந்தே செய்துகொண்டு வருகிறது. ஆந்திரம் பின்பற்றுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஆந்திரம் பெற்ற 100 கோடி ரூபாயை தமிழகம் இழந்திருக்கிறது. சரியாகத் திட்டம் தீட்டியிருந்தால், ஆந்திரத்திற்குக் கிடைத்த நிதி, தமிழகத்திற்குக் கிடைக்காமல் போவானேன்?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: தலைவரவர்களே, இந்த 100 கோடி ரூபாயைப் பொறுத்தவரையில், ஆந்திர அரசாங்கம் ' பிளான் எக்ஸ்பெண்டிசர் ' ஆக எடுத்துக்கொண்டுள்ளார்கள் They have agreed to include it in the Plan expenditure. Here this has not been included in the Plan expenditure. ஆகவே 'பிளான் எக்ஸ்பெண்டிசர்'ல் இதற்கு 100 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க வாய்ப்பு இருக்கும். தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில், நாம் ஒட்டுமொத்தமாகச் செலவு செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசு கொடுக்காது. The question was whether to include this amount in the Plan expenditure or non-Plan expenditure That was the only point. It is an advantage to include it in the non-Plan expenditure.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் விவரங்களைச் சொன்னார்கள். மின்சாரத் துறைக்கு அவ்வளவு பெரிய தொகையைக் கேட்டுப் பெற்றிருக்கலாமே என்றுதான் சொல்லுகிறேன். ரெவின்யூவில் உபரி வந்த பிறகு, அவர்களுக்குக் கொடுத்ததால் ஊழியர்களுக்கு ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த டைவர்ஷனைத்தான் கேட்கிறேன். 1977-ல் இந்தக் கட்சியின் ஆட்சி வந்தது. அந்த ஆண்டு இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தில் அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது என்று அறிந்து, மத்திய அரசாங்கம் 54 கோடி ரூபாயை அதற்கு ஈடு கட்டுவதற்கு மானியமாகத் தந்திருக்கிறது.

(நண்பகல் 12-00)

இது உண்மையா இல்லையா? 54 கோடி ரூபாயை எந்த இனத்திற்கு டைவர்ட் செய்தார்கள் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். இது அரசு ஊழியர்களுக்கு அளிப்பதென்று மத்திய அரசு ஒதுக்கிய தொகை. இதற்கு சரியான பதிலை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரையில் அறிவிக்க வேண்டும். இந்தியாவிலேயே குறைந்த சம்பளத்தை தமிழக அரசு ஊழியர்களுக்கும்

ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த அரசு தருகிறார்கள் என்பதற்காக மத்திய அரசு தந்த தொகையைப் பற்றி ஏன் குறிப்பிடவில்லை?

அடுத்து, நிதி ஆதாரம் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். சென்ற முறையிலேயே நான் இதுபற்றிச் சொன்னேன். மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மதுவிலக்கு பற்றிய சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்த நேரத்திலேயே 'பிளண்டிங் அண்ட் பாட்டிலிங்' லைசன்சைத் தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஏன் தந்தீர்கள் என்று நான் கேட்டேன். "இதில் உங்களுக்கு என்ன வெஸ்டட் இன்டரஸ்ட்? சாராயக் கடைகளும், கள்ளுக்கடைகளும் ஏலத்திற்கு வருகின்ற நிலை இருக்கும்போது, இதற்கு மட்டும் ஏன் லைசன்ஸ் தருகிறீர்கள்? இதனால் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஏன் இந்த அரசு இழந்துகொண்டிருக்க வேண்டும்?" என்று நான் சென்ற முறையே கேட்டேன். இதை அவர்களிடமிருந்து எடுத்துவிட வேண்டும். ஒன்று, இதனை 'நேஷனலைஸ்' பண்ண வேண்டும் அல்லது கோவாப்பரேடிவ் மூலம் செயல்படுத்த வேண்டும். இதில் என்ன தடை இருக்கிறது? இந்த குறிப்பிட்ட 10 லைசன்ஸ்தாரர்கள் மீது அரசுக்கு ஏன் தனிப்பட்ட அனுதாபம்? இந்த முறையை மாற்றியமைப்பதன் மூலம் அரசுக்கு தாராளமாக 30 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரும். இதை அவசியம் அரசு தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று நான் சென்ற முறை சொன்னதற்கும் பதில் சொல்லவில்லை. பட்ஜெட்டிலும் இது சொல்லப்படவில்லை. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலுரையிலாவது இதைச் சொல்ல வேண்டும்.

அடுத்து, 2 சதவிகிதம் நுழைவு வரி என்று நிதி நிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இதிலே ஒரு தத்துவத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது வியாபாரிகளை பாதிக்காது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏதோ இந்தியாவில் நிதியமைச்சர்களால் போடப்படுகிற வரிகள் எல்லாம் இதுவரை வியாபாரிகளை பாதித்து வந்தது போலவும் இவர்கள் போட்டிருக்கிற வரி மட்டும் வியாபாரிகளைப் பாதிக்காத வரி என்பது போலவும் புதிய தத்துவத்தை நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் நிதியமைச்சராக இருந்துகொண்டே இப்படிப்பட்ட ஒரு புதிய தத்துவத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்களே என்பதுதான் எனக்குப் பெரிய ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. நான் சொல்கிறேன். எந்த வரியைப் போட்டாலும் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் பொதுமக்கள்தான். வரி போடுவதன் மூலம் எந்த வியாபாரி பாதிக்கப்படுகிறார் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். இது என்ன புதிய

தத்துவம்? அரசு வரியை உயர்த்தினால், வியாபாரி உடனே குறிப்பிட்ட பொருளுக்கான விலையை உயர்த்துகிறான். இதனால் அதை வாங்கிச் சாப்பிடுகிற பொதுமக்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பொதுவாகவே வரி போடும்போது எந்த விதத்தில் வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள், எந்த விதத்தில் பொதுமக்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்பதை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது புரிய வைத்தால் நான் நன்றியுடையவனாவேன்.

அடுத்து, மத்திய அரசு வேறு வரி போட்டிருக்கிறது. மாநில அரசு வேறு நுழைவு வரி என்று சொல்லி புதிதாக வரி போட்டிருக்கிறது. லாரிகளுக்கு வேறு வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே டிரான்ஸ்போர்ட் தொழிலை நடத்த முடியாமல் அவர்கள் நசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டிலா இந்த வரியைப் போடுவது? ஏற்கெனவே நசித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுடைய நிலை ஓரளவு சீரான பிறகு, காலம் கனிந்து நல்ல முறையில் அவன் தொழில் செய்யும்போது போட்டிருக்கலாம். அதை விட்டுவிட்டு அவர்கள் இத்தொழிலை சரண்டர் செய்கின்ற நிலையில் வரி போட்டிருக்கிறார்களே, இது நியாயம்தானா? ரூபாய் 3 லட்சத்திற்கு வாங்கிய லாரிகளை ரூ. 2 லட்சத்திற்கு நஷ்டத்தில் விற்று அதனைப் பங்குதாரர்கள் பெற்றுக்கொண்டு தொழிலையே விட்டு போய்க்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இப்போது இந்தத் தொழிலையே நசிக்க வைக்கிறார்கள், வாகன வரி போடுவதன் மூலம் லாரி வைத்து நடத்துகிறவர்களுடைய தொழிலை பாதிக்கச் செய்கிறார்கள்.

அடுத்து, சில குடிசைத் தொழில்களுக்கு வரி விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற செயலை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் தொழில் நசிக்காமலிருக்க, பாதிக்கப்படாமலிருக்க வரி விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு டிரான்ஸ்போர்ட்டுக்கு வரி, நுழைவு வரி இவையெல்லாம் சேர்த்து 25 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் வருமானம் வருகிறது. சேல்ஸ் டாக்ஸை நல்ல முறையில் இன்றைய நிர்வாகம் நிர்வகித்தாலே, 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மேற்கொண்டு வருமானம் வரும். ஆகவே அதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்துவிட்டு, அரசு விதித்திருக்கிற வரியை நீக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வறட்சி நிவாரணத்துக்காக நிதி அதிகமாக ஒதுக்கியிருந்தாலும் கூட, 45 கோடி ரூபாய்க்கு மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நிர்வாக வேலையில் இருப்பவர்கள் வறட்சி நிவாரண வேலைகளை எந்த அளவுக்குத்

தாமதமாகச் செய்கிறார்கள் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. சென்ற முறை பேசும்போதே வறட்சி நிவாரணம் பற்றிய அறிக்கையை அவை முன் வைத்து விவாதித்தோம். அதிலே நான் பேசும்போது, இந்த வறட்சி தீருகிற வரை அமைச்சர்கள் பொது நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ளக் கூடாது என்கிற கருத்தைச் சொன்னேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியிலிருந்து வந்த உடனே இதுகுறித்து அறிவித்தார்கள். அதுபோல் வறட்சி நிவாரண நடவடிக்கைகள் போர்க்கால நடவடிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டேன். அதுகுறித்தும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதுபோல் இண்டர் நேஷனல் ஹாலிடேசில் ஆசிரியர்கள் கட்டாயம் பணியாற்ற வேண்டுமென்று செய்வது என்ன நியாயம் என்று சொன்னேன். ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் ஆசிரியர்கள் பணியாற்றத் தேவையில்லை என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இவற்றை எல்லாம் நான் வரவேற்கிறேன். அடுத்து, நான் பேசும்போது வறட்சி நிவாரணத்தை கவனிப்பதற்கென்று 'பேமின் கமிஷனர்' ஒருவரைப் போட்டு துரிதமாக இதுகுறித்து நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கோரியிருந்தேன். பேப்பர்களை பைல் பண்ணி, தாமதப்படுத்தி நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளாமல் உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். இப்போதும் இதே கருத்தைச் சொல்கிறேன். இதுகுறித்து நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்படவில்லை.

அடுத்து, இந்த அரசு நியாயமாகக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுக்காமலிருப்பது நியாயமில்லை. அதிலும் அரசால் ஒரு பாலிசியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதைச் செய்யாமல் இருப்பது சரியல்ல. விலைவாசி ஏற்றத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் அகவிலைப் படி உயர்வு அளிக்க வேண்டும் என்பதை மத்திய மாநில அரசுகள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த அரசு இயற்றிய அந்தக் கொள்கைக்கு நேர் மாறாக இந்த அரசே இப்போது நடந்துகொண்டால், நாங்கள் வேறு எங்கே போவது? இந்த அரசிடத்தில் பேசுகிறோம். தர வேண்டியது அவர்கள் கடமை. கேட்டால் கோபப்படுவதில் என்ன நியாயம்? ஒன்றுமே தராமல் இருக்கிறார்களே. அரசு ஊழியர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் ஊதிய உயர்வு, அகவிலைப் படி உயர்வு கட்டாயம் தர வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களில் பணியாற்றுகிற அரசு ஊழியர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் எல்லாம் இது உண்டு. கர்நாடகத்தில், ஆந்திராவில், குட்டி மாநிலமான பாண்டிச்சேரி, கேரளா ஆகிய நான்கு மாநிலங்களைவிட தமிழகத்திலுள்ள அரசு ஊழியர்களும், ஆசிரியர்களும் மிகக் குறைந்த சம்பளத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே மட்டும் உண்டு, இங்கே மட்டும் இல்லையா? அங்கே மட்டும்தானே நிர்வாகம் செய்கிறார்களா? இங்கே இல்லையா? அவர்கள்

செய்கிற வேலையைத்தானே இங்கே நாங்களும் செய்கிறோம். இங்கே பணியாற்றுகின்ற அரசு ஊழியர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் மட்டும்தான் குறைந்த சம்பளம், குறைந்த பஞ்சப் படி. என்னதான் இருந்தாலும் இந்த அரசுக்கு இவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் மனப் பஞ்சம் ஏற்படக்கூடாது. இந்த அரசே உரிய முறையில் ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கையை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

அடுத்து, இப்போதெல்லாம் எதற்கெடுத்தாலும் சத்துணவுத் திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். அது ஒரு 'சர்வரோக நிவாரணி', ஆகவே எதற்கெடுத்தாலும் அதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதனை மூன்று வேளையும் போடாவிட்டாலும் கூட, ஒரு வேளையாவது ஏழையெளிய குழந்தைகளுக்கு அரசு போடுவதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஒருவேளை போதுமா என்று கேட்டால், இதற்கே இத்தனை கோடி ரூபாய் ஆகிறது என்று சொல்கின்ற பிரச்சினை வருமாதலால், இதற்குள்ளே நான் அதிகமாகப் போகவில்லை. ஆனாலும் இந்த ஒருவேளை சத்துணவு வழங்கும் திட்டத்திலேயாவது அரசு வெற்றி பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குறைந்தபட்ச பஞ்சப் படி 6 ரூபாய் தருகிறார்கள். இந்த ஆறு ரூபாயில் என்ன வாங்க முடியும்? இதை 15 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று நான் அரசை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறைந்தபட்சம் 6 ரூபாய் என்பது 1977 ஆம் ஆண்டு கொடுக்கப்பட்டது என்றால், 1977 ஆம் ஆண்டில் அரசுக்கு 682 கோடி ரூபாய் வருவாய் வந்தது. 1983 ஆம் ஆண்டு 1,683 கோடி ரூபாய் வருகிறது. 1977 ஆம் ஆண்டுக்கும் 1983 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையே பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலையில் ஏன் அரசு ஊழியர்களுடைய, ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தில் திருத்தம் செய்யக் கூடாது என்பது பற்றி அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பே ரிவிஷன் நான் வேண்டும். பே கமிஷன் இப்போது தேவையில்லை. இதனை தயவுசெய்து சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்துப் பேசி செய்ய வேண்டும். கர்நாடகாவில் இன்னும் சில மாநிலங்களில் எல்லாம் அப்படி அழைத்துப் பேசி செய்திருக்கிறார்கள். அனைத்து ஊழியர் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்துப் பேசி பிரச்சினையை தீர்ப்பதில் அரசுக்கு என்ன சங்கடம் இருக்கிறது? ஆகவே அரசு ஊழியர்களை அழைத்துப் பேசி இதற்கு ஒரு தீர்வு காண வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஓய்வு பெற்றால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் தருவது குறித்து, ஆராய இரண்டு பட்ஜெட்டுக்கு முன்பே ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. இதுவரை இப்பிரச்சினைக்கு முடிவு காணவில்லை. திருச்சியில் இதுகுறித்து மாண்புமிகு

நிதியமைச்சர் பேசும்போது, இல்லை என்றார். சென்ற முறை அவையில் பேசுகிறபோது, பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னார். இன்று மவுனம் சாதிக்கிறார். இந்தக் கமிட்டியில் யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தோமேயானால், மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள்தான் இந்தக் குழுவின் தலைவர். தலைமைச் செயலாளரும், இரண்டாம் செயலாளரும் மெம்பர்கள். நிதிச் செயலாளர் மெம்பர்-செக்கரட்டரி. இது குறித்து பட்ஜெட்டிலே ஒன்றுமே இல்லை. மின்சார வாரியத்தில் 300 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு ஓய்வு பெறுபவர்களுக்கெல்லாம் 10 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்குகிறார்கள். அதுபோல் 500 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு ஓய்வு பெறுபவர்களுக்கெல்லாம் 10 ஆயிரம் ரூபாய் தருகிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசு இம் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்காக வழங்கிய 54 கோடி ரூபாயையும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதோடுகூட அரசு ஊழியர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்கியிருக்க வேண்டிய 62 கோடி ரூபாயை வேறு தள்ளிப் போட்டுக்கொண்டு, தள்ளிப் போட்டுக்கொண்டு முடக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு நிதியையும் எதாவது டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷனில் போட்டால்கூட, 15 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வட்டி வரும். எங்களால் இயன்ற ஒரு தொகையை நாங்களும் மாதந்தோறும் தரத் தயாராக இருக்கிறோம். இந்த வட்டித் தொகையையும், நாங்கள் தருகின்ற தொகையையும் வைத்துக்கொண்டு இத் திட்டத்தைச் சிறப்பாக நடத்தலாமே. மனமிருந்தால் மார்க்கமுண்டு. இது குறித்து மவுனம் சாதிப்பது சரியில்லை. இது குறித்து மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரையில் அவசியம் அறிவிக்க வேண்டும். அரசு ஊழியர்களையும் ஆசிரியர்களையும் அரசுக்குப் பிடிக்காமல் இருந்தால், என்ன செய்வது? தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும், யாருடைய சங்கம் என்று பார்க்காமல், எந்தச் சங்கமாக இருந்தாலும், சம்பந்தப்பட்டவர்களைப் பேச்சுவார்த்தைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அழைத்து, 'பிரச்சினைகளைச் சொல்லுங்கள்' என்று சொல்லி, பிரச்சினைகளை நேரடியாகவே விவாதித்து, அதற்கு என்று ஒரு நேரத்தை ஒதுக்கி, பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும். 'பார்கெயினிங்' என்கிற அடிப்படையில் இங்கிலாந்தில் அப்படியே டேபிளில் உட்கார்ந்து, பட்ஜெட்டில் இவ்வளவுதான் இருக்கிறது, இதை வைத்துக்கொண்டு எதை எதைச் செய்யலாம் என்பதை நீங்களே முடிவு செய்யுங்கள் என்று ஜனநாயக ரீதியாக சம்பந்தப்பட்ட சங்கத் தலைவர்களைக் கூப்பிட்டு அழைத்துப் பேசி முடிவெடுப்பதுபோல், ஜனநாயகப் பண்போடு நம்முடைய அரசும் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண சம்பந்தப்பட்டவர்களை அணுக வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதுவரை அப்படிப்பட்ட ஒரு ஜனநாயகப் பண்பு கடைப்

பிடிக்கப்படவில்லை. அந்தக் காலத்தில் எங்களைப்போல டி.ஏ.வை உயர்த்தினார்களா என்று கேட்கிறார்கள். அந்தக் காலம் போய்விட்டது. அவர்கள் ஆட்சியை விட்டே போய்விட்டார்கள்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அப்படி நீங்கள் சொல்லுவீர்களேயானால் நான் உங்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய முடிவை நோக்கி நீங்களும் செல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களா?

அடுத்து, இன்றைக்கு சத்துணவுத் திட்டத்தின் கீழ் 67 லட்சம் பேர்களுக்கு சத்துணவு அளிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

(பிற்பகல் 12-10)

சென்ற ஆண்டு சேர்ந்த பிள்ளைகளுக்கேற்ப அதிகமான அளவிலே இந்த ஆண்டு ஆசிரியர்களைப் போட்டிருக்க வேண்டும். அப்படிப் போட்டால் மொத்தம் சேர்ந்த பிள்ளைகள் 2.6 லட்சம் என்றால், சென்ற ஆண்டை விட அதிகம் என்ற அளவிலே 80 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் 1,250 ஆசிரியர்களைத்தான் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஆசிரியர் 70 பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க முடியுமா? இதை தயவுசெய்து சிந்திக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அதிக அளவு ஆசிரியர்களைத் தரவேண்டும். சென்ற ஆண்டு 1,000 ஆசிரியர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள், இந்த ஆண்டு சத்துணவுத் திட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு 1,250 ஆசிரியர்களைத்தான் போட்டிருக்கிறார்கள். இது சரியாக இல்லை, மிகவும் குறைவான எண்ணிக்கை. ஆகவே, கூடுதலாக ஆசிரியர்களைப் போட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு வகுப்பிலே 100 அல்லது 120 பிள்ளைகள் இருக்கும் நிலைமை தர்மபுரி மாவட்டத்திலே இருக்கிறது. நகரப்புறங்களைப்பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை. இருக்கும் 1,250 பதவிகளையும் ஒதுக்குவது கொஞ்சம்கூட நியாயத்தின் அடிப்படையில் இல்லை. தலைமையாசிரியர்களுக்கு 1978-ல் இருந்து 1983-வரை சம்பள நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. இதுபற்றிக் கேட்டால், மிகவும் விரைவாகக் காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த துரிதம் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். இதைப் பற்றிக் கேட்டால், மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு இருக்கும் அக்கறையைவிட

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு அதிக அக்கறை இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு கண்டிப்பாக அதிக அக்கறை இருக்க வேண்டும். அவர் தலைமையாசிரியராக இருந்தவர். அதனால்தான் இப்போது இங்கே கல்வியமைச்சராக வந்திருக்கிறார். அப்பேர்ப்பட்ட அவர் 5 வருடமாக ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறார். நான் கேட்கிறேன், இந்த நாடு எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறது? 1978-லேயிருந்து பெரிய பெரிய திட்டங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ப்ளஸ்-2-விலேதான் எல்லாமே இருக்கிறது, இதனால் எங்கும் தொழில் கல்வி பரவிவிட்டது என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தலைமை ஆசிரியர்களின் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. கேட்டால், உறுப்பினரைவிட அதிகமான அக்கறை இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போது கடந்த 5 ஆண்டுகளாக அக்கறை காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியே காட்டினால் இந்த அக்கறை எங்கே போய் முடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் என்னுடைய உணர்வுகளைச் சொல்லிவிட்டேன். இதில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் அதிக அக்கறையை விரைவாகக் காட்டவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). அடுத்தது, இந்தப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், (மணியடிக்கப்பட்டது), இன்றைக்குப் பொதுப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் (மணியடிக்கப்பட்டது). . . . ஒரு தடவை பெல் அடித்தாலே நான் உணர்ந்துகொள்பவன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முத்துசாமி என்று பெயர் இருப்பதால் முத்து மணியைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை என்று தெரிகிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி: மணியைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் இல்லை. ஏதோ ஆசிரியர் பிரதிநிதியாக இருப்பதால், கொஞ்சம் அதிக விஷயங்கள் பேச இருப்பதால்தான் பேசுகிறேன். நீங்கள் கணக்கிட்டுக் காட்டுவதால்தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரு நிமிடத்திலே முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: நேரத்தைப் பொறுத்தவரையில், உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பஞ்சம் புரிகிறது. பட்ஜெட்டிலே பேசும்போது இவ்வளவு குறைவாக நேரத்தை ஒதுக்கி பெல் அடித்ததை நான் பார்த்ததே இல்லை. இது ஒரு பட்ஜெட் கூட்டம், ஆண்டுக்கு ஒருமுறை வருவது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த வாதத்திற்கு இப்போது எடுக்கும் நேரத்தை நல்ல முறையில் விவாதத்திற்கு எடுத்தால் நல்லது.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் இப்படி அடிக்கடி பெல் அடித்துக்கொண்டே இருந்தால், 'பேசாதே, பேசாதே' என்று சொல்வது போல இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மணி அடிப்பதற்குத்தான் இருக்கிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி: இருக்கட்டும், நான் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. மணி அடித்தால் மாணவர்கள்தான் ஓடுவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே கூட ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் இவ்வளவு நேரம் என்று வரையறை செய்து கொடுத்து, அதை தலைவர் அவர்களுக்கு அறிவித்து அதை நடைமுறைப் படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். அது ஒருவேளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அதை மீறாமல் இருப்பது நல்லது. அப்போதுதான் அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் வாய்ப்பு தர முடியும். கட்சித் தலைவர்களுக்கு இவ்வளவு நேரம் என்றும், உறுப்பினர்களுக்கு இவ்வளவு நேரம் என்றும் நாம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆகவே, அதைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி: இந்த அவையின் விதியை மீற வேண்டும் என்றோ, நீங்கள் எடுத்த முடிவை மீற வேண்டும் என்றோ எனக்கு எண்ணம் இல்லை. இருந்தாலும்கூட கிடைத்திருக்கும் சந்தர்ப்பத்திலேயே, சிலருக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாக நேரம் கிடைக்கிறது, அந்த சந்தர்ப்பத்தைப்போல அனுமதியுங்கள் என்றுதான் . . . .

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: அப்படி உள்நோக்கம் வைத்துச் சொல்ல வேண்டாம். கட்சித் தலைவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாகவும், உறுப்பினர்களுக்கு இவ்வளவு என்றும் ஒரு நிர்ணயம் செய்து வைத்திருக்கிறோம். இங்கே இருக்கும் அனைத்து உறுப்பினர்களும் தங்களைப் போலவே கருத்துக்களைச் சொல்ல இருக்கிறார்கள். அதற்கு தாங்கள் ஒத்துழைத்தால் நல்லது.

திரு. செ. முத்துசாமி: நான் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இதோடு நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கலந்துகொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல அனுமதித்ததற்காக நன்றி சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், மேலவையிலே பல உறுப்பினர்கள், பெரியவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிலர் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டியும், இன்னும் சிலர் குறைகளைச் சொல்லவேண்டும், இதிலே எங்கே குறை இருக்கிறது என்பதைத் தேடிப்பிடித்து ஏதாவது குறைகளைச் சொல்ல வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகவே சிலவற்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை, தொடக்கத்திலே பற்றாக்குறை இல்லை என்று ஆரம்பித்து இறுதியிலே பற்றாக்குறையிலே முடிந்திருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினுடைய ஆரம்பத்திலே தமிழகத்திலே இயற்கை பொய்த்ததன் காரணத்தினால் ஏற்பட்ட நிலைமைகளை துல்லியமாகக் காட்டி அந்த நிலைமைகளை இந்த அரசு இயன்ற அளவுக்கு நிவர்த்திக்க நல்ல வேலைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருபுறத்தில் இயற்கை பொய்த்து மழையில்லை, மேலும் தண்ணீரும் இல்லை. தண்ணீர் இல்லாததால் விளைச்சல் இல்லை. விளைச்சல் இல்லாததால் நாட்டிலே அரிசிப் பஞ்சம் இருக்கிறது. அப்படி விளைச்சல் இல்லாமல் அரிசிப் பஞ்சம் இருக்கிற இந்த நேரத்தில் மின்சாரப் பஞ்சமும் நாட்டிலே இருக்கிறது என்பதை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே மிக விளக்கமாக எடுத்துச்சொல்லி, அதே நேரத்தில் இருக்கிற பஞ்சத்தை, இருக்கிற கோர நிலைமையைப் போக்க இந்த அரசு வேகமாக, சிறப்பான முறையில் நல்ல முறையில் காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதனை இந்த அறிக்கையிலே துல்லியமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மைய அரசு மாநிலத்தில் இருக்கும் வறட்சி நிலைமையை ஆய்வு செய்து அறிக்கை தரவேண்டும் என்று அனுப்பிய ஆய்வுக்குழுவின் தலைவர் அவர்கள் தமிழகம் முழுவதும், ஒவ்வொரு மாவட்டமாகச் சென்று சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு, தமிழக அரசினுடைய முனைப்பான வேலைகளைப் பாராட்டி அறிக்கை விடும் அளவுக்கு தமிழகத்தினுடைய வறட்சியைச் சமாளிக்கும் ஒரு அரசாக இந்த அரசு இருக்கிறது என்பதை யாரும் நிச்சயமாக மறுக்க முடியாது. எனவே, இந்த அரசு வந்ததற்குப் பின்னால்தான் பஞ்சம் இல்லை, தண்ணீர் இல்லை என்ற உணர்வுகள் இல்லை. சிலர் அப்படிப்பட்ட

உணர்வுகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இயற்கை பொய்த்ததன் காரணமாக பஞ்சம், வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெரியவர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் ஆரம்பத்திலே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நாம் வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை கொடுக்கிறோம் என்ற திட்டத்தைச் சொல்லும்போது, 'ஆமாம், வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலைதான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ரேஷன் வாங்குவதற்கும், தண்ணீர் பிடிப்பதற்கும் ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும் ஒவ்வொருவர் க்யூவிலே நிற்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது'. எனவே, இப்படி வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை தரும் அளவுக்கு தமிழகத்திலே நிலைமைகள் இருக்கின்றன' என்று சொன்னார்கள். அதையும் கிண்டலாகச் சொன்னார்கள். வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை என்று சொல்லி, இப்படி க்யூவிலே நிற்கும் நிலைமை தமிழகத்திலே இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது இயற்கையின் காரணத்தினாலேதானே தவிர வேறல்ல. அரசின் கொள்கையின் காரணத்தினாலோ அல்லது அரசின் மெத்தனப் போக்கினாலோ அல்ல. இப்போது இயற்கை பொய்த்தது. எனவேதான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். அதே நேரத்திலே இயற்கை பொய்த்தாலும் கூட, மைய அரசு மறுத்தாலும் கூட, க்யூவிலே நிற்பவர்களுடைய தேவைகள் இந்த அரசால்தான் பூர்த்தி செய்யப்படுகின்றன என்று சொல்லும்போது, நான் மிகவும் பெருமைப்படுகின்றேன். இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு ஆண்ட காலங்களிலேயும் க்யூவிலே நிற்கும் நிலைமை இருந்தது. க்யூவிலே நின்று அரிசியை வாங்கும் நிலைமை இப்போது இருக்கிறது. முன்னாலே க்யூவிலே நின்றாலும்கூட, திரும்பி சும்மா போகின்ற நிலைமைதான், அரிசி கிடைக்காத சூழ்நிலைதான் இதற்கு முன்னாலே இருந்தது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே "வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை தர முடியுமா? இதற்கு 15 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள், அது போதுமா ?" என்று கேட்டார்கள். இதுபற்றி பலதரப்பட்ட அரசியல் தலைவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-20)

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சென்னை நகரிலேயே தாயும், தந்தையும், மகனும், மருமகளும், ஆக இப்படி குடும்பத்திலுள்ள அத்தனை பேரும் ஏதாவது ஒரு வேலையில் இருக்கிற குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. இன்னொரு பக்கத்தில் பல குடும்பங்களில் யாருக்குமே வேலை இல்லை என்ற நிலையும் இருக்கிறது. வேலையில்லாமல் இருக்கிற குடும்பங்கள் சென்னை நகரில் ஏராளமான அளவுக்கு இருக்கின்றன. ஆனால் நம்முடைய புரட்சித்

தலைவர் அவர்களின் அரசு அமைந்த பிறகு, சட்டமன்றப் பேரவை மற்றும் மேலவை உறுப்பினர்களுக்குக்கூட தாராளமாக அவர்களின் சம்பளத்தையே உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார். மாதம் ரூ. 550-லிருந்து சம்பளத்தை இன்றையதினம் ரூ. 1,050 என்ற அளவுக்கு எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே நமது சட்டமன்றப் பேரவை மற்றும் மேலவை உறுப்பினர்கள் சற்றுக் கீழே இறங்கி வந்து, தங்களுடைய சம்பளத்தில் ஒரு ரூ. 300-ஐக் குறைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ஸ்டெனோ· வைத்துக்கொள்ள முன்வந்து, அரசுக்கு ஆலோசனை தந்தால், இதன் காரணமாக சுமார் 300 குடும்பங்களில் உள்ளவர்களுக்கு நாம் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியும். இத்தகைய ஆலோசனையை நிச்சயமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். நாட்டில் உள்ள வேலையில்லாத குடும்பங்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கெடுத்து அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கொடுக்கிற வகையில் இப்படிப்பட்ட ஆலோசனைகள் மாற்று முகாம்களில் உள்ள பெரியவர்களிடமிருந்து வருமானால், நிச்சயமாக இந்த அரசு பரிசீலிக்கத் தயாராக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குடும்பத்தில் ஒருவருக்காவது வேலை தர வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற திட்டம் ஒரு நல்ல திட்டம், ஒரு உயர்ந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் எழுந்த முயற்சி, எழுந்த திட்டம். ஆனால் அத்தகைய திட்டத்தைக் கூட வரவேற்கிற மனப்பக்குவம் இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு இல்லையே என்று எண்ணுகிறபோது, உண்மையிலேயே நான் வேதனைப்படுகிறேன். நல்ல திட்டங்களை வரவேற்கிற பாங்கு அவர்களுக்கு வரவேண்டும். அப்படி வந்தால்தான்—ஆளுகிற கட்சி இங்கே நல்ல கட்சியாக இருப்பதால்—நல்ல செயல்கள் நடைபெற உதவியாக இருக்கும் . . .

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, ஏதோ புரட்சித் தலைவரின் அரசு மனமுவந்து சட்டமன்றப் பேரவை மற்றும் மேலவை உறுப்பினர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைக் குறைத்துக்கொண்டு ரூ. 300 அளவில் ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினரும் ஒரு ஸ்டெனோவை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் குறிப்பிட்டார். அப்படியானால் அந்த ஸ்டெனோவுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் கொடுப்பது? அது ஆணா? பெண்ணா? யாரை, வைத்துக்கொள்வது என்றெல்லாம் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. எனவே அதையும் விளக்கமாகச் சொன்னால், நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: அவர் சொன்ன யோசனையின் அடிப்படையில் ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இலங்கையில் உள்ள பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அப்படி வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற வசதி இருக்கிறது. ஆணா, பெண்ணா என்றால், அவரவர்கள் அவரவர்களுக்குப் பிடித்தமானவர்களை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற முறையும் அங்கே இருக்கிறது. சில உறுப்பினர்கள் தங்களின் மனைவிகளை அவ்வாறு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மனைவியை வைத்துக்கொள்வதில் எந்தத் தவறும் இல்லை.

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்: யார் யார் எதை எப்படி விரும்புகிறார்களோ அப்படியே வைத்துக்கொள்ளலாம் . . .

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: இலங்கையில் அவ்வாறு வைத்துக்கொண்டால், யார் சம்பளம் தருகிறார்கள்? கணவன் மனைவியை வைத்துக்கொண்டால், அவருக்குச் சம்பளத்தை அரசு தருகிறதா அல்லது கணவனே தருகிறாரா?

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: ரூ. 500 அளவுக்கு அரசாங்கமே அவர்களுக்குச் சம்பளம் தருகிறது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் பேசிக் கொண்டிருக்க, இடையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களான திரு. ஆறுமுகம் அவர்களுக்கும், டாக்டர் சனார்த்தனத்திற்கும்தான் விவாதம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்: எனவே படித்துவிட்டு வேலையில்லாதவர்கள் உள்ள ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒரு வாய்ப்பை உருவாக்கித் தருவதற்கு முன்வாருங்கள் என்றுதான் கேட்கிறேன். ஒவ்வொரு மாண்புமிகு உறுப்பினரும் தம் சம்பளத்தில் சுமார் ரூ. 300 அல்லது ரூ. 350-ஐ விட்டுக் கொடுக்க முன்வந்தால், இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் எத்தனை குடும்பங்கள் பிழைப்பதற்கு வழி ஏற்படும் என்பதைத் தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: நமது மாநிலத்தில் நெருக்கடியான நிலை இருக்கிறது. மக்களுடைய பிரச்சினைகளை நாம் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது, அதற்கு நிதிப் பற்றாக்குறை அதிகமாக இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில்

இந்தக் காரணத்திற்காக, ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களின் சம்பளத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் அவர்கள் இதற்கான ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து விவாதித்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதை வரவேற்று ஆதரிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் ஒரு கருத்தை இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கட்சிக் கட்டுப்பாட்டின் அடிப்படையில் இப்படிப் பட்ட கருத்தை ஒரு கட்சியின் தலைவர்தான் சொல்ல வேண்டும். நான் ஒரு தொண்டன் என்ற முறையில் இதைத் தெரிவிக்கிறேன். இத்தகைய முடிவைப்பற்றி கட்சித் தலைவர் முடிவெடுத்து சொல்ல வேண்டுமே தவிர, கட்சித் தொண்டர்களே முடிவெடுத்துச் சொல்வது என்று வந்துவிட்டால், தலைமைக்கே வேலையில்லாமல் போய்விடும். எனவே தயவுசெய்து அந்தத் தலைமையைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். . . .

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் இங்கே குறுக்கிட்டு ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்ததால், அதையொட்டி நானும் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் நான் சொல்லித்தான் அத்தகைய கருத்தை இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: இந்த வாக்குவாதத்தின் அடிப்படையில் எங்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைத்துவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உள்ளபடியே இப்போது கிடைக்கும் சம்பளமே போதாமல் நான் கஷ்டப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் என்று பெயர் இருக்க, அவரை மற்ற உறுப்பினர்கள் 'வெட்டிக்' கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்: இப்படி மனிதாபிமானத்தோடு அரசு எடுக்கிற நல்ல முடிவுகளையும் திட்டங்களையும் கூட வரவேற்பதில் என் தயக்கம் காட்டுகிறீர்கள் என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்துக் குடும்பங்களிலும் ஒருவருக்காவது வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் முயற்சிக்கிறோம். ஆனால் முழுவதுமாகச்

செய்ய முடியவில்லை. இந்த ஆண்டு ஒரு 75 விழுக்காடு, பிறகு அடுத்த ஆண்டு செய்வது என்ற அடிப்படையில் இப்போது முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். ஆக, நாம் குடும்பத்திலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் வேலைவாய்ப்பை நல்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் செயல்பட்டால், அதை வரவேற்பதற்கு ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறீர்கள் என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்னும் சிலர் பேசுகிறபோது, அகவிலைப் படி உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்றும், சம்பள விகிதம் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஆசிரியர்களுக்கும், அரசு ஊழியர்களுக்கும் அகவிலைப் படி உயர்வும், ஊதிய உயர்வும் தேவை என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் கோரிக்கையில் எனக்கு கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அரசு ஊழியர்கள் மற்றும் ஆசியயர்களின் சம்பள விகிதம் உயர வேண்டும் என்பதிலோ அல்லது அவர்களுக்கு அகவிலைப் படி உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதிலோ நான் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால் இன்றைய தினம் நாட்டில் இருக்கிற நிலைமை என்ன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? அரசு ஊழியர்களையும், ஆசிரியர்களையும் பொறுத்தவரையில், நாட்டில் வறட்சி இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், மழை பெய்தாலும் பெய்யாவிட்டாலும், ஆற்றில் தண்ணீர் வந்தாலும் வராவிட்டாலும், கிணற்றில் தண்ணீர் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், 1 ஆம் தேதி சம்பளம் கொடுக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதம் உண்டு. ஆனால் இந்த நாட்டில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு அத்தகைய உத்தரவாதம் ஏதேனும் உண்டா? அவர்களின் நிலை என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டாமா?

வேலையே இல்லாமல் வேதனைப்படும் குடும்பங்களின் நிலை என்ன? அப்படிப்பட்ட குடும்பங்களின் நிலைமையை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? அப்படிப்பட்ட குடும்பங்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்துவதற்காக நாம் எல்லோரும் ஏன் ஓராண்டுக்காலம் தியாகம் செய்வதற்கு முன்வரக் கூடாது? ஓராண்டுக் காலம் ஏன் நம்முடைய சம்பள உயர்வைத் தியாகம் செய்யக்கூடாது? ஓராண்டுக் காலம் ஏன் நம்முடைய அகவிலைப் படி உயர்வைத் தியாகம் செய்யக்கூடாது? மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையில் தானே இன்றையதினம் நாம் வறட்சிப் பணிகளிலும், நிவாரணப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அறனறிந்த மூதறிவு படைத்தவர்கள் அல்லவா ஆசிரியர்கள்? நான் இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலத்திற்குத் தியாகம் செய்யுங்கள் என்றுகூட சொல்லவில்லை. ஓராண்டுக் காலத்திற்கு ஆசிரியர்கள் இத்தகைய தியாகத்தைச் செய்ய முன்வரக் கூடாதா? . . .

திரு. சி.ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: இந்தியாவிலுள்ள பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, பல ஆண்டுகளாகவே குறைந்த ஊதியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, அதைச் சகித்துக்கொண்டு பணியாற்றுகிறவர்கள் தமிழகத்தில் உள்ள ஆசிரியர்கள்தாம். அவர்கள் தியாக உள்ளத்தோடும் உணர்வோடும்தான் அதைச் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவேதான் அவர்கள் தங்கள் ஊதியத்தையும் உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நாட்டில் உள்ள நலிந்த பிரிவினருக்கும், ஏழை எளிய மக்களுக்கும் அரசு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைக் குறித்து, பல நேரங்களில் ஆசிரியப் பிரதிநிதிகள் இந்த அவையிலேயே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன்: இந்தியாவிலேயே தமிழ் நாட்டில் உள்ள ஆசிரியர்கள்தான் குறைவான சம்பளம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்தியாவிலேயே தமிழ் நாட்டில்தான் வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்பவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறதே. அத்தகைய மக்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு உத்தரவாதம் பெறுவதற்கு இந்த ஆசிரியர்கள் ஓராண்டுக்கால ஊதிய உயர்வைத் தியாகம் செய்யக் கூடாதா? இந்த நாட்டில் வாழ்க்கைக்கான உத்தரவாதம் எத்தனை பேருக்கு இருக்கிறது? இந்த நாட்டு விவசாயிக்கு மழை பெய்யவில்லை என்றால், வாழ்க்கை உத்தரவாதம் ஏதாவது இருக்கிறதா? இன்றையதினம் அத்தகைய விவசாயிகள் வறட்சி காரணமாக குடும்பம் குடும்பமாக தங்களின் இடத்தை விட்டு வேலையில்லாமல் வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் வாழ்க்கைக்கு நாம் ஒரு உத்தரவாதம் தேடித்தர வேண்டாமா? முழு வயிற்றுக்கு அவர்களுக்கு உத்தரவாதம் செய்து தரவில்லை என்றால்கூட, ஒரு அரை வயிறு உணவுக்காவது இந்த அரசு உத்தரவாதம் செய்து தர வேண்டாமா? அந்த வகையில்தான் தற்போதைய நிதிநிலை அறிக்கையில் அருமையான திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

வறட்சி நிலையைப்பற்றி பலரும் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் உரையின் மீது பேசும்போதும் பேசியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தின் வறட்சியைப் போக்குவதற்காக புரட்சித் தலைவர் அரசு சுமார் ரூ. 45.63 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறது. வறட்சிப் பணிகளைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், நாம் அதைப் பாராட்ட வேண்டாமா?

அடுத்து, மின்சாரப் பற்றாக்குறையைச் சுட்டிக்காட்டி மின் உற்பத்தியில் ஏன் இத்தகைய மெத்தனம் என்று கேட்கிறார்கள். மெத்தனமாக இருந்ததற்கு யார் காரணம் என்பதைத் தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் . . . .

(பிற்பகல் 12-30)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசி முடிக்கும்வரை, ஆவையின் அனுமதியோடு, அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் : தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், எங்கெல்லாம் புனல் மின் திட்டங்களை உருவாக்க முடியுமோ அங்கெல்லாம் திட்டங்களை உருவாக்குவதில் இந்த அரசு முனைப்போடு செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லித் தெரிய வேண்டிய அவசியமில்லை. அதே போல இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் காட்டிய மெத்தனப் போக்கின் காரணமாக மின்சாரத்தில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறேன். இருந்தாலும் நான் ஒன்றைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறேன்.

தமிழகத்திலே காங்கிரஸ் இயக்கம் ஆண்ட காலத்தில் அதாவது 1967-க்கு முன்னாலே செய்த மொத்த மின் உற்பத்தியின் அளவு 3,570 மில்லியன் யூனிட்டுகள். அதற்குப் பின்னாலே மரியாதைக்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கருணாநிதி அவர்கள் ஆட்சி செய்த ஏழாண்டுக் கால தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்கள் அகற்றப்படும் வரையில், 1976 வரை தமிழகத்தின் மின்சார உற்பத்தி 4,600 மில்லியன் யூனிட்டுகளாகும். ஆக ஏழாண்டுக் காலத்திலே ஏறத்தாழ ஆயிரம் மில்லியன் யூனிட்டுகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான வழி முறைகளை இந்தத் தமிழகத்திலே செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி வந்ததற்குப் பின்னாலே, நான்கு ஆண்டுக் கால ஆட்சிக் காலத்தில், கடந்த இரண்டாண்டுகளில்மட்டும் உற்பத்தி செய்தது மொத்தம் 7,600 மில்லியன் யூனிட்டுகளாகும். ஆக தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலே ஏழாண்டுக் காலத்திலே ஆயிரம் மில்லியன் யூனிட்டுகள்தான் அதிகரிக்க முடிந்தது என்றால், எங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் ஏறத்தாழ இரண்டு மடங்காக உயர்த்தியிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டிலே தொழில் வளத்தையும், விவசாய வளத்தையும் பெருக்குவதற்கு அடிப்படைத் தேவையான மின்சாரத்தைச் சரியான முறையில் பெருக்குவதற்கு அரசு முனைந்திருக்கிறது, முனைப்பாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இன்னுமொன்றைச் சொல்வேன். ஏழாண்டுக் கால தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலே மின்சாரத்திற்குச் செலவிட்ட தொகை 112 கோடி ரூபாய். ஆனால் எங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே இந்த ஆண்டு மட்டும் ரூ. 272.4 கோடி என்றாலும், கடந்த நான்காண்டுக் காலத்திலே ஏறத்தாழ 382 கோடி ரூபாயை மின்சாரத்திற்காக செலவிட்டிருக்கிறோம் என்பதை 'தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு காலத்திலே "நாடு பூராவும் உள்ள கிராமங்கள் அத்தனைக்கும் கம்பி நீட்டிவிட்டோம், மின்சாரம் தரப்போகிறோம்" என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் கம்பி நீட்டுவதிலேதான் இருந்தார்களே தவிர, மின்சார உற்பத்தியிலே கவனம் செலுத்தவில்லை. எங்களுடைய ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு, ஏறத்தாழ 382 கோடி ரூபாய் செலவிட்டு 7,600 மில்லியன் யூனிட் மின்சாரத்தைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு புனல்மின் திட்டம் வறண்டு போனதால்தான், இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் உணர்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், இந்த ஆண்டு 272.42 கோடி ரூபாய், அதாவது மொத்த நிதிநிலையில் 30 விழுக்காட்டை மின்சார உற்பத்திக்காகச் செலவிடுகிறோம். எதிர்காலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி, விவசாய வளர்ச்சி, நாட்டின் முன்னேற்றம் ஆகியவற்றுக்கான அடிப்படைத் தேவையாக இருக்கின்ற மின்சாரத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற தொலை நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இந்தத் தொகையை நாம் செலவிடுகிறோம். இதைப் பாராட்டியாக வேண்டும், வரவேற்றாக வேண்டும். அடுத்த தேர்தலைப் பார்ப்பவன் அரசியல்வாதி; அடுத்த தலைமுறையைப் பார்ப்பவன் அரசியல்ஞானி. சில பேர் அடுத்த தேர்தலைப் பார்த்தார்கள். அடுத்த தேர்தலைப் பார்க்காமல் அடுத்த தலைமுறையைப்பார்க்கி புரட்சித் தலைவரை இந்த நாட்டின் முதலமைச்சராகப் பெற்றிருக்கிறோம். அடுத்த தலைமுறை வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு, அடுத்த தலைமுறை உயர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு, அடுத்த தலைமுறை சிறக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அச்சாணியாக இருக்கக்கூடிய மின்சார உற்பத்திக்கு 30 விழுக்காடு நிதியை ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது.

இந்த ஆட்சியிலே தொழில் வளரவில்லை, தொழில் பெருகவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் பிரதம அமைச்சர் அவர்களே, சொல்லுகிறார், "தமிழ் நாட்டில் பின்தங்கிய மாவட்டம் ஒன்றுகூட இல்லை. தமிழகம் வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது. எல்லா மாவட்டத்திலும் தொழில் இருக்கிறது" என்று சொல்லி ஒரு மாவட்டத்தைக்கூட பின்தங்கிய மாவட்டம் என்று ஒதுக்க

வில்லை. 1981 ஆம் ஆண்டு மாநில அரசு 92 விண்ணப்பங்களைப் பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. ஆனால் மைய அரசு கொடுத்திருக்கிற உரிமம் 39தான். 1982 ஆம் ஆண்டிலே 188 விண்ணப்பங்களை அனுப்பியிருக்கிறோம். மைய அரசு தந்தது 37 தான். எனவே இந்த நாட்டிலே தொழில் துறை வளர்ச்சி பெற அரசு முனைப்பாக இருக்கிறது என்று சொல்லி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு அளித்ததற்காக தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பல்வேறு கருத்துக்களை இங்கே விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், யார் யார் எந்தக் கோணத்திலிருந்து பார்க்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்களிலிருந்தே நம்மாலே புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

அரசு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்கும் நேரத்தில் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற நிலைமையை ஏற்று அந்த நிலைமைக்கேற்ப நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்க முடியுமே தவிர, ஒரு நிலைமைக்கு மீறிய நிலையில் நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்குமானால், அது நிச்சயமாக நிதிநிலை அறிக்கையாக இருக்காது என்பதை படித்தவர்கள், விவரம் தெரிந்தவர்கள், பெரியவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இங்கே பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் நல்ல பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவருடைய அழகான ஆங்கிலம் கேட்பதற்கு இனிமையாக இருந்தாலும்கூட, இனிமையிலேகூட சில நேரங்களில் விபரீதங்கள் ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை நான் இன்றைக்குத்தான் உணர முடிந்தது. அவர் பேசிய அழகான ஆங்கிலத்தைக் கேட்டு, அவர் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறார் என்று நினைக்கும் நேரத்தில், சில கடுமையான விஷயங்களைக்கூட வேடிக்கையாகச் சிரித்துக்கொண்டே சொன்னதால், அதனுடைய வேதனையைப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் போயிற்று. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன "Tap the rich and pat the poor" என்பதை அவர் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி கேலி செய்வது மாதிரி பேசினார் என்றாலும், எங்களைவிட அதிகமான அளவிற்கு அண்ணாவின் மீது அவர். . . .

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன்: அவர் சொன்னதை நான் கேலி செய்யவில்லை. நீங்கள் செய்வதைத்தான் கேலி செய்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு ஒரு நல்ல உண்மையை அவர் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் கேலி செய்யமாட்டார் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். சாதாரணமாக என்னைப்போன்ற சிறியவர்கள் கேலி செய்வது உண்டு. வயதின் காரணமாக, சூழ்நிலையின் காரணமாக அப்படி நடப்பதுண்டு. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் போன்றவர்கள் கேலி செய்யும் நிலைமைக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்றால், உள்ளபடியே அது பரிதாபகரமான வறட்சிதான் என்று நான் நினைக்கிறேன். அவர் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அண்ணா சொன்னார், அண்ணா சொன்னார் என்று அவர் ஆங்கிலத்திலே சொன்ன காரணத்தாலே, அண்ணாவைப் பாராட்டுகிறார் என்று கருதி வராண்டாவிலேயே இருந்துவிட்டேன். இவர்களுக்கு என்ன தெரியும் இண்டஸ்ட்ரியல் கல்ட்சர் பற்றி என்று அவர் கேட்ட நேரத்தில், திரு. இராமமூர்த்தி போன்ற காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் இல்லை. அவர்கள் இருந்திருந்தால், சபாஷ் போட்டிருப்பார்கள். 'திராவிடர் இயக்கத்திலே இருப்பவர்களுக்கு இண்டஸ்ட்ரியல் கல்ட்சர் வராது, நாங்கள்தான் இண்டஸ்ட்ரியல் கல்ட்சருக்கு அத்தாரிட்டி" என்று சொல்லக்கூடிய பெரியவர்களை சாகப்போகும்வரையில் எங்களால்தான் இண்டஸ்ட்ரீஸ் வந்தது, நாங்கள்தான் உண்டாக்கியவர்கள் என்று பேசுபவர்கள் வேண்டுமானால் பாராட்டுவார்கள். ஆனால் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் மக்களைப் பார்த்து, மக்களுக்காக தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க வேண்டும் என்ற நிலையிலே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். சில முதலாளிகள் வளருவதற்காக இண்டஸ்ட்ரீசை உண்டாக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை புரட்சித் தலைவர் காலத்திலே ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

(பிற்பகல் 12.40)

அதற்கு இருக்கின்ற குறுக்கீடுகள் என்னென்ன என்பதெல்லாம் திரு. தாமோதரன் போன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலையிலே பெரிய தொழிற்சாலைகள் வரவேண்டும், வளரவேண்டும் என்ற அந்த எண்ணம் திராவிடர் இயக்கத்திலே உள்ள எங்களுக்கு நிச்சயமாக உண்டு. எங்களைப் பொறுத்த அளவிலே, நாங்கள் ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறோம் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் போன்றவர்களுக்கும், தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்ற அரசியல்வாதிகள் அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரியும். முதன்முதலாக வடநாட்டிலேதான் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன, தமிழ் நாட்டிலே இல்லை என்று அண்ணா அவர்கள் குரல் கொடுத்தார்கள். தமிழ் நாட்டில் எந்தத் தொழிலும் இல்லாமல் இருக்கும்

போது, வடநாட்டிலே தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்று பேசுகின்ற நேரத்திலே என்னைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் ஏன் தொழில்கள் தமிழ் நாட்டில் வளமாக இல்லை என்று அதிகமான அளவுக்குச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். சிலர் எங்களுக்குத் தொழில் வளம் பற்றித் தெரியாது, தொழில் ஆரம்பிக்கவே தெரியாது என்ற நிலையிலே பேசுகின்றார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நான் சேர்த்துச் சொல்வேன். இன்றைக்கு இந்தியாவினுடைய நிலைமையை ஒட்டுமொத்தமாகக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், தொழிற்சாலை இங்கே வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே சில பகுதிகளிலே தொழில்கள் வருவதற்கு ஏன் முயற்சி எடுக்கவில்லை, அதற்கு என்ன காரணம், யார் காரணம் என்று இன்று வரையிலே யாராவது சிந்தித்தார்களா என்று சொன்னால், நிச்சயமாக இல்லை. பெரிய அரசியல் தலைவர்கள் கூட தமிழ் நாட்டிலே சொல்கிறார்கள். தொழில் ஏன் வரவில்லை என்று சொன்னால் பரவாயில்லை. இங்கே அதற்கான வாய்ப்புகள் என்ன என்று இங்கேயிருந்து பரிந்துரைத்து அனுப்பினாலும், அனுமதி அளிக்கின்ற இடத்திலே இருந்து இடர்ப்பாடுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. திரு. தாமோதரன் போன்றவர்கள் இதை நிச்சயமாகத் தெரிவித்தால்தான், நாட்டு மக்களுக்கு உண்மை நிலைமைகள் தெரியும்.

Thiru A. R. DAMODARAN: I hope Thiru Eradha will appreciate this point. This Government is interested only in Central sector industries and State sector industries. I fully agree with him that, in so far as Central sector industries are concerned, they will not come in. But, why do you not take interest and see that private industries come up in Tamil Nadu? - Why do you keep on talking only of Public sector industries?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசைப் பொறுத்தவரையிலே, நான் அவர்களுக்கு பதில் சொல்வதைவிட, நான் திருப்பி அவரை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். தனியார் துறையில் தொழில் வளர, பெருக எங்காவது இந்த அரசு தடையாக முட்டுக்கட்டை போட்டது என்று திரு. தாமோதரன் போன்ற நடுநிலைமையாளர்கள் சொன்னால், நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவிருக்கிறேன். அதற்கு நான் போராடத் தயாராக இருக்கிறேன். நிச்சயமாக வாதாட இருக்கிறேன். இந்த அரசிலே அது தனியார் துறையாக இருந்தாலும் சரி, அரசுத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, தொழில்கள் வளரவேண்டும் என்பதிலே நாங்கள் அக்கறை காட்டுகிறோம் என்பது நிச்சயமாக அவர்களுக்குத் தெரியும். அந்த

டார்களே என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய நண்பர் சொன்னார். ன்கூட பக்கத்திலே உட்கார்ந்து சொன்னேன். 'வெள்ளி என்ற ர்த்தையை வைத்து, பணக்காரர்களுக்குச் செய்ததாக நினைக்க வேண்டாம். ள்ளிக்கு பின்னாலே இருக்கின்ற ஏழை எளியவர்கள் 25 ஆயிரம் பேர்கள், லம் மாவட்டத்திலே சேலத்தைச் சுற்றி, நகரத்தை சுற்றியுள்ளவர்கள் பல ர்கள் இருக்கிறார்கள். அதை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்'' என்று ான்னேன். இல்லை இல்லை, வெள்ளிக்கு நீங்கள் வரியை எடுக்கிறீர்கள் ்று சொல்கிறார்கள். "நீங்கள் எல்லாம் மொரார்ஜி பவுனுக்குச் செய்த திரி வெள்ளிக்குச் செய்கிறீர்கள்'' என்ற முறையில் சொல்கின்றார்கள். திலே அந்த வார்த்தைதான் தெரிகிறதே தவிர, இதிலே உள்ள அடிப்படை ன்மை பல பேர்களுக்குத் தெரியாது. எனக்குத் தெரிந்திருக்கக் காரணம், லத்திலே என்னுடைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சௌராஷ்டிரர்கள் நெசவு ய்யத்தான் தெரியும் என்பதை விட்டு, சற்று மாறுபட்ட நிலையிலே கொலுசு ாரிப்பதற்கு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலில் பல பேர்கள் ஈடுபட் ருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வேலையெல்லாம், வேறு மாநிலத் லேயிருந்து வெள்ளியை வாங்கிவந்து, இங்கே இருக்கின்ற தொழிலாளர்களை வத்துக்கொண்டு நகை தயார் செய்து, வெள்ளியை வாங்குகின்ற மற்ற நிலங்களுக்கே அனுப்பி அவர்கள் அங்கே விற்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்திலே ருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வெறும் கூலி கிடைக்கிறதே தவிர, வேறு ந்த விதத்திலும் அவர்களுக்கு லாபம் இல்லை. உத்தரப் பிரதேசத்திலே, சாமிலே, மத்தியப் பிரதேசத்திலே இருப்பவர்களிடமிருந்து அந்த வெள்ளியை ங்கிக்கொண்டு வந்து இங்கே நகை தயார் செய்கின்ற தொழிலை வைத்துக் ாண்டு இங்கே நகை தயாரித்து அதை அங்கே அனுப்பினால் அங்கேயுள்ள கள் விற்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு வரி இருந்த காரணத்தினாலே இங்கே ருக்கின்ற அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் நீங்கள்தான் வள்ளி வாங்குகின்றீர்கள், வெள்ளி விற்கிறீர்கள் என்று வந்து அவர்கள் கயைப் பிடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால், வருகின்ற மொத்த வருமானத் தப் பார்த்தால் ஒரு லட்சம் இரண்டு லட்சம் என்றுகூட கணக்கிட்டுப் பார்க்க டியாத நிலையில் இருந்தது. அதனாலே இருந்து வந்த வேதனையை டுக்க வேண்டுமென்று அரசினிடத்திலே சொன்னதற்கு, அரசு பரிசீலித்து பல ண்டுகளுக்குப் பின்னாலே இன்றைக்கு அந்த வேதனையைத் தீர்க்க வழி குத்தது. இதைத் தெரிந்துகொண்டாவது வரிவிலக்கு பணக்காரர்களுக்கு ன்று சொல்கின்ற நிலையிலிருந்து விடுபட வேண்டும். நான் இந்த அரசின் து சொல்லப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டாக இதைக் கருதவில்லை. ஏதோ அரசு

என்று சொன்னால், அதன் மீது ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்ல வேண்டுமென்ற நிலையிலேதான் இன்றைக்கு பல பேருக்கு உணர்வு இருக்கிறதே தவிர, நிச்சயமாக அரசு மீது சில குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்ற உணர்வோடு ஒரு எதிர்க்கட்சி செயல்படுமா என்று சொன்னால் . .

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் வெள்ளி நகை செய்வதற்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதை எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் பாராட்டவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதனால் எத்தனை தொழிலாளர்கள் நன்மை பெறுகிறார்கள் என்பதை எல்லாம் கட்டிக்காட்டினார்கள்.

(பிற்பகல் 12-50)

அதைப்பற்றி நான் பேசுகிறபோது பேச இருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே, நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்களை இங்கே அழைத்துக்கொண்டு போய், அவர்களுடைய குறைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, அதற்கு இவரும் பெரு முயற்சி எடுத்து, இந்த வரி விலக்கு பெற்றுத் தந்ததாக தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். அதைப்போல சில சங்கடமான வரி விதிப்புகள் இருப்பதற்கும் முயற்சி எடுத்து, வரி விலக்கு பெற்றுத் தருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் எனக்கு நல்ல நண்பர் என்பதாலே அவர் சொன்னதை நான் எடுத்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அவர் இருக்கும் கட்சி ஒரு ஆபத்தான கட்சி.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: துணைத் தலைவரவர்களே, எப்படி ஆபத்தான கட்சி என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். போகிற போக்கில், 'மொட்டைத்தாதன் குட்டையில் விழுந்தது' போல பேசிவிட்டுப் போகக்கூடாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: என்ன எதிர் பார்த்தாரோ, அது நடக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் நல்ல நோக்கத்தில் கேட்கிறார்கள். நானும் நல்ல நோக்கத்தில் அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் அப்படி எடுத்துக்கொண்டதற்குப் பிறகு என்னென்ன பேசுவார்கள் வெளியில் இருப்பவர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1983 மார்ச் 11

முறையிலே தனியார் துறையிலே எங்களுக்கு வேண்டியவைகள் வேண்டாதவர்கள் என்று இல்லை. அப்படியெல்லாம் யாருக்காவது அனுமதி மறுக்கிறோம் என்று இந்த அரசு மீது குற்றம் சாட்டிச் சொன்னால், அப்படியிருந்தால், நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். நிச்சயமாக இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையிலே, அந்த நிலைமையில்லை. அது யாராக இருந்தாலும், வேண்டாதவர்கள், வேண்டியவர்கள் என்று பார்க்காமல், வருகின்ற தொழிற்சாலையை யார் வேண்டுமானாலும் வைக்கட்டும். தமிழ் நாட்டிலே வைத்தால் போதும் என்று தமிழ் நாட்டில் தொழிற்சாலை வருவதிலே மிக்க ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறோம். என்னைப் போன்றவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லட்டும். இந்தத் தொழிற்சாலைகளை வாழ வைக்க வழி சொல்லுங்கள் என்று சொன்னால், உறுப்பினர்கள் பேசும்போது சோதனைச் சாவடி, வேதனைச் சாவடியாக மாறிவிட்டது என்று பேசுகின்றார்கள். அவர்கள் பேசுகின்ற அந்த வார்த்தையிலே கேட்பதற்குக்கூட ஒரு நல்ல அழகு இருக்கிறது. அந்த வேதனையை அனுபவித்தவர்களுக்கு அது நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் அவர்களைப் போன்றவர்கள் வேதனைச் சாவடிகளாக இருக்கின்ற அந்த சோதனைச் சாவடிகளை எப்படி நல்ல உல்லாசச் சாவடிகளாக மாற்றுவது என்று வழி காட்டிச் சொன்னால், அது அரசுக்குச் செய்கின்ற உதவியாக இருக்கும். திரு. மூத்துசாமி அவர்கள்போல, எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்ற மற்ற நண்பர்கள் போல வார்த்தைகளைச் சொல்லிவிட்டால், அந்த வேதனை தீருமா என்றால், தீராது. அந்த வேதனை தீருவதற்கு என்ன வழி? இந்த வேதனையை வைக்க வேண்டும் என்று எந்த அரசாவது விரும்புமா? இந்த வேதனையை ஏன் ஆரம்பித்தார்கள்? போலி சாவடிகள் வந்ததற்குப் பின்னாலே அப்படி வேதனைச் சாவடிகளை ஆரம்பித்தார்கள். அது காங்கிரஸ் காலத்திலே ஆரம்பித்தார்களா, தி.மு.க.விலே ஆரம்பித்தார்களா, அ.தி.மு.க.விலே ஆரம்பித்தார்களா என்பதல்ல. யாரோ ஆரம்பித்த அந்த வேதனையை மாற்றுவதற்கு என்ன வழி? அதற்கான வழிவகைகளை, மாற்று வழிகளைச் சொல்வார்களானால், நாம் நிச்சயமாக அதை ஏற்றுக்கொள்கின்ற நிலையிலே இருக்கிறோம்.

திரு. எ. ஆர். தாமோதரன்: புதிதாக 'என்ட்ரி டாக்ஸ்' போட்டு இன்னும் வேதனையை அதிகப்படுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் இதிலே இன்னொரு பிரச்சினையைச் சொல்லிவிட்டார்கள். இன்று புதிதாகப் போடப்படுகின்ற வரியைப் பொறுத்தவரையிலே, இது சோதனைச் சாவடிக்கு வரப்போகிறதா, அதிலே வேதனை வரப்போகிறதா என்பது நிச்சயமாக இரண்டாவதாக இருக்கின்ற கேள்வி. அவர்கள் அறிக்கையிலே கொடுக்கும்போது, "இது சோதனைச் சாவடி வழியாக வராது. இது நேரடி

1983 மார்ச் 11] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

வரியாகத்தான் வரப்போகிறது" என்று சொன்னார்கள். "நாங்கள் அதை
பின்வலித்துக்கொண்டு பரிசீலிக்கப் போகிறோம். எந்தக் காரணத்தை
கொண்டும் இன்று போடப்படுகின்ற வரி சோதனைச் சாவடி வழியாக வரா
என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனாலே வேதனைச் சாவடிக்கும் இதற்
சம்பந்தம் இல்லை. அந்த வரி வேறு. இந்த வரி வேறு. அந்த வரி
ஆதரிப்பார்களா இல்லையா என்பது வேறு. உறுப்பினர் ஆலோசனை
சொல்லட்டும், ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய ஆலோசனை அரசுக்
துணையாக இருந்தால், ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அரசு வரியை விதிக்கிற
என்று சொன்னால், அதைச் சிந்தனையில் வைக்கிறார்கள். எந்த முறையி
வசூலிக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். இதிலே வரி போடப்ப
டிருக்கின்ற அத்தனை பொருள்களும் மத்திய அரசினுடைய கலால் வரிக்கு உ
பட்டது. இது வணிக முறையிலே வராது. வணிக முறையிலே வராது எ
காரணத்தினாலேயே பல்வேறு கட்டுப்பாடுகளிலே இது வரவில்லை. சிமெ
விற்கலாம். யார் வேண்டுமானாலும் விற்கலாம். எப்படி வேண்டுமானாலு
செய்யலாம் என்ற நிலையிலே தமிழ் நாடு அரசினுடைய கட்டுப்பாட்டி
வராமல் பல்வேறு காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. இந்த வரி விதிப்
மூலமாவது இதிலே நடைபெறுகின்ற தவறுகளைத் திருத்த முடியுமா எ
எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேதான் நின்று கொண்டிருக்கிறோம். அந்த
வசூல் சோதனைச் சாவடி மூலமாக வருவது என்பது நிச்சயமாக இல்
என்பதை தான் இந்த நேரத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்
தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வரி விதிப்பதிலும் வசூ
பதிலும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இந்த அரசு வரி விதிப்ப
மட்டுமல்ல, வரியை ரத்து செய்யவும் பல்வேறு காரியங்களைச் செய்கிறார்
இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பல்வேறு பிரிவுகளுக்கு வரி விலக்கு அளிக்
பட்டிருக்கிறது. அதிலே உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். சேலத்தி
செய்யப்படுகின்ற வெள்ளி கொலுசு, வெள்ளி அரைஞாண்களுக்கு முழுக்க
விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இது இன்றை
திடீரென்று போடப்பட்ட ஒன்றல்ல. நான்கு ஆண்டுக்காலம் 10 ஆண்
காலம் இந்த வரிவிலக்கு வேண்டுமென்று பல்வேறு நிலையிலே அவர்கள
கோரிக்கைகள் அரசுக்கு வந்திருக்கின்றன. அதைப் பல்வேறு நிலை
பரிசோதித்த பின்னாலே, இந்த அரசுக்கு வருகின்ற வருவாயைக் கணக்கி
இந்த வருவாய் குறைகின்ற காரணத்தினாலே இந்த அரசுக்கு எந்தவிதம
நஷ்டமும் வரக்கூடாது. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளி
வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இந்த வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. இ
எத்தனை பேர்கள் வரவேற்றார்கள்? வெள்ளி என்ற வார்த்தையைப் பார்
வுடனே, எதிர்க்கட்சியில் பல பேர்களுக்கு அலர்ஜி. வெள்ளிக்குப் போய் வி

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: துணைத் தலைவரவர்களே, அவையில் பத்திரிகை படிக்கலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படி ஒன்றைச் சொல்வதால், நான் அதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறேன் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் அதில் என்னை ஈடுபடுத்துகிறார்கள். எந்த அளவிற்கு அதில் எனக்கு சம்பந்தம் இருக்கிறதென்பது எனக்குத் தெரியாது. ஒரு விழாவிற்குப் போனேன் என்பதைத் தவிர, அதில் யார் யார் என்னென்ன செய்கிறார்கள், எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்தான் என்னிடம் அதிகமாக வற்புறுத்தினார். திரு. பழனியப்பன்தான் என்னிடத்தில் வற்புறுத்திக் கூறினார். அவர்தான் அந்தத் தொழிலைச் செய்த ஒரு தொழிலாளியாக இருந்து நாடாளுமன்றம் போனவர். அவர்தான் வற்புறுத்தினார். எப்படியாவது இதில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார். இதைச் செய்த பிறகு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் போன்றவர்கள், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உள்ள, ஆளும் கட்சியில் உள்ள திரு. இராதா அவர்களே, எல்லாவற்றுக்கும் வாருங்கள் என்று சொல்லி, பத்திரிக்கைக்காரர்களும் மனது வைத்து, இவர் பெயரைப் போடலாம் என்று போட்டு, வரி விலக்குக்கு எல்லாம் இராதாதான் அத்தாரிட்டி என்றாகி, காலையில் சந்தித்தால் சரியாக வராது, இரவில் சந்திக்கலாம் என்று ஆரம்பித்து, இப்படியெல்லாம் கதைகளைக் கட்டிவிட்டு, அதில் என் பெயரைக் கொண்டுவந்து, பத்திரிகைகளில் மாட்டிவிடுவது என்பது, நல்ல நண்பர் என்ற முறையில் திரு. ஆறுமுகம் அவர்களுக்கு நல்லதல்ல. நிச்சயமாக நான் ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறேன். அரசியலிலே தூய்மையாக இருக்க வேண்டுமென்பதிலே இன்றையவரையில் பிடிவாதமாக, அக்கறையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் நாட்டின் அரசியல் நிலைமை என்ன?

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்கள்மீது நான் களங்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நிச்சயமாகச் சொல்லவில்லை. அவர் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டது உண்மை. அதற்கு வரி விலக்கு பெற்றுத் தந்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி இப்போது ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இதைப்போல மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்கள், வரி விதிப்பால் சங்கடப்படக் கூடியவர்கள், பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள். அவரை அணுகினால், அதற்கும் இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

அதனாலே சாதாரண மக்கள் நன்மை அடைவார்கள் என்றால், அவர் அதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் என் கோரிக்கை. இன்னொன்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒரு ஆபத்தான கட்சி என்று சொன்னார்கள். என்ன ஆபத்து என்பதை அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஏழை மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய காரியங்கள் எதைச் செய்தாலும் வரவேற்போம். ஆனால் ஏழைகளுக்குப் பாதகமாக ஏதாவது செய்தால், அதைக் கண்டித்து குரல் கொடுக்கின்ற கட்சியாகத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருக்குமே தவிர, காழ்ப்புணர்ச்சியோடு பிரச்சினைகளை அது அணுகாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நீங்கள் மணி அடிப்பதற்கு முன்னால் நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாங்கள் இரண்டு பேரும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். சபையில் இரண்டு பேர் பேச முடியாது என்றாலும், நானும் நண்பர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்களும் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்கிறோம் என்றால், தமிழ் நாட்டின் நிலைமைகள் நாட்டுக்குத் தெரிய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். அதற்கு இரண்டு பேருடைய நேரத்தையும் ஈடு கட்ட வேண்டுமே தவிர, என்னுடைய பேச்சில் அவருடைய பேச்சை ஈடுகட்டக் கூடாது என்று சொல்லி, அதற்குப் பிறகு மணி அடிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர் மட்டுமே பேசுகிற வண்ணமாய்ப் பேசினால் தொல்லையிராது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நானே பேச வேண்டுமென்றுதான் ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் எல்லோரும் பேசுவதாலே நானும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். நிச்சயமாக இப்படிப் பேசுவதால் பல கருத்துக்கள், பல உண்மைகள் தெரிய வாய்ப்பாக அமைகிறது. சில நேரங்களில் இராமாயணம் படிப்பதுபோல் சிலர் பேசும்போது சபையிலே கலகலப்பு இல்லாமல் போகிறது. 10, 20 பேர் கூடிப் பேசும்போது, இந்தச் சபை சுறுசுறுப்பாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கிறது. நான்கு பேர் பேசிக் கொண்டிருப்பது, என்ன பேசுகிறார் என்பது அவருக்கும் தெரியாமல், எங்களுக்கும் தெரியாமல் போய்விடுகிறது. நான்கு பேர் விவாதிக்கிறோம். இது நல்ல இடம். பெரிய இடமாக இருந்தால், அங்கே விவாதிக்க முடியாது. சிறிய இடத்திலே உட்கார்ந்திருக்கி

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1983 மார்ச் 11

[illegible] உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், சொல்கிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், எந்த அளவிற்கு அவருக்குத் தெரிந்திருக்குமோ, அதைவிட அதிகமாக எனக்குத் தெரியும் என்றால், அவர் கோபித்துக்கொள்வார் என்பதால் அப்படிச் சொல்லவில்லை. 1949 செப்டம்பர் 17 ஆம் தேதி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எதற்காக ஆரம்பித்தோம் என்பது முதல் தெரியும். அதனாலே 'ஆபத்து' என்று சொன்னாலும், அதற்கு அவர் விளக்கம் சொல்லி, நான் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆபத்து எந்த முறையில் வருமென்பது தெரியும். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். சென்ற ஆண்டு கைத்தறிப் பட்டுக்கு வரி விதித்தார்கள். நாங்கள் எல்லாம் எதிர்த்தோம். பிறகு வரி ரத்து செய்யப்பட்டது. அப்படி வரி ரத்து செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு யார், யார் என்னென்ன பேசினார்கள் என்பதை நண்பர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் கேட்டார், நிச்சயமாக தனிப்பட்ட முறையில் அதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வரியை நீக்க வேண்டுமென்று எல்லோரும் சொன்னார்கள். வரியை எடுத்ததற்குப் பிறகு, அதிலே கதையைக் கட்டி, அதிலே அப்படி நடந்தது, இப்படி நடந்தது என்று பேசுகிற நண்பர்கள் பல பேர்கள் பல இயக்கங்களிலே இருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினேன். ஏழை எளியவர்களைக் காப்பாற்ற முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று அவர் கேட்டால், நிச்சயமாக அதற்கு அவர் துணை செய்வார் என்றால், அவருடைய துணையோடு அந்தக் காரியங்களில் நிச்சயமாக ஈடுபட இருக்கிறேன். ஏனென்றால் அவருடைய துணையை அதிகமாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர் துணை செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம். அவர் துணை செய்வார் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஏனென்றால் காலத்தின் நிலை அப்படி வந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கையில் சொல்கிறேன். அதனாலே ஏழை எளிய மக்களைக் காப்பாற்ற, ஏழை எளிய மக்களை வாழ வைக்க திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முயற்சி எடுத்தால், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், எங்களுக்கு எதிர்க் கட்சி என்ற முறையில் பார்ப்போமோ என்றால், கண்டிப்பாகப் பார்க்க மாட்டோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பது ஒரே அடிப்படையிலே ஒரே கொள்கைக்காகப் போராடுகிற இரண்டு கூறுகள். இரண்டு கூறுகளாக இருந்துகொண்டு போராடுகிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாஸ் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் சந்தேகம் திடீர் திடீரென்று வரும். இப்படிப் பேசுகிறார்கள்; மறுபடியும் ஒன்று கூடுகிறார்கள், இவர்களை நம்பி ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லையே, சேரும்போதெல்லாம் ஆபத்தில் மாட்டி

1983 மார்ச் 11] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

விட்டுப் போகிறார்களே என்ற கவலை பல பேருக்கு ஏற்படும். அதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பது. திராவிடர் இயக்க வரலாற்றிலேகூட நாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட கொள்கையை எங்கே சொல்ல வேண்டுமோ அங்கே சொல்லுவோம் . . . .

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் ஏதாவது ஒரு முடிச்சுப் போடுகிறாரா என்பது தெரியவில்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாஸ் அவர்கள் எதைக் கேட்க வேண்டுமென்று நினைத்தாரோ அதைக் கேட்காமல் வேறு ஏதோ கேட்கிறார். முடிச்சுப் போட வேண்டிய நிலையிலோ, அல்லது அதை அவிழ்க்க வேண்டிய நிலையிலோ, இல்லை. அது அல்ல இன்றைக்குள்ள நிலைமை. தமிழ் நாட்டுக்கு அல்ல, இந்தியாவிற்குத் தெரிய வேண்டியது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் போடும் சண்டையிலே யாராவது வாழ்ந்துவிட முடியுமா என்றால், யாரும் நிச்சயமாக வாழ முடியாது. அதுதான் வரலாறு. எங்களுக்குள்ள சுபாவம், இரண்டு பேரும் சண்டை போடும்போது, பக்கத்தில் இருக்கிறவரையும் சாகடித்துக் கொண்டிருப்போம். அதுதான் நாங்கள் செய்யும் பெருந்தன்மையான காரியம். எங்களை நம்பி, எங்கள் சண்டையில் யாராவது ஈடுபட்டால், நாங்கள் சாவதற்கு முன்பு அவர்கள் செத்தால்தான் எங்களுக்குத் திருப்தியே தவிர, நாங்கள் சாவதை மாத்திரம் குறிக்கோளாக வைத்துக்கொள்வதில்லை. இதனால் பல இயக்கங்கள் அடிபட்டு, அடிபட்டு எழுந்திருக்க முடியாமல் போயிருக்கின்றன. எங்களுக்கு இருக்கிற மகிழ்ச்சி என்னவென்றால் நாங்கள் வருகிறோமா, இல்லையா என்பதல்ல; அவன் சாகிறான், அது போதுமென்பதுதான்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் மணியடித்தார்).

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: சாவடி பற்றிப் பேசியதால் சாவதுபற்றிப் பேசுகிறாரா ?

[1983 மார்ச் 11

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: சோதனைச் சாவடியால் ஏற்பட்ட வேதனை இது. இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை, இரண்டு கட்சிகள் என்பதல்ல, எங்களுடைய கொள்கைகளில் எவ்வளவு உன்னிப்பாக இருக்கிறோம் என்பதுதான். இன்றையவரையில்கூட எந்த நிலையில் இருந்தாலும் மத்திய அரசு என்றால், எப்படி இரண்டு பேருடைய குரலும் ஒன்றாக ஒலிக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய அரசை எப்படித் தட்டிக் கேட்க வேண்டுமென்பதிலே எவ்வளவு முனைப்பாக இருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நீங்கள் வேகமாகக் கேட்டீர்களா, நாங்கள் வேகமாகக் கேட்டோமா என்பதில்தான் எங்களுக்குள்ளே சண்டையே வருகிறது.

(பிற்பகல் 1-00)

"நீ இன்னும் வேகமாகக் கேட்டிருந்தால் கிடைத்திருக்கலாம், வேகமாகக் கேட்காததால் தான் கிடைக்கவில்லை" என்கிற முறையில் பேசும்போதுதான் கருத்து வேறுபாடே எங்களுக்குள் வருகிறது. மேலும் "பாராளுமன்றத்திலே உங்கள் உறுப்பினர்கள் தானே நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள், நீங்கள் அவர்களை வைத்துக் கேட்டிருக்கலாமே" என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அதுதான் எங்களுக்கிடையே இருக்கிற கொள்கைப் பிடிப்பு. திராவிட நாடு கேட்டபோது 'வட நாட்டு சர்க்கார்' என்று மத்திய சர்க்காரை நம்முடைய இயக்கம் சொல்லியது. அத்தகைய போக்கு இல்லையென்று நிரூபிக்கும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாஸ் போன்றவர்கள் அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும். அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் சேர்ந்து பொதுவாக இருப்பதுதான் மத்திய அரசு. வடநாட்டிலுள்ள கொஞ்சம் பேர்களுக்காக இருப்பதல்ல மத்திய அரசு. இந்தியா என்று சொல்லும்போது, இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் பொதுவாக இருக்கிற ஒரு அரசாக உண்மையிலேயே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நாங்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். நேற்றையதினம் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் மிக அழகாக, கடுமையாக இதுகுறித்து பேசினார்கள். அரிசி வேண்டுமென்று கேட்டவுடனே ஏதோ போய் பிச்சை கேட்கிறோம் என்று நினைக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் மணி அடித்தார்)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: எதற்காக மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் மணி அடிக்கிறார்கள்? (சிரிப்பு)

1983 மார்ச் 11]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இதுகூட ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரியாமல் இருக்க முடியாது. (சிரிப்பு)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், யாராவது கொடுக்கிற நிலையிலும், நாங்கள் வாங்குகிற நிலையிலும் இருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அப்படிப்பட்ட உரிமை எங்களுக்கு இருக்கிறது என்று பொருள். நாங்கள் அரிசி கேட்டவுடனேயே இங்குள்ள சிலர் ஏதோ மத்திய அரசு ஒரு கடை வைத்திருப்பதுபோலவும் நாங்கள் அந்தக் கடைக்குப் போய் சாமான் வாங்கப் போவதுபோலவும் பேசினால், அதை எப்படி பொது மக்கள் பாராட்டுவார்கள்? ஏதாவது மாநிலங்களில் உண்மையிலேயே பற்றாக்குறை நிலைமை வந்தால், அந்த மாநிலங்களுக்கு அரிசி கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. அறிக்கை வரவில்லை, அறிக்கை வரவில்லை என்று சொல்கிறார்களே, எங்களிடமே எல்லாம் இருக்கிறது என்றால், அறிக்கையை வைத்து நாங்களே எல்லாமே செய்து விடலாமே. அப்படி என்றால் உங்களுக்கு 4,000 ரூபாய், 5,000 ரூபாய் என்று சம்பளம் வழங்கப்படுகிறதே, இவ்வளவு சம்பளத்தையும் வாங்கிக்கொண்டு அறிக்கை வரவில்லையென்று சொன்னால், நான் இங்கேயிருக்கின்ற எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் கேட்கிற பாணியிலேயே கேட்கிறேன். "எதற்காக உங்களுக்கு ஒரு வேலை, எதற்காக உங்களுக்கு ஒரு அரசு, எதற்காக உங்களுக்கு அமைச்சர்கள்?" என்று நான் கேட்கிறேன். இங்கே வறட்சி என்று சொன்ன உடனேயே, அங்கே இருக்கின்ற அமைச்சர்களுக்கு அது தெரியக்கூடிய அளவுக்கு ஓர் உணர்வு வர வேண்டாமா?

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்: மத்திய அரசு இவர்களுக்கு வேண்டுமா இல்லை வேண்டாமா என்பதை இங்கேயே தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். விளைகின்றபோது நாங்களே பார்த்துக்கொள்வோம் என்றும், விளையாதபோது நீங்கள் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் சொன்னால் எப்படி? பொதுத் தொகுப்பு என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அதற்குக் கொடுத்துவிட்டு, தேவைப்படும்போது கேட்க வேண்டும். ஒன்றுமே கொடுக்காமல் அதைத் தா, இதைத் தா, அரிசி தா என்று கேட்டுக்கொண்டே மத்திய அரசு மீது குற்றச்சாட்டையும் சொல்கிறார்களே, இது நியாயம்தானா?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாஸ் ஏதோ மத்திய தொகுப்பு என்று யாரோ சொன்ன ஒரு வார்த்தையை வைத்துக் கொண்டு இங்கே பேசக் கூடாது.

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ் : யாரோ ஒருவர் சொன்ன வார்த்தையல்ல. பொறுப்பிலே உள்ளவர் சொன்னது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : இந்த மத்திய தொகுப்பு என்பது எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் போய் முதலில் பார்க்க வேண்டும். இந்திய உணவுக் கழகம் எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதைப் போய் கண்டறிய வேண்டும். அவர்களுடைய சேமிப்புக் கிடங்குகளின் நிலைமை என்ன என்பதைப் போய் கண்டறிய வேண்டும். இன்றைக்கு கேரளாவிலே மத்திய அரசைக் கேட்காமலேயே எப். சி. ஐ. யிலிருந்து நேரடியாகப் போகிறதே, காரணம் அங்கே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சியில்லை.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் மணி அடித்தார்.)

மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்கள் அடிக்கடி மணி அடித்துக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், கடைசியாக ஒன்றை மட்டும் சொல்லி என் உரையை முடித்து விடுகிறேன். இன்றைக்கு நாடு பூராவும் மழை பொய்த்துப் போனதால், பஞ்சம் ஏற்பட்டு வறட்சி கண்டிருக்கிறது. மழை பெய்ய வேண்டுமென்று முஸ்லிம்களும், கிருஸ்தவர்களும், இந்துக்களும் அதிக அளவில் அக்கறை காட்டுகிறார்கள். 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மழை பெய்ய பிரார்த்தனையா என்று சொன்னால், கறுப்புச் சட்டைக்காரர்கள் சொன்னால், மக்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். இன்றைக்கு நாட்டிலே மழை பெய்யாவிட்டால் கூட பரவாயில்லை, இங்கு நடைபெறுகிற ஆட்சி ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஆந்திராவிற்கு, கர்நாடகாவிற்குச் சென்று கூட முயற்சி செய்து பார்க்கிறார்கள். இன்றைக்கு மழை பொய்த்துப் போனவுடனே மதவாதிகளுக்கு ஒரு அக்கறை வந்து யாகம் நடத்துகிறார்கள். அப்படியும் மழை வருகிறதா என்றால், வரவில்லை. எந்த மதவாதியாவது துணிந்து நான் மழையைக் கொண்டு வருகிறேன் அல்லது அது முடியாத காரியம் என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்களா என்றால், அதுதான் இல்லை. மதவாதிகளான மதிப்பிற்குரிய திரு. ஜெயகுருதேவ், சங்கராச்சாரியார் போன்றவர்கள் கூட யாகம் நடத்திப் பார்த்தார்கள்.

திரு. சே. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பகுத்தறிவுக் கொள்கையிலே நம்பிக்கை கொண்டவர். ஆண்டவன் பெயரைச் சொல்லி, யாகத்தை நடத்தி, அதன் மூலம் மதவாதிகள் மழையைக் கொண்டு வர முடியாது என்று இங்கே பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் சொன்னார்கள். ஆனால் அதேசமயத்தில் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் சில மாதங்களுக்கு முன்பு

குன்னக்குடி வைத்தியநாதன் மழைக்காக வேண்டி பூண்டி ஏரியில் பிடில் வாசித்த நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டார்கள். எந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அவ்வாறு அவர்கள் கலந்துகொண்டார்கள் என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : அப்படி ஓர் ஏற்பாட்டைச் செய்தார்கள். அந்தத் துறையின் அமைச்சர் என்ற முறையில் நான் அங்கு செல்லாது இருந்தால், ஏற்பாடு செய்த மக்களுடைய மனதைப் புண்படுத்தும் என்ற உணர்ச்சியில் தான், நான் அந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: ஆக. அவருக்கு அதில் நம்பிக்கை கிடையாது. (சிரிப்பு)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நல்ல விளக்கத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பாணியும் இதுதான். அவர்கள் அங்கு போகாதிருந்திருந்தால், "பார்த்தீர்களா அழைத்தோம், இராகவானந்தம் வரவில்லை, ஆகவே மழை வரவில்லை" என்று சொல்லி பெரிதுபடுத்தியிருப்பார்கள். வீணை வாசித்தால் கூட மழை வரவில்லை. வீணைக்கும் பிடிலுக்கும் சம்பந்தமில்லை. இதை நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், சிலர் பேசும்போது நேற்றைக்கு முஸ்லிம்களுக்கு வேண்டியவர், இன்றைக்கு கிருஸ்த்துவர்களுக்கு வேண்டியவர், நாளைக்கு இந்துக்களுக்கு வேண்டியவர் எங்களுடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்று சொல்கிறார்களே, அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எந்த மதத்திற்கும் சார்பு உடையவர்கள் அல்ல என்பதை அழுத்தந்திருத்தமாக, திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த ஒரு குறிப்பிட்டவர்களுக்கு மட்டும் தொடர்புடையவர்கள் அல்ல எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் மணி அடித்தார்.)

துணைத் தலைவரவர்கள் அனுமதித்தால், வேண்டுமானால் நாளைக்குத் தொடர்கிறேன். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நாளைக்கு அல்ல, பாக்கியை அடுத்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்போது பேசலாம். (பலத்த கரவொலி).

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவரவர்கள் சொல்லிவிட்ட காரணத்தால், இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொண்டு அடுத்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது பேசுகிறபோது மீதியைத் தொடர்கிறேன் என்று சொல்லி அமர்கிறேன். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்து, அவை மீண்டும் நாளை காலை 10 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-07)

5. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders.*

172. Notification issued in G.O. Ms. No. 995, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 25th August 1982 regarding exemption from levy of Sales Tax on the sale of Standard 20 Diesal DL Ambulance Van to Sri Ramakrishna Math under the Tamil Nadu General Sales Tax Act 1959 (Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).

173. Notification issued in G.O. Ms. No. 1112, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 1st October 1982 regarding exemption of tax on free supply of Tooth Powder to rural children supplied by SIDCO under the Nutritious Meal Programme for Children [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959.)]

174. Notification issued in G.O. Ms. No. 951 Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 17th August 1982 regarding exemption from payment of Sales Tax on the sale of goods made by Burma Repatriates Tiruchirappalli and exemption from representation for further period of six months till the completion of shopping centre in Singarathope at Tiruchirappalli under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

175. Notification issued in G.O. Ms. No. 1006, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 28th August 1982 regarding exemption from levy of Sales Tax on the sales of gifted refined Soyabean Oil by Tamil Nadu Co-operative Oil Seeds Growers Federation Limited under the Tamil Nadu General Sales Tax Act 1959. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

176. Notification issued in G.O. Ms. No. 896, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 31st July 1982 regarding cancellation of Commercial Taxes and Religious Endowment Notification No. II-1/CT&RE/1258 of 1974, dated 9th October 1974 [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

177. Notification issued in G.O. Ms. No. 1227, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 5th November 1982 regarding the continuance of Reduction in the rate of Totalisation Tax and Bookmakers Tax for the Madras Races, 1982-83 [Laid on the Table of the House under section 10 (4) of the Tamil Nadu Betting Tax Act, 1935 (Tamil Nadu Act XX of 1935)].

178. Sixth Annual Report of the Anna Engineering Corporation Limited for the year 1980. (English). [Laid on the table of the house under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

179. Sixth Annual Report of the Cholan Engineering Corporatio Limited for the year 1980 (English). [Laid on the table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Centra Act I of 1956).]

B. *Reports, Notifications and Other Papers.*

* 57. Vote on Account for Expenditure in 1983-84. (Tamil an English).

* 58. Notice of Demands for "On account" Grants during tl year 1983-84. (Tamil and English).

---

* Circulated to all M.L.Cs. on 10th March 1983.

இணைப்பு I.

[32 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 2 (2)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

சென்னை மாநகராட்சி பள்ளிகளில் சேருவதற்காக வருகிற கல்வி வயதடைந்த எல்லா மாணவர்களும், தடையின்றி சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். ஜூலை மாதம் 31-ந்தேதி வரை மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்ட பின்பு, மாணவர்களின் சேர்க்கையைக் கணக்கில் கொண்டு, ஆசிரியர்களின் தேவைகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. சில பள்ளிகளில் அதிகப்படியான ஆசிரியர்களின் தேவையும், சில பள்ளிகளில் தேவைக்கு அதிகமான ஆசிரியர்களும் இருப்பார்கள். இவ்வாறு இருக்கும் போது தேவைக்கு அதிகமாக உள்ள பள்ளியிலிருந்து தேவையான ஆசிரியர்கள் மாற்றப்படுவார்கள். அதற்கும் மேல் தேவையான ஆசிரியர்களை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திடமிருந்து பெறப்பட்ட பட்டியலிலிருந்து தேர்ந்து எடுத்து பட்டியல் தயாரித்து பணியிடங்களில் நியமிக்கப்படுவார்கள்.

2. நடப்புப் பள்ளி ஆண்டில், மாணவர்களைப் பள்ளியில் சேர்க்கும் பணிமுடிவுற்றதும் அதிகப்படியாகத் தேவைப்படும் ஆசிரியர் பணியிடங்கள் கணக்கெடுக்கப்பட்டன. மாநகராட்சிக்குட்பட்ட 375 ஆரம்ப, மற்றும் நடு நிலைப் பள்ளிகளில் தற்போது 4325 ஆசிரியர்கள் பணியிடங்கள் உள்ளன. இவற்றில் தற்போது காலியாக உள்ள பணியிடங்கள் 76 மட்டுமே. இப்பணியிடங்களை நிரப்புவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதே சமயத்தில், தேவைப்படும் பள்ளிகளுக்கு மற்ற பள்ளிகளில் அதிகமாக இருக்கும் ஆசிரியர்களை மாற்றியும், ஆசிரியர்—மாணவர் விகிதத்தைத் தக்க முறையில் மாற்றியமைத்தும் மாணவர்களின் படிப்பிற்கு இடையூறு ஏற்படா வண்ணம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே மாணவர்களின் படிப்பிற்கு எவ்விதமான பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை.

[ISSUED 30—8—1983]

COMMISSIONER OF TAMILNADU
ARCHIVES & HISTORICAL RESEARCH
24 SEP 1983
EGMORE MADRAS-8

S.No 1640/55

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

ATURDAY 12th MARCH 1983

Volume CXCV (No. 2)

© GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1983

Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-600 009.

Price Rs. 2.75 Paise]

S.No. 140/ST/1

பொருளடக்கம்

	பக்கங்கள்.
1. வினாக்கள்—விடைகள்	103—115
2. அறிவிப்புகள்—	
(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி	116
(2) பேரவையிலிருந்து செய்தி	116
(3) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவுகள் ..	116—117
3. கவன ஈர்ப்பு—	
(1) 15—1—1983 அன்று உளுந்தூர்பேட்டை தாலுகாவிலுள்ள மாதியம்பட்டு கிராமத்தில் வன்னியர்களுக்கும் உடையார்களுக்கும் மோதல் ஏற்பட்டது குறித்து	117—118
(2) அரசு பள்ளிகளில் ஆறு திங்களுக்கு மேல் பணியாற்றிய ஆசிரியர்களுக்கு விடுமுறை கால ஊதியம் வழங்கப்படாதது குறித்து	118—120
4. அரசின் சட்ட முன்வடிவு—	
தமிழ்நாடு 1983-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (உடனடிச் செலவுக்கான மானிய அனுமதி) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 25/1983) ..	120—121
5. 1983–84 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி. ..	121—159
6. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்	159—161

143166

D

V211,32 N83
N83.195.1-2

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

சனிக்கிழமை, 1983 மார்ச் 12.

மாசி 28, துந்துபி—திருவள்ளுவராண்டு-2014.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 9-30 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (**டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்**) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனத்தைச் சார்ந்த பள்ளிகள்

*** 161 வினா.—திரு. பா. ரா. நாமல் (திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் சார்பில்)**: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனத்தைச் சார்ந்த உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மற்றும் துவக்கப்பள்ளிகள் 1973 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு ஏற்பளிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளனவா ?

(இ) அப்பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களில் ஒரு சாராருக்கு மத்திய அரசு ஊதிய விகிதமும், மற்றொரு சாராருக்கு மாநில அரசு ஊதிய விகிதமும் அமல்படுத்தப்படுகிறதா ?

(உ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) ஆம், கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன.

(இ) ஆம். சில ஆசிரியர்களுக்கு நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவன ஊதிய விகிதத்தின்படி (மத்திய அரசு ஊதிய விகிதம் அல்ல) வழங்கப்படுகிறது.

(உ) மத்திய அரசு உத்திரவின்படி நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிர்வாகத்தினர் 31—12—1973 முடிய நியமனம் செய்தவர்களுக்கு கார்ப்பரேஷன் ஊதிய விகிதத்தில் ஊதியம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படியே நிர்வாகத்தினரும் ஆசிரியர் மற்றும் ஆசிரியர் அல்லாதாரும் ஒப்பந்தமும் செய்துகொண்டுள்ளனர். இவர்களுடைய பணிப்பதிவேட்டிலும் கார்ப்பரேஷன் ஊதிய விகிதம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 1—1—1974 முதல் நியமனம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர் மற்றும் ஆசிரியரல்லாதாருக்கு மாநில அரசு வழங்கும்

ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டுமென மத்திய அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இருப்பினும் 1—1—1974-க்கு முன்பாக நியமனம் செய்து பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்குக் கார்ப்பரேஷன் ஊதிய விகிதம் தான் வழங்கப்பட்டாலும், தமிழக அரசு ஊதிய விகிதம் மட்டுமே மாநில நிதியிலிருந்து வழங்கப்படுகிறது. எனவே கார்ப்பரேஷன் வழங்கும் அதிகப்படியான ஊதியத்தொகை பற்றிய விவரம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கில்லை.

திரு. பா.ரா. தாமஸ்: மத்திய அரசினுடைய கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் ஒரு கார்ப்பரேஷனிலே ஒரே படிப்புத் தகுதியோடு ஒரே பணி ஆற்றும் ஆசிரியர்கள் இரு பிரிவினராகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒரு சாரார் அதிகமாகவும், இன்னொரு சாரார் அதைவிடக் குறைவாகவும் சம்பளம் வாங்கும் நிலைமை இருக்கிறது. நம்முடைய சட்டத்தின்படி இந்தமாதிரி வித்தியாசமான ஊதியம் கொடுக்கக்கூடாது. முன்பே அங்கு பணியாற்றியவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளத்தையே பின்னர் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கொடுக்கலாம். ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி மத்திய அரசுக்கு எழுதி இந்த முரண்பாட்டைக் களைந்தால், equal pay and equal responsibility என்ற முறையிலே ஆசிரியர்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து பணியாற்றி, அதன் மூலம் கல்வியின் தரம் நல்லமுறையிலே உயர வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, அந்த வகையிலே நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: நெய்வேலி நிலக்கரி கார்ப்பரேஷனுடைய சம்பள விகிதத்தைப்பற்றி கேள்வி இதற்கு முன்னே இந்த அவையிலே கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்போதும் நான் அதற்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். சம்பளத்திலே இருக்கும் அந்த வித்தியாசத்தை நீக்க வேண்டும் என்று ஆசிரியர்கள் விரும்பினால், அவர்கள் அதைப்பற்றி அந்தக் கார்ப்பரேஷனிடத்திலே கேட்க வேண்டுமே தவிர, எங்களிடத்திலே அல்ல. அந்த வித்தியாசத்தைப் போக்க எங்களிடத்திலே கேட்டால், மற்றவர்களுக்கு அதிகமாகத் தரக்கூடாது என்ற யோசனையைத்தான் சொல்ல முடியும். அப்படி இல்லாமல், இவர்களுக்கும் அவர்களைப் போல தரவேண்டும் என்று சொல்லி, இந்த மாநிலத்திலே இருக்கும் மற்ற ஆசிரியர்களும் அதைப் பார்த்து அவர்களுக்கும் வேண்டும் என்று கேட்டு அந்த வித்தியாசத்தைப் போக்க வேண்டும் என்று முயற்சிக்கும் இக்கட்டான நிலைமைக்குப் போகத் தேவையில்லை. எங்களைக் கேட்பதற்குப் பதிலாக நெய்வேலி நிலக்கரி நிர்வாகத்தை கொஞ்சம் சாமர்த்தியமாக அணுகிக் கேட்டு வாங்கிக்கொடுங்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு அதிலே

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியிலே அதாவது எப்படி மலைவாழ் பகுதியிலே பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு அல்லது isolated locality என்று இருக்கும் பகுதியிலே இருப்பவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறதோ அதுபோன்று கொடுக்க—மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தாங்கள் இடையூறு செய்யாமல் இருக்கிறோம் என்று சொன்னதை வரவேற்கிறேன்—இரண்டு பேரும் சேர்ந்து கேட்டால் நல்லது. அதற்கு அரசு ஒத்துழைக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்னிடத்திலே விரும்பியது தடையாக இருக்கக்கூடாது என்று. அன்றைக்கும் நான் இதையே சொன்னேன், இன்றைக்கும் நான் இதையே சொல்கிறேன். அதற்கு மேலே ஒரு படி எடுத்து வைத்தால், நாங்கள் மற்றவர்களுக்கு அப்படித் தாராத நிலையிலே, இவர்களுக்குக் கொடுங்கள் என்று சொன்னால், அது நீதிக்குப் புறம்பான ஒன்றாகிவிடும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: பழுத்த பழம் தித்திக்கும், பாழும் காய் எல்லாம் கசக்கும் என்றார்கள். நெய்வேலி நிறுவனத்தில் பழுத்த பழமாக இருக்கும் ஆசிரியர்கள் குறைந்த சம்பளம் வாங்கி அல்லல்படுகிறார்கள். ஆகவே, அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச்சொல்லி வற்புறுத்தி, ஒரே சம்பளம் பெறும் நிலைமை உருவாக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: இந்தப் பிரச்சினை, "மற்றவர்களுக்குத் தந்துவிட்டார்கள், ஆகவே, எங்களுக்கும் தாருங்கள்" என்று கேட்கும் நிலைமையிலே இருக்கிறதே தவிர, பணியின் அடிப்படையிலோ அல்லது வேறு எந்த அடிப்படையிலோ இந்தக் கோரிக்கை இல்லை. அதை நாம் கேட்பதைவிட சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கேட்பது சரி. மற்றவர்களுக்கு எப்படி கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அவர்கள் நிர்வாகத்தோடு போராடி, பேசி, ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டுதான் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த வழி இவர்களுக்கும் தெரிந்த வழிதான். அப்படியே கேட்டு பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: நெய்வேலி நிலக்கரி கார்ப்பரேஷன், அந்தக் கார்ப்பரேஷனிலே பணிபுரியும் ஊழியர்களின் குழந்தைகள் படிப்பதற்கு என்று தனியாக ஒரு பள்ளியை ஏற்படுத்தி, அந்த ஆசிரியர்களுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் கொடுப்பது என்று அவர்களே நிர்ணயித்தார்கள். பிறகு தமிழக அரசின் மானியம் பெறுவதற்காக, இந்த விதிகளின்படி ஆக்கியதற்குப் பிறகு, இந்தச் சம்பள விகிதத்தில் கொடுக்கிறோம் என்று விளம்பரம் கொடுத்து விண்ணப்பங்களைப் பெற்றுக்கொண்டுதான் ஆசிரியர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை வற்புறுத்த இடமில்லை. தமிழ் நாட்டிலே

உயர்ந்த விதத்தில் சம்பளம் கொடுக்கும் பெருமைக்கு உரியவர்கள் என்ற நிலைமையிலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த உயர்ந்த அளவு சம்பள விதத்தை எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கும் வகையில், அதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க நாம் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அவர்களுக்குக் கேட்டு வாங்கித் தரும் அளவுக்கு அரசு ஒத்துழைப்பு தருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: இப்படிப்பட்ட வித்தியாசம் வேறு சில தனியார் பள்ளிகளிலேயே இருக்கின்றது. தங்களுடைய ஆசிரியர்கள் நல்ல முறையிலே பணியாற்ற வேண்டும் என்று கருதி, அவர்கள் அதிகப்படியாகத் தொகையோ அல்லது பரிசுகளோ தரும் நிலைமை இருக்கிறது. நாங்கள் தரும் ஊதியத்திற்கு மேலே யார் எவ்வளவு தந்தாலும், நாங்கள் அதற்குக் குறுக்கே நிற்க விரும்பவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையிலே கூட தமிழக அரசு குறுக்கே நிற்பதைப்போல ஒரு நிலைமை இருந்தது என்ற காரணத்திற்காக இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டார்கள். அப்போதும் நாங்கள் குறுக்கே நிற்கவில்லை என்று சொன்னேன். இன்றைக்கும் நான் சொல்கிறேன். மற்றவர்கள் முயற்சி எடுத்து வாங்கித் தந்தால், அதிலே எங்களுக்கு வருத்தம் இல்லை, மகிழ்ச்சி தான்.

வட ஆற்காடு மாவட்ட அரசு உயர் நிலைப் பள்ளி தமிழாசிரியர்கள்

*** 162 வினா.—திரு. பா. ரா. தாமஸ் (திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் சார்பில்):** மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1978-79-ல் வட ஆற்காடு மாவட்ட அரசு உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழாசிரியர் பதவிக்கான காலியிடங்கள் ஏற்பட்டபொழுது, அனைத்தையும் அரசின் விதிமுறைகளுக்கு மாறாக புதிய நியமனத்திற்கே ஒதுக்கிவிட்டது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதன்மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) மற்றும் (இ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 1978-79-ல் 26 முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர் பணியிடங்கள் காலி ஏற்பட்டன. விதிகளின்படி நிரந்தரமான பணியிடங்களில் 33-1/3 விழுக்காடுகள் நேரடியான நியமன முறையிலும் 66-2/3 விழுக்காடுகள் பதவி உயர்வு முறையிலும் நியமனம் செய்யப்படவேண்டும். 'ஏ' மற்றும் 'பி' பிரிவுகளின் ஒருங்கிணைப்பு குறித்து 1978 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் அரசு ஆணைகள் வெளியிட்டதால் அவ்விரு பிரிவுகளின் ஒருங்கிணைந்த பட்டியல் தயாரித்துத்தான் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படவேண்டும். இதில் கால தாமதம் ஆகும் என்ற காரணத்தால் பள்ளிகளில் பாட போதனை தடைபடாமல் இருக்கும்பொருட்டு தற்காலிகமாக மாவட்ட வேலை வாய்ப்பகத்திலிருந்து பணிவேட்பாளர்கள் பட்டியல் பெற்று அந்தப் பணியிடங்கள் நிரப்பப்பட்டன. ஆனால், 'ஏ' மற்றும் 'பி' பிரிவுகளின் ஒருங்கிணைந்த பட்டியல் தயாரிக்கப் பட்டபின் இந்தக் காலியிடங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு 1979-80-ல் 90 ஆசிரியர்களுக்கு வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் முதல் நிலைத் தமிழாசிரியராக பதவி உயர்வு அளிக்கப்பட்டது.

(முற்பகல் 9-40)

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வாறு மாற்றி அமைத்ததற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் 3-ல் 2 பாகம் பதவி உயர்வுக்காகவும், 3-ல் ஒரு பாகம் புதியவர்களை நியமிக்கவும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப் பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே பள்ளிகளில் பணியாற்றி, தங்களின் கல்வித் தகுதியை உயர்த்திக் கொண்டவர்களுக்கும் 2/3 பாகம் பதவி உயர்வு கொடுக்கப் பட்டுவிட்டதா? 1/3 பாகம் மட்டுமே வேலைவாய்ப்பகத்திலிருந்து பெறப்படு வோரிலிருந்து நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த முறையில்தான் இப்போது நியமனங்கள் செய்யப்படுகின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: எனக்கு இங்கே தரப்பட்டிருக்கும் விவரப்படி, அந்த அடிப்படையில்தான் நியமனங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்று தெரிகிறது. முன்பு ஏற்பட்டுவிட்ட குறையைத்தான் அவர்கள் சரி செய்திருக்கிறார்கள்.

மழையினால் பாதிக்கப்பட்ட கல்வி நிறுவனங்கள்

*** 163 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்:** மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1979 நவம்பரில் பெய்த பெருமழையினால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்ட கல்வி ஸ்தாபனங்கள் எத்தனை?

(இ) ஏற்பட்ட நஷ்டத்தின் மொத்த மதிப்பு எவ்வளவு?

(உ) கல்வி ஸ்தாபனங்களிடமிருந்து இதுபற்றி முறையீடு ஏதும் அரசுக்கு வந்துள்ளதா?

(எ) ஆம் எனில், அதன்மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) ஒரு கல்லூரியும் இருபது பள்ளிகளும் பாதிக்கப்பட்டன.

(இ) தோராயமாக ரூ. 81,000.

(ஈ) கல்லூரியிடமிருந்து முறையீடு ஏதும் இல்லை, பள்ளிகளிடமிருந்து வந்துள்ளன.

(எ) சேதமடைந்த பள்ளிகளுக்கு புயல் வெள்ள நிவாரண நிதியிலிருந்து உதவி அளிக்கப்பட்டு அதன்மூலம் சேதம் சீர்செய்யப்பட்டு விட்டது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் விளவங்கோடு, கல்குளம் தாலுக்காக்களில் உள்ள அரசு தொடக்கப் பள்ளிகள் பல இன்னும் ஓலை வேய்ந்த கட்டிடங்களில்தான் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. மழை மிகுதியாக வருகிறபோது, அத்தகைய பள்ளிகளில் மிகவும் அதிகமான பாதிப்புகள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. எனவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள விளவங்கோடு, கல்குளம் தாலுக்காக்களில் உள்ள அனைத்து அரசு தொடக்கப் பள்ளிகளையும் ஓட்டுக் கட்டிடங்களாக மாற்றுவதற்கு அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : கடந்த நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில், இத்தகைய பணிக்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குத்தான் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் அந்த மாவட்டத்தில்தான் உயர் நிலைப் பள்ளிகள் கூட சரியான கல் கட்டிடங்கள் இல்லாமல் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. பொதுவாக, நிதியாதாரம் இல்லாத காரணத்தால்தான், இந்தப் பிரச்சினை அங்கே அதிகமாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மட்டும்தான் இத்தகைய நிலை என்றில்லை. மற்ற மாவட்டங்களிலும்கூட இத்தகைய பிரச்சினைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இப்போதுள்ள குறைந்தபட்ச தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்றால் கூட, சுமார் 100 கோடி ரூபாய் இந்தப் பணிக்காக மட்டுமே தேவைப்படுகிறது என்று புள்ளிவிவரங்கள் நமக்குப் புலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே இந்த ஆண்டு நம்முடைய நிதிநிலையிலிருந்து மட்டுமே இந்தப் பிரச்சினையை நாம் தீர்த்துவிட முடியாது. எனவேதான் விசேஷமான கடன் வசதி எதையேனும் இந்தப் பணிக்காகவென்று பெற முடியுமா என்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அந்த முயற்சிகூட இதுவரை வெற்றிபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. என்றாலும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக தமிழக அரசு தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்று மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்திடமிருந்து கடன் பெற்று அரசுப் பள்ளிகள் அனைத்தின் கட்டிடங்களையும் புதிய கட்டிடங்களாக மாற்றியமைக்க அரசு மேற்கொண்டுள்ளதாகச் சொல்லப்படும் முயற்சி என்னவாயிற்று ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இது குறித்து நான் எல்.ஐ.சி. நிறுவனத்தின் அதிகாரிகளைச் சந்தித்துப் பேசினேன். ஆனால் மத்திய அரசு, அந்த நிறுவனம் செயல்படுவதற்கு என்ற அடிப்படையில் சிலபல வழிமுறைகளை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் மட்டுமே அந்த நிறுவனம் கடன் அளிக்கலாம் என்ற முறை இருக்கிறது. கல்விக்காக கடன் தர வேண்டும் என்ற நிலை அதில் இல்லாத காரணத்தால், அந்த நிறுவனம் நமக்குக் கடன் உதவி செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில், அது உலக வங்கியானாலும் சரி அல்லது இந்தியாவின் அமெரிக்கத் தூதராகப் பணியாற்றிய திரு. கால்பிரெய்த் அவர்கள் இங்கே வருகை தந்திருந்தபோதும் சரி, நாம் அவர்களைச் சந்தித்த போதெல்லாம், கல்விக்காகப் பணம் செலவழிப்பது என்பது மிகச் சிறந்த மூலதனமாக இருக்கும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி உதவி கோரியிருக்கிறோம். மத்திய அரசின் திட்டம் தீட்டுகிறவர்களும் நிதித் துறையின் பொறுப்பில் இருப்பவர்களும், கல்விக்காகச் செலவிடப்படும் தொகை மிகச் சிறந்த முதலீடாகும் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனவே அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால்தான், நமக்கு ஒரு நன்மை பயக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த விஷயம் . . .

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : இவ்வாறு பெருமழையால் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றபோது, புயல் வெள்ள நிதியிலிருந்து மட்டும்தான் அப்பள்ளிகளுக்கு உதவி செய்யப்படுகிறதா அல்லது வேறு கல்வி நிதியிலிருந்தும் உதவி செய்யப்படுகிறதா ?

பள்ளிக் கட்டிடங்கள் பல பழைய கட்டிடங்களாக இருப்பதால், அவைகளையெல்லாம் புதுப்பிப்பது குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட இருக்கிறதா ? அடுத்து எந்தத் தேதியில் மழை பொழியும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார் ?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினா வானத்தைப் பொறுத்த விஷயமாகவே போய்விட்டது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : புயல் வெள்ள நிவாரண நிதியிலிருந்தும் பாதிக்கப்படும் பள்ளிகளுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் புயல் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படும் பள்ளிகளுக்கு நிதியுதவி செய்யப்படுகிறது. இப்போது இந்தப் பிரச்சினை இந்த அளவுக்கு வளர்ந்துள்ளதற்குக் காரணம் கடந்த 35 ஆண்டுகளாகப் பள்ளிக்கூடங்களைத்

தொடங்குவதற்குக் காட்டப்பட்ட ஆர்வத்தைப் போலவே அவைகளுக்கு நல்ல கட்டிடங்களைக் கட்டித் தர வேண்டும் என்பதில் ஆர்வம் காட்டப்படாததே யாகும். தற்போது இந்தப் பணிக்காக நமக்கு ஏறத்தாழ ரூ. 100 கோடிக்குத் தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு ஏற்பட்ட பிறகு, தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் எந்த ஒரு பள்ளியானாலும் சரி அதற்கு என்று ஒரு கட்டிடமாவது இருந்துதான் ஆக வேண்டும் என்ற முறையில் அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் இன்றைக்குப் பெரும்பாலான பள்ளிகள் ஒரு கட்டிடத்தை யாவது பெற்றிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட முறையில் சிறப்பான திட்டங்களை மேலும் நிறைவேற்றும் சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. எனவே அந்த முறையில் இந்த அரசு சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் இப்போது தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வேலையில்லாத ஆசிரியர்கட்குத் தேர்வு

*164 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ் நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக் குழு. தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் தற்காலிக ஆசிரியர்களுக்காகத் தேர்வு நடத்த, 1979 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 4 ஆம் தேதி பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்தது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், படித்து பட்டம் பெற்று வேலையில் இல்லாத ஆசிரியர்கள் இத்தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதும் உண்மையா

(உ) ஆம் எனில், வேலையில் இல்லாத ஆசிரியர்களுக்கென்று தனியாகத் தேர்வு நடத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளதா?

(எ) ஆம் எனில், எப்பொழுது நடத்தப்படும்?

(ஐ) இல்லையெனில், வேலையில் இல்லாத ஆசிரியர்கள் இத்தேர்வு எழுத அரசு ஒரு ஆணை பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் தற்காலிக ஆசிரியர்களுக்காக தேர்வு எதனையும் நடத்துவதற்கு தமிழ் நாடு அரசுப்பணியாளர் தேர்வாணைக்குழு விளம்பரம் ஏதும் வெளியிட வில்லை. ஆனால், அரசினர் பள்ளிகளில் பள்ளி உதவி ஆசிரியர்கள் பதவியில் 31—3—1977 ஆம் நாளில் தொடர்ச்சியாகவோ இடைவெளியுடனோ, ஓராண்டு காலம் தற்காலிகமாகப் பணிபுரிந்தோரின் பணியை வரன்முறைப் படுத்தும் பொருட்டு சிறப்புத்தேர்வு ஒன்றினை நடத்துவதற்குத் தகுதிபெற்றவர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்களைப் பெறும் வகையில் 1979 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் தேர்வாணைக்குழு செய்தித்தாளில் விளம்பரம் வெளியிட்டது.

(இ) இச்சிறப்புத் தேர்வு ஏற்கனவே அரசு பள்ளிகளில் பள்ளி உதவி ஆசிரியர்களாக தற்காலிகமாக பணி புரிந்தவர்கட்காக மட்டுமே நடத்தப் பெற்றதால் இத்தேர்வுக்கு வேலையில்லாதோர் அனுமதிக்கப்படவில்லை.

(உ) முதல் (ஐ) வரை: தமிழ் நாடு கல்வி சார்நிலைப் பணி தனி விதிகளின்படி நிரந்தர ஆசிரியர் பணியிடங்களில் 50 விழுக்காடுகள் நேரடியான முறையில் வெளிச்சந்தையிலிருந்து தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக் குழு வாயிலாக நியமனம் செய்யப்படவேண்டும். இதில் வேலையில்லாத ஆசிரியர்கள் தேர்வாணைக்குழு விளம்பரம் செய்யும்போது விண்ணப்பம் செய்யலாம். இந்த நேரடித் தேர்வு நடத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: 1977 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் தமிழ் நாடு தேர்வாணைக் குழுவால் நடத்தப்பட்ட தேர்வுக்கு பள்ளிகளில் தற்காலிகமாக வேலை பார்த்த ஆசிரியர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? அத்தேர்வில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: இத்தகைய சிறப்புத் தேர்வு ஏற்கெனவே ஏ மற்றும் பி பிரிவு அரசுப் பள்ளிகளில் தற்காலிகமாக பள்ளி உதவி ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றியவர்களுக்காக நடத்தப்பட்டது. அதாவது அத்தகைய 1,200 ஆசிரியர்களின் பணியை வரன்முறைப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அவர்களுக்காக மட்டுமே அந்தத் தேர்வு நடத்தப்பட்டது. அதனால் சில பேருக்குக் கிடைக்காமல் இருந்திருக்கலாம். அதுபற்றிய விவரம் என்னிடம் இல்லை.

மருத்துவச் செலவைத் திரும்பப்பெறும் சலுகை

*165 வினா.—திரு. பா. ரா. தாமஸ் (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 'பி' பிரிவு அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியரல்லாத ஊழியர்கட்கு வழங்கப்பட்டுள்ள மருத்துவச் செலவை திரும்பப்பெறும் சலுகையை உதவி பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியரல்லாத ஊழியர்கட்கும் நீட்டிக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், உரிய ஆணை எப்போது பிறப்பிக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) மற்றும் (இ) இதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்துவருகிறது.

தமிழ்ப்படிப்பு இல்லாத தலைமையாசிரியர்கள்

* 166 வினா.—திரு. பா. ரா. தாமஸ் (திரு. கூ. மீனாட்சிசுந்தரம் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இரண்டாவது மொழியாக தமிழ் தெரியாதவர்களை, தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமனம் செய்யக்கூடாது என அரசு ஆணை உள்ளது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள சில மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழ்மொழி தெரியாதவர்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றுவது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(உ) ஆம் எனில், அதன்மீது அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) தமிழ் நாடு கல்வி விதி 15-அ-வின்படி அரசுத்துறையைச் சாராத பள்ளிகளில் புதியதாக நியமனம் பெறும் உயர்நிலைப்பள்ளித் தலைமையாசிரியர், பள்ளியின் போதனா மொழியைப் பட்டப் படிப்பில் மொழிப்பாடமாகப் பயின்றிருக்க வேண்டும் என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே பணி புரிபவர்களுக்கு இவ்விதி பொருந்தாது. அரசு உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியராவதற்கு முன்பாகவே பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தமிழில் சிறப்பு மொழித் தேர்வில் தேர்ச்சியடைந்திருக்க வேண்டும்.

(இ) மற்றும் (உ) விதிவிலக்கு பெற்றுள்ள சிலர் பணியாற்றுகின்றனர். ஒரு அரசு உதவிபெறும் பள்ளியிலுள்ள தலைமை ஆசிரியர் தமிழில் போதிய தேர்ச்சிபெறாததால், அவரை நீக்கிவிட்டு வேறு தமிழ்படித்த ஒருவரை நியமிக்கும்படி கல்வித்துறை அறிவுறுத்தியும் நிர்வாகம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இது சிறுபான்மையினர் பள்ளியானதால் அரசு கட்டாய நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்க இயலவில்லை.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: இப்போது தமிழக அரசு தமிழுக்கு முதலிடம் தந்து வருகிற நேரத்தில், தலைமை ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் தமிழ் மொழி அறிந்தவர்களாக இருப்பது பெரும் துணைபுரிவதாக இருக்கும்.

ஏற்கெனவே தலைமையாசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் மொழித் தேர்வில் தேர்ச்சி பெறாமல் இருந்தால், அவர்கள் தமிழ் மொழித் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும் என்று அரசு வலியுறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அதைத்தான் சொல்லுகிறோம். தமிழ் மொழி தெரியாதவர்களைப் போடமாட்டோம் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறோம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: திருச்சி மாவட்டத்தில் தமிழ் மொழி பற்றிய மொழிப் பரிட்சையை எழுத மறுக்கிற தலைமை ஆசிரியர் உள்ள பள்ளியின் பெயர் என்ன? அவருக்குள்ள சிக்கல் என்ன? அந்தத் தலைமை ஆசிரியர், 45 வயதுக்கு மேற்பட்டவராக இருந்தால், அவருக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க அரசு முன்வருமா?

(முற்பகல் 9-50)

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: திருச்சிராப்பள்ளி பொன்னையா மேல்நிலைப் பள்ளியில் தலைமையாசிரியராகப் பணியாற்றும் பி. எம். செரியன் தமிழில் போதிய தேர்ச்சி பெறாமல் இருந்து வருகிறார். அவருடைய வயது பற்றிய விவரம் இங்கே இல்லை. வேண்டுமானால் தனியாகப் பரிசீலிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: ஒருவேளை தமிழில் தனிப்பட்ட தேர்வு எழுதி பயிற்சி பெறாவிட்டாலும், பொதுவான முறையிலே தமிழில் சிறந்த புலவர் பட்டம் பெற்றவராக இருக்கலாம். அத்தகைய நிலையில் இருந்தால், குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் திட்டமிட்டு கட்டாயம் தேற வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கலாம் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அவர் தமிழில் பேசுகிறார், எல்லாம் செய்கிறார் என்பதை என்னை வந்து பார்த்தபோது தெரிந்துகொண்டேன். 'லாங்குவேஜ் டெஸ்ட்' என்பது அப்படியொரு கடினமான டெஸ்டாகத் தெரியவில்லை. ஆசிரியர் பணியில் இருப்பவர்களுக்கு டெஸ்ட் என்பது கடினமாக இருக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். 'டெஸ்ட் பாஸ்' பண்ணுவதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று மற்றவர்கள் கேட்பது போல ஆசிரியர் பணியில் இருக்கிறவர்கள் கேட்பது சரியல்ல. டெஸ்டை வைப்பது, அதைத் திருத்துவது போன்ற பணி அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டு அதுவே ஒரு தொழிலாக இருப்பதால், டெஸ்டைக் கண்டு அச்சப்படுவதோ தேர்வு திடீரென்று வந்துவிட்டது என்று சொல்லுவதற்கோ முகாந்திரம் இல்லை. 'டெஸ்ட்' என்று வரும்போது அவர்கள் தைரியமாக எழுதி பாஸ் செய்கிற அளவிற்கு முன்னுதாரணமாக இருக்க வேண்டும்.

Housing Board Flats in Cuddalore Municipal Limits.

*167 Q.—THIRU K. RAMAMOORTHY (on behalf of THIRU A. R. DAMODARAN) Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state:

(a) whether the Housing Board has constructed Flats in Gundusalai, Cuddalore Municipal Limits;

(b) whether it is a fact that the Cuddalore Municipal Authorities have refused; (i) to provide water supply; (ii) to attend to maintenance of roads, etc., because of non-sanction of lay-out plan;

(c) whether the Housing Board built these Flats, without obtaining the approval of lay-out plan from the Town Planning Authorities; and

(d) whether there is any proposal to utilise the vacant land, acquired by the Housing Board in this area, for construction of more Flats under the Middle Income Group and Low Income Group Schemes?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) ஆம்.

(b) (i) இக்குடியிருப்புகளுக்கு போதுமான தண்ணீர் தரும்படி கடலூர் நகராட்சியைக் கேட்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது வீட்டு வசதி வாரியம் இக்குடியிருப்புகளின் அருகாமையில் இருக்கும் கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து விநியோகம் செய்து வருகிறது.

(இ) மனைப் பிரிவுகளுக்கான வரைப்படம் நகர் வரமைப்பு அலுவலர்களால் ஒப்புதல் அளிக்கப்படாததால் இக்குடியிருப்பைச் சேர்ந்த சாலைகளை நகராட்சி பராமரிக்கவில்லை.

(உ) அரசு அலுவலர்களுக்கு விரைவில் வீடுகள் கட்டி அவர்கள் உபயோகத்திற்கு கொடுக்க வேண்டும் என்றும், மேலும் நகராட்சிகளின் ஒப்புதல் கிடைக்கும் என்று கருதி மனைப் பிரிவுக்கான வரைப்படம் நகர் வரமைப்பு அலுவலர்களால் ஒப்புதல் அளிப்பதற்கு முன்னால் குடியிருப்புகள் கட்டும் வேலைகள் தொடங்கப்பட்டன.

(எ) இல்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்தக் குடியிருப்புகளில் எத்தனை வாடகைக்கு விடப்பட்டிருக்கின்றன? எத்தனை குடியிருப்புகளில் மக்கள் குடியேறியிருக்கிறார்கள்? வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கும் நகராட்சி மன்றத்திற்கும் கோவார்டினேஷன் (Co-ordination) இல்லாமல் போனதற்கு என்ன காரணம்? அதைக் களைய அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்ட கேள்விகளுக்கு என்னிடத்திலே தகவல் இல்லை. கோவார்டினேஷனை ஏற்படுத்த எல்லா முயற்சிகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : வீட்டு வசதி வாரியம் என்பது நாடு தழுவிய அமைப்பு. அதற்குக் கட்டுப்படாமல் இருக்கும் நகராட்சியை வற்புறுத்தி நிறைவேற்ற என்ன வழிவகை இருக்கிறது? குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்காக குடியிருப்பு கட்டுவதற்காக நிலத்தைக் கையகப்படுத்துகிறோம். அங்கே உடனடியாக வீடுகள் கட்டவில்லையென்ற நிலை வரும்போது, ஆசிரியர்கள் சங்கங்களும், பொதுமக்கள் சங்கங்களும் அங்கே வீடு கட்ட முன்வருமானால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை ஒதுக்கித் தர அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : நகராட்சி கட்டுப்படவில்லை என்ற பிரச்சினை எழவில்லை. இரண்டாவது கேள்வியைப் பொறுத்தவரையில், தனிக் கேள்வியாகப் போட்டால், பதில் சொல்ல முடியும்.

சிலுப்பனூருக்கு குடிநீர்

*168 வினா.—திரு. பா. ரா. தாமஸ் (திரு. செ. முத்துசாமி சார்பில்) : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், செந்துறை ஒன்றியம் சிலுப்பனூருக்கு தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் குடிநீர் வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அத்திட்டம் தற்போது எந்நிலையில் உள்ளது?

(உ) அது எப்போது நிறைவேற்றப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) இல்லை.

(இ) மற்றும் (உ) இக்கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்புகள்.

(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஆளுநர் அவர்கள் தமிழ் நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (உடனடிச் செலவுக்கான மானிய அனுமதி) சட்ட முன்வடிவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு தனது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(2) பேரவையிலிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, அரசியலமைப்பு சட்டப்படி பணச் சட்ட முன்வடிவு என பேரவைத் தலைவரால் தீர்மானிக்கப்பட்டு இம்மேலவையின் பரிந்துரைக்காக பேரவைத் தலைவரால் கையொப்பமிடப்பட்டு தமிழ்நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (உடனடிச் செலவுக்கான மானிய அனுமதி) சட்ட முன்வடிவினை (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 25/1983) மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன்.

(3) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவுகள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இன்று நடைபெற்ற அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் கீழ்க்கண்ட நிகழ்ச்சி விபரம் முடிவு செய்யப்பட்டது :—

மார்ச் 14	—	1983-84 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது விவாதம்.
மார்ச் 15	—	நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான விவாதத்திற்குப் பதிலுரை.
மார்ச் 16 முதல் 25 வரை	—	கூட்டம் இல்லை.
மார்ச் 26	—	காலை 11-00 மணிக்கு அரசு அலுவல்.
மார்ச் 27	—	ஞாயிறு — விடுமுறை.
மார்ச் 28	—	அரசு அலுவல்.
மார்ச் 29	—	தனி உறுப்பினர் அலுவல்.
மார்ச் 30	—	முன்னுரை : 1. அரசின் சட்ட முன்வடிவு. 2. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்ட முன்வடிவு.

மார்ச் 31	—	கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்ட முன்வடிவு.
ஏப்ரல் 1	—	தூய வெள்ளிக்கிழமை — விடுமுறை.
ஏப்ரல் 2	—	கூட்டம் இல்லை.
ஏப்ரல் 3	—	ஞாயிறு — விடுமுறை.
ஏப்ரல் 4 & 5	—	கல்வி.
ஏப்ரல் 6	—	சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும்.
ஏப்ரல் 7	—	மருத்துவமும், மக்கள் நல்வாழ்வும்.
ஏப்ரல் 8	—	உணவு மற்றும் நுகர் பொருள் வழங்கல்.
ஏப்ரல் 9	—	தொழிலாளர் நலன்.
ஏப்ரல் 10	—	ஞாயிறு — விடுமுறை.
ஏப்ரல் 11	—	தொழில்கள்.
ஏப்ரல் 12	—	பழங்குடியினர், ஆதி திராவிடர் நலன், பிற்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்.
ஏப்ரல் 13	—	கூட்டம் இல்லை.
ஏப்ரல் 14		தமிழ் வருடப் பிறப்பு — விடுமுறை.
ஏப்ரல் 15	—	கூட்டம் இல்லை.
ஏப்ரல் 16	—	அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்.

மேலவை வழக்கம்போல் காலை 9-30 மணி முதல் 12-30 மணி வரை கூடும்.

3. கவன ஈர்ப்பு.

(1) 15—1—1983 அன்று உளுந்தூர்பேட்டை தாலுக்காவிலுள்ள மாழியம்பட்டு கிராமத்தில் வன்னியர்களுக்கும் உடையார்களுக்கும் மோதல் ஏற்பட்டது குறித்து.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன் :

"15—1—1983 ஆம் தேதி உளுந்தூர்பேட்டை தாலுக்காவிலுள்ள மாழியம்பட்டு கிராமத்தில் வன்னியர்களுக்கும் உடையார்களுக்கும் பலத்த மோதல் ஏற்பட்டதில் எட்டு பேர் காயமடைந்தது குறித்தும், சுமார் 32 பேர் கைது செய்யப்பட்டது குறித்தும்."

[1983 மார்ச் 12

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது (மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சார்பில்): தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, பார்வையாளர் ஆறுமுகம் என்பவருடைய தலையீட்டால்தான் இந்த சாதிக் கலவரம் ஏற்பட்டிருப்பதாக இந்த விவர அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. அந்தப் பார்வையாளர் இன்னும் அந்தப் பகுதியில்தான் இருக்கிறாரா? இதுபோன்ற தலையீடு இல்லாமல் இருக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: தலைவர் அவர்களே, கூடுமான வரையில் பார்வையாளர்களாக இருக்கின்றவர்கள், சத்துணவு மையங்களில் அரசு விரும்புகிறபடி தரமான உணவு வழங்கப்படுகிறதா என்பதைக் கவனத்திலே கொண்டு பார்க்க வேண்டும். பொருள்கள் வழங்குவதில், செலவழிப்பதில் முறைகேடுகள் இருக்கின்றனவா, குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை முறையாக இருக்கின்றதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் நிர்வாகத்தில் தலையிடக் கூடாது என்பது பொது விதி. ஒரு சில கிராமங்களில் வேறு விதமாக அமைந்துவிடுகின்றன. அப்படிப்பட்டவர்கள் பொறுப்பிலே இல்லாமல் இருப்பதுதான் நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்: அவரை மாற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: நடவடிக்கை எடுக்க ஆணையாளர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்.

(2) அரசு பள்ளிகளில் ஆறு திங்களுக்கு மேல் பணியாற்றிய ஆசிரியர்களுக்கு விடுமுறை கால ஊதியம் வழங்கப்படாதது குறித்து.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்:—

"அரசு உயர்நிலை/மேல்நிலை/நடுநிலை, தொடக்கப் பள்ளிகளில் ஆறு திங்களுக்கு மேல் பணியாற்றிய ஆசிரியர்களுக்கு விடுமுறை கால ஊதியம் வழங்கப்படாதது குறித்தும், அதனால் அவர்கள் அடைந்துள்ள இழப்பு குறித்தும்."

@. 161-163 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1983 மார்ச் 12]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக நாம் அரசுப் பள்ளிகளில் கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகளைச் சுட்டிக்காட்டி தனியார் பள்ளிகளிலும் சலுகைகள் வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். ஆனால் இப்போது தனியார் பள்ளிகளில் அனுமதித்து வரும் சலுகையை அரசுப் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டதை மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அரசுத் துறையிலே பணியாற்றக் கூடிய ஆசிரியர்கள் சார்பில் அவருக்கு என்னுடைய வாழ்த்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் அந்தச் சலுகையை ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்ட 1—8—1980 முதல் முன்தேதியிட்டு அரசுத் துறை ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கிட அரசு முன்வருமா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: ஆறு மாதங்களுக்குக் குறையாமல் தனியார் பள்ளிகளில் இருப்பவர்கள் பணியாற்றியிருந்தால், கோடை விடுமுறைக்கான முழு ஊதியத்தையும் பெறலாம் என்று இருக்கிறது. அதை தனியார் பள்ளிகளில் வழங்கி வருகிறார்கள். அரசுத் துறைக்கு வரும்போது முழுக் கல்வியாண்டில் பணியாற்றியவர்களுக்குத்தான் கோடை விடுமுறை ஊதியம் பெறலாம் என்று இருக்கிறது. இந்த முரண்பாட்டைக் களைந்து தனியார் பள்ளிகளில் வழங்குவதைப் போன்று வழங்க ஆணையை வெளியிட மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா? அறிக்கையின் கடைசியில் "ஆய்வில் இருக்கிறது" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முடிவு எடுக்கும்போது 1980 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வழங்க முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தனியார் பள்ளிகளில் ஆறு மாதத்திற்குக் குறையாமல் பணி செய்த தற்காலிக ஆசிரியர்களுக்குக் கோடை விடுமுறை ஊதியம் முழுவதுமாக அளிக்கப்படுகிறது. அதைப்போலவே ஆறு மாதங்களுக்குக் குறையாத அளவிற்கு பணிபுரிந்த அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு எப்படித் தருவது என்பது பற்றி ஆராயப்படும். இதிலுள்ள அடிப்படை வித்தியாசம் என்னவென்றால் தனியார் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களை

@ 163-164 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

நேரிடையாக நியமித்துக்கொள்ளலாம். அரசுப் பள்ளிகளில் நியமிக்கப்படுபவர்கள் தேர்வாணைக் குழுவின் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற விதி இருப்பதால், இந்த வித்தியாசம் வருகிறது. இந்தப் பிரச்சினை இப்போது ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதால், பரிசீலித்துத் தக்க முடிவு எடுக்கப்படும்.

(முற்பகல் 10-00)

4. அரசின் சட்ட முன்வடிவு.

தமிழ் நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (உடனடிச் செலவுக்கான மானிய அனுமதி) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 25/1983).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1983 ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்க (உடனடிச் செலவுக்கான மானிய அனுமதி) சட்ட முன்வடிவு. (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 25/1983) @ பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1983 ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்க (உடனடிச் செலவுக்கான மானிய அனுமதி) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 25/1983) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. பரிந்துரை ஏதுமில்லை

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1983 ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்க (உடனடிச் செலவுக்கான மானிய அனுமதி) சட்ட

@ 164-166 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 25/1983) திருப்பி அனுப்பப்படவேண்டும்."
என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1983 ஆம் ஆண்டு, நிதி ஒதுக்க (உடனடிச் செலவுக்கான மானிய அனுமதி) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 25/1983) திருப்பி அனுப்பப்படவேண்டும்."

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

5. 1983-84 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

*** திரு. க. இராமமூர்த்தி:** மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டினுடைய நிதிநிலை அறிக்கை மீது சில கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பினைப் பெற்றமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக இந்த ஆண்டினுடைய நிதிநிலை அறிக்கை மற்ற ஆண்டுகளைவிட மெத்தவும் ஆவலோடும், அக்கறையோடும், கவனத்தோடும், கவலையோடும், தமிழக மக்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கோடிட்டுக்காட்டியிருப்பதுபோல், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்பட்ட பின்பு முதன் முறையாக ஒரு பெரும் பிரச்சினை ஏற்பட்டு அதை நாட்டுமக்கள் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வறட்சி என்று நாம் வேதனைப்பட்டாலும், இன்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட மழை பொய்த்ததாலே ஏற்பட்ட இயற்கை விளைவுகளை, வறட்சி நிலைமைகளை நாம் கடந்த காலத்திலே தாண்டியிருக்கிறோம். ஆனால் இந்த ஆண்டு வறட்சி எந்த அளவுக்குக் கடுமையாக இருக்கும் என்று, அரசாங்கமே சில காலம் காத்திருந்து காத்திருந்து, அதற்குப் பின்பு வறட்சி நிலை மிகக் கடுமையாக வந்துவிட்ட நிலைமையிலே தமிழக மக்கள் வறட்சியிலே வறண்டு போயிருப்பதைக் காண்கிறோம். அதுபோலவே குடிநீர்ப் பிரச்சினை. அந்தப் பிரச்சினை வறட்சியை ஒட்டிய பிரச்சினையாக எழுந்திருந்தாலும், இதுவரையில் தமிழகத்திலே 10 ஆண்டுக் காலம் தொடர்ந்து முறையாக மழை இல்லாத நேரத்திலேகூட, மூன்று ஆண்டுக் காலம் மழையே இல்லாமல் வறட்சி நிலை அறிவிக்கப்பட்டபோதும்கூட தமிழக மக்கள், ஒரு

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1983 மார்ச் 12

நகரத்தில் அல்லது கிராமத்தில் குடிதண்ணீருக்காகப் பானையைத் தூக்கிக் கொண்டு, தெருத் தெருவாகப் போய் அலைகின்ற நிலை ஏற்பட்டது கிடையாது. ஆகவே வறட்சி என்பது தமிழகத்திற்குப் புதியதல்ல. ஆனால் குடிதண்ணீருக்காக, ஆலாய்ப் பறக்கின்ற இந்த நிலைமை தமிழகத்திற்குப் புதியதுதான். திட்டமிட்டு முறையாகச் செயல்படாததால் ஏற்பட்ட கோளாறுகள்தான் இவைகள். பிரச்சினைகளைச் சந்திப்பதிலே போதிய கவனம் செலுத்தாததன் காரணமாக அல்லது இருக்கின்ற வரையிலே நாம் சரி செய்ய முடியும் என்று இருந்துவிட்டு கடைசியில் இயற்கைக் கோளாறிலைக் காட்டி கை விரித்திருக்கிறார்கள். அதனால் ஏற்பட்ட நிலைதான் இது. மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அவருடைய அறிக்கையில் அதற்கு வழிசெய்வார் என்று எதிர்பார்த்தோம். மாறாக அவர்கள் வேதனையைத்தான் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். அதுவும் அவைகளைக் களைவதற்கு வழிமுறை காணுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வைப்பதிலே அவர் தவறியிருக்கிறார் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்து, மின் பற்றாக்குறை. அதுவும் மழையின்மையால் வந்த வறட்சியைப் பொறுத்ததுதான். மழை பெய்யாததால் மின் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து அனல் மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. நிலக்கரி வந்தபோது, அனல் மின்சார நிலையத்தினுடைய மெஷினரி முறையாக இயங்காததால், மின் பற்றாக்குறை. மழை இல்லாத போது, நிலக்கரிப் பற்றாக்குறை வருகின்றபோது, மின்சாரப் பற்றாக்குறைக்கு அதை ஒரு காரணமாக அரசு வைக்கிறது. இன்றைக்கு மட்டும் இது புதியது அல்ல. பல ஆண்டுகளிலே நாம் இதைச் சந்தித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஆக அன்றைக்கு சந்தித்த பிரச்சினையிலே நாம் எந்த அளவுக்கு இன்று நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம்? நிலக்கரி இல்லை என்று இன்றைக்குச் சொல்வது வேறு. நிலக்கரி இல்லாமல் இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்து ஒரு ஆறு மாத காலத்திற்கு ஸ்டாக் Buil up செய்து வைத்திருக்கவேண்டாமா? எந்தத் தனிப்பட்ட வியாபாரியாக இருந்தாலும் அல்லது தொழில் நடத்துபவர்களாக இருந்தாலும், ஸ்டாக் இல்லாமல் நடத்துவதில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய அளவுக்கு கையிருப்பு வைத்திருப்பார்கள். அதுபோல் வேண்டிய அளவுக்குக் கையிருப்பு வேண்டாமா? நிலக்கரியை நம்பித்தான் அனல் மின்சார நிலையம் இயங்குகிறது என்று சொல்லும்போது, அதற்கான கையிருப்பை வைக்காமல் இருந்தது. மெத்தனம் என்பது மட்டுமல்ல, பொறுப்பற்ற போக்கும்கூட. நம் பிளானிங்கிலே Planning ஏற்பட்டிருக்கின்ற கோளாறு. அதனுடைய விளைவாக இன்றைக்கு முதன் முறையாக ஒரு

1983 மார்ச் 12] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

பக்கம் தண்ணீர் பிரச்சினை பிரச்சினையோடு குடிதண்ணீருக்கும் பிரச்சினை. ஒரு பக்கம் வறட்சியாலே ஏற்படுகின்ற கடுமையான நிலைமைகள், இன்னொரு பக்கம் மின் பற்றாக் குறைவாலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற வேலை இழப்புகள், அதனாலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற பொருளாதார நஷ்டம், அதனாலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஆலைகளும் தொழில்கூடங்களும் மூடிகிடத்தல், அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு வேலையின்றி அவர்கள் வேலையற்றவர்களாக இருக்கும் நிலை, அவர்கள் வேலை யற்று உட்கார்ந்திருக்கின்ற நிலை, இப்படி பல பிரச்சினைகளை நாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்வதைவிட்டு இயற்கை பொய்த்ததாலே இந்த நிலைமைகள் ஏற்பட்டன என்பது விவரமில்லாத சாதாரண மனிதனுக்குத் தருகின்ற விளக்கமாக இருக்க முடியும், ஆனால் ஆட்சி செய்பவர்கள் தருகின்ற பதிலாக இருக்க முடியாது. நாம் இதையெல்லாம் எதிர்பார்க்கத்தான் இங்கே ஆட்சியில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். அரசுப் பொறுப்பிலே இருக்கும்போது இதுபோன்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவே நீங்கள் இங்கே இருக்கிறீர்கள். நல்ல நிலைமைகள் இருந்தால், நாம் எதற்கு இங்கே இருக்கப்போகிறோம்? அதிகாரிகள் அனைத்தையும் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், ஒரு கம்பியூட்டர் வைத்தால் அது கூட ஆட்சி நடத்தும். அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு விஞ்ஞானம் வளர்ந்திருக்கிறது. அதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். எதிர்பார்க்காத ஒரு சூழ்நிலை வருகின்றபோது, அந்தப் பிரச்சினைகளைச் சந்தித்து எப்படி மக்களைக் காப்போம் என்பதற்குத்தான் அரசு இருக்கிறது. சென்ற முறை, சென்ற ஆண்டு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய நிதி நிலை அறிக்கையைத் தந்தபோது, வள்ளுவருடைய குறளைக் குறிப்பிட்டார்கள்.

"வாரி பெருக்கி வளம்படுத்தி உற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை"

என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குப் பொருள் விளங்காமல் போய்விடக்கூடாது என்பதற்காக அவரே அந்தக் குறளையும் விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது ஆட்சி புரிகின்றவர்களுக்கு வழங்கிய அறிவுரையாகும். வழிகாட்டும் பொருள் ஈட்டும் வழிவகைகளைப் பெருகச்செய்து, அவற்றால் வளங்களை உருவாக்கி, நாட்டில் ஏற்படும் இடையூறுகளை ஆராய்ந்து அறிந்து அவற்றை நீக்கும் வல்லமை பெற்றவனே அரசு வினையினை நிறைவேற்றுபவன் ஆகும் என்பதுதான் நூலாசிரியர் தந்த விளக்கம், அறநெறி, கருத்து. இந்தக் குறைகளை மட்டும் எடுத்துச்சொல்பவன் அரசன் அல்ல. எடுத்துச்சொல்பவர்கள் மட்டும் தான் அரசு செய்ய முடியும் என்று சொல்லவில்லை. அந்தக் குறைகளை ஆராய்ந்து நீக்கும் வல்லமை கொண்டிருக்கிற. . .

[1983 மார்ச் 12

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டால் கூட வள்ளுவர் கொடுப்பார்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நான் ஆரம்பத்திற்கே வரவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இன்னும் முன்னுரையிலேயே இருக்கிறார்கள். பரவாயில்லை. உறுப்பினர் அவர்களுக்கு அதிர்ஷ்டம் இருக்கிறது போல் இருக்கிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: ஆகவே அரசு அதனை ஆற்ற வேண்டும் என்பதையும் ஆளும் தகுதியாருக்கு என்பதையும் வள்ளுவர் அன்றே குறித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதை அறியாதவர்கள் ஆட்சியில் இருக்கிறார்களா

(முற்பகல் 10-10)

என்றால் இல்லை. அறிந்தவர்கள்தான் ஆட்சியில் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் இங்கே இல்லை. அவர்களே ஒத்துக்கொள்வார்கள். பட்டவர்கள்தான் ஆட்சியில் இருக்க வேண்டுமென்பதால், இந்த ஆட்சி இருக்க வேண்டுமா என்பதை அவர்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும் It is more a joke.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அதுதான், உறுப்பினர் கேட்டாலும் வள்ளுவர் கொடுப்பார் என்று சொன்னேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, அதனால் வள்ளுவனைப் பயன்படுத்த எவ்வளவு எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். வளம் இருக்கும்போது வள்ளுவனைப் பயன்படுத்துகிறோம். வளம் குறையும்போது இந்தச் சங்கடங்களை எதிர்நோக்குகிறோம். இன்றைக்குள்ள நிலைமையின் கடுமையை மறந்துவிடக் கூடாது. இன்றைக்குள்ள சங்கடங்களை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. பொழுது விடிந்தால் பார்க்க வேண்டும். சென்னை நகரில் அன்றாடம் பார்க்கிறேன். சாதாரண குடும்பங்கள், நடுத்தரக் குடும்பங்கள் தண்ணீருக்காக அலைகின்றன. நான்கு வயது, ஐந்து வயது குழந்தைகள், பள்ளிக்குச் செல்லும் பெண் குழந்தைகள் ஒரு குடத்தை எடுத்துக்கொண்டு, தாயும் ஒரு குடம் எடுத்துக்கொண்டு, தண்ணீருக்காக நாள் முழுக்க நடையாய் நடக்கும் நிலை இருக்கிறது. இயற்கை பொய்த்ததால் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒத்துக்கொள்கிறேன். We should have anticipated this situation. எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். அரிசி வாங்க அல்லது வறட்சி பற்றி மத்திய அரசுக்கு அறிவிக்க டிசம்பர் 31 வரை காத்துக் கொண்டிருந்தேன் என்று சொல்லுவதை என்னாலே வாதத்திற்கு ஒத்துக்கொள்ள முடிகிறது. அதில் நியாயம் இருக்கிறதோ, இல்லையோ, அப்படி எதிர்பார்க்க ஒரு சூழ்நிலை இருந்தது. இதில் அப்படியில்லை. மழை பொய்த்திருந்தாலும் இந்த நிலைமையைச் சமாளிக்க தயாராக

1983 மார்ச் 12] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

இருந்திருக்க வேண்டும். இதன் விளைவாக ஏற்படும் சுகாதாரப் பிரச்சினைகளைப்பற்றி அரசு கவனம் கொள்ளவில்லை. குடிநீர்ப் பற்றாக்குறை காரணமாக வியாதிகள் அதிகரித்திருக்கின்றன. அது யாரை அதிகமாகப் பாதிக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஏழைகளை, அன்றாடம் உழைப்பவர்களை, நடுத்தர வர்க்கத்தினரைத்தான் சுகாதாரக் கேடுகளால் ஏற்படும் வியாதிகள் பாதித்திருக்கின்றன. இதையெல்லாம் மனத்திலே கொண்டு, கருத்திலே கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில், எப்படி பற்றாக்குறையைப் போக்க முடியும் என்று பல்வேறு தலைப்புகளில் பார்த்தவுடன், ஒன்றுதான் தோன்றியது. நிதிநிலை அறிக்கை, நிதித் துறை, நிதி அமைச்சரவர்கள், அமைச்சரவை ஆகியோர் கலந்தாலோசித்து, அந்த அடிப்படையிலே தயாரிக்கப்பட்டது என்பதைவிட this is an auditor's budget. ஆடிட்டரிடம் சில பிரச்சினைகளை சொல்லி, அதற்கேற்ப லாபம் தரும் பட்ஜெட்டாக 'வின்டோ டிரஸ்ஸிங்' (Window Wressing) பண்ண முடியும்; என்ன குறையிருந்தாலும் இது நல்ல தொழில் என்று வெளியே காட்ட முடியும்—அது அவர்களுக்குள்ள திறமை—அந்த முறையில் தயாரித்த ஒரு பட்ஜெட்டாக இது அமைந்திருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தின் பொருளாதாரக் கண்ணாடியாக, பொருளாதாரத்தின் பிரதிபலிப்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, அரசின் நிர்வாக இயந்திரம்பற்றி நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் மிக அழுத்தமாக, தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அதிகமாக அதில் பேச விரும்பவில்லை. ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிரச்சினைக்குரிய இலாக்காக்களிலே அரசு எப்படி நடந்து கொள்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மதுவிலக்கைப் பொறுத்த வரையில், அது இருக்கிறதா, ஒத்தி வைத்திருக்கிறார்களா என்ற விவாதத்திற்குள் போகவில்லை. அது முடிந்துவிட்டது. அதை அடுத்து மதுவிலக்குத் துறைக்கு அதிகாரிகளைப் போடுகிறார்கள். ரிடையர் ஆகக்கூடியவர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்துப் போடுகிறார்கள். அதற்கு ஏன் அவ்வளவு முக்கியத்துவம் என்று தெரியவில்லை. அவர்கள்தான் அரசுக்குத் தெரிகிறது. அப்படிப்பட்ட அவர்களையே திருப்பித் திருப்பிப் போடுகிறார்கள். அவர்களோ, போட்டால் பதவி ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்கள், பதவி ஏற்றுக்கொண்டாலும் முழு அளவிற்கு, பதவிக்காலம் முடியும் வரையில் இருப்பதில்லை. ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காகப் போய்விடுகிறார்கள். இது நல்லதா என்பது தெரியவில்லை. அந்தத் துறை பொன் முட்டையிடும் வாத்தாக இருக்கிறது You are not above criticism in the Prohibition Department

லஞ்சம்—ஊழல்—அவை இருக்கிறதா இல்லையா, உண்மையா என்ற நிலைமைக்கு வரவில்லை, ஆனால் மிகக் கடுமையான விமர்சனம் நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே இந்த அரசின்மீது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் துறையின்மீது நிர்வாகம் செய்வதிலே மிகுந்த அக்கறையும், எச்சரிக்கையும் இருக்கவேண்டும். ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் துறையை நிர்வாகம் என்ன காரணத்தாலோ அந்தத் துறை ரிடையர் ஆகும் அதிகாரிகளுக்கு இடமளிக்கிறது It has become an asylum. அவர்கள்தான் துணிந்து செய்வார்கள். அந்தத் தைரியம் அவர்களுக்கு மட்டுமே கிடைக்கும். அதனால்தான் இப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற ஊழலைப் போக்க இந்த அரசிடத்திலே எதுவுமே கிடையாது என்று கருதுகிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: தலைவரவர்களே, ரிடையர் ஆகிற அதிகாரிகள்தான் துணிந்து செய்வார்கள் என்று சொல்லி, அதிகாரிகளை இரண்டு தரப்பினராகப் பிரிக்கிறார்கள். சீனியர் அதிகாரிகள் பெரிய பொறுப்புக்களை மேற்கொள்ளுகிறார்கள். எல்லோரும் திறமைசாலிகள்தான் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கூறியதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ரொம்பத் திறமைசாலிகளைப் போட்டால், பரவாயில்லை. திறமைசாலிகள் சிலர் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. உயர்ந்த நிலையில் உள்ள அதிகாரிகளைப் போட்டபோது, அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதற்குப் பிறகு ஜூனியர்களைப் போட்டார்கள். அவர்களும் ரிடையர் ஆகும் நிலையில் இருந்தார்கள். மற்றபடி அதில் அதிகமாக ஒன்றுமில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் இவற்றையும் தமது கருத்தாகச் சேர்த்து இணைத்துக்கொண்டால், எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷம்.

அடுத்தபடியாக, வறட்சியைப்பற்றி மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தின் விவசாயிகள் இரண்டு பருவ மழையால் ஏமாற்றப்பட்டு, அவதிக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, செலவு செய்து, அந்தச் செலவு நிலத்தில் வீணாகிப் போவதைக் கண்ணால் பார்த்து, ரத்தக் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆயிரம் வேலைகள் செய்யலாம், நிவாரணப் பணிகள் செய்யலாம், பாதை வசதிகள் செய்யலாம். புதிய பள்ளிக் கூடங்களைக் கட்டலாம், தூர் வாரலாம். கழிப்பறைகள் கட்டலாம். வேறு வேலைகள் செய்யலாம். அது வேறு. இப்படி வறட்சி ஏற்படுவதற்கு முன்பே பாதிக்கப் பட்டிருக்கும் தமிழக விவசாயி மற்றவர்களுக்கெல்லாம் — வறட்சி ஏற்பட்ட பிறகு

[illegible]

தான் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு வறட்சிக்கு முன்னதாக அவர்கள் செலவிட்ட தொகை வீணாகிறது. மழை பொய்த்ததன் காரணமாக, இயற்கை ஏமாற்றியதால், கையிலே இருந்த பணத்தை நிலத்திலே போட்டு விட்டு, அந்தப் பணம் பயிராகி சுருண்டு சுருண்டு குருகிப் போவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகள், உங்களுடைய வார்த்தைகளிலே சொல்வதானால், பெரும் நிலச்சுவாந்தார்கள் அல்ல, பெரும் விவசாயிகள் அல்ல, உங்களுடைய அரவணைப்புக்கு உரியவர்கள் என்று கொண்டாடும் சிறிய விவசாயிகள்தான். அவர்களுக்குச் செய்த நன்மைகள் என்ன? அவர்களுக்கான திட்டங்கள் என்ன? அது உங்களுடைய கண்ணில் படவில்லை என்று பொருளா? அவர்கள் உங்களுடைய அரவணைப்பிற்குத் தகுதியற்றவர்கள் என்று பொருளா? அவர்களைக் கவனிக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டிலிருந்து இந்த அரசு மீள முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, வீட்டு வசதிபற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வீட்டு வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில், என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது வேறு. அதைத் தாண்டி, இன்றைக்கு வளர்ந்து வருகிற, பெருகி வருகிற ஜனத்தொகைக்கு ஏற்ப திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறோமா? போதிய அளவிற்கு புதிதாக வீடுகளை அமைக்க திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோமா? What is the ratio? சென்னையிலே, மதுரையிலே, கோவையிலே கட்டியிருக்கிறோம் என்று எண்ணிக்கை போட்டு, 100, 50 என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. பெருகி வருகிற ஜனத்தொகையை மனதிலே

(முற்பகல் 10-20)

கொண்டு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும். அது இல்லையென்றால் சங்கடம் தான். அந்த அளவிலே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோமா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை. அந்த நிலைமை எங்கே கொண்டு போய்விடும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். பெருமளவுக்கு வீட்டுவசதி இல்லாத காரணத்தால், சிறு சிறு இடங்களில், சிறு சிறு வீடுகளில் ஒன்றுக்கும் அதிகமான குடும்பங்கள் குடியிருக்கின்றன. இதனால் சுகாதாரக் கேடுகள் ஏற்படுகின்றன. மற்றும் பெரிய பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. நான் குடியிருக்கின்ற லாயட்ஸ் காலனியை சுற்றிப் பார்க்கிறேன். சுற்றிலும் இருக்கிற காலி இடங்களையெல்லாம் 'பப்ளிக் லேவெட்டரீஸ்' (Public Lavatories) ஆக பயன்படுத்துகிறார்கள். சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் வாழ்பவர்களுக்கு வேறு இடம் இல்லை. அவ்வளவு நெருக்கடி. சின்ன சின்ன இடங்களில், சின்ன சின்ன வீடுகளில் இரண்டு, மூன்று குடும்பங்கள் குடியிருக்கின்றன. அங்கு இருக்கிற கழிப்பிட வசதி போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே லாயட்ஸ் காலனியின்

நான்கு பக்கங்களிலும் காலியாக இருக்கின்ற இடங்களை 'பப்ளிக் லேவட்டரீஸ்' ஆக பயன்படுத்துகின்ற நிலைமையை நாம் காண முடிகிறது. இவற்றையெல்லாம் மனதிலே கொண்டு வீட்டுவசதி வாரியம் இனிமேலாவது செயல்பட வேண்டும். எத்தனை வீடுகள் கட்டுகிறார்கள் என்பதல்ல. நிர்வாகம் பண்ணுவது மட்டுமல்ல அவர்களுடைய பணி. இந்த கண்ணோட்டத்தோடும் அவசியம் வீட்டுவசதி வாரியம் செயல்பட்டாக வேண்டும். இத்தகைய கண்ணோட்டத்தோடு பிரச்சினையை அணுக அவர்கள் தவறியிருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அதற்கு ஏதாவது வழிவகை இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்பதை நான் வேதனையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடிசை மாற்று வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், நான் இந்த ஆட்சி மீது ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குடிசை மாற்று வாரியத்தை குடிசை மாற்று வாரியமாக நடத்தவில்லை. என்ன நோக்கத்திற்காக இந்த ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டு (Sum Clearance Board) ஏற்படுத்தப் பட்டதோ அந்த நோக்கம் மாற்றப்பட்டு விட்டது, அல்லது மறுக்கப்பட்டு விட்டது, அல்லது மறக்கடிக்கப்பட்டு விட்டது என்பதை நான் கூறுகிறேன் சென்னையிலே இருக்கின்ற குடிசைப் பகுதிகளைக் களைவதற்கு, சுகாதார வசதியின்றி, குடிதண்ணீர் வசதியின்றி, மனிதர்களைப்போல் அல்லாமல் மிருகங்களைப் போல் வாழ்கின்ற ஏழையெளியவர்களுக்கு, முடியாதவர்களுக்கு, இயலாதவர்களுக்கு மாற்று வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக, அந்த நோக்கத்திற்காக குடிசை மாற்று வாரியம் திரு. ராஜாஜி அவர்கள் காலத்தில் துவக்கப்பட்டு, இன்றைக்கும் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நிலைமை என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதற்கென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்ற வாடகையை நான் நினைவு கூர்கின்றேன். ஆனால் எப்படிப்பட்டவர்கள் அங்கு குடியேறினார்கள் என்றால் வசதி, வாய்ப்புடையவர்கள் குடியேறினார்கள். ஆகவே அவர்களிடத்திலிருந்து வாடகையை வசூல் செய்கிறோம் என்று சொல்கின்ற வாதத்தையும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் இது அதனுடைய குறிக்கோள் அல்ல. வசதியுடையவர்கள், வாய்ப்புடையவர்கள் இப்படிப்பட்ட குடியிருப்புகளில் குடியேறுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அப்படிப்பட்டவர்களை உடனடியாக வெளியேற்றுகின்ற ஒரு துணிச்சல் இந்த அரசுக்கு இருக்க வேண்டும். வசதியுடையவர்கள் இந்தக் குடியிருப்புகளில் குடியேறிவிட்டார்கள். ஆகவே அவர்களிடத்திலிருந்து வாடகை வசூலிக்கிறோம் என்று சொல்வது இதனுடைய நோக்கத்தை எய்துவதாகவும் ஆகாது, குடிசைகளில் இருப்பவர்கள் நிரந்தரமாக அங்கேயே இருக்க வேண்டும் என்பது நியாயமாகவும் ஆகி விடாது. குடிசை மாற்று வாரியத்தை ஏற்படுத்தி, நல்ல வீடுகளை உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்துகின்ற

திட்டம் வந்ததே நகரில் இருக்கின்ற குடிசைப் பகுதிகள் குறையும் என்று எதிர்பார்த்துத்தான். அங்கே வசிக்கின்றவர்களை சுகாதார வசதியுடன் வாழ்கின்றவர்களாக நாம் ஆக்கினால், குடிசைப் பகுதிகளை ஒழித்துவிட முடியும். அந்த வகையில், அந்த எண்ண ஓட்டத்தின் அடிப்படையில் சென்னை நகரத்தையே ஓரளவுக்கு சுகாதாரப்படுத்த முடியும், அழகுபடுத்த முடியும் என்கிற நோக்கத்தில்தான் இந்த வாரியம் அமைக்கப்பட்டது. அந்த நோக்கத்திற்கு மாறாக இன்றைக்கு குடிசை மாற்று வாரியம் அமைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, சென்னை நகரிலே குடிசைப் பகுதிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது What is the purpose of the Slum Board? இந்த நோக்கமே தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: குடிசை மாற்று வாரிய குடியிருப்புகளில் அதிக வருவாயுள்ளவர்கள் குடியிருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார். இப்படிப்பட்டவர்களைக் கண்டுபிடித்து வெளியேற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் அவ்வப்போது எடுக்கப் படுகின்றன. அப்படி நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, 'பப்ளிக் லைஃபில்' ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் எங்களுக்கு ஒத்துழைப்பு தரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். அவர்களை வெளியேற்றி, அவர்களுடைய சாமான்களையெல்லாம் வெளியேற்றினால், அதை உடனே புகைப்படம் எடுத்து 'இதோ பார்த்தீர்களா, நடுத்தெருவிலே நிற்க வைத்து விட்டார்கள்' என்று பிரச்சாரம் செய்பவர்களும் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். அந்தப் பட்டியலிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தியை நான் சேர்க்க மாட்டேன். நான் சொல்வதெல்லாம் நாங்கள் இதுகுறித்து உரிய நடவடிக்கையை எடுக்கும்போது, எங்களுக்கு ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும். இரண்டாவதாக, குடிசைகள் அதிகமாகிக் கொண்டே வருகின்றன என்பதும் உண்மை. இது எப்படி என்று சொன்னால், வெளியூர்களிலே இருப்பவர்கள் நகரை நோக்கி வேலை வேண்டி வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களாலே இன்றையதினம் குடிசைகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிக் கொண்டே வருகின்றது. ஒருசில இடங்களில் யாருக்காக நாம் குடிசை மாற்று வாரியத்தால் நல்ல கட்டடங்களைக் கட்டியிருக்கிறோமோ, அவர்களைப் போகுமாறு நாம் சொல்லும்போது, அவர்கள் போகாமல் முன்பு இருந்த குடிசைகளில் இருந்து கொண்டு வேறு ஆட்களை அங்கு வைத்து அவர்களிடமிருந்து இவர்களே வாடகையை வாங்கிக் கொள்வது அல்லது வாரியத்தால் கட்டிக் கொடுக்கப் பட்ட நல்ல வீடுகளில் இவர்கள் இருந்துகொண்டு பழைய குடிசைகளைப் பிரிக்க விடாமல் வேறு ஆட்களை அங்கு வாடகைக்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பது போன்ற தவறான செயல்களையெல்லாம் எப்படிப் போக்குவது என்பது குறித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

நான் சொல்வது இதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் அரசுக்கு ஆதரவு தர வேண்டும் என்பதுதான்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை உணர்ந்திருப்பது குறித்து எனக்கு ரொம்ப மகிழ்ச்சி. நிச்சயமாக என்னுடைய தரப்பிலேயிருந்து இதற்கான ஆதரவைத் தருவோம். இப்படிப்பட்ட குறைகளையெல்லாம் களைவதற்குத் தான் அரசு இருக்கிறது. அப்படி குறைகளைக் களைய முற்படும்போது, அரசுக்குச் சங்கடங்கள் வரத்தான் செய்யும். இதிலே குறுக்கிடுபவர்களுடைய அல்லது தவறு செய்பவர்களுடைய செயல்கள் எல்லாம் நியாயம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இது பற்றியெல்லாம் அரசு முன்கூட்டியே எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும் அமைச்சர் பதவி என்பது வெறும் மாலை போட்டுக்கொள்ள மட்டுமல்ல. மிக நல்ல காரியங்களைச் செய்யும்போது ஏற்படுகின்ற கல்லடிகளையும், பேச்சுக்களையும் தாங்குகின்ற வலிமையும், வல்லமையும் ஆட்சியிலுள்ளவர்களுக்கு இருந்தாக வேண்டும். அதைத் தவிர்க்க முற்படக் கூடாது. அதை அவர்கள் விரும்பி ஏற்றாக வேண்டும். உதாரணத்திற்கு இன்றைக்கு மதுவிலக்கையே எடுத்துக் கொள்வோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கே அது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல என்று தெரிகிறது. ஆனால் என்ன செய்வது, தவிர்க்க முடியாத காரணத்தால் குடிக்கட்டும் என்று விட்டு விட்டார்கள். அதுபோல் தான் இந்தப் பிரச்சினையும். தவறான காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்பது தெரிந்தும், கொஞ்சம் வாடகை கொடுக்கிறார்கள், ஆகவே போகட்டும் என்று விட்டு விடுவது என்பது நல்லதல்ல. எனக்கு ஏற்படுகிற மகிழ்ச்சி எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை உணர்ந்திருக்கிறார்கள், நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்கள் என்பது குறித்துதான்.

அடுத்து, தன்னிறைவுத் திட்டம் ஒன்றை நமக்குத் தெளிவாக்கியிருக்கிறது. இதனால் ஒரு விழிப்புணர்வு வந்திருப்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இது மகிழ்ச்சி, தரத்தக்க மாறுபாடு. எல்லாக் கிராமங்களிலும் தங்களுடைய தேவைகள் கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கை. பூரணமாகும் என்று நினைக்கின்ற ஒரு விழிப்புணர்வு, ஒரு வேகம் ஏற்பட்டிருப்பதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதைத் தாண்டி, அதனுடைய பலன்கள் என்ன என்கின்ற நிலைமைக்கு வருகின்றபோது, தன்னிறைவுத் திட்டங்களே இன்றைக்கு ஊழல்களின் மொத்த உறைவிடங்களாக மாறியிருக்கின்றன என்கிற குற்றச்சாட்டைச் சுமத்த ஆசைப்படுகிறேன். இதுகுறித்து பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு குழுவை வைத்து தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே செலவிடப்பட்டிருக்கின்ற பணம்

எத்தனை கோடிக்கணக்கில் என்பதையும் எத்தனை கோடிக் கணக்கான எந்த, எந்தத் தரத்திலே இருக்கின்றன என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். மதிப்பீடுள்ள வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதையும் எந்தெந்த வேலைகள் முழுமை பெற்றிருக்கின்றன என்பதையும் எந்தெந்த வேலைகள் இவ்வளவு ரோடுகள் அல்லது பாதைகள் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வார்களானால், போட்டிருக்கிறார்கள் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இவ்வளவு கட்டடங்கள் கட்டியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அந்த அளவுக்குக் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். குற்றம் சொல்ல நான் முன்வரவில்லை. அதேபோல இத்தனை தண்ணீர் டாங்குகள் கட்டியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், கட்டியிருக்கிறார்கள், அதிலே ஒன்றும் எனக்குக் குறைபாடு இல்லை. எண்ணிக்கை அளவைப் பொறுத்தவரை, அந்தத் துறை நிச்சயமாக அதைச் செய்யும். ஆனால், தரத்தின் அளவிலே வரும்போது முழுமையாக இல்லை.

(முற்பகல் 10-30)

I know, you cannot be held responsible, it is the Contractors who should be once again held responsible.

ஆனால் அந்தக் கான்ட்ராக்டர்களை கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பு உள்ளாட்சித் துறையினுடையது. அந்த உள்ளாட்சித் துறை இன்றையதினம் புரையோடிப் போயிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு பல கோடி ரூபாய் பெருமானம் உள்ள திட்டங்கள் Social Scheme மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் அந்தத் திட்டங்கள் பாழாக்கப்பட்டு, பொதுமக்களின் பணத்தைப் பாழ்படுத்தும் திட்டங்களாக மாறிவிட்டன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, சாலைப் போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரையில், எந்த அளவுக்கு நாம் வளர்ந்திருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு காலத்திலே நல்ல பெருமை இருந்தது. இங்கே இருக்கும் சாலைகளைப் போல நல்ல சாலைகள் வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும் கிடையாது என்ற பெருமை இந்தியாவிலேயே நமக்கு மட்டும் இருந்த பெருமை. ஆனால் இன்றைக்கு அந்த நிலைமை இல்லை. இன்றையதினம் மற்ற மாநிலங்களிலே இருக்கும் சாலைகளோடு நம்முடைய சாலைகளை ஒப்பிட முடியாத அளவுக்கு மிகவும் குண்டும், குழிகளும் நிறைந்த சாலைகளாக, மிகவும் நெருங்கிய பாலங்களும், இடிந்த பாலங்களும் உடைய சாலைகளாக, நாள்தோறும் இந்த நெடுஞ்சாலைகளிலே விபத்துக்கள் நடக்காத சாலைகளே இல்லை என்ற அளவுக்குத் தான் இந்தச் சாலைகள் இருக்கின்றன. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் இப்போது பல்வேறு குழுக்களிலே பணியாற்றுகிறார்கள்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1983 மார்ச் 12

அப்படி பணியாற்றும் காரணத்தினால், நம்முடைய மாநிலத்தை விட்டு பல்வேறு மாநிலங்களுக்குப் போகும்போது, அங்கே இருக்கும் நிலைமைகளைப் பற்றிக் கருத்து பரிமாறும்போது, கட்சி அடிப்படையிலே கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்வதில்லை என்ற காரணத்திற்காக, அங்கே இருக்கும் சாலைகளைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, ஆகா எப்படி மிகவும் அழகாக சாலைகளை வைத்திருக்கிறார்கள், எப்படி இந்தச் சாலைகளின் அருகே என்குரோச்மென்ட் (encroachment) இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள முடிகிறது, எவ்வளவு அழகாக இந்தச் சாலைகளை பராமரிக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் அந்த உறுப்பினர்களே பேசுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் நம்முடைய நெடுஞ்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில், தாம்பரத்தைத் தாண்ட வேண்டும் என்று சொன்னால், மந்திரியால் தவிர வேறு யாராலும் அரை மணி நேரத்திற்குள் தாண்ட முடியாது. அதற்குப் பின் மதுராந்தகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அந்தப் பகுதியிலே ஆக்சிடென்ட் (accident) இல்லாமல் கார் போனால் அது மிகவும் ஆச்சரியப்படத்தக்க ஒரு விஷயம். அதற்குப் பிறகு திண்டிவனத்தைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டாம். அங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்தால், ஒரு மணி அல்லது இரண்டு மணி நேரம் மற்ற எந்தக் கார்களும், வண்டிகளும் கண்ணிலே படாமல் போய்விடும். மற்ற நாட்களை எடுத்துக்கொண்டால், குறைந்தது 100 லாரிகளாவது ரோட்டிலே நின்றுகொண்டிருக்கும். அநேகமாக இந்த நிலைமைகள்தான் தமிழ்நாடு பூராவும் இருக்கின்றன. சாலைகளைப் பராமரிக்கவோ, விஸ்தரிக்கவோ வேண்டிய அசியம் ஏற்பட்டால், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து தேவையான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அந்தப் பகுதியிலே லாரிகள் நிற்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கான தனி இடங்களை ஒதுக்கீடு செய்தாக வேண்டும். ஹரியானா, பஞ்சாப் போன்ற இடங்களைப் பார்த்தால், அங்கெல்லாம் இந்த நிலைமைகள்தான் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம், பல இடங்களிலே 100 அல்லது 50 லாரிகள் ஒரே நேரத்திலே நிற்கும் அளவுக்கு பெரிய பெரிய மைதானங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வசதி இங்கே கிடையாது. அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த லாரிகள் நிற்கும் இடங்களிலே என்ன இருக்கிறது என்று சொன்னால், ரோட்டின் ஓரங்களிலேயே சாப்பாட்டுக் கடைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். புரோட்டா போன்றவைகள் விற்கும் கடைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னாலே என்ன இருக்கிறது என்று பார்த்தால், பட்டை சாராயக் கடைகள் இருக்கின்றன. அங்கே போய் அதைச் சாப்பிட்டு வந்து மறுபடியும் லாரியை ஓட்டுகிறார்கள். இந்த நிலைமைகள் இப்படியே இருந்தால், எப்படி ஒவ்வொரு நாளும் பஸ், லாரி ஆக்சிடெண்ட்கள் accident- ஏற்படாமலிருக்கும்? இதனால் இந்த நாட்டிலே எத்தனை லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது

1983 மார்ச் 12] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

எத்தனை மக்களின் உயிர் போகிறது? இந்த நிலைமையிலேதான் சாலைகள் இன்றையதினம் இருக்கின்றன. இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தன்னுடைய கவனத்தை அந்தப் பகுதிக்குச் செலுத்த தவறிவிட்டது என்பதை நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும்.

இன்னொன்று, தமிழுக்காக இந்த அரசு எந்த அளவுக்குப் பாடுபடுகிறது, தமிழை வளர்க்க வேண்டும் என்று துணைநிற்கிறது என்பதிலே எனக்கு மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. இந்த விஷயத்திலே இந்த அரசினுடைய ஆர்வத்தை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதிலே இருக்கும் சில குறைகளைக் களைய நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இங்கே இந்த அவையிலே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி நான் பேசினேன். அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதற்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி. அப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் "அந்தத் துறையிலே பொறுப்பேற்றுள்ளவர்கள் என்னுடைய நண்பர்கள் என்றாலும்கூட, அந்தக் குறைகள் உண்மை என்று தெரிந்தபோது, நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்கவில்லை" என்று சொன்னார்கள். தமிழ் பண்பாட்டுக் கழகம்பற்றிக் குறை சொன்னபோது, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். மேலும் இந்த பட்ஜெட்டிலே இப்போது புதிய அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது. கிராமக் களஞ்சியம் என்னும் நூல் தொகுப்பது பற்றியும், வெளிநாட்டிலே இருக்கும் தமிழ்ச் சங்கங்களுக்கு எல்லாம் தீஞ்சுவைப் பாடல்களும், இதர நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் பதிவு செய்யப்பட்ட கேசட்களையும் தந்து உதவி தமிழ் நாட்டின் சிறப்புகள் உலகெங்கும் அறிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வெளிநாடுகளிலே இருக்கும் தமிழர்கள் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். ஆனால் நம் நாட்டிலேயே இருக்கும் தமிழர்களின் நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும். ஹரியானாவில் சண்டிகார் போன்ற நகரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே ஏறக்குறைய 18 ஆயிரம் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் அந்த நகரத்தைக் கட்டியவர்கள். அங்கே இருக்கும் பாதைகளையெல்லாம் தங்களின் முதுகு ஒடியப் பாடுபட்டு போட்டவர்கள். இன்றைக்கு அந்த நகரம் இந்தியாவில் சரியான முறையில் திட்டமிடப்பட்டு அமைக்கப்பட்ட நகரங்களில் தலைசிறந்த நகரமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட நகரங்களை உருவாக்கிய தமிழர்கள் இன்றையதினம் அங்கேயே கூலிகளாக அன்றாடம் பணிபுரிந்து, வியர்வை சிந்தி உழைப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஐந்து வருடம், ஆறு வருடம் அல்லது ஏழு வருட காலமாக அங்கேயே இருந்ததால், பின்னர் நிரந்தரமாக அங்கேயே தங்கிவிட்டார்கள். அவர்களிலே விவரம் தெரிந்த தமிழர்கள் எல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து, அவர்களுக்கென்று தனியாகப் பள்ளி அமைக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றும், அது சம்பந்தமாக மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களை அணுகியதாகவும் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களையும் அவர்கள் பார்த்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1983 மார்ச் 12

மேலும், பலரிடமும் இதுபற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இந்த அரசிடமிருந்து இதுவரையில் எந்தவிதமான உதவியும் கிடைக்கவில்லை என்று பார்க்கும்போது, மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. கடல் கடந்து இருக்கும் தமிழர்களுக்குச் செய்யும் உதவி ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். ஆனால் இங்கே இந்தியாவிலேயே இருக்கும் தமிழர்களுக்கு இந்த மாநில அரசிலேயிருந்து உதவி செய்யுங்கள். நாம் கோடிக்கணக்கில் ரூபாய்களை தமிழர்களுக்கு உதவுவதற்காக ஒதுக்கும் போது, இப்படி உதவி கேட்கும் தமிழர்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? டெல்லி தலைநகரத்திலே இப்போது தமிழ்ச் சங்கம் இருக்கிறது. அந்தத் தமிழ்ச் சங்கம் பல்வேறு நிலைகளிலே பெருமைக்குரியதாக இருக்கிறது. இன்றையதினம் அது கல்விக் கூடங்களை நடத்துகிறது. டெல்லியிலே இருக்கும் அனைத்துத் தமிழர்களுடைய குழந்தைகளும் அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களிலே படிக்கும் அளவுக்கு சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. எல்லோரும் தங்களுடைய பிள்ளைகளை அங்கே மிகவும் பெருமையோடு படிக்க வைக்கிறார்கள். அந்தக் கல்விக் கூடத்திற்கு மத்திய அரசு உதவி செய்திருக்கிறது. நம்முடைய மாநில அரசினுடைய உதவி வேண்டும் என்று அவர்கள் திரும்பத் திரும்பக் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய மாநில அரசு உதவி செய்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. தமிழ் வளர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் படைத்தவர்கள் என்றெல்லாம் இதுவரையிலும் பேசிய வார்த்தைகள் எல்லாம் வீணாயிற்றே என்ற ஏக்கம்தான் எனக்கு வருகிறது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஒரு மாநில அரசு அதைச் செய்வதைவிட, மாநிலங்கள் விட்டு மற்ற மாநிலங்களிலே வாழும் இந்திய நாட்டைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு அவர்கள் மற்ற மாநிலங்களிலே வாழ வேண்டும் என்று ஒரு நல்ல தத்துவத்தை உருவாக்கும் மத்திய அரசே அதற்காக அந்த மக்களுக்கு நேரடியாக உதவி செய்யுமானால், அவர்கள் சொல்லும் தேசியக் கொள்கைக்கு, அந்தக் கொள்கை பரவலாக்கப்பட அது மிகவும் உதவியாக இருக்கும். இந்தக் கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் வற்புறுத்தினால், நிச்சயமாக வெற்றி பெறுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தேசியக் கொள்கை எப்படி எல்லாம் இருக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்கள் சொல்வது பற்றி எனக்கு மகிழ்ச்சி. அதனாலேதான் சொன்னேன், அங்கே இருக்கும் அரசு, மைய அரசு, அவர்களுக்கு எவ்வளவு நிதி உதவி செய்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து, அதற்குப் பிறகு இங்கு செய்திருப்பதை எண்ணிப்

1983 மார்ச் 12]

பாருங்கள் என்று சொன்னேன். பரவாயில்லை, எப்படி இருந்தாலும், தேசியத்திற்கான புதிய விளக்கம் ஒன்று கிடைத்தது, இதுதான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அதிகாரபூர்வமான சிந்தனையோ என்று வியக்கின்றேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: டெல்லி தமிழ்ச் சங்கம், பம்பாய் தமிழ்ச் சங்கம், பங்களூர் தமிழ்ச் சங்கம், கோலார் தமிழ்ச் சங்கம் போன்ற தமிழ்ச் சங்கங்களுக்கெல்லாம் பல உதவிகளை முன்பும் இப்போதும் செய்து வருகிறார்கள். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்கள் குறிப்பிடுவது, மைய அரசு இதிலே ஒரு நல்ல அணுகுமுறையைக் கையாண்டால், மேலும் உதவி பெருகுமே என்பதுதான்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: இந்த கான்ட்ரோவர்சிக்கு (Controversy) வர வேண்டாம் என்று நினைத்தேன். இதை நீங்களே கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள், மகிழ்ச்சி. தேசியத்திற்கு மாண்புமிகு கொறடா அவர்கள் ஒரு புதிய விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் மைய அரசு உதவி செய்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். உதவி செய்திருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல. அந்த ரேஷியோவை (Ratio) எடுத்துப் பாருங்கள் என்றும் சொன்னேன்.

(முற்பகல் 10-40)

எந்த அளவுக்கு மத்திய அரசு இந்த விஷயத்தில் உதவி செய்திருக்கிறது, தமிழக அரசு எந்த அளவுக்கு உதவி செய்திருக்கிறது என்று நீங்களே பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சனார்த்தனம் அவர்கள் உலகத் தமிழர்களுக்காக வாதாடுகிறவர். அவரே அதைப் பார்த்தால், எவ்வளவு வேதனைப்படுவார் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியும். எனவே இது குறித்து நமக்குள்ளே சர்ச்சைகள் தேவையில்லை. நாம் அங்குள்ள தமிழர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்றுதான் நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். அவர்களுக்கு உதவி செய்ய தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரும்பொருள் காட்சியகம் ஒன்றை அமைக்கும் வகையில் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "பண்டைய தமிழர்கள் பயன்படுத்திய அரிய கலைப் பொருள்கள், நாணயங்கள், பாத்திரங்கள் முதலியவை சேகரிக்கப்பட்டு, காட்சிக்கு வைக்கப்படும்" என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில், ஏற்கெனவே வாங்கிய பொருள்கள் எங்கே போயிற்று என்று கேட்க விரும்புகிறேன். பண்பாட்டுக் கழகம் என்று ஒன்றை அமைத்தார்கள். அதற்குத் திரு. தெண்முகம் அவர்களைத் தலைமைப் பொறுப்பில் போட்டுச் செயல்படச் செய்தார்கள்.

அப்போது பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவிடப்பட்டு, பல அரிய பொருள்கள் எல்லாம் வாங்கப்பட்டதாகக் கணக்குக் காட்டப்பட்டதே, அந்தப் பொருள்கள் எல்லாம் இன்று என்னவாயிற்று என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த பண்பாட்டு மையத்திற்கு எந்த அதிகாரிகளை அரசு நியமித்ததோ அவர்கள் அந்தப் பொருள்களை ஒப்படைக்கவில்லை. அந்தப் பொருள்களெல்லாம் அரும்பொருள் காட்சியகத்தில் இப்போது இருக்கின்றனவா? எனவேதான், இத்தகைய அமைப்புகள்பற்றிய அறிவிப்புகள் வரும்போது, நடுவில் வருவோர் போவோர் தங்களுடைய சுயதேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்காக மட்டுமே அமைக்கப்படுகிறதோ என்ற சந்தேகம் உருவாகிறது. எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல் என்னவென்றால், பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையத்திற்கு என்று வாங்கப்பட்ட பொருள்கள் எல்லாம் இன்னும் அரசாங்கத்தால் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை அல்லது, அவர்களால் ஒப்படைக்கப்படவே இல்லை என்பதாகும். பண்பாட்டு மையத்தின் பொறுப்பாளர்களிடமிருந்து அரசாங்கம் திரும்பப் பெறவில்லை என்பதுதான் இன்றையதினம் இருக்கிற நிலை. அரசாங்கத்தின் கைவசத்தில் அந்தப் பொருள்கள் இன்னும் அவர்களாலே ஒப்படைக்கப்படவில்லை. இத்தகைய நிலைமை நல்லதல்ல என்பதை மட்டும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இம்மாதிரியான செய்கைகள் மூலம், தமிழுக்காக நீங்கள் செலவு செய்கிற நிதியைக் குறித்தே ஒரு அடிப்படைச் சந்தேகம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இத்தகைய நிலைமை தமிழகத்தில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும் அதன் பெருமைக்கும் உறுதுணை பயப்பதாக அமையாது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கிராமப்புறங்களில் கழிப்பறைகள் கட்டுகிற முயற்சியைப் பொறுத்தவரையில், அது ஒரு நல்ல முயற்சி என்பதில் எனக்குக் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இதை நான் துவக்கத்திலேயே அறிவித்தேன். கிராமப் புறங்களில் இருக்கிற தேவைகளை உணர்ந்து எடுக்கப்பட்ட முடிவு என்று நான் அப்போதே சொன்னேன். ஆனால் கிராமப்புறங்களில் உள்ள நிலைமைகளை நன்கு உணர்ந்து இத்தகைய கழிப்பறைகள் கட்டப்பட வேண்டும். இதைச் செய்வதற்கு முன்னாலே கிராமப்புறங்களில் சுகாதார நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்த்திருக்க வேண்டாமா? இதைப்போலத் தான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த உடனே ஒரு திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது. அதாவது நடமாடும் டாக்டர்கள் கிராமம் கிராமமாகப் போய் மக்களுக்கு மருத்துவ உதவிகளைச் செய்வார்கள் என்று அப்போது அறிவிக்கப்பட்டது. கிராமங்களில் மருத்துவ உதவிகள் இல்லாமல் இருக்கிற நிலைமைகளைப் போக்குவதற்காக, அங்கே உள்ள ஏழை,

எளிய மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக நடமாடும் மருத்துவர்கள் நியமிக்கப்பட்டு, கிராமங்களுக்குச் சென்று மருத்துவ உதவி அளிப்பார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த அறிவிப்பு என்னவாயிற்று? அந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டதா? இப்படி ஒவ்வொரு நிதிநிலை அறிக்கையிலும் ஒரு திட்டத்தை அறிவிப்பது, அல்லது ஒவ்வொரு ஆளுநர் உரையின் போதும் ஒரு திட்டத்தை அறிவிப்பது, என்பதும் பிறகு அதைப்பற்றியே கவலைப்படாமல் இருப்பதும் சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது. அந்தவகையில் நடமாடும் மருத்துவர்கள் நியமிப்பது என்ற அந்தத் திட்டம் என்னவாயிற்று? அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு எங்காவது செய்யப்பட்டதா? இப்படி ஆண்டுக்காண்டு நீங்கள் திட்டங்களை அறிவிப்பது, பிறகு தாங்கள் அதை மறந்து போவது என்ற நிலை இருக்குமானால் இது எங்கே போய் முடியும்? இப்படித் திட்டங்களை அறிவித்துவிட்ட பிறகு, இவைகளுக்காக ஒதுக்கப்படும் நிதி என்னவாயிற்று? இத்தகைய திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் நிதி பின்னாலே வேறு தலைப்பின் கீழ் போய்விடுகிறது. எந்தத் தலைப்பின்கீழ் அது போய்விட்டது என்பது கூட நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிய வாய்ப்பில்லை. இதனால்தான் நான் தொடக்கத்திலேயே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு "ஆடிட்டர்ஸ் பட்ஜெட்" என்று குறிப்பிட்டேன். இவ்வாறு செயல்படுத்துவதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் ஆண்டுதோறும் நிதிநிலை அறிக்கையின்போது, அறிவிப்புகளை மட்டும் செய்வீர்களானால், எந்த அறிவிப்பை நாங்கள் நம்ப முடியும்?

அடுத்து, காவல் துறையைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், நான் அதிகமாக இங்கே பேச விரும்பவில்லை. நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது புதிதாக 32 காவல் நிலையங்கள் துவக்கப்படும் என்றும், 1,200 கூடுதல் காவல் துறை அதிகாரிகள் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மிகவும் சரி. ஆனால் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே பல்லாயிரக் கணக்கான காவலர்கள் தமிழகக் காவல் துறைக்குத் தேவை என்று அறிவித்து, காவலர்கள் நியமனத்திற்காக நிதி ஒதுக்கீடும் செய்யப்பட்டு, தேவைப்படும் காவலர்களை நியமிப்பதற்காகத் தேர்வும் செய்யப்பட்டதே, அதன் முடிவு என்னவாயிற்று? பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கு இந்தத் தேர்வு உறுதுணையாக இருக்கும் என்று சொல்லி அறிவிப்பைச் செய்து நடத்தப்பட்ட தேர்வு என்னவாயிற்று? இதனால் தான் சொல்லுகிறேன், இந்த அரசு திட்டமிடும் முறையிலேயே பெரிய கோளாறு இருக்கிறது. அதிகாரிகள் பதவிகளைத்தான் காவல் துறையிலேயே உயர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காவலர்கள் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவில்லை. இதன் விளைவு என்னவாகிறது என்று

எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? புதிதாக நியமிக்கப்படும் கூடுதல் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு, மேலும் இரண்டு காவலர்களை காவல் துறையிலிருந்தே பணி செய்வதற்காக அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இதுதான் இன்றையதினம் நடைபெற்று வருகிற நிலையாகும். அதிகாரிகள் எண்ணிக்கை உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர, காவலர்கள் எண்ணிக்கை உயர்கிறதா? இதன் காரணமாகத்தான் சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள் எழும்போது, அல்லது நாட்டில் ஏற்படுகிற பல்வேறு நிலைமைகளைச் சந்திக்க வேண்டி வரும்போது, போதுமான காவலர்கள் இல்லாமல் இருக்கிற நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த அளவுக்குக் குறைவான காவலர்களை வைத்துக் கொண்டு நாட்டில் எழும் நிலைமைகளை எப்படிச் சமாளிக்க முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இவ்வாறு அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையை மட்டுமே உயர்த்தலாம் என்பதன் மூலம் அதிகாரிகள் போடுகிற "நோட்டுக்கு" தலையாட்டுகிற நிலைமைதான் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புவதோடு, சமுதாயத் தேவைகளின் அடிப்படையில் எழும் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து பார்த்து பரிகாரம் காணுகிற நிலை இல்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, காவலர் தேர்வுக்கான அறிவிப்பை அரசாங்கம் செய்தது. அது இறுதியில் என்னவாயிற்று என்றே புரியவில்லை. எதெதற்கோ விசாரணை வைக்கிறார்கள். இதிலே உடனடியாக விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுக்காமலிருப்பதற்கு என்ன காரணம்? இந்த அரசின் தூய்மையை யாரும் தட்டிக் கேட்கக் கூடாது என்று விரும்புகிறார்கள். அது சரி. முதலமைச்சர் அவர்களே குறிப்பிட்டாரே, இந்தக் காவலர் தேர்வில் ஊழல் நடந்ததன் காரணமாக அந்தக் காவலர்கள் தேர்வே ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டது என்று. அந்த அளவுக்கு ஊழல் செய்வதற்குக் காரணமாக இருந்த அதிகாரிகள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? இதுவரை ஏன் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? அதற்கு யார் குறுக்கே நிற்கிறார்கள்? எது குறுக்கே நிற்கிறது? எத்தனை பேர் இதற்காக ரூ. 100, ரூ. 200, ரூ. 300, ரூ. 400 என்று—அவர்களுடைய வாதம் உண்மையாக இருக்குமானால்—இத்தகைய ஊழல் செய்வதற்காக லஞ்சமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? இந்த அளவுக்குப் பணம் செலவாவதற்குக் காரணமாக இருந்த அதிகாரிகள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? இந்த நிலைமையில்தான் இன்னும் கூடுதலாகக் காவல் துறை அதிகாரிகளின் பதவிகளை உயர்த்தப் போகிறோம் என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்படுகிறது. எனவேதான் சொல்லுகிறேன், இந்த அரசு காவலர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தி நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கைக் காக்கத் தவறிவிட்டது என்பது மட்டுமல்லாமல், பல்லாயிரக் கணக்கான குடும்பங்களில் வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தருவதற்காக இருந்த வாய்ப்பையே மறுத்திருக்கிறது என்ற குற்றத்தைச் சுமத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார். விழுப்புரத்திலே காலமெல்லாம் இருந்து அங்கே கவுன்சிலராகவும் இருந்தார் என்ற வகையில் அவர் எங்கள் மாவட்டத்தோடு நெருங்கிய உறவு கொண்டவர். அவர் துறை சம்பந்தப்பட்ட ஒரு விஷயத்தைத்தான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இருப்பதைவிட தமிழகத்தில்தான் 'சைல்டு லேபர்' (Child Labour) என்று சொல்லப்படும் சிறுவர்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளும் நிலைமை அதிகமாக இருக்கிறது. வேறு எந்த வகையிலும் இந்தியாவில் நாம் தலைநிமிர்ந்து நிற்கவில்லை என்றாலும்கூட, இந்த வகையில் நாம்தான் தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறோம். நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதிகமான அளவுக்கு சைல்டு லேபரைப் பணிக்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பது என்பது ஒரு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகி விட்டது. இந்த விவரமெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கண்களுக்கும் காதுகளுக்கும் எட்டவில்லையா என்றால், எட்டுகின்றது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் தொழிற்சாலைகளில் விபத்துக்கள் ஏற்படுவதும் அதன் காரணமாக சில நூறு குழந்தைகள் இறந்துபோகிற நிலைமையும் இங்கே தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. அதிலும் குறிப்பாக தீப்பெட்டித் தொழிற் கூடங்களில் இத்தகைய சைல்டு லேபர் (Child Labour) வேலைக்காக நியமிக்கப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறோமா என்றால் இன்றளவும் இல்லை . . .

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இதுகுறித்து சில உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அவைகளையொட்டி ஒரு டைரெக்ஷன் கொடுப்பதற்குத் தயார் செய்து, அது அமைச்சரவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சரவை அதை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, இத்தகைய குழந்தைகளை வேலைக்கு வைப்பதை எந்த அளவுக்குத் தடுப்பது என்பதுபற்றியும், அப்படியே வேலைக்கு வைக்கப்பட்டாலும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய கூலி எப்படி ஏமாற்றப்படுகிறது என்பதையும் கண்டறிந்து தடை செய்வதற்கான வழிவகைகள் உருவாக்கப்படும். எனவே அமைச்சரவையின் ஒப்புதலுக்குப் பிறகு அது விரைவில் வெளியிடப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மு.ப. 10-50)

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். என்னுடைய குற்றச்சாட்டு தவறான குற்றச்சாட்டல்ல, மறுக்கப்படுகிற குற்றச்சாட்டல்ல, ஏற்கப்படுகிறது என்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இதைக் களைவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது

என்று கேட்கும்போது, மேலும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதே நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலமாக குழந்தைகளின்பால் அக்கறை காட்டுகிற அரசு குழந்தைகள் தொழிலாளிகளாகப் பணியாற்றுகிற நிலைமையைத் தடுக்க அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்து மூன்றாண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் நடவடிக்கை எடுக்க முடிகிறது. அதைப் போலவே முந்திரித் தொழிலிலும் 'சைல்ட் லேபர்' இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் அறிந்த ஒன்று இது. இதைக் களைவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கின்ற அறிவிப்பு கேட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும்.

பின்தங்கிய வகுப்பினர், அரிசனங்கள் ஆகியவர்களைப்பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்: அவர்களுக்கான விடுதிகளை நிறைய கட்டியிருக்கிறார்கள். கல்லூரி மாணவர்களுக்காக விடுதிகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். பின்தங்கிய வகுப்பினர், அரிசனங்கள் ஆகிய இரு வகுப்பினருக்கும் உள்ள விடுதிகளில் மாணவர்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம். எல்லா மாணவர்களுக்குமாக உள்ள ஜெனரல் ஹாஸ்டல்கள் ஒவ்வொன்றாக மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விலையேற்றத்தின் காரணமாக விடுதிகளில் தங்கிச் சாப்பிடுபவர்களின் செலவு அதிகரித்துவிட்டது. அதனாலே மாணவர்கள் அங்கே தங்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே திண்டிவனத்தில் இருந்த ஒரு ஜெனரல் ஹாஸ்டலை கல்லூரியே எடுத்துக்கொண்டு அதை வகுப்பறைகளாக மாற்றிவிட்டார்கள். இப்போது பின்தங்கியவர்களுக்கு, அரிசனங்களுக்கு என்று தனியாக ஹாஸ்டல்கள் கிடையாது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக எவ்வளவோ செலவு செய்கிறார்கள். ஆகவே விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு உணவுக்காக ஆகும் செலவுக்கு அரசாங்கம் மானியம் கொடுத்து அதை 'சப்சிடைஸ்' (subsidise) செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வாய்ப்பு இல்லாமல் போவதால், பல கிராமப்புறங்களில் உள்ள மாணவர்களின் கல்வி வசதி பாதிக்கப்படுகிறது. உணவுச் செலவுக்கான பணத்தைச் செலவிட முடியாத காரணத்தால், அவர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள்.

இரண்டாவதாக, சட்டம், ஒழுங்குப் பிரச்சினை. அதை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தொட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். சட்டம், ஒழுங்குப் பிரச்சினை பரவலாக இல்லையென்று தொட்டுக் காட்டியிருக்கிறார். ரொம்பவும் சந்தோஷம். நம்முடைய மாநிலத்தில் சாதிச் சண்டைகள் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் மறுத்துவிட முடியாது. தொடர்ந்து ஒவ்வொரு மாதமும் நடந்ததா என்றால் இல்லை. சென்ற வருஷம் நடந்தது, ஆறு மாதத்திற்கு முன்பு நடந்தது, இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு நடந்தது. இப்படி தொடர் நிகழ்ச்சியாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பகுதியிலே இல்லையென்றால், இன்னொரு பகுதியிலே நடைபெற்றிருக்கிறது. இப்படி பகுதி வேண்டுமானால் மாறியிருக்கலாம். ஆனால் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அவையின் முன் எடுத்து வைக்கிறபோது, மெத்த உரிமையோடு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைக் கடுமையாக அடக்குகிற நிலைமைக்கு காவல் துறையை உருவாக்க வேண்டும். அதைக் கொள்கை முடிவாகத் தெரிவித்து அதன் அடிப்படையிலே இந்தப் பிரச்சினையை அணுக வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் இடத்திற்கேற்ப, ஒவ்வொரு சாதிக்கேற்ப, ஒவ்வொரு மதத்திற்கேற்ப, அரசியல் சூழ்நிலைக்கேற்ப இந்தப் பிரச்சினையை சந்திப்பது என்ற நிலை வருகிறபோதுதான், இது தொடர் கதையாக மாறுகிறது. தமிழகத்தை இந்தத் தொடர்கதை ரணகளமாக மாற்றிவிடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு மேல் அதிகமாக இதைப்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை.

அதற்கடுத்தபடியாக, தமிழகத்திலே பஸ்களில் கொள்ளையடிப்பவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு வரும் பஸ்ஸை வழி மடக்கி கொள்ளையடிப்பது என்பது தொடர் நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. இது மாதாமாதம் நடக்கிறதா என்று கேட்டால், இல்லை, அப்போதைக்கப்போது நடக்கிறது. சென்ற வருடம் நடந்தது, இந்த வருடம் நடக்கிறது, அடுத்த வருஷம் நடக்குமோ என்னவோ தெரியாது. நடந்த பிறகு அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்று சொல்லுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. இனிமேல் இது போன்ற காரியங்கள் நடக்காது என்ற அளவிற்குச் செயல்படுவதற்காகத்தான் காவல் துறையும் இந்த ஆட்சியும் இருக்கின்றனவே தவிர, நடந்ததற்குப் பிறகு நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லுவதற்காக அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறையினுடைய பல்வேறு சிறப்புகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எந்தச் சிறப்பு எந்தவிதமாக இருந்தபோதிலும், காவல் துறை திருச்செந்தூரில் வாக்குகளை எண்ணுகிற இடத்திலே புகுந்து வன்முறையிலே ஈடுபட்டார்கள் என்ற செய்தி இந்தியாவிற்கே புதிய செய்தி. நம்முடைய காவல் துறையின் சாதனை மகத்தான சாதனை. இதற்காக தமிழகம் வெட்கித் தலை குனிய வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் தேர்தலினுடைய முடிவு எதுவாக இருந்தபோதிலும், அதிலே ஈடுபட்டிருக்கிற மகிழ்ச்சி எப்படியாக இருந்தபோதிலும், இதுபோன்ற நிலைமைக்கு இடம் கொடுத்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள

விரும்புகிறேன். அப்படி நடவடிக்கை எடுக்காத வரையில், மக்கள் அதிகாரிகளைச் சந்தேகிக்க மாட்டார்கள், அதிகாரிகள் வழியாக ஆட்சியினர் தான் சந்தேகத்திற்குள்ளாவார்கள் என்ற நிலையை மறைத்துவிட முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சத்துணவைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகின்றபோது, வாக்குச் சீட்டு எண்ணுகிற இடத்தில் காவல் துறையினர் நுழைந்த சம்பவத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி ஏதுவும் நடக்கவில்லை. காவல் துறையினர் எந்த இடத்தில் இருந்தாலும் அமைதியை ஏற்படுத்தும் பெரும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு உள்நோக்கம் கற்பிப்பது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நான் சொன்னதிலே என்ன உள்நோக்கம் என்று தெரியவில்லை. I leave it to the Chair.

சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக 134 கோடி ரூபாய் செலவிடப்படுகிறது. அரசு தன்னுடைய நிதி வசதியைப் பொறுத்து, தன்னுடைய திறமையைப் பொறுத்து செய்கிறது. நான் குறுக்கே வரவில்லை. கல்வித் துறையிலே இருந்து இதற்காக எத்தனை கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது, மருத்துவத் துறையிலே இருந்து இதற்காக எத்தனை கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது, என்பதையெல்லாம் தெரிவிக்க வேண்டாமா? பொதுமக்கள் இதற்காக தாராளமாக நிதியுதவி தருவதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள், மகிழ்ச்சி. அது எவ்வளவு என்று எங்களுக்குத் தெரிய வேண்டாமா? ரூ. 134 கோடியில் அது அடங்கியிருக்கிறதா? அல்லது ரூ. 134 கோடிக்கு மேல் அதிகமாக வந்திருக்கிறதா? தாராளமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், எத்தனை கோடி ரூபாய்? ரூ. 50 கோடியா அல்லது ரூ. 60 கோடியா? 134 கோடி ரூபாய் என்று பட்ஜெட்டில் சொல்லியிருப்பதால், நன்கொடை வாங்கப்பட்டதே அதற்குக் கணக்கு வருமா? மீதிக்கு கணக்கு வாராதா? வருவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறதா? இவற்றையெல்லாம் தெளிவுபடுத்த வேண்டாமா? இந்தத் திட்டம் உயர்வான திட்டம், ஆனால் இந்தத் திட்டத்திலே செலவிடப்படுகிற ஒவ்வொரு காசும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஒரு காசை யாராவது தவறாகப் பயன்படுத்தினால், சுரண்டினால் அது பெரும் பாவச் செயல். குழந்தைகளுக்குத் தருகிற உணவில் திருடுகிறவன் வாழவே மாட்டான். இத்திட்டத்திற்காக 134 கோடி ரூபாய் நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும் பொதுமக்கள்

தாராளமாகத் தருகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அந்தத் தாராளம் எவ்வளவு? தாராளத் கணக்கெல்லாம் வருகிறதா? அந்தக் கணக்கு எங்கே பதுக்கப்படுகிறது? இதெல்லாம் இல்லாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சத்துணவுத் திட்டத்தின் விளைவாக மருத்துவத் துறையிலிருந்து எத்தனை கோடி ரூபாய் திருப்பிவிட்டிருக்கிறார்கள், கல்வித் துறையிலிருந்து எத்தனை கோடி ரூபாய் திருப்பிவிட்டிருக்கிறார்கள், வேறு துறையிலிருந்து எடுக்கிறார்களா என்ற தகவல்கள் எல்லாம் தர வேண்டாமா என்று கேட்கிறேன்.

கொத்தடிமைகளைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தேன். நேரம் இல்லாததால் ஓரிரு வார்த்தைகள் மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டிலிருந்து கொத்தடிமைகள் தொடர்ந்து மற்ற மாநிலங்களுக்குச் சென்று வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்றால், அதற்கு என்ன அர்த்தம்? வேலை வாய்ப்பு இங்கே இல்லை. அடிமைகளாக இருந்தாலும், பிழைத்தால் போதும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதுதான் தமிழகத்தின் நிலை. It is written on the wall. சுவற்றிலே எச்சரிக்கை எழுதப்பட்டுவிட்டது. இதைப் படிக்கவில்லை என்றால் நிலைமைகள் வேறு.

(முற்பகல் 11-00)

நான் கடைசியாக வரிவிதிப்புபற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒன்றே ஒன்று. வரி விதிப்பு பற்றி விவரமாக, அதிகமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. தலைவர் அவர்களே, பேசுவதற்கு என்று அவையில் யாருமே இல்லாமல் இருந்ததால், மூன்றாவதாகப் பேசுபவனை இப்போதே பேசச் சொல்லிவிட்டார்கள். இப்பொழுது கஷ்டமாக இருக்கிறது.

திரு. சி. இராமலிங்கம்: நாங்கள் யாரும் குறுக்கிடே செய்யவில்லை. உறுப்பினர் அவர்கள்தான் தயங்கித் தயங்கிக் கூறுகிறார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: குறுக்கீடு செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறபோது செய்வார்கள். வரிச் சலுகை என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே, இது எவ்வளவு விநோதமான வரிச் சலுகை என்று பார்க்க வேண்டும். மண்ணெண்ணெய், திரி, சிம்னி இவற்றுக்கெல்லாம் வரிச் சலுகை என்று பார்த்தோம். அவைகளுக்கு வரிச் சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்கள். உங்கள் திட்டத்தில் குடிசைகளுக்கு மின் வசதிபற்றிப் பெருமையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே ஐந்து லட்சம் வீடுகள் பலன் பெற்றன என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு கணக்குப் போடுவோம். எத்தனை வீடுகளிலே திரி போட்டு விளக்கு எரிகிறது? இதற்கு ஒரு வரி விலக்கு. சென்ற ஆண்டுகூட பட்டுக்கு வரி விதித்தபோது, வரிவிலக்கு கேட்டு, அதற்கு நியாயம்

கற்பித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே வரிவிதிப்பு எவ்வளவு நியாயமானது. என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனக்கு இது என்னவென்று புரியவில்லை. ஆண்டுக்கு ஆண்டு ஒரே பொருள் மீது உங்களுடைய வரிவிதிப்புக் கொள்கை எப்படியெல்லாம் மாறுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இது ஒரு விநோதம். அதிகாரிகள் என்ன சொல்வார்கள்? அரசு என்ன சொல்கின்றதோ அதற்குத் தகுந்தாற்போல் விளக்கம் எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். இதுதான் நல்லது என்று அரசு சொன்னால், அதைச் சொல்லப்போகிறார்கள். வெள்ளிக் கொலுசுக்குச் சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்கள். வெள்ளிக் கொலுசு ஏழைகளாக இருக்கின்றவர்களுக்கு தமிழகத்திலுள்ள ஏழைகள் செய்து பிற மாநிலங்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். பிற மாநிலங்களிலே கொத்தடிமைகளாக இருக்கின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். சைல்ட் லேபர் அதிகாரபூர்வமானதாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்ற பிற மாநிலங்களில் உள்ள குழந்தைகள் வெள்ளிக் கொலுசு, வெள்ளி அரைஞாண் அணியாமல் எப்படி இருக்க முடியும்? அப்படிப்பட்ட ஏழைக் குழந்தைகள் வெள்ளி அரைஞாண் இல்லாமல் எப்படி வாழ்க்கை நடத்த முடியும்? இது உங்களுக்கு விபரீதமாகத் தெரியவில்லை. இது எல்லாம் மறைந்துபோன ஆபரணங்கள். அது மட்டுமல்ல. It is outmoded. இதிலே முதலீடு செய்வது மறைந்துபோய் விட்டது. அவர்களுக்கு நிதி ஆதாரம் கிடையாது. அதுவும் இப்போது அது நாகரீகம் அல்ல என்று நினைக்கிறார்கள். வெள்ளியிலே, பவுனிலே அரைஞாண் கயிறு எல்லாம் போட்டுக்கொள்கின்றவர்கள் யார் என்று தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட பொருள்கள் இவர்கள் ஞாபகத்திற்கு வந்திருக்கின்றது. அதற்கெல்லாம் இங்கே வரிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வந்த அன்றையதினத்திலே இருந்து இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நானும் அவர் அதை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென் பதற்காக பல முயற்சிகளை எடுத்தேன். நான் சொல்லி மாற்றிக்கொள்வதா என்று இருக்கிறார்கள். அவர் காமராசர் அவர்கள் சொல்லியபோதே மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. நான் மூப்பனார் அவர்களிடம் சொல்லி அவரை மாற்ற வேண்டுமென்று இருக்கிறேன். இந்தத் தொழிலை சாதாரண ஏழைத் தொழிலாளிகள்தான் செய்கின்றார்கள். இந்தத் தொழில் செய்கின்றவர்கள் சாதாரணமாக ஏழ்மை நிலையிலே இருக்கின்றவர்கள், ஏழைத் தொழிலாளர்கள். இவர்கள் இந்த வேலையைச் செய்துதான் பல்வேறு மாநிலங்களிலே இருப்பவர்களுக்கு இதை அனுப்புகிறார்கள். அங்கே அவற்றை அவர்கள் விற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார்களே தவிர, இந்த மாநிலத்திலே விற்பனையாகின்ற அளவுக்கு இல்லை. வெள்ளி நகைகள் செய்யப்படுகின்ற நிலைதான். அது தொழிலாளர்

களுக்குச் செய்கின்ற உதவியாகத்தான் பெறப்பட்டது என்பதை நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் நம்ப வேண்டும். அப்படி நம்பவில்லை என்றால் அவர்கள் சேலத்திலேயுள்ள சங்கத்திலேயுள்ளவர்களை அழைத்துச்சென்று விசாரித்து அந்தத் தொழில் அங்கே எப்படி நடக்கிறது என்று தெரிந்து கொண்ட பின்னர், குற்றச்சாட்டு சொல்வதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : பரவாயில்லை, பல்வேறு மாநிலங்களுக்குப் போகிறது. எனக்குக்கூட ரொம்ப மகிழ்ச்சிதான்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாணவிகள் கூட கொலுசு அணிந்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : எனக்குக்கூட ரொம்ப மகிழ்ச்சிதான். உறுப்பினர் அவர்கள் கல்லூரி மாணவிகள் கொலுசு அணிந்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் வெள்ளி அரைஞாண் பற்றியும் அப்படிச் சொல்லிவிடுவார்களோ என்று பார்த்தேன். எப்படி இருந்தாலும் நல்லவேளையாக அவர்கள் ஏழைகள் என்று வாதிடவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இங்கே ஒரு தணிக்கை அதிகாரி தேவைப்படுவார் போலிருக்கிறது.

திரு. சி. இராமலிங்கம் : உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே கொலுசு பற்றிச் சொன்னார்கள். உத்தரப்பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம், பீகார், ராஜஸ்தான் போன்ற பகுதிகளிலே எல்லாம் பொன் ஆபரணங்கள் அணிவதில்லை. அதிலும் அசல் வெள்ளியை அணிவதில்லை. அங்கு வெள்ளியிலே வேறு உலோகம் கலந்து செய்கின்றார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு தவறான கருத்தைச் சொல்கின்றார்கள். அதற்காகச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சற்று தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். பொன் ஆபரணம் அணிகிறதா, பொன்னாபரணம் அணிகிறதா என்று சரியாகத் தெரியவில்லை.

திரு. சி. இராமலிங்கம் : தங்க நகைகள் அங்கே போடுவதில்லை. வெள்ளியிலே செய்த நகைகளைத் தான் பெரும்பாலும் அங்கே போட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். தமிழ் நாட்டிலேயும் கொலுசு போடுவது என்பது பேஷனாக வந்து விட்டது. அது கலப்பு வெள்ளியிலே செய்யக்கூடிய ஆபரணம். சேலத்திலே அணிவது எல்லாம் வெள்ளியில் மற்ற உலோகத்தைக் கலந்து செய்யக்கூடியது. இந்த நாட்டிற்கு அது தேவைப்படுகிறது. அதனாலே தான் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள் என்று சொல்கிறோம். நேற்றுகூட மாண்புமிகு உறுப்

பினர் திரு. இராதா அவர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். திரு க. இராமமூர்த்தி அவர்களும் அத்தோடு வெள்ளி ஆபரணம்பற்றிப் பேசுவதை நிறுத்திக் கொள்ளலாம்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்னைப் பற்றி நாசுக்காகச் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் கல்லூரி மாணவிகள் கால் வரையிலேதான் பார்த்தேன். காலையே கண்டேன். அது என் அடக்கத்தைத் தான் காட்டுகிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் காலையே கண்டு அடக்கத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். பரவாயில்லை. மற்றதைக் கண்டு அடக்கத்தைக் காட்டாமல் இருந்திருந்தால் விபரீதம்தான்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: காலையிலே காலைக் கண்டார்களா, மாலையிலே கண்டார்களா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி: எதுவாக இருந்தபோதிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்கள் அவருக்கே உரிய முறையில் இரண்டு விஷயங்களைத் தெளிவுபடுத்தினார்கள். வரி ஒரு பக்கம். இவர் ஆள் பிடிப்பதிலே எவ்வளவு கெட்டிக்காரர் என்று தெரிகிறது. இன்றைக்கு மூப்பனார் கிட்டே சொல்லி மாற்றுகிறேன் என்று சொல்கின்றார்கள். ஆள் பிடிப்பதில் அவர் எவ்வளவு கெட்டிக்காரத்தனமானவராக இருக்கிறார். ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்களுக்கு காமராசர், மூப்பனார் என்பது எல்லாம் இல்லை. காமராசர் அவர்களிடம் நாங்கள் இருந்திருக்கிறோம். அவரோடு நெருக்கமாக தொடர்புகொண்டு இருந்தேன். அது மட்டுமல்ல நான் பலவற்றைப் பார்த்திருக்கிறேன். பதவியில் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஆள் பிடித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் யார் என்று எனக்கு தெரியும். சிலரால் பதவி இல்லாமல் இருக்க முடியாது! ஆனால் திரு. இராதா ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. நாங்கள் எல்லாம் காமராசர்கூடவே இருந்தோம் என்றால், எங்களுக்கு அவரிடம் இருந்த பற்றுதல்தான் காரணம். அது மட்டுமல்ல நான் இன்னும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தோற்றுப்போன காமராசர் இதற்குமேலே திரும்ப வரமாட்டார்கள் என்று சொன்ன ஆட்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். நான் பல பேர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். அந்தக் காலத்திலே பதவியில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக ரவுண்டு அடித்துக்கொண்டிருந்தவர்களைத் தெரியும். நான் இன்னும் சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சியிலே இருந்தபோது, மிகக் கடுமையாக எதிர்க் கட்சியிலே இருந்து எதிர்த்தவன் என்பது மட்டுமல்ல, என்மீது ஏழு வழக்குகள் இருந்தன. கொலை செய்வதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபட்டேன் என்ற அடிப்படையிலே ஒரு வழக்கு. நான் ஆட்கள் யார் என்று பார்த்து அதற்காக கட்சியிலே இல்லை. எனக்கு

அவரிடம் இருக்கின்ற மரியாதை, வேறு முறையிலே அவர்களிடம் ஈடுபாடு, அவர்கள் எப்படி கட்சித் தலைவராக இருந்து இயங்குகின்றார்கள் என்பதற்குத் தான், தனிப்பட்ட முறையிலே இல்லை என்பதை திரு. இராதா அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

நான் வெள்ளியைப் பொறுத்த வரையிலே, ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சேலம் மாவட்டம், சேலம் மாவட்டத் தொழிலாளர்கள் என்று எங்களை மிரட்டிக்கொண்டிருக்க வேண்டாம். சேலம் மாவட்டம் தவிர வேறு எங்கும் வெள்ளி கொலுசு விற்கவில்லையா? இந்த வியாபாரத்தைச் செய்வது யார்? அந்த வெள்ளியிலே முதலீடு செய்திருக்கின்ற முதலாளிகள் யார்? இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த வரிச் சலுகையால் நேரடியாக ஏற்படுகின்ற பலன்கள் என்ன? தொழில் ரீதியாக அவர்களுக்குக் கூலி உயருமா? நேற்று கூட ஒரு நகை வியாபாரிக்கு ஐ.பி. (தி.நகர்) கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதுபோன்ற நிலையிலே வெள்ளி வியாபாரம் செய்கின்ற முதலாளிகளுக்குத் தங்களுடைய முதலீட்டை, பணத்தை மறைப்பதற்கு இதுபோன்று வெள்ளி கொலுசு, அரைஞாண் கயிறு என்று இருக்கின்றன. இதுபோன்று நடைமுறையில் மறைந்துபோன நகைகளுக்கு வரி விலக்கு அளிப்பது வாய்ப்பாக இருக்கும். வியாபாரிகளுக்கு அதுபற்றித் தெரியும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மறுபடியும் ஏதோ கோபத்திலே இந்தப் பிரச்சினையிலே உறுப்பினர் அவர்கள் வேகமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு ஏதாவது பேசினால்கூட, நியாயமாக இருக்கும். ஆனால் அவர் அதை நான் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று விரும்பினால், அதிலே எந்த அளவுக்கு தொழிலாளர்கள் லாபம் அடைகின்றார்கள் என்று உறுப்பினர் அவர்களுக்கு தெளிவாக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அவர் விரும்பினால், நாங்கள் நிச்சயமாக அந்த வாய்ப்பை அந்த சங்கத்தின் சார்பிலே ஏற்பாடு செய்து, யார் அதிலே லாபம் பெறுகிறார்கள், யார் யாருக்கு இந்த லாபம் கிடைக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். தயவுசெய்து மீண்டும் மீண்டும் என் மீது இருக்கின்ற கோபத்திலே குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லவேண்டாம் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு மணி நேரம் 7 நிமிடங்களாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: எனக்கு தனிப்பட்ட முறையிலே திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் மீது கோபம் இல்லை. அவர் என்ன வெள்ளி வியாபாரம் பண்ணுகிறாரா அல்லது வெள்ளி வியாபாரிகளிடம் ஏஜெண்டாக இருக்கிறாரா இல்லை. அவர் என்ன பண்ணுவார் பாவம்? அவர் நம்பினார், நம்பி

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1983 மார்ச் 12,

வைத்திருப்பது சரியில்லை என்று சொல்கிறேன். வெள்ளி வியாபாரிகள் அவரை விட கெட்டிக்காரர்கள் என்று சொன்னேன். அவர் விளக்கம் தந்து புரிய வைக்கிறேன் என்று சொல்கிறார். தெளிய வைத்தால் எனக்கு சந்தோஷம். புரிய வைத்தால் மகிழ்ச்சி. I will be happy அதைக் கொண்டுவந்த அமைச்சர் புரிய வைக்கவில்லை. பேசுகின்றவர்கள் புரிய வைத்தால் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : அதிகமான அளவுக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குக்கூட பாதகமாக இருந்து விடவேண்டாம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : காங்கிரஸ்காரர்கள் முதலாளிகள் என்பதால் வேண்டாம் என்பதல்ல. காங்கிரஸ் கட்சி என்று காட்டுவதால், நான் முதலாளி களுக்குத் துணைபோகத் தயாராக இல்லை. காங்கிரஸ்காரர் கூட என்று சொன்னார்கள். அப்போது அவர் கட்சி அதில் இருக்கிறது என்று சொல்கின்றார். நான் முதலாளிகளுக்கு துணை போவதாக இல்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : காங்கிரசிலே அங்கே இருக்கின்ற தொழிலாளிகள் கொஞ்சம் பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் முதலாளிக்குத் துணை போவதில்லை என்கின்றார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் தொழிலாளர்களாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு விரோதமாக இருக்க வேண்டாம் என்பதுதான் என் வேண்டுகோள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : வெள்ளிக்கு வரிச் சலுகை, தொழிலாளர்களுக்குச் சலுகை என்ற மாதிரி ஒரு வாதத்தை நான் இங்கேதான் முதன் முதலாகக் கேட்கிறேன். வெள்ளிக்கு வரிச் சலுகை கொடுத்துவிட்டு, தொழிலாளர்களுக்கு வரிச் சலுகை என்று சொல்வது எதுவாக இருந்தபோதிலும்
I do not agree with what Thiru S. R. Radha said, I beg to differ from him.

(முற்பகல் 11-10)

அதுபோலவே போட்டிருக்கிற புதிய வரி விதிப்புகள் தவறானவை. இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் தமிழகத்தில் கொந்தளிக்கும் நிலைமைகளாக இருக்கின்றன. இவற்றிலிருந்து தமிழகத்தை விடுவிக்க வழி வகைகளை நிதி நிலை அறிக்கையில் தெரிவிக்கவில்லை என்று சொல்லி, இந்த அளவோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். டி. சித்தாபதி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1983-84 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் உள்ளபடியே

1983 மார்ச் 12] [திரு. ஆர். டி. சித்தாபதி]

மகிழ்ச்சி பெறுகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு முன்னால், ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் தலைநகரில் நடுநிலை நாடுகளின் தலைவர்கள் அண்மையில் கூடி, இந்திய நாட்டின் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களை நடுநிலை நாடுகளின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றார்கள். அதற்காக நான் சார்ந்திருக்கிற அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் பிரதமர் அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வரிகளைப்பற்றிப் பேசிய நேரத்திலே, வரிகளைக் குறைத்து, வசதிகளைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்ன அடிப்படையில், இந்த அரசு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கிறது என்பதை நான் முதலில் இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையில், மண்ணெண்ணெய் விளக்குகள், அதனுடைய திரிகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தும் குடிசைவாழ் மக்கள் பயனடையும் அதற்கு வரி விலக்கு அளித்ததற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலையும், நன்றியறிதலையும் இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனது இனிய நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள், எங்கே இந்த விளக்கு எல்லாம் இருக்கிறதென்று கேட்டார்கள். அவர் உயர்ந்த இடத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார் என்ற காரணத்தாலே, அப்படிப்பட்ட வீடுகளுக்கெல்லாம் செல்வதில்லை என்று கருதுகிறேன். சென்னையைப் பொறுத்தவரையில், அப்படிப்பட்ட குடிசைகளிலே நிரம்பப் பேர்கள் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வறுமையைப் போக்குவதற்குத்தான் இந்த அரசு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இந்த வரி விலக்கைத் தந்ததற்காக அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, உள் நாட்டுப் பட்டுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள நண்பர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் இந்த அரசு வரி விலக்கு அளித்ததன் மூலமாக ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் இதனால் பயனடைவர். மேலும் வருங்காலத்தில் இந்தத் தொழிலில் அவர்கள் முன்னேறவும், அதனாலே பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் வளரவும் அரசு வழி வகை செய்ததற்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வெள்ளிக் கொலுசு, வெள்ளி அரைஞாண் ஆகியவற்றுக்கு வரி விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சற்று முன்னால் காரசாரத்தோடும், நகைச் சுவையோடும் அந்த வெள்ளி இங்கே அலசப்பட்டது. நான் அதன் உள் விவாரங்களிலே தலையிட விரும்பவில்லை. ஆனாலும், அந்த மாடலே போய்விட்டது, அழிந்துவிட்டது என்ற வாதத்தை என்னாலே ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இன்றைக்கும் நம்முடைய இல்லங்களிலே நம்முடைய தங்கைகளுக்குத்

திருமணம் ஆகி, ஓராண்டு கழித்து கணவன் வீட்டுக்கு அனுப்பும் நேரத்தில் வெள்ளி நகைகளைச் செய்து போட்டனுப்பும் பழக்கம் அறவே தமிழ் நாட்டில் நீங்கிவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. பிள்ளைப் பேற்றுக்குப் பிறகு, குழந்தைகளுக்கு வெள்ளியால் செய்த அரைஞாண் இல்லையென்றால் கேவலமாகப் பேசுவார்கள் என்பதற்காக தன்னுடைய கம்மலை மார்வாடிக் கடையில் அடகு வைத்து, வெள்ளி அரைஞாணும், கொலுசும் வாங்கிப் போடும் முறை, வழக்கம் இன்னும் தமிழ் நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு வரி விலக்கு அளித்ததற்காக புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் உள்ள இந்த அரசுக்கு பாராட்டு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்கடுத்து, குடிசைத் தொழிலில் செய்யும் சோப்புக்கட்டிகள், மற்றப் பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்தது பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு பயனளிக்கும். அதற்காக காந்தி கண்ட கனவை நிறைவேற்றிய புரட்சித் தலைவர் அவர்களை உள்ளபடியே பாராட்ட விரும்புகிறேன். இந்தப் பாராட்டு தலை நான் வழங்குவதைவிட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் வழங்கினால் உள்ளபடியே காங்கிரஸ் கட்சிக்கு அது வலுவூட்டுவதாக அமையும் என்று கருதுகிறேன். அந்த அளவிற்கு கிராமத் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் பயனடையும் வகையில் வரி விலக்கு அளித்ததற்காக அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாட்டுத் தீவனத்திற்கு இந்த அரசு வரி விலக்கு அளித்துள்ளதால், அந்த நண்பர்களை எல்லாம் ஊக்குவித்து, அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையிலே மேம்பாடு அடைய வழி ஏற்படுகிறது. மாடுகளை வாங்கி, பால் கறந்து, அதன் மூலம் வாழ்க்கை நடத்தும் ஏழை மக்கள் இதனால் இந்த அரசைப் பாராட்டுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்திலே புதிதாகத் துவங்கியிருக்கின்ற சவ்வரிசி, மரவள்ளிக் கிழங்கு மாவு உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில், அச்சங்கத்திலிருந்து கொள்முதல் செய்யப்படும் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: துணைத் தலைவாவர்களே, ஜவ்வரிசி தயாரிக்கும் தொழில் புதிய தொழில் அல்ல. தமிழகத்திலே சேலம் மாவட்டத்திலே பல ஆண்டுகளாக, வெற்றிகரமாக, வசதியோடு வளர்ந்து வருகிற தொழில் அது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவாவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னது போல, சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், கடந்த 40 ஆண்டுகளாக

இருந்து வருகின்ற ஒரு துன்பம் மிக்க தொழில் அது. சேலம் மாவட்டத்தில் ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்து வருகின்ற தொழில் அது. 400 சவ்வரிசித் தொழில் செய்கின்ற சிறு தொழில் அதிபர்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் தொழில் அது. இந்த அரசு என்ன செய்திருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். இதுவரையில் 4, 5 வியாபாரிகள், ஏறத்தாழ 50 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வியாபாரம் செய்து அந்த இடைத்தரகர்களுடைய ஆதிக்கத்தை ஒழிக்கின்ற வகையிலும், சிறு விவசாயிகளுக்கும், சிறு தொழிற்சாலை அமைத்திருக்கிற நண்பர்களுக்கும் உதவி செய்யும் வகையிலும் அரசு இன்றைக்கு வரி விலக்கு கொடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த வரி விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் லட்சம் பேர்களுக்கு—விவசாயிகளுக்கு—பாதுகாப்பு ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக இன்றைய தினம் சேலத்தில் இருக்கிற நிலைமை என்னவென்று கூற விரும்புகிறேன். வரி விலக்கு கொடுப்பதற்கு முன்புவரையில் ஒரு மூட்டை மர வள்ளிக் கிழங்கு 25 ரூபாய் அளவிற்குத்தான் விற்று வந்தது. இன்றைய தினம் தொழில் கூட்டுறவு சங்கம் வந்த பிறகு, அதற்கு 75 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு விவசாயிகள் பெறுகிறார்கள். அதைப்போல ஒரு மூட்டை சவ்வரிசிக்கு 150 ரூபாய் மட்டுமே பெற்று வந்தார்கள். தொழில் கூட்டுறவு சங்கம் ஏற்படுத்திய பிறகு, 450 ரூபாய் பெறுகிறார்கள். மேலும் இந்த நிலைமையைப் பலப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-20)

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்த மாவட்டத்தைப் பற்றி நன்றாகத் தெரிந்தவர்கள். அங்கு இருக்கின்ற ஜவ்வரிசி ஆலைகளுக்கு மூலப்பொருளான மரவள்ளிக் கிழங்கை சேலம் வட்டாரங்களில் உருவாக்கி பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற அளவை விட கேரளாவிலிருந்து அங்கு வருகின்ற மரவள்ளிக்கிழங்கினுடைய டன்லெஜ் தான் மிக அதிகம் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: மூலப்பொருள் கேரளாவிலிருந்து வரலாம். இன்றையதினம் மரவள்ளிக்கிழங்கினுடைய உற்பத்தியை சேலம், தர்மபுரி மாவட்டங்களிலுள்ள வட்டாரங்களில் அதிக அளவில் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்காக 1 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. ஜேப்பியார்: முன்னாள் பேரவைத் தலைவர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் நிருபர்கள் கூடத்தில் பார்வையாளர்கள் இடத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தனியாகப் பார்வையாளர் இடம் அனுமதித்திருக்கலாமே.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தாடி வைத்திருப்பவர்கள் எல்லோரும் பெரியார் அல்ல. அங்கு அமர்ந்திருப்பவர் அவர் அல்ல.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : அவர் புலவர் கோவிந்தன் அல்ல. வழக்கமாக அங்கு உட்கார்ந்து பார்ப்பவர்தான் அவர்.

திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி : அடுத்து, மோட்டார்களுக்கு உபயோகப்படுத்துகின்ற டையர், டியூபுகளுக்கான விற்பனை வரியை 12 சதவிகிதத்திலிருந்து 9 சதவிகிதமாகக் குறைத்திருப்பதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, குடும்பத்திற்கு ஒருவருக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக இந்த அரசு நிதி நிலை அறிக்கையில் 15 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறது. இந்த நல்ல, சீரிய திட்டத்தை நல்ல முறையிலே முதற் கட்டமாக உருவாக்கி, இதற்காக 15 கோடி ரூபாயையும் ஒதுக்கி, எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பினைத் தருகின்ற அளவுக்கு நிதி நிலை அறிக்கையிலே இதனைக் குறிப்பிட்டதற்காக நான் என்னுடைய நன்றியறிதலை இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நேற்றையதினம் இங்கே பேசும்போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் தமிழக அரசு தொழில் துறையில் அக்கறை காட்டவில்லை, நல்ல முறையில் இத்துறையை அணுகவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். அவர் எடுத்துக்காட்டியதை நான் தவறு என்று சொல்லி வாதாட தயாராக இல்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில் மத்திய அரசு எந்த அளவுக்கு இந்த விஷயத்தில் மாநில அரசுடன் ஒத்துழைக்கிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1981 ஆம் ஆண்டு இந்த அரசு 92 உரிமங்கள் வேண்டுமென்று வாதாடியிருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசோ 39 பேருக்குத் தான் இந்த உரிமங்களை வழங்கியிருக்கிறது. அதேபோல் 1981-82 ஆம் ஆண்டில் 188 பேருக்கு உரிமங்கள் வேண்டும், தொழில் துவங்குவதற்கான அனுமதி வேண்டுமென்று இந்த அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டிருக்கிறது. ஆனால் கொடுத்த உரிமங்களோ 37 தான். இந்த விஷயத்திலே மத்திய அரசு இந்த மாநில அரசை எந்த அளவுக்குப் புறக்கணிக்கிறது என்பதை என்னாலே சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. இதனைச் சுட்டிக்காட்டாமல் இருப்பது ஒரு ஆரோக்கியமான அரசியலாக இருக்காது என்பதற்காக இதனை நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

அடுத்து, சுற்றுலா வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில், இந்தியாவில் சுற்றுலா நல்ல முறையில் வளர வேண்டும், ஓங்க வேண்டும் என்று பிரதம மந்திரி அவர்களே பாராளுமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். அதேநேரத்தில் தமிழகமும் தமிழகத்தைச் சுற்றியிருக்கிற 3 மாநிலங்களும் எந்த அளவுக்கு சுற்றுலாவைப் பொறுத்தவரையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை என்னால் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இடங்களை

சுற்றுலாவுக்கு ஏற்ற இடங்களாக ஏற்க மத்திய அரசு மறுக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், சுற்றுலாவை வளர்க்கத் தேவையில்லை என்று வாதிடுகின்ற அளவுக்கு மத்திய அரசின் போக்கு இருக்கிறது. அந்தப் போக்கை மாற்றிக் கொண்டு தமிழ்நாடு தொன்மையான நாடு, இங்கே சுற்றுலாவுக்கு ஏற்ற வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இடங்கள் நிறைய இருக்கின்றன, அவற்றையெல்லாம் சுற்றுலாவுக்கு ஏற்ற இடங்கள் என்று அறிவித்து அவற்றுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவற்றுக்கெல்லாம் பணம் வேண்டுமே, இருக்கின்ற பணம் போதுமா என்று மத்திய அரசு சொல்லுமேயானால், நான் ஒன்றை இந்த அவையின் மூலம் மத்திய அரசுக்குக் கோடிட்டுக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே எங்களிடத்திலிருந்து 1980-81 ஆம் ஆண்டு வசூல் செய்த வருமான வரி ரூபாய் 115 கோடி. ஆனால் இம்மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசு தந்ததோ ரூபாய் 81 கோடி. எக்சைஸ் வரி மூலம் மத்திய அரசு வசூல் செய்தது ரூபாய் 442 கோடியே 28 லட்சம். ஆனால் தமிழகத்திற்குத் தந்ததோ ரூபாய் 210 கோடியே 24 லட்சம். அதுபோல் 1981-82 ல் இம்மாநிலத்திலிருந்து வருமான வரி மூலம் வசூல் செய்தது ரூபாய் 113 கோடி. ஆனால் தமிழ் நாட்டுக்குத் தந்ததோ ரூபாய் 82 கோடி. எக்சைஸ் வரி மூலம் வசூல் செய்தது ரூபாய் 528 கோடியே 70 லட்சம். ஆனால் தமிழ் நாட்டுக்குத் தந்ததோ ரூபாய் 245 கோடியே 36 லட்சம். இவ்வளவு பணங்களையும் வசூல் செய்து கொண்டு அப்படியே எங்களுக்குத் தர வேண்டுமென்று நான் மத்திய அரசைக் கேட்க மாட்டேன். ஆனால் உடனடியாக இவற்றின் மூலமாக எங்களுக்குத் தருகின்ற பங்கை, முதலீட்டை அதிகமாக்குவதன் மூலம் எங்கள் மாநிலத்தில் சுற்றுலாத் துறை, தொழில் துறை, மின்சாரத் துறை, இன்னும் இவை போன்ற பல்வேறு துறைகளை நல்ல முறையில் முன்னேறச் செய்து நாட்டு மக்கள் முன்னேற்றம் அடைகின்ற அளவுக்கு நல்ல பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்பதை நான் இந்த அவையின் மூலம் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இங்கே பேசுகின்ற நண்பர்கள் எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசைக் கேட்பதா என்று சொல்கின்றார்கள். எதிர்க் கட்சி நண்பர்களுக்கு நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நியாயமானவற்றை மட்டும்தான் நாங்கள் மத்திய அரசிடத்தில் கேட்கிறோம். ஒரு குடும்பத்தில் 4 பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். 4 பிள்ளைகளும் சம்பாதித்து தகப்பனிடம் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், தேவைப்படும்போது பணம் தா என்று தகப்பனைத்தான் கேட்க முடியும். பக்கத்து விட்டுக்காரனைக் கேட்டால், "உனக்கு அறிவு இருக்கிறதா, நீ சம்பாதித்து உன் தகப்பனிடம் தானே கொடுத்தாய், என்னிடத்தில் எப்படி கேட்கலாம்?" என்று தானே பக்கத்து விட்டுக்காரன் கேட்பான். அதுபோல் தான் இதுவும். மத்திய அரசுக்கு மாநிலங்கள் எல்லாம் கட்டுகின்ற கப்பத்தில்

பங்கை மத்திய அரசிடத்தில் கேட்காமல் வேறு யாரிடம் கேட்பது? இந்த அவையின் மூலம் நான் ஒன்றை அனைவருக்கும் தெரியப்படுத்துவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். இதே அவையில் 1974-75 ஆம் ஆண்டு என்னுடைய பழைய அண்ணன், தமிழகத்தின் முதல்வராக இருந்த கலைஞர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையைப் படிக்கின்ற நேரத்தில் மத்திய நிதி உதவி கொடுப்பதிலும், முதலீடு செய்வதிலும் தமிழ் நாட்டுக்கு நியாயமான பங்கைக் கொடுக்காமல் இருப்பதுபற்றி கேட்டபோது, "மத்திய நிறுவனங்கள் ஒரு சாக்கைச் சொல்கிறார்கள். அது என்ன சாக்கு என்று சொன்னால் இந்த விஷயத்திலே தமிழ்நாடு மிக முன்னேறிக்கொண்டேயிருக்கிறது, ஆகவே அதிகமான நிதி உதவியை கொடுக்க வேண்டாமென்ற சாக்கை மத்திய அரசு சொல்லியிருக்கிறது" என்று நிதி நிலை அறிக்கையிலேயே படித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இதையே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்த நேரத்தில், இந்த அரசு கையாலாகாதவர்கள் என்று சொன்னது எந்த வகையில் பொருந்தும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இப்படிச் சொன்னது நியாயம் தானா? இதைப் பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த அவையில் உரையாற்றும்போது தெரிவிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அதேபோல "மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய இந்த அரசு சரியான முறையில் முயற்சி செய்யவில்லை, அதற்கான திட்டங்களை முறையாக வகுக்கவில்லை, நாங்கள் மட்டும்தான் ஏதோ திட்டங்களை எல்லாம் வகுத்தோம்" என்று பேசுகின்ற நண்பர்களைப் பார்த்து, ஒன்று கேட்கிறேன். இதே கலைஞர் அவர்கள் 1974-75 ஆம் ஆண்டு உரையாற்றியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு நம்முடைய மின்சாரத் தேவையின் அளவைக் குறைக்க, மேம்பாட்டுத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த விடாமல் காலம் தாழ்த்தி வருகிறது. இதனால் விபரீதமான போக்குகள் வருங்காலத்தில் ஏற்படும் என்றும், மின்சாரத் துறையிலே போதுமான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் அன்றையதினமே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோல 3 ஆண்டு காலமாக தவிர்க்க முடியாத அளவில் மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருப்பதால், தொழில் துறை. வேளாண்மைத் துறை போன்றவையெல்லாம் கடுமையான பிரச்சினைகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும் என்று 1974-75 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலேயே, பக்கம் 13-ல் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆக, 1974-75-ஆம் ஆண்டில் மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருந்தது. அன்றையேதினமே இதுகுறித்து வாதாடியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் அவர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்த அரசு அப்படி, இப்படி என்று பார்த்தால், 4 ஆண்டுக் காலம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையின்கீழ் தன்னால் முடிந்த அளவுக்கு இந்த விஷயத்தில் நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது

என்பதை என்னால் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. நேற்றையதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் பேசும்போது, இந்த அரசு இதற்காக எவ்வளவு பணத்தைச் செலவு செய்து எந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறது என்பதை மிக அழகாகக் கோடிட்டுக் காட்டினார். அந்த விவரங்களுக்கு உள்ளே எல்லாம் நான் போக விரும்ப

(முற்பகல் 11-30)

வில்லை. ஆனால், நமக்கு இருக்கும் நிலைமைகள் என்னவென்றால், மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் தேவைப்படும் சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும். நான் இந்த அரசை முக்கியமாகப் பாராட்டுவதற்குக் காரணம் இந்த அரசு ரிசர்வ் வங்கியிலேயிருந்து அதிகப்பற்றைப் பெறவில்லை. அண்மையிலே ரிசர்வ் வங்கியின் கவர்னர் அவர்கள் கூட தமிழ் நாட்டு அரசைப் பாராட்டும்போது, அதிகப்பற்று வாங்காத ஒரு மாநிலம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது தமிழ்நாடு தான் என்று பாராட்டிவிட்டு ஒரு புள்ளியையும் வைத்து விட்டுச் சென்றார்கள். 'அதிகம் கேட்காது' என்று எதிர்பார்க்கிறேன் என்றும் சொன்னார்கள். 1972-73-லே கலைஞர் அவர்களே "அதிகப்பற்றை வாங்கியிருக்கிறோம்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசுக்கு இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால், ஒரு பக்கம் தண்ணீர்ப் பஞ்சம். அதைப்பற்றி நான் மைய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், கங்கை-காவிரி இணைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போது தான் நாட்டில் ஒரு இணைப்பு ஏற்பட்டு எல்லா மாநிலங்களுக்கும் நீர் கிடைக்கும் ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் தான், இப்போது இருக்கும் மின்சாரப் பற்றாக்குறை நீங்கி, மேலும் விவசாயத் துறை, தொழில் துறையில் இருக்கும் தேக்கம் எல்லாம் நீங்கி, முன்னேற்றம் ஏற்பட வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, கங்கை-காவிரி இணைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேநேரத்தில் பண்டித நேரு அவர்கள் 1947 ஆம் ஆண்டு அரசியல் நிர்ணய சபையிலே பேசும்போது, ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நான் அதைப் படிக்கிறேன். 1947 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 22 ஆம் தேதி அன்று அரசியல் நிர்ணய சபையில், 'மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்கி இந்திய கூட்டாட்சித் தத்துவத்தை நாம் நிறைவேற்ற வேண்டும்" என்று உரையாற்றியிருக்கிறார்கள். நான் இந்த அவையின் மூலமாகக் கேட்கிறேன், இப்போது இருப்பவர்கள் அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும். இதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று பாரத பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசை நாங்கள் கேட்கிறோம் என்று சொன்னால், அப்படிக் கேட்க எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இன்றையதினம் இங்கே அரிசித் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அதைப் போக்க நாம் தேவையான அரிசியை வெளி நாட்டிலேயிருந்து, அல்லது

வெளி மாநிலங்களிலேயிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னால் அதற்கு மைய அரசு தடை போடுகிறது. அப்படி வாங்கும் அதிகாரம் இந்த சர்க்காருக்கு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆட்சி செய்யும் நாங்கள், நாட்டு மக்களுக்காக வெளி நாட்டிலேயிருந்து அரிசியை வாங்க உரிமையில்லை என்று சொன்னால், இந்த அரசு எப்படி மக்களுக்காகப் பணியாற்ற முடியும்? அந்த அளவுக்கு மன வேதனையோடு பல்வேறு கஷ்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டு இந்த நாட்டு மக்களுக்காக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பணியாற்றுகிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நாங்கள் சொல்கிறோம் என்று சொல்லி சொன்னால்கூட நன்றாக இருக்காது, அண்ணா அவர்கள் 1968 ஆம் ஆண்டு இந்த மன்றத்திலே பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த பேச்சின் கருத்தை மட்டும் நான் சொல்கிறேன். அதை அவர்கள் ஒரு நீண்ட அறிக்கையாக இந்த அவையிலே படித்திருக்கிறார்கள். அதனுடைய மையக் கருத்து என்னவென்றால், "அரசியல் சட்டத்திலே 36 முதல் 38 வரை இருக்கும் விதிமுறைகள் மூலம் மாநிலங்களுக்கு இருக்கும் எல்லா அதிகாரங்களையும் மத்திய அரசே மேற்கொள்கிறது. அது எத்தகைய பிரச்சினைக்குரியதாக இருந்தாலும், மைய அரசு எடுத்துக்கொள்கிறது. வரி விதிக்கும் நிலைமையும் கூட அப்படித்தான். அதனால் தான் விலைவாசிகள் ஏறுகின்றன. ஆகவே, இவைகளுக்கெல்லாம் மத்திய அரசு மீது பழியைப் போட்டுவிட்டு, மாநிலங்களுக்கு அதிக அளவுக்கு அதிகாரம் தந்தால்தான், இந்த அரசை என்னால் நடத்த முடியும்" என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அதே நிலைமைதான் இன்றையதினமும் இருக்கிறது. இருக்கின்ற அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு, எந்த அளவுக்கு நாம் பணியாற்ற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகவும் சிறப்பான முறையிலே ஆட்சியை நடத்துகிறார்கள். நமக்கு நிலக்கரி தேவையாக இருக்கிறது. நிலக்கரியை வாங்கிக்கொண்டு வருவதற்குத் தேவையாக இருக்கிற கப்பல் வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அதை வாங்காதே என்று மைய அரசு சொல்கிறது, தடை போடுகிறது. நிலைமை அப்படி இருக்க, இங்கே சென்னையிலே ஆங்காங்கு சைக்கிள் ஊர்வலம், மற்றும் உண்ணாவிரதம் எல்லாம் நடத்துகிறார்கள். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் மூலமாக . . .

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தாபதி அவர்களுடைய தகவல்களுக்காக நான் சொல்கிறேன். உண்ணாவிரதம் இருப்பது பல்வேறு காரியங்களுக்காக நடக்கிறது. வருகிற ஏப்ரல் மாதம் 1 ஆம் தேதியிலிருந்து இராமேஸ்வரம் போகும் இரயிலை நிறுத்தப்போவதாக இருக்கிறார்கள். அந்த இரயில் இப்போது தஞ்சாவூர் மாவட்டம் வழியாகச் செல்கிறது. மேலும் இரண்டு மூன்று பெரிய நகரங்களை தழுவிச் செல்கிறது. அந்த

இரயிலை விடவில்லை என்று சொன்னால், அதற்குப் பதிலாக வேறு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்து மாற்று இரயில் கூட விடாமல், இந்த இரயிலை நிறுத்தப்போகிறார்கள், அதைத் தவிர்க்க என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்ற அளவிலே அந்தச் செயலையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தாபதி அவர்கள் கண்டித்தால் நாட்டிலே இருப்பவர்களுக்கு மிகவும் நல்லது.

திரு. ஆர். டி. சித்தாபதி : அந்தப் பணியை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு சொன்னதால், அதை நான் விட்டுவிடுகிறேன். மைய அரசு நம்முடைய உரிமையைத் தடுக்கிறார்கள். நிலக்கரி வாங்கி அதை வைத்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று நாம் சொன்னால், அதைத் தடுக்கிறார்கள். அப்படித் தடுத்துவிட்டு வெளியிலே கூப்பாடு போடுகிறார்கள். இங்கே, "நீங்கள் மின்சாரம் தரவேண்டும், அரிசி தரவேண்டும், தரவில்லை என்று சென்னால் நீங்கள் இராஜிநாமா செய்ய வேண்டும்" என்று சொல்கிறார்கள். நான் மைய அரசைக் கேட்கிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம் : அரிசி இல்லை என்ற கூக்குரல் கட்சி அடிப்படையிலே இல்லை. அரசு அனுமதித்திருக்கும் அரிசியை ஏழை மக்கள் பெற முடியவில்லை. கார்டு வைத்திருப்பவர்களுக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை. 2 கிலோ அரிசி கூட கிடைக்கவில்லை. ஆகவே தான் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். அதை அரசியல் ரீதியாக திசை திருப்புவது என்பது வேறு. அரசு அனுமதித்திருக்கும் அரிசிகூட மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று மக்கள் கிளர்ச்சி செய்தால், மக்களின் இந்தக் கோரிக்கையை அரசு அனுதாபத்துடன் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் மிகவும் அனுபவம் உள்ள உறுப்பினர்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நேற்று உறுப்பினர் அவர்கள் பேசிவிட்டார்கள் அல்லவா ?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மணியடித்து நிறுத்தி விட்டீர்கள். என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லவிடாமல் மணியடிக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினருடைய நேரத்தை முழுவதுமாக எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் சொல்லவேண்டிய கருத்துக்களைச் சொல்ல முடியாமல் போய்விட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் ஒரு கட்சியின் பொதுச் செயலாளர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தாபதி அவர்கள் சொல்வது அரசியல் காரணங்களுக்காகக் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான். அரிசி போன்றவைகள் கிடைக்க

வில்லை என்று மக்கள் போராட்டம் நடத்தினால், அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் இருப்பது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு. ஆனால் பொது மக்கள் ஆதரவு இல்லாமல், வேண்டுமென்றே சிலர் திட்டமிட்டு அரசுக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படவேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்தால், அதைத்தான் கண்டிக்கிறோம்.

திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் நியாய விலைக் கடைகளில் வழங்கப்படும் 2 கிலோ அரிசி கிடைக்க வில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை குறிப்பாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அந்தத் தவறுகளைச் செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் மீது இந்த அரசு தயவு தாட்சண்யம் காட்டாமல் நடவடிக்கை எடுக்கும். அப்படிப்பட்ட பதுக்கல் காரர்கள் யார் என்று தெரிந்தால், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க நானும் உறுதுணையாக இருப்பேன் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் நாட்டிலே இருக்கும் பிரச்சினை அது அல்ல. ஒரு பக்கம் அரிசி தாருங்கள் என்று மத்தியிலே இருக்கும் அரசின் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் போர்க்குரல் உயர்த்துகிறார்கள். இன்னொரு பக்கம், மின்சாரம் இல்லை, அதைத் தாருங்கள் என்று சைக்கிளில் ஊர்வலம் போகிறார்கள். நான் இந்த அவையின் மூலமாக மைய அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், "நாங்கள் எங்களுடைய பணத்தை வைத்து கப்பல் வாங்குகிறோம் என்று சொன்னால், ஏன் தடுக்க வேண்டும்? அப்படி, கப்பல் வாங்கி அதில் நிலக்கரி வாங்கிக் கொண்டுவந்து, மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொன்னால், ஏன் தடுக்க வேண்டும்?" ஆகவே, என்ன நடந்தாலும், இந்த அவையிலே இருக்கும் நிலைமைகளையும் நாங்கள் சமாளிப்போம். அதே சமயத்திலே வெளியிலே இருக்கும் நிலைமைகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு சமாளிக்கும், பின் வாங்காது என்பதை நான் இந்த நேரத் திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்காகத்தான் மறைந்த பேரறிஞர்

(முற்பகல் 11-40)

அண்ணா அவர்கள் காலத்திலே மிகப் பெரிய எழுச்சி நாளைக் கொண்டாடிய வர்கள்தான் இந்தப் பக்கத்திலே அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது. எனவே மத்திய அரசின் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் கட்சிக்காரர்கள் எங்களை மிரட்டுவதால், நாங்கள் பயப்படுவோம் என்று யாரும் நினைக்கவேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது பனங் காட்டு நரிகள். தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு வாழ்வளிப்பதற்காக எந்த நடவடிக்கை களையும் மேற்கொள்வோம் என்று இந்த அவையின் மூலம் நான் அவர் களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை குறிப்பிட்டார்கள். தன்னுடைய தோளில் போட்டுக் கொண்டிருக்கும் 'துண்டை'-க் காட்டி, இந்தப் பதவி என்பது என் னுடைய தோளில் இருக்கும் துண்டு போன்றது. இதனால் ஒன்றையும் சாதிக்க முடியவில்லை என்ற நிலை வருமானால், இந்தத் துண்டை தோளிலிருந்து தூக்கிப் போட்டுவிடுவதைப்போல், இந்தப் பதவியைத் தூக்கிப் போட்டுவிட்டு வெளியே போய் மக்களைச் சந்திப்பேன் என்று தெரிவித்தார். இதே கருத்தைத்தான் எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் திருச்செந்தூர் தேர்தலின் போது தெரிவித்தார். மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையைக் கைவிட்டுவிட்டு, இருமொழிக் கொள்கையைக் கைவிட்டுவிட்டு, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கோருவதைக் கைவிட்டு விட்டு தேர்தலில் நிற்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அந்தத் தேர்தலே வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடுவேன் என்று குறிப்பிட்டார். இதைச் சொல்லி "இதற்கு திருச்செந்தூர் மக்கள் வாக்களிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன், எங்களை வெற்றி பெறச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்" என்று தெரிவித்தார்கள். அந்த நம்பிக்கையோடு தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். எனவே எங்களின் மூலக் கொள்கைக்கு தீங்கு ஏற்படால், அதற்காக நாங்கள் எந்தத் தியாகமும் செய்து, எங்கள் கொள்கையைக் காப் பாற்றத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லி இந்த நிதிநிலை அறிக்கை யில் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை வரவேற்று, அமைகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றையதினம் நான் பேசும்போது என்னுடைய பேச்சைத் குறைத்துவிட்டீர்கள். அப்புறம் பேசலாம் என்றும் சொன்னீர்கள். நான் மறுபடியும் பேசுவதற்கு இப்போது சந்தர்ப்பம் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இப்போதும் அதைத்தான் சொல்லுகி றேன். பிறகு பேசிக் கொள்ளலாம்.

மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, அவை மீண்டும் 14—3—1983 திங்கட்கிழமை காலை 9-30 மணி அளவுக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(முற்பகல் 11-42)

6. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

180. Notification issued in G.O. Ms. No. 996, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 25th August 1982, regarding exemption from liability to tax on sales of products coming within

the purview of the Khadi and Village Industries Commission Act, 1956 (Central Act 61 of 1956) [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

181. Notification issued in G.O. Ms. No. 759, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 30th June 1982, regarding fixation of certain taxes on Inter Venue Betting at Madras Race Club at Guindy and Uthagamandalam Race Course on races held at other centres [Laid on the Table of the House under section 10 (4) of the Tamil Nadu Betting Tax Act, 1935 (Tamil Nadu Act XX of 1935).]

182. Notification issued in G.O. Ms. No. 809, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 16th July 1982, regarding amendment to the Commercial Taxes and Religious Endowments Department Notification II (1)|CTRE|50|82, dated 13th March 1982. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959. (Tamil Nadu Act I of 1959).]

183. Notification issued in G.O. Ms. No. 1149, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 13th October 1982, regarding reduction in rate of sales tax from 50 per cent to 30 per cent in respect of Indian Made Foreign Liquor under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act II of 1959).]

184. Notification issued in G.O. Ms. No. 1095, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 29th September 1982, regarding exemption from levy of tax on sale of machinery, hospital equipments and tools to the Society for the Aid of Handicapped Children, Coimbatore [Laid on the table of the House under section 53 (5) of Tamil Nadu Genral Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

185. Notification issued with G.O. Ms. No. 1242, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 9th November 1983, regarding certain amendments to the Tamil Nadu Entertainments Tax Rules, 1939. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Act, 1939. (Tamil Nadu Act X of 1939).]

186. Notification issued with G.O. Ms. No. 826, Prohibition and Excise, dated the 2nd December 1982 regarding framing of rules called as the Tamil Nadu Liquor (Transit) Rules, 1982. (Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act 10 of 1937).

187. Notification issued in G.O. Ms. No. 1136, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 8th October 1982 regarding amendment to the Commercial Taxes and Religious Endowments Department Notification No. II (1)/CTRE/580 (a)/81, dated 24th October 1981. (Laid on the Table of the House under section 53 (5) of Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).

188. Notification issued in G.O. Ms. No. 1213, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 30th October 1982 regarding fixation of tax on Inter Venue Betting at Madras Race Club at Guindy and at Uthagamandalam Race Course on races held at other centres (Laid on the Table of the House under section 10 (4) of the Tamil Nadu Betting Tax Act, 1935 (Tamil Nadu Act XX of 1935).

B. *Reports, Notifications and Other Papers.*

*59. The Tamil Nadu Appropriation (Vote on Account) Bill, 1983 (L.A. Bill No. 25 of 1983), as passed by the Assembly.

60. Twenty third Report of the Committee on Public Undertakings on the further action taken by the Government on the recommendations contained in the earlier Reports of the Committee on Public Accounts on the Accounts of the Government of Tamil Nadu for the years 1960-61, 1962-63 to 1969-70 on the paragraphs relating to Public Undertakings (Tamil and English).

61. Twenty fourth Report of the Committee on Public Undertakings on the action taken|Further action taken by the Government on the recommendations contained in the Third Report of the Committee on Public Undertakings (1974-75) on the Audit Reports on the Accounts of Tamil Nadu Electricity Board for the years 1962-63 to 1970-71 (Tamil and English).

இணைப்பு

[118 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

மாழியம்பட்டு கிராமம் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் திருவெண்ணை நல்லூர் காவல் நிலையத்திலிருந்து சுமார் 2 கிலோ மீட்டர் தொலைவில்

* Circulated to all M.L.Cs on 11th March 1983.

உள்ளது. இக்கிராமத்தில் உள்ள சுமார் 1,000 பேர்கள் பெரும்பாலும் உடையார் மற்றும் கவுண்டர் இனங்களைச் சேர்ந்தவர்களாவர். இங்கு உடையார்கள் சிறுபான்மையினராக இருந்தாலும் மிகவும் செல்வாக்கு உடையவர்களாக உள்ளார்கள். பெரும்பான்மையான கவுண்டர்கள் விவசாயக் கூலிகளாக உள்ளனர்.

இங்கு முதலமைச்சரின் மதிய சத்துணவு மையம் ஒன்றுள்ளது. இதில் மூன்று பேர் பணிபுரிகின்றனர். திருவெண்ணைநல்லூர் பஞ்சாயத்து ஒன்றிய ஆணையாளர் நிர்வாக நலன் கருதி தக்கா கிராமச் சத்துணவு மையத்திலிருந்து சாஸ்வதி என்பவரை மாழியம்பட்டு சத்துணவு மையத்திற்கு பொக்கிலி என்பவருக்குப் பதிலாக நியமித்து மாறுதல் உத்திரவுகளை அளித்தார். பொக்கிலி என்பவர் தடுத்தாட்கொண்டூர் கிராமத்திற்கு மாற்றப்பட்டார். அதன்படி 13—1—1983 அன்று சாஸ்வதி மாழியம்பட்டு கிராமச் சத்துணவு மையத்தில் பணியில் சேர அனுமதிக்கப்பட்டு பொக்கிலி விடுவிக்கப்பட்டார். இதற்கிடையில், சத்துணவு மையப் பார்வையாளர்களில் ஒருவரான திரு. ஆறுமுகம் என்பவர் பொக்கிலியை மாழியம்பட்டு சத்துணவு மையத்திலேயே தொடர்ந்து பணிபுரிய அனுமதிக்க வேண்டுமென்று மைய அமைப்பாளர் கீதா என்பவரிடம் கூறியுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

15—1—1983 அன்று அமைப்பாளர் கீதா மற்றும் காளியம்மாள் இருவரும் வருகைப் பதிவேட்டில் கையெழுத்திட்ட பின்னர் தங்கள் உணவு மையத்தில் பணிகளைச் செய்துள்ளனர். திரு. ஆறுமுகம், உடையார் இனத்தைச் சேர்ந்த மூவருடன் சேர்ந்து கீதாவிடம் சென்று பொக்கிலியை மீண்டும் அங்கு பணி புரிய அனுமதிக்குமாறு கேட்டுள்ளனர். இதற்கிடையில் சாஸ்வதி, ஒன்றிய அலுவலகத்தில் பணிபுரியும் திருமலை என்பவரிடம் இது குறித்துத் தெரிவித்துள்ளார். இதைத் தொடர்ந்து இருசாராருக்கும் ஆட்கள் சேர்ந்து வாய்ச் சண்டை ஏற்பட்டது. அச்சமயம் அங்குவந்த தண்டபாணி உடையார் என்பவர் இந்த விஷயத்தை ஆணையாளரிடம் எடுத்துக் கூறி தீர்வு காணுங்கள் என்று ஆலோசனை கூறினார். இதையடுத்து உணவு மையம் மூடப்பட்டு எல்லோரும் சென்று விட்டனர். செல்லும் வழியில் மீண்டும் இருசாராரும் வடக்குத் தெருவின் அருகில் சண்டையிட்டு மோதிக் கொண்டதின் விளைவாக 4 உடையார்களும் 12 கவுண்டர்களும் காயமுற்றுள்ளனர். இவர்களில் மூன்று உடையார்கள் கடலூர் அரசு மருத்துவ மனையில் தாங்களாகவே சேர்ந்தனர் மற்றவர்கள் விழுப்புரம் அரசு மருத்துவ மனையில் காவல் துறையினர் மூலம் புறநோயாளிகளாகச் சிகிச்சை பெற்றுள்ளனர்.

இது குறித்து ஜோதி என்பவரின் புகாரின் பேரில் திருவெண்ணைநல்லூர் காவல் நிலையத்தில் 15—1—1983 அன்று 43 கவுண்டர்களுக்கு எதிராக குற்ற எண் 18/83-ன் கீழ் ஒரு வழக்கும், கோவிந்தராஜ கவுண்டர் புகாரின் பேரில்

35 உடையார் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மீதும், 2 ஆதி திராவிடர்கள் மீதும் ஒரு வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இரு பிரிவினர்களிலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் 44 பேர் கைது செய்யப்பட்டு அவர்களில் மூன்று பெண்கள் ஜாமீனில் விடப்பட்டு, மற்றவர்கள் காவலில் வைக்கப்பட்டனர். மீதியுள்ளவர்கள் நீதிமன்றத்தில் சரணடைந்தனர். அனைவரும் நீதி மன்றத்தால் ஜாமீனில் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

நிர்வாக நலன் கருதி மாறுதல் செய்ததை உள்ளூரில் சாதிப் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொண்டுள்ளனர். இப்பொழுது சாஸ்வதி மாழியம்பட்டு மதிய உணவு மையத்தில் தொடர்ந்து பணிபுரிவதாகவும், பொக்கிலி தடுத்தாட்கொண்டூர் கிராமத்திற்குச் சென்றுவிட்டதாகவும் தெரிகிறது. உணவு மையம் எந்தவித அசம்பாவிதமும் இன்றி நடைபெற்று வருகிறது. மேற்கண்ட இரு வழக்குகளிலும் காயத்திற்கான சான்றிதழ் பெற்று சட்டபூர்வமாக குற்றவாளிகள் மீது தாமதமின்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது அங்கு நிலைமை அமைதியாக உள்ளது.

இணைப்பு II

119 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

கோடை விடுமுறைக் காலத்திற்கான ஊதியம் வழங்குவதில் முறையான (ரெகுலர்) ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை தனியார் பள்ளிகளுக்கும் அரசுப் பள்ளிகளுக்கும் யாதொரு வேறுபாடும் இல்லை. அவ்விரு வகையான பள்ளிகளிலும், முறையான பணி செய்யும் ஆசிரியர்கள் ஒரு கல்வி ஆண்டில் எவ்வளவு காலம் பணியாற்றி இருந்தபோதிலும், கோடை விடுமுறைக்கு முழு ஊதியம் பெறத் தகுதியுள்ளவர்கள் ஆவார்கள்.

2. தற்காலிகப் பணியிலுள்ள ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் கோடை விடுமுறைக் காலத்திற்கு ஊதியம் வழங்குவதில் பின்வருமாறு வேறுபாடு உள்ளது. கோடை விடுமுறைக் காலம் முழுமைக்கும் ஊதியம் பெறவேண்டுமானால் அரசுப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை கல்வியாண்டு முழுவதும் பணியாற்றி இருக்கவேண்டும்; ஆறு மாதத்திற்குக் குறையாமல் ஆனால் கல்வியாண்டு முழுமைக்கும் குறைவாக அரசுப்பள்ளிகளில் பணியாற்றிய தற்காலிக ஆசிரியர்களுக்கு அவரவர் பணிக் கால அளவு விகிதாசாரப்படி கோடைக்கால விடுமுறை ஊதியம் வழங்கப்படும்; ஆறு மாதத்திற்குக் குறைந்த தற்காலிகப் பணி செய்தவர்களுக்கு அரசுப் பள்ளிகளில் கோடை விடுமுறை ஊதியம்தர வகை செய்யப்படவில்லை. தனியார் பள்ளிகளில் ஆறு மாதத்திற்குக் குறையாமல் பணிசெய்த தற்காலிக ஆசிரியர்களுக்கு கோடை விடுமுறை காலம் முழுமைக்கும் ஊதியம் தரப்படும்; ஆறு மாதத்திற்குக் குறைந்த பணி செய்தவர்களுக்கு அவரவர் பணிக்கால அளவு விகிதாசாரப்படி கோடை விடுமுறை ஊதியம் வழங்கப்படும்.

3. தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை மேற்குறித்த சலுகைகளை வழங்கும் ஆணை 29—8—1980-ல் வெளியிடப்பட்டது. அதே சலுகையை அரசுப் பள்ளிகளிலுள்ள தற்காலிக ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்குவது குறித்து பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரிடம் விவரங்கள் பெறப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

இணைப்பு III

[120 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4 க்கான அடிக்குறிப்பை காண்க]

L.A. Bill No. 25 of 1983.

(As passed by the Assembly):

A Bill to provide for the withdrwal of certain sums from and out of the Consolidated Fund of the State for the services of a part of the financial year commencing on the 1st April 1983.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirty-fourth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation vote on Account Act, 1983.

2. *Withdrawal of certain sums from and out of the Consolidated Fund of the State for a part of the financial year commenceing on the 1st April* 1983.—The State Government may withdrawn from out of and Consolidated Fund of the State sums not exceeding Four hundredand fiftteen crores, twenty-three lakhs and forty-five thousand rupees being moneys required to meet—

(a) the grants made in advance by the Tamil Nadu Legislative Assembly for a part of the financial year commencing on the 1st April 1983 as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for the same part of the same financial year, as set forth in column (4) of the Schedule.

3. *Appropriation.*—The sums authorized to be withdrawn from and out of the Consolidated Fund by this Act shall be appropriated for the services and purposes expressed in the Schedule in relation to the said year.

THE SCHEDULE.

Demand number.	*Services and purposes.*	*Sums not exceedding* — *Voted by the Legislative Assembly.*	*Sums not exceedding* — *Charged on the Consolidated Fund of the State.*	*Total.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
1	Land Revenue Department ..	1,31,57,000	..	1,31,57,000
2	State Excise Department ..	43,50,000	..	43,50,000
3	Motor Vehicles Acts—Administration	38,90,000	..	38,90,000
4	General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration ..	1,73,09,000	2,000	1,73,11,000
5	Stamps—Administration ..	16,41,000	..	16,41,000
6	Registration	82,23,000	1,000	82,24,000
	Debt Charges	..	[illegible]	22,75,29,000
7	State Legislature	22,13,000	61,000	22,74,000
8	Elections	6,82,[illegible]	..	6,02,000
9	Head of State, Ministers and Headquarters Staff ..	3,69,15,000	22,10,000	3,91,25,000
10	Milk Supply Schemes ..	19,88,000	..	19,88,000
11	District Administration ..	4,73,46,000	12,000	4,73,58,000
12	Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959	46,46,000	6,000	46,52,000
13	Administration of Justice ..	1,85,38,000	24,23,000	2,09,61,000
14	Jails	1,18,52,000	1,000	1,18,53,000
15	Police	12,70,51,000	10,000	12,70,61,000
16	Fire Services	94,13,000	1,000	94,14,000
17	Education	59,29,40,000	1,000	59,29,41,000
18	Medical	15,17,31,000	..	15,17,31,000
19	Public Health	18,76,74,000	..	18,76,74,000
20	Agriculture	12,45,99,000	1,000	12,46,00,000
21	Fisheries	85,45,000	2,000	85,47,000
22	Animal Husbandry	3,52,69,000	1,000	3,52,70,000
23	Co-operation	1,67,19,000	..	1,67,19,000
24	Industries	39,62,000	1,000	39,63,000
25	Cinchona	45,96,000	..	45,96,000
26	Handlooms and Textiles ..	1,17,72,000	..	1,17,72,000
27	Khadi	36,49,000	..	36,49,000
28	Community Development Projects and Municipal Administration	23,36,86,000	1,000	23,36,87,000
29	Labour including Factories ..	1,64,71,000	..	1,64,71,000
30	Social Welfare	9,89,81,000	..	9,89,81,000
31	Welfare of the Scheduled Tribes and Castes, etc. ..	7,40,95,000	33,000	7,41,28,000
32	Welfare of the Backward Classes, etc.	1,70,38,000	1,000	1,70,39,000

Demand number.	Services and purposes	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
33	Housing	2,72,41,000	..	2,72,41,000
34	Urban Development	4,58,00,000	..	4,58,00,000
35	Civil Supplies	13,46,76,000	8,000	13,46,84,000
36	Irrigation	6,85,96,000	2,000	6,85,98,000
37	Public Works—Buildings ..	85,90,000	8,000	85,98,000
38	Public Works—Establishment and Tools and Plant ..	2,52,34,000	..	2,52,34,000
39	Roads and Bridges	11,25,80,000	..	11,25,80,000
40	Road Transport Services and Shipping	69,54,000	1,000	69,55,000
41	Relief on account of Natural Calamities	2,87,000	1,43,16,000	1,46,03,003
42	Pensions and other Retirement Benefits.	5,97,64,000	24,49,000	6,22'100'00
43	Miscellaneous	13,47,63,000	2,28,000	13,49,910,00
44	Stationery and Printing ..	1,87,15,000	60,000	1,87,75,000
45	Forest Department	1,69,93,000	1,000	1,69,94,000
46	Compensations and Assignments	3,73,01,000	3,75,000	3,76,76,000
47	Information, Tourism and Film Technology	41,48,000	..	41,48,000
48	Rural Industries	1,31,04,000		1,31,04,000
49	Capital Outlay on Agriculture.	92,74,000	1,000	92,75,000
50	Capital Outlay on Industrial Development	3,32,02,000	1,000	3,32,03,000
51	Capital Outlay on Irrigation	10,66,62,000	..	10,66,62,000
52	Capital Outlay on Public Works—Buildings ..	6,74,40,000	67,000	6,75,07,000
53	Capital Outlay on Roads and Bridges	4,60,46,000	1,000	4,60,47,000
54	Capital Outlay on Road Transport Services and Shipping.	26,54,000	..	26,54,000
55	Capital Outlay on Forests ..	2,67,37,000	..	2,67,37,000
56	Capital Outlay on Rural Industries	68,37,000	1,000	68,38,000
57	Miscellaneous Capital Outlay	2,18,55,000	1,000	2,18,56,000
58	Loans and Advances by the State Government ..	49,42,45,000	..	49,42,45,000
	Public Debt—Repayment ..	..	48,19,69,000	48,19,69,000
	GRAND TOTAL ..	**3,42,05,59,000**	**73,17,86,000**	**4,15,23,45,000**

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George,
11th March 1983.
Madras.

K. RAJARAM,
Speaker,
Tamil Nadu Legislative Assembly.

143166
-600 008.
Y2|1,32/N83
N83.195.1-2

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF TAMIL NADU GOVERNMENT PUBLICATIONS

IN MADRAS CITY.

1 Advani Test Institute, Egmore, Madras-8.
2 The City Book Company, Madras-4.
3 Higginbothams (Private) Limited, Madras-2.
4 P. Varadachary and Company, Madras-1.
5 C. Subbiah Chetty and Company, Madras-5.
6 The Universal Book House, Moore Market, Madras-3.
7 C. Sitharaman and Company, Madras-14.
8 Mohan Pathippagam and Book Depot, Madras-5.
9 C. Venkatesan Chetty and Company, No. 8-C, Pycrofts Road, Madras-5.
10 The South India Saiva Siddhantha Works Publishing Society (Tirunelveli), Limited, Madras-1.
11 The Sangam Publishers, No. 11, Sunkurama Chetty Street, Madras-1.
12 New Century Book House (Private) Limited, Madras-2.
13 Kalaivani Book Centre, No. 1, Ponniamman Koil Street, Egmore, Madras-8.

IN MOFASSIL OF TAMIL NADU.

1 A. Venkatasubban & Company, Vellore (North Arcot) District.
2 Bharathamatha Book Depot, Thanjavur (Thanjavur District).
3 P. V. Nathan & Company, Kumbakonam (Thanjavur District).
4 Appar Book Stall, Thanjavur.
5 P. N. Swaminathan and Company, Bazaar Street, Pudukkottai.
6 Palaniappa Bros., Tiruchirappalli-2.
7 S. R. Subramania Pillai, Tirunelveli Junction.
8 S. Aruldoss, Villupuram (South Arcot District).
9 Vasantham Stores, Booksellers, 9/31, Cross Cut Road, Coimbatore-12.
10 Mercury Book Company, 20, Karuppa Gounder Street, Coimbatore-1.
11 S. M. Jagannathan Book House, 35, Nandhi Koil Street, Tiruchi-1.
12 Ganesh Stores, South Car Street, Sivakasi.
13 Mari Martin, Booksellers, Kottagiri (The Nilgiris).
14 A. K. Chandriah Chettiar & Sons, Salem-1.
15 Parameswari Book Shop, No. 46-D, Old Market Street, Salem.
16 Meenakshi Pathippagam, Pudukkottai.
17 K. V. Narayana Iyer & Sons, Dindigul, Madurai District.
18 Jayakumari Stores, Nagercoil (Kanyakumari District).
19 Baby Stores, Booksellers, Villupuram (South Arcot District).
20 Dinamani Stores, No. 3/1, Old Post Office Road, Coimbatore-18.
21 Kumaran Book Depot, Booksellers, Erode-1.
22 Vela Book Company, No. A, Annaji Rao Street, Erode-1.
23 Radhamani Stores, 6-A, Raja Street, Coimbatore-1.
24 Ajantha Book Centre, Salem-1.
25 Sri Vidya, 63, Tennure High Road, Tiruchirappalli-2.
26 Sri Ramavilas Book Shop, 90, Amman Sannathi, Madurai-1.

IN OTHER STATES.

1 Jain Book Agency, New Delhi-1.
2 International Book House, Trivandrum.
3 The Book Syndicate, Hyderabad-1.
4 Labour Law Publications, Hyderabad.
5 Puthaghalayam, Pondicherry.
6 Prabu Book Service, Gurgaon, Haryana.
7 K. P. Bagchi & Company, 286, B. B. Ganguli Street, Calcutta-17.

PRINTED AND PUBLISHED BY THE DIRECTOR OF STATIONERY AND PRINTING, TAMIL NADU ON THE AUTHORITY OF THE CHAIRMAN OF THE LEGISLATIVE COUNCIL.